

200-490
258
13.60

ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL XLVI

ȘEDINȚELE DIN 1925—1926

216= ✓

22 OCT 1926

5128 1013

CULTURA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI

1926

✓ 21.601

BIBLIOTECA IN ...
PUBLICAȚIILE ACADEMIEI ROMÂNĂ
19 Mureș - ...

Univ. "Petru Maior" Tg. Mureș

094989 2613

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

18 Iunie 1925 — 21 Maiu 1926

ȘEDINȚA EXTRAORDINARĂ

18 Iunie 1925

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI zice: Cunoaștem cu toții știrea dureroasă despre încetarea din viață a veneratului nostru coleg Anghel Saligny. Nu pot aduce acum laudele cuvenite pentru bogata-i activitate și nici expune meritele sale, pe cari le știm că sunt mari; ci numai amintesc că mâine se va face trista solemnitate a înmormântării rămășițelor lui pământești, la care va trebui să luăm parte cât mai mulți și să delegăm pe unul dintre noi să exprime într'o cuvântare, marile regrete ale Academiei, care va păstra defunctului o vie și eternă amintire.

— Se delegă d-l G. Țițeica.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

26 Iunie 1925

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela D-na Lydia Timuș, fiica răposatului Titu Maiorescu, se primesc cinci scrisori autografe adresate către părintele său în anul 1884 de filoromânul Wilhelm de Kotzebue și un manuscris al acestuia intitulat «Aus meinen Erlebnissen in der Moldau».

Dela Uniunea Academică Internațională din Bruxelles se comunică pierderea președintelui ei și unuia din principalii ei fondatori, Théophile Homolle, membru onorar al Instituțiunii noastre, decedat în ziua de 14 Iunie 1925.

— Academia încă dela 22 Iunie expediase următoarea telegramă Academiei de Inscripțiuni din Paris, al cărei Secretar perpetuu eră ilustrul defunct:

«Académie Roumaine dont Théophile Homolle faisait partie comme membre d'honneur profondément bouleversée participe deuil causé par «mort grand archéologue et historien antiquité».

Dela d-l Paul Sabatier, Profesor la Universitatea din Toulouse, ales membru onorar al Instituțiunii noastre, se primește următoarea scrisoare de mulțumire:

Monsieur le Président de l'Academia Română,

«Vous m'informez que l'Académie Roumaine a bien voulu me conférer le titre de membre d'honneur. Je suis profondément honoré de cette distinction qui me rattachera plus encore, s'il est possible, à votre noble Nation pour laquelle j'éprouve depuis longtemps la plus vive sympathie.

«Veuillez, Monsieur le Président, transmettre à l'Académie mes remerciements les plus chaleureux, et agréer l'expression de mes sentiments les plus distingués».

D-l N. IORGA prezintă două telegrame dela D-na Contesă de Noailles, adresate una d-sale și cealaltă d-lui Const. Brâncoveanu, fratele numitei doamne, prin care mulțumește pentru alegerea de membră onorară și anunță sosirea sa la Academie în Aprilie viitor.

Dela Ministerul Afacerilor Străine se înaintează o broșură întocmită de d-l A. Petrov, fost Profesor la Universitatea din Petrograd, în care se examinează un document găsit la Budapesta, scris în limba slavă în anul 1404 de doi români, Dimitrie și Alexandru, fiii lui Băniță Voevod din Maramureș.

D-l N. IORGA face o comunicare despre: *O mărturie din 1404 a celor mai vechi moldoveni*, după documentul publicat de d-l A. Petrov.

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește în copie o dare de seamă apărută în ziarul *La Bulgarie* din Sofia, privitoare la un studiu cetit de d-l Profesor Miletici, în ședința dela 4 Iunie 1925 a Academiei bulgare de științe despre originea și limba Bulgarilor din Transilvania.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

3 IULIE 1925

Președința d-lui ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte.

D-l I. BIANU comunică trista știre că d-l Albin Haller, membru al Institutului și membru onorar al Academiei noastre, a încetat din viață la 29 Aprilie 1925, în Paris.

— Se hotărăște trimiterea unei scrisori de condoleanță d-nei Albin Haller.

Dela d-l Édouard Chapuisat, Directorul Jurnalului de Geneva, ales membru corespondent al Academiei noastre în Secțiunea istorică, se primește următoarea scrisoare de mulțumire:

Monsieur le Président,

«C'est avec un sentiment de très vive émotion que j'ai reçu votre lettre du 22 juin par laquelle vous voulez bien m'informer que l'Académie

«Roumaine m'a conféré le titre de membre correspondant de la Section historique.

«Permettez-moi de vous dire combien je suis confus de ce grand honneur et combien je suis fier à la pensée que l'Académie roumaine, qui représente d'une manière si éminente la magnifique culture de votre Pays, a tenu à faire place à un historien suisse.

«Laissez-moi ajouter qu'aux sentiments de reconnaissance que j'éprouve, s'ajoutent ceux de la sympathie si vive que, depuis tant d'années, je ressens pour la Roumanie, ses savants et son peuple.

«Veuillez trouver ici, Monsieur le Président, et faire agréer à l'Académie — tout particulièrement à la Section historique — mes souhaits «confraternels et ceux de ma très haute et très fidèle considération».

Dela d-l G. G. Longinescu, Profesor la Facultatea de Științe din București, se primește următoarea scrisoare de mulțumire, pentru alegerea D-sale de membru corespondent al Instituțiunii noastre, în Secțiunea științifică:

Domnule Președinte,

«Mă înștiințați că, în Ședința dela 8 Iunie, Academia Română m'a ales Membru corespondent la Secțiunea Științifică.

«Sunt foarte mișcat de această alegere care este pentru mine cea mai mare cinste la care mă puteam aștepta.

«Mulțumindu-vă, d-le Președinte, vă rog să binevoiți a transmite înaltei Instituții toată recunoștința mea.

«Voiu căută prin activitatea mea să merit această onoare și-mi voiu da toate silințele să fiu vrednic urmaș al marilor mei înaintași în chimie, Neculai Teclu, Dr. C. I. Istrati și Petru Poni.

«Și mai mult decât în trecut, Academia Română are în prezent o mare menire, culturală și națională, pentru înălțarea și întărirea scumpei noastre Români».

Dela d-l Paul Fourmarier, Profesor la Universitatea din Liège, se primește următoarea scrisoare de mulțumire, pentru alegerea D-sale de membru corespondent al Academiei noastre, în Secțiunea științifică:

Monsieur le Président,

«Je m'empresse de vous accuser réception de votre lettre du 22 juin m'annonçant mon élection en qualité de membre correspondant de l'Académie Roumaine.

«Croyez, Monsieur le Président, que je suis très honoré de cette haute distinction scientifique. Je vous en remercie personnellement et vous prie de transmettre l'expression de ma vive reconnaissance aux honorables membres de l'Académie Roumaine.

«J'éprouve pour votre beau pays une très grande affection et ce nouveau bien que vous venez de créer par votre vote me porte à plus de sympathie encore.

«Croyez bien que je ferai tout ce qui sera en mon pouvoir pour faire connaître davantage votre chère Patrie, la haute valeur de la Science Roumaine et les grandes qualités du peuple roumain. Ce sera pour moi une véritable satisfaction d'aider dans la mesure de mes moyens, les jeunes Roumains d'élite qui viennent en Belgique faire des études universitaires.

«Veuillez agréer, Monsieur le Président, l'assurance de ma haute considération».

Dela d-l Dr. Toma Ionescu, Profesor la Facultatea de Medicină din Capitală, se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea D-sale de Membru onorar al Academiei noastre:

Domnule Președinte,

«Vă rog să binevoiți a vă face interpretul sentimentelor mele de recunoștință pe lângă colegii d-voastră, pentru onoarea ce mi-au făcut alegându-mă ca membru onorar al Academiei Române.

«Primiți, vă rog, d-le Președinte încredințarea sentimentelor mele de înaltă stimă».

Dela d-na Contesă de Noailles, din Paris, se primește următoarea telegramă de mulțumire pentru alegerea D-sale de Membră onorară a Academiei noastre:

Monsieur Negruzzi,

«Infiniment émue du touchant honneur qui m'est rendu grâce a vous dans ma nation paternelle».

D-l G. ȚIȚEICA depune următorul text al cuvântării ținute de D-sa la înmormântarea mult regretatului Coleg, Anghel Saligny:

Intristată Adunare,

«Academia Română, potrivit datinelor, ține, ca în aceste momente de despărțire dureroasă, să-și ia rămas bun dela fostul ei Președinte, Anghel Saligny și să dea glas, dacă se poate, cu această tristă împrejurare, sentimentelor de adâncă și aleasă venerație pe cari totdeauna le-a avut față de acest vrednic și distins membru al ei.

«Căci, întristată Adunare, stingerea din viață a lui Saligny nu e numai o pierdere nereparabilă pentru îndurerata sa Familie, pentru Academia Română și pentru diferitele Instituțiuni și Servicii înalte pe unde el a trecut și unde a lăsat urme nepieritoare și amintiri neșterse. ci este

o pierdere mai mare, o pierdere pentru Țara întreagă, o pierdere națională.

«Inzestrat cu însușiri numeroase și alese, cari rar se înbină în acelaș om, el aveă nu numai știința tehnică superioară, necesară construcțiilor mari și îndrăznețe, dar și înțelegerea largă a nevoilor economice ale Țării, precum și o putere de muncă extraordinară pentru realizarea vicleșurilor sale.

«Nenumăratele sale lucrări tehnice, răspândite aproape peste tot «Vechiul Regat, din Oltenia și până în Moldova, vor fi o mărturie a activității neobosite de aproape o jumătate de veac a acestui mare Inginer român.

«Dar, precum se ridică un pisc de munte deasupra munților vecini, «sau, mai bine, precum se deosebește din depărtare un monument mareț «mai presus de toate clădirile unui oraș mare, așa se înalță falnic deasupra mulțimii de lucrări admirabile de mare interes național făcute de «Anghel Saligny, lucrarea sa de căpetenie: *Podul peste Dunăre*. Operă «mare, operă splendidă, operă admirabilă și din punct de vedere estetic, «operă de mândrie națională.

«Acum 16 ani, mă găseam pe vaporul care duceă dela Giurgiu la «Brăila pe distincții excursioniști francezi, veniți să admire Țara, sub «conducerea Directorului cunoscutei reviste «*Revue générale des Sciences*. «Când ne-am apropiat de Cernavoda, podul întreg a început să se vadă, «în zarea depărtată, ca o uriașă pânză de păianjen. Și am avut fericirea «să asist la admirația sinceră și expresivă a excursioniștilor față de acest «mare monument al tehnicii românești și să văd manifestația de simpatie pentru autorul lui, Anghel Saligny.

«Iar acum un an, trecând cu vaporul pe fluviul S-tul Laurențiu pe «sub podul de lângă Quebec din Canada, vestit prin prăbușirile lui, am «cauzat din gura profesorului de rezistența materialelor dela școala de Poduri și Șosele din Paris, lângă care mă găseam, comparația măgulitoare «pentru podul nostru față de podul canadian.

«Și cu toate acestea, întristată Adunare, se poate susține cu drept «cuvânt, că alături de aceste lucrări practice de neprețuită valoare pentru «Țară, stă una tot așa, dacă nu și mai prețioasă, dar de natură mai adâncă, «mai subtilă, mai sufletească. Anghel Saligny a fost, împreună cu Duca, «unul din întemeietorii ingineriei românești, unul din făuritorii tehnicii «române.

«Duca a luat parte hotărâtoare în pregătirea inițială a inginerilor români, prin organizarea temeinică a Școlii de Poduri și Șosele. Saligny «a avut marele merit să pună în valoare și, mai mult încă, să dea încredere Corpului ingineresc în puterile lui. Fără îndoială, aceasta e o operă «de înaltă și prețioasă educație națională.

«Academia Română a văzut în opera atât de bogată și de variată a «lui Anghel Saligny, nu numai valoarea ei tehnică și nespuse de folositoare, dar și acea poezie a realității, care se desprinde din orice adaptare «minunată a mijloacelor restrânse cu scopul înalt către care țintește,

«precum și deosebita valoare morală a omului care a reușit ca prin geniu, stăruința și munca sa să aducă la îndeplinire atâtea lucrări mari.

«Deaceia, Academia Română se înclină cu evlavie în fața rămășițelor «pământești ale fostului ei Președinte și-i zice: Fie-ți țărâna ușoară și «amintirea vecinică».

ȘEDINȚĂ ORDINARĂ

10 IULIE 1925

Președința d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte.

Dela Directoratul «Astrei», despărțământul Sighetul Marmației, se comunică telegrafic amânarea pentru toamnă a serbărilor pentru desvelirea bustului lui Ioan Mihály, la o dată care se va fixa ulterior.

Dela d-l Prof. Dr. Ștefan Minovici se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea d-sale de Membru corespondent al Instituțiunii noastre, în Secțiunea științifică:

Domnule Președinte,

«Înștiunțarea d-voastră de numirea mea ca Membru corespondent al «Academiei Române m'a bucurat în deosebi și cu cea mai profundă mulțumire primesc distincțiunea cu care înaltul areopag al culturii românești mă onorează.

«Această distincțiune este pentru mine un nou îmbold de a lucra mai «departe pentru progresul științei și punerea ei cât mai mult în serviciul «patriei noastre.

«Dați-mi voie, d-le Președinte, să vă mulțumesc pentru binevoitoarea «apreciere a modestei mele activități și vă rog ca împreună cu ceilalți «ilustru Colegi ai Academiei să primiți asigurarea prea înaltei mele «considerațiuni».

Ministerul Lucrărilor Publice roagă Academia, prin scrisoare, să delege un membru al Secțiunii științifice în Consiliul de perfecționare al Școalei Politehnice din Capitală, în locul mult regretatului Anghel Saligny.

— Se delegă d-l Gh. Țițeica.

D-l Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte, incheie lucrările, urând d-lor membri revedere cu bine la cea mai apropiată ședință a Academiei.

ȘEDINȚĂ PUBLICĂ

18 SEPTEMBRIE 1925

Președința d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte.

D-l Dr. G. MARINESCU, deschizând ședința, arată marea pierdere îndurată de Institutul Franței și de Academia noastră prin moartea celebrului

arheolog și epigrafist Théophile Homolle, începătorul și conductorul săpăturilor franceze la Delos și la Delphi.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă Academiei tomurile I și II pentru 1923 și 1924 din publicațiunea Școlii române din Roma, intitulată: *Ephemeris dacoromana - Annuario della Scuola romana di Roma*.

D-l V. PÂRVAN expune apoi comunicarea sa despre *Săpăturile arheologice din România în vara anului 1925*¹⁾.

«Înainte de a intra în subiectul comunicării mele, țin să vă aduc la cunoștință o interesantă publicație a d-lui Franz Cumont, Membru al Institutului Franței, despre o bucată de pergament pictat (piele de pe un scut de lemn găsit în cetatea Dura, pe Eufrat, unde sapă acum Franzezii)²⁾: nisipul — ca și în Egipt — păstrează când e uscat, foarte bine, materiile organice, cari în alte ținuturi putrezesc foarte repede; numai așa se explică de ce scutul, căptușit cu pielea de care e vorba, nu a putrezit decât în parte. Această descoperire constituie pentru noi, am putea spune, un noroc, deoarece scutul, al unui soldat palmyrenian care-și făcuse serviciul militar prin părțile noastre, are pictat pe el întreg itinerariul ce avea de făcut soldatul care l-a purtat, pentru a se reîntoarce în patria sa: Odessus, Byzone, Callatis, Histria, Tyras, Borysthenes, Chersonesus, iar de aici peste mare la Trapezus și apoi prin Artaxata, ca să ajungă la el, în Syria.

«Potrivit cu un obicei vechiu azi, de aproape 15 ani, odată pe an, vin în fața d-voastră să expun rezultatele săpăturilor arheologice din cursul fiecărei veri, cari deosebirea că acum nu voi mai vorbi numai de săpăturile mele ci și de cele ale colaboratorilor mei, bătrâni și tineri — sun adevărat *collegium archaeologicum Dacoromanum*.

«E vorba de o lucrare sistematică, prin care încercăm ca în timp cât mai scurt să clarificăm — alături de lucrările romane de pe întreg întinsul țării noastre — și viața strămoșilor noștri celorlalți — am spune «dinspre mamă» a vechilor Daci. Lucrul eră cu atât mai necesar cu cât se stabilește aproape în toate lucrările noastre istorice sistemul de a începe istoria poporului nostru — după o sumară și vagă amintire a celor spuse de Herodot despre oamenii din părțile noastre, — direct cu romanizarea Daciei; Dacii, cu Scythii și ceilalți locuitori de aici fiind lăsați «pe planul al doilea ca niște bieți «barbari».

«Dar, lucrurile se prezintă de fapt mult mai complex. Se constată la Daci și la înaintașii lor pe aceste locuri, o civilizație însemnată și vrednică de cea mai mare luare aminte.

«In expunerea ce urmează, vom proceda cronologic iar nu topografic, începând din cele mai vechi timpuri, pentru a ajunge apoi treptat la

¹⁾ Rezumat al secretarului ședințelor Academiei.

²⁾ Franz Cumont, *Fragment de bouclier portant une liste d'étapes*, Extras din revista *Syria*, Paris 1925, 15 pag. in 4, cu o planșă în culori.

«timpurile din preajma istoriei: numai așa succesiunea formelor de civilizație vă va apare cu claritatea necesară.

«Pentru un cercetător care ar face numai o inspecție a suprafeței solului Daciei — fără să practice nici o săpătură — se impune dela început o constatare surprinzătoare: încă din epoca neolitică așezările sunt foarte numeroase și foarte aproape unele de altele, ceea ce dovedește că populația eră foarte deasă. Dar această înflorire de civilizație se stinge din multe locuri după vreo mie de ani și cam între 1600 și 1000 așezările par a se fi împuținat, probabil prin migrațiuni ale locuitorilor din eneolitic, pentru ca să devină apoi treptat, treptat tot mai numeroase în a II-a epocă a fierului, în timpul Daciei istorice.

«Prin urmare, se impune să începem dela epoca pietrei șlefuite și a începutului metalului, adică de pe la sfârșitul mileniului al III-lea a. Chr. «Din punct de vedere istoric, nu putem da pentru acele vremuri amănunte precise. D-l Andrieșescu, a încercat acum 13 ani — în avântul și entuziasmul primei tinereti — într'o carte a sa tratând despre neoliticul și eneoliticul din Dacia, să pună în legătură această veche civilizație cu cele spuse de Herodot despre Dacia. Evident, acuma — după ani de cercetări și experiențe — Domnia-Sa s'a convins că trebuie să vină alături cu noi care facem drumul invers, urcându-ne dela proto-istoria clară a fierului, prin bronz, tot mereu înapoi, până la timpurile obscure neolitice.

«Anul acesta, din epoca neo-eneolitică, s'au săpat mai multe stațiuni din legătură cu civilizația dela Dunăre și cu civilizația din Ardealul central.

«În legătură cu descoperiri întâmplătoare, dar foarte caracteristice pentru civilizația eneolitică, făcute de un tânăr amator, nu cu totul lipsit de cultură, lângă Oltenița (la Gumelnița), descoperiri încredințate spre studiere d-lui Vladimir Dumitrescu, asistentul meu, am hotărât să se înceapă săpături sistematice în acest loc. Rezultatele au fost foarte îmbucurătoare. D-l Vladimir Dumitrescu, ajutat la lucrări de d-l I. Nestor, a constatat acolo, până la 3.75 m adâncime urme de așezare, cu locuințe mari, inventar îngrijit, un atelier de prelucrarea silexului deosebit de important ceramică excelent lucrată și arsă, cu numeroase forme și de două tradiții artistice: una locală, alta moldovenească, apoi idoli de cel mai mare interes științific cu o sumă de caractere speciale, cari deschid interesante perspective de legături între civilizațiile acestor vremuri. S'a găsit chiar un obiect de aur — metal cunoscut și prețuit încă dinaintea bronzului — obiect care ne arată a fi fost un pendentiv; prin forma lui însă, și prin ornamentarea lui în relief — ornamentare realizată prin apăsarea cu un cui a unor puncte destul de neregulate așezate (spre deosebire de liniile punctate dând semne geometrice și figuri animale, obicinuite în Hallstadt), ne arată o tehnică pe care o cunoaștem și la Takta-Kenez, în Nord-Vestul Crișanei, pe două plăci de aur datate din bronzul vechiu.

«Deosebit de importante sunt elementele cari ne arată legături cu sud-vestul: motive ornamentale cari ne duc în spre regiunile Adriaticei,

de pildă cum e cel compus din luna nouă, prelungit în zig-zag ondulat și care pare a fi prelucrarea curbă a zig-zagului unghiular dela Butmir, etc.

«Interesantă e apoi legătura, care ne arată prin ceramică, idolii de os etc., nu numai o contemporaneitate, ci o viațuire a *Gumelniței* în strânse raporturi cu *Sultana* pe Moștiștea, stațiune săpată încă din 1923, de d-l «Andrieșescu, colaboratorul meu, și care va fi publicată chiar în primul «voluim din revista *Dacia*, și cu *Căscioarele*, stațiune săpată acum de asistentul meu d-l Gh. Ștefan.

«Cultura dela *Căscioarele* eră în oarecare măsură cunoscută mai dinainte; Colegul Antipa are deacolo câteva lucruri la muzeul de Istorie «Naturală. În Ostrovelul deacolo, s'au găsit însă acum idoli, deosebit de «interesanti pentru legătura cu sudul mediteranean.

«Stațiunile de cultură merg până mai jos de 2.60 m. ceea ce dovedește «o îndelungată viață a așezării. Apoi, o observație, credem, importantă «pentru geografi. Și aci, la *Căscioarele*, și în alte locuri, s'au găsit urme de «locuințe la o adâncime oarecum neverosimilă, deoarece apa are astăzi «un nivel mai ridicat decât stratele de cultură ale acestor stațiuni, fapt «care contribuie în mare măsură la putrezirea și fărâmițarea urmelor rămase. Va fi vorba de o ridicare a nivelului talvegului, ori de o scufundare? Geografii fizici ne vor da răspunsul.

«Un al treilea loc — interesant pentru problemele pe cari le pune — «e o insulă din lacul *Boian*, la apus de Călărași, unde a făcut săpături d-l «Vasile Christescu, asistentul meu, ajutat de soția sa și de d-ra Dumitrescu. E o stațiune eneolitică și din bronz de mai mică întindere și importanță, însă în strânse legături cu movila dela Fundeanca (Fundu-«Chiseletul) de pe moșia Academiei, unde Germanii au făcut în timpul «războiului săpături foarte intense. În adevăr, prin gropi mari săpate pe «povârniș, ei au urmărit în special, găsirea materialului de Muzeu (în morminte), fără a se preocupa însă și de problema de un interes arheologic «capital a locuințelor, căreia noi, în săpăturile noastre, i-am dat întotdeauna «o deosebită atenție.

«Civilizațiile din aceste insule înalte ale bălții Dunărei sunt contemporane. Deși așezate în teren inundabil, locuințele indigenilor neolitici «și eneolitici, ori chiar mai târziu de aici, nu sunt lacustre.

«Simultan cu aceste cercetări, s'au continuat săpăturile în legătură cu celălalt cerc de civilizație, cu orientare spre nord-est, acel al ceramicii pictate.

«D-l Dr. F. László, un vechiu arheolog transilvănean, custos-director la Muzeul Național secuiesc din Sf. Gheorghe, lucrase încă înainte «de războiu pe valea Oltului și în special la Ariușd și Olteni. Primind «propunerea de colaborare făcută de noi, Domniă-Sa a reluat anul acesta «săpăturile la Ariușd (câțiva km. Nord Brașov), într'o regiune plină de «stațiuni cu ceramică pictată.

«Săpăturile d-lui Dr. László au arătat că pe promontoriul locuit de «eneolitici pe malul Oltului, într'o minunată cetate naturală, oamenii «trăiau într'o bună stare evidentă: locuințe spațioase și o ceramică de o «frumusețe care dovedește tocmai înflorirea așezării de aici: vasele, pictate

«în mai multe culori, așezate în combinații extrem de variate, sunt vadeșea colorate chiar pe ambele fețe. S'a constatat că civilizația A, de ceramică pictată în stil moldovenesc mai vechiu este mai bogată și mai bine păstrată decât cultura B, găsită numai la suprafață și amestecată cu elemente eneolitice central-europene.

«Coborându-ne în timp spre stațiunile protoistorice, găsim tot la Boian o civilizație de un caracter foarte complicat, care va da mult de lucru d-lui V. Christescu, atunci când va trebui să prelucreze materialul. Sunt vase de o tehnică extrem de interesantă, prezentând pe lângă elemente de tradiție neolitică asemănătoare celor dela Butmir, altele poate din epoca mai veche a bronzului, în forme cunoscute și dela Turdaș (lângă Simeria), din Trei-Scaune, dela Bonțești în R.-Sărat, dela Nazăru în Brăila, dela Glina-Bălăceanca lângă București, etc.; *tehnica inciziilor profunde*, cari prelucrează peretele de lut al vasului ca materialul lemnos (crestăturile în lemn), este cunoscută totuși atât din neolitic cât și din hallstatt.

«Totodată, d-l Christescu a avut norocul de a găsi și vase cu proeminențe în coarne și marginea rețezată oblic, caracteristice pentru bronzul târziu de pe Tisa, din Illyria și chiar dela Troia.

«D-l Géza Nagy, dela Budapesta, are o teorie în ce privește topoarele de bronz și mai ales de aramă cu două tășuri așezate cruciș și securile din acelaș metal cu gaura transversală, după care ar trebui să credem că primele au fost fabricate scytice, iar cele din urmă agathyrsice; el însă nu înțelege prin Scythi și Agathyrsi pe Iranienii ajunși la noi în sec. VII a. Chr., ci un grup de popoare nomade, în majoritate turanice și finno-ugrice venite aci încă din mileniul II a. Chr.

«Prin urmare, rămâne să știm dacă în prima epocă a fierului avem și o civilizație locală, sau numai una de caracter exotic, finno-ugrică după Nagy, iraniană după alții învățați. Ori, ce constatăm?

«Din epoca hallstattiană, sunt puține lucruri de fier în Dacia. Inșă civilizația scitică a fierului reprezintă o simplă enclavă neînsemnată față de bogata și puternica civilizație autohtonă a bronzului IV, prelungită și în Hallstatt. Prin urmare nu trebuie să ne mirăm dacă la Boian avem într-o epocă care ar putea fi chiar a fierului I, elemente din epoca de bronz.

«Lângă Târgu-Mureș, s'au găsit, cu prilejul unor săpături pentru scos material de construcție, un depozit de bronz la *Suseni*, cuprinzând pe lângă lucruri general databile ca din bronzul IV, și câteva piese sigur posterioare începutului influențelor hallstattiene din Vest.

«În privința aceluiași perioade (eneolitic, bronz, fier), asistentul meu, Dorin Popescu s'a lovit de aceleași greutăți la *Lechința de Mureș*, în jud. Turda-Arieș, unde se găsiseră mai de mult fragmente de vase mari din pastă ocenoșie, bine lucrată, cu spirale incizate — ornamentul atât de frequent întâlnit în Dacia — și unde d-l Sever Dan care-mi adusese obiectele descoperite mă invită cu inzistență de mai multă vreme să viu esă sap.

«Rezultatele săpăturii dela *Lechința* sunt interesante, dar în multe puncte destul de nesigure. Căci dacă anume forme frumoase din bronzul mijlociu, și dacă *La Tène*-ul găsit aci sunt perfect clare și nu dau greutate la interpretare, apoi avem alte lucruri mult mai puțin limpezi, cari ne amintesc și tehnica neolitică și cea a bronzului — anume caneluri oblice, cari sunt și pe vase hallstattiene și deci nu pot fi date ușor, ori chiar de fel precis, și găsim și lucruri din evul mediu (ceramică slavă, din pastă proastă, rău arsă și de cele mai multe ori cu ornamentarea în val incizată). Intre Slavi și acei străvechi oameni ai bronzului, sunt o serie întreagă de oameni și evenimente încă neclar lămurite. În adevăr, stațiunea poate fi ca începuturi din bronzul II, dar ar putea să aibă și origini mai vechi.

«Coborându-ne mai jos ajungem în *La Tène*, epocă pe care am cercetat-o cu precădere atât eu cât și colaboratorii mei.

«Această epocă începe în valea de jos a Dunărei în anul 335, când Celții așezați la Adriatică încep întâia dată, istoric, să se amestece în afacerile dela Dunărea de jos. Când Alexandru cel Mare trece Dunărea în Muntenia, găsind aici bogatele holde getice, cari împiedicau înaintarea oștilor sale, generalul Ptolemaios al lui Lagos, viitorul rege al Egiptului, ne spune că printre deputațiile venite la Alexandru erau și soli celți. Ei, cari locuiau țările vecine cu Dacia, spre Apus, voiau să știe, ca direct interesați în cauză, ce intenții are Alexandru cu și în aceste regiuni. Dar în NV Daciei, Celții ajunseseră încă dela sfârșitul sec. al V-lea a. Chr.

«Încă dela primele săpături, făcute la *Crăsani*, civilizația dacică ne-a apărut colorată puternic — cum eră și natural — cu nuanțe celtice (atât în tehnica metalului, cât și în cea a ceramicii). O altă stațiune chiar mai veche decât *La Tène* eră la *Mândstirea*; deși roasă mult de ape, ea a dat interesante rezultate d-lui Ștefan, care a săpat-o.

«Aceaș civilizație — dar încă mai intensă ca la *Crăsani* și *Zimnicea*, și găsim în Ardeal în jurul *Sighișoarei*, ca și în foarte multe alte locuri.

«În munții Huniedoarei se făcuseră încă dela începutul sec. XIX, de către Austriacii cari stăpâneau pe atunci Ardealul, în legătură cu niște tezaurare monetare de aur găsite acolo — cercetări și săpături. S'au găsit ziduri pe munți, dar din lipsă de mijloace și de interes nu s'a făcut o cercetare sistematică și aprofundată a întăriturilor găsite. Apoi aceleași cetăți au fost cercetate de englezul Davies. Insfârșit în 1916, Finály cerea din «Archeologiai Értésítő» săparea *Cetăților dace* din Munții dela sud de Orăștie.

«D-l Teodorescu, actualul prof. de arheologie practică dela Cluj, fostul meu colaborator la Muzeul din București, s'a gândit să reia aceste cercetări și a publicat într'o broșură a *Com. Monumentelor Istorice* pentru Ardeal, acum un an, rezultatele primelor sale călătorii la fața locului. Ancheta arheologică întreprinsă acum un an și anul acesta, a identificat un grup numeros de cetăți, așezate pe munții dela Sud de Orăștie. Din pricina dificultăților create de poziția cu totul sălbatecă și abruptă a așezării principale — dela Grădiștea Muncelului — s'a început în vara aceasta — cu

sajutorul asistenților Ferenczi și Simu — săpăturile numai la una din cetățile secundare, cea de lângă satul *Costești*, pe o poziție asemănătoare «Grădiștei, dar mai ușor accesibilă.

«Avem deaface aici cu un complex de întărituri în terase pe muntele «care a fost sistematic înconjurat cu valuri de pământ și cu ziduri de piatră, «cu acropolea în vârf, și având din loc în loc turnuri pătrate de piatră. «Valurile sunt de pământ cu pari de susținere și consolidare (palissade). «Zidurile sunt jos de piatră tăiată regulat și legată cu cramioane și bârne «de lemn, iar deasupra de cărămidă nearsă.

«Interesantă e mai ales tehnica turnurilor: pietrele sunt străbătute «de la față spre interior de șghiaburi prin cari treceau bârnele de lemn. «Acestea aveau menirea să mențină — în loc de mortarul care lipsește — «legătura dintre pietrele ce alcătuiau zidurile (sistem de altfel cunoscut «din La Tène-ul vestic și central european, ca în Bavaria și aiurea) la bur- «gururile celtice, dar la noi prelucrat într'un chip deosebit.

«Dacă ne uităm pe columna lui Traian, vedem ziduri de cetăți curio- «reprezentate: ele sunt anume făcute din rânduri de pietre așezate pe «alte rânduri de lemne, ale căror capete rotunde se văd ieșind din zid, «și tot așa mai departe; ori, evident, pietrele nu puteau să stea fixate pe «bârnelor rotunde. E deci aici stilizarea artistului roman, care cunoscând «în timpul expediției, sau din povestiri, tehnica de clădire descrisă de noi «mai sus, n'a găsit un alt fel — mai potrivit — de a redă în adevăr credincios «realitatea construcției.

«Știm din istorie că atunci, când Traian a venit aici, a găsit munții «întăriți: Cassius Dio spune că, după cucerirea Sarmisegetuzei, au trebuit «să fie luate cu asalt și celelalte cetăți dace de pe înălțimi.

«Printre primele lucruri găsite în săpăturile dela Costești, alături de «temeliile palatului princiar dac de aici și de fragmente de vase celtice «importate, au fost și câteva monete doveditoare ale rolului civilizator «pe care orașele elenice din Pont îl aveau asupra ținuturilor Daciei: Sunt «monete din Histria, oraș despre care, într'o lucrare anterioară săpături- «lor, spuseseam acum trei ani că trebuie să fi avut rolul mai sus pomenit, «dată fiind pătrunderea Histrienilor pe Dunăre și afluenții ei în sus, spre «interiorul Daciei.

«Alături de capitalele dacice de zile grele, e cea de vreme de pace, «Sarmisegetuza, cea colonizată de Romani și unde asistentul d-lui Teo- «dorescu, d-l Daicovici împreună cu d-l Mallász, directorul Muzeului «regional din Deva, au găsit lucruri interesante: într'o piață monumentală «s'au aflat mai multe altare de marmoră cu inscripții, exact în aceaș po- «ziție și în acelaș loc în care fuseseră așezate de daco-romani la începutul «sec. III.

«Înainte de a încheia, trebuiesc amintite săpăturile d-lui Mateescu — «cunoscut prin frumoasele sale studii asupra Tracilor — la *Tibiscum* (lângă «Caransebeș), săpături cari însă nu au dat rezultatele așteptate de noi toți, «de oarece aici n'a fost decât un mic oraș de provincie, destul de mediocru «și sărac, și nu un important centru de viață romană, cum se credea.

«In ce privește pe d-l Panaitescu, conferențiar de Istorie antică la Cluj, «Domnia-sa până acum, în săpăturile sale la castrul dela Brețc (către Oituz) «a descoperit doară cărămizi cu stampile de cohorte spaniole, dar nimic «nu împiedică să găsească ceea ce caută — în astfel de cazuri — orice ar- «heolog care se respectă, inscripția de fundare a castrului, chiar numai «partea arhitectonică descoperită până acum și mai ales *băile* dela Apusul «lagărului sunt de un interes deosebit.

«In completarea săpăturilor arheologice mai vechi dela Mangalia, «colegul Sauciuc-Săveanu dela Universitatea din Cernăuți a continuat «lucrările ce începuse anul trecut împreună cu d-l prof. Tafrali dela Iași; «rezultatele sunt până acum interesante mai mult pentru vremea romană «decât pentru cea greacă, al cărei interes științific e firește precumpănitor «la *Callatis*.

«Ar rămâne să vă vorbesc acum despre propriile mele lucrări dela «Histria. Dar v'am reținut prea mult și scopul meu principal eră azi să «vă arăt nu atât ce lucrez eu, cât ce activitate frumoasă dezvoltă alături «de mine colegii și camarazii mei din întreaga țară, strâns uniți acum «în acelaș mănunchiu, pentru cercetarea trecutului nostru și pentru pu- «blicarea rezultatelor, spre cunoștința lumii apusene, în revista noastră «*Dacia: Recherches et découvertes archéologiques en Roumanie*, al cărui prim «volum se dă acum la tipar.

«Voiu vorbi deci despre *Histria* altădată sau poate, veți ceti numai, «gata tipărite, rezultatele activității mele de acolo».

ȘEDINȚA ORDINARA

25 SEPTEMBRIE 1925

Președința d-lui ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședințe.

D-l Secretar General V. PĂRVAN dăruște Academiei broșura d-lui Dr. Ch. Rakowsky «Il problema della Bessarabia» și răspunsul d-lui Aurelio Palmieri la această broșură «La Bessarabia e la diplomazia dei Soviets» cu o prefață de d-l Em. Lahovary, Ministrul țării la Roma.

Domnia-Sa aduce la cunoștință că d-l N. Iorga a donat bibliotecii Acade- miei Române 840 exemplare din lucrarea Domniei Sale «Documente de pe valea Teleajenului» pentru a fi utilizate și distribuite.

D-l Vicepreședințe ANDREI RĂDULESCU aduce la cunoștința Acade- miei încetarea din viață a lui Ioan Slavici, Membru corespondent al Acade- miei, ales la 1882, — moarte întâmplată la 20 August 1925. Academia nu a putut fi reprezentată la înmormântarea defunctului, care s'a făcut la Panciu. într'un timp când Academia eră în vacanță.

D-l Vicepreședințe ANDREI RĂDULESCU cetește o înștiințare din partea Academiei Poloneze de Științe și Litere dela Cracovia, prin care se anunță încetarea din viață a Președintelui ei, d-l Casimir Morawski.

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU anunță încetarea din vicață a Arheologului Fr. László.

D-l Secretar General V. PĂRVAN prezintă două comunicări din partea filologului P. Th. Justesen din Iava.

— Se recomandă Secțiunii literare.

Dela d-l William Jackson Pope se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea Domniei Sale ca Membru Onorar:

My dear Mr. President,

«During my recent delightful visit to Bucharest I received a letter from you announcing that the Roumanian Academy had done me the great honour of electing me as one of its honorary members.

«Please allow me to express to the Academy my grateful thanks for, and my deep appreciation of, the honour it has done me in thus numbering me among its many distinguished members. I shall always feel proud of membership of your illustrious Academy and shall continuously preserve a lively recollection of the pleasure afforded me by association with so many of its members.

«By some accident my name has been wrongly recorded: It is — *William Jackson Pope*. This, of course, is a mere matter of detail and no doubt your Secretaries will correct the name in your registers.

Dela d-l Charles Moureu se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea Domniei Sale ca Membru Onorar:

Monsieur le Président,

«J'apprécie très haut le titre de Membre d'Honneur que m'a conféré l'Académie Roumaine.

«Je vous prie de bien vouloir lui en exprimer toute ma gratitude et d'agréer, Monsieur le Président, l'expression, de ma considération la plus distinguée.

Dela d-l V. Grignard se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea Domniei Sale ca Membru Onorar:

Monsieur le Président,

«J'ai l'honneur de vous présenter ainsi qu'à MM. les Membres de l'Académie Roumaine, mes remerciements les plus reconnaissants pour le très grand honneur que cette illustre Compagnie vient d'accorder à mes travaux en me conférant le titre de Membre d'Honneur.

«J'aurais été heureux, Monsieur le Président, d'aller vous porter moi-même l'expression de toute ma gratitude, mais les travaux de la Conférence et une indisposition ne m'ont pas laissé un seul instant de liberté

«Je vous prie donc de m'excuser et d'agréer l'expression de mes sentiments de très haute considération».

D. la d-l E. Paternò se primește următoarea scrisoare de mulțumire pentru alegerea Domniei Sale ca Membru Onorar:

Signor Presidente,

«A Lei ed ai membri tutti dell'*Accademia Romana* rivolgo i più vivi ringraziamenti per l'altissimo onore che hanno voluto concedermi.

«Col maggiore ossequio mi creda».

Dela Universitatea Ebraică din Ierusalem se primește o scrisoare de mulțumire pentru participarea sufletească a Academiei Române la solemnitatea inaugurării ei.

Din partea Comunei Mantova (Italia) se primește un apel pentru contribuirea cu mijloace bănești la ridicarea unui monument, în memoria ilustrului poet, Vergilius.

Congresul Internațional de Sondaje roagă Academia, prin scrisoare, să participe la solemnitatea deschiderii, care va avea loc în ziua de 27 Septembrie 1925 în Capitală, la Parcul Carol.

— Se delegă d-l L. Mrazec.

Al patrulea Congres al Istoricilor Polonezi, care se va ține la Poznan-Posnania, în zilele dela 6 la 8 Decembrie 1925, — pentru prima oară dela Renașterea Poloniei independente, — invită Academia Română să participe printr'un delegat la lucrările Congresului, alături de ceilalți membri străini ai Societăților și Instituțiilor savante.

— Se delegă d-l N. Iorga și se hotărăște să se intervină la Ministerul Instrucțiunii pentru acordarea cheltuelilor necesare acestei deplasări.

D-l Dr. G. MARINESCU zice că Liga Națiunilor, care rezolvă probleme politice internaționale, a început să se ocupe, de curând, și de cele cu interes cultural. Când această Organizație Internațională s'a adresat în trecut Academiei Române ca să delege un reprezentant în Liga Cooperăției Intellectuale, a fost ales Domnia-Sa, care, în calitate de membru în această Societate, — cercetând starea noastră culturală, — a constatat lipsuri ce nu se pot remedia decât printr'o colaborare internațională. Atunci, Domnia-Sa a emis ideea unui împrumut internațional cu procente mici, care să satisfacă nevoile imediate ale culturii românești. Această idee a rămas să fie studiată de Subcomisiunea de anchetă a Ligei.

Delegatul guvernului la Liga Națiunilor — făcând parte și din Academie — e d-l Sextil Pușcariu. De curând CICI a ales ca membru corespondent pentru România pe colegul nostru d-l Dr. E. Racoviță. D-l Dr. Marinescu găsește o nepotrivire în această procedură dacă se ține seamă de faptul că Societatea de Cooperăție Intelectuală s'a adresat Academiei care a și constituit comitetul național sub președenția secretarului nostru general, și de

activitatea ce Domnia-Sa a depus în trecut la această Organizație, ca delegat al Academiei.

Roagă Academia să-și spună părerea în această privință.

D-l D. GUSTI zice că Guvernul a ales ca delegat al său numai pe d-l Sextil Pușcariu, iar d-l Dr. Em. Racoviță este ales de CICI ca membru corespondent în Comisiunea *Internațională de Cooperare Intelectuală*.

D-l Secretar General V. PĂRVAN zice că nu este decât un conflict de atitudini, iar nu de fapte. Academia a fost rugată să trimeată un reprezentant, și ea, delegând pe d-l Dr. G. Marinescu, a continuat să rămână conducătoarea acestei cooperățiuni. D-l Sextil Pușcariu, în calitate în care participă la lucrările Ligei, n'are nici o legătură cu Academia, — iar d-l Dr. Em. Racoviță este ales de CICI.

D-l Dr. G. MARINESCU zice că la început legătura s'a făcut prin Academie și acum constată că s'a trecut peste ea.

Ideea împrumutului internațional, în scop cultural, este a Domniei Sale deci a Academiei Române din care face parte și unde s'a desbătut, și faptul că acum lucrările sunt conduse de alți delegați străini de Academie, constituie o lezare a prestigiului ei.

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU zice că participarea d-lui Dr. Em. Racoviță, ales de CICI dela Geneva ca membru al ei, nu formează obiectul discuțiunii. În ceea ce privește pe d-l Sextil Pușcariu, el este delegat al Guvernului în Societatea Națiunilor.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU întreabă dacă există vreo corespondență între Academie și Ministerul Instrucțiunii în această privință și zice că trebuie să se întrebe Ministerul Instrucțiunii, dacă d-l Dr. G. Marinescu mai este sau nu reprezentantul Academiei.

D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU nu admite părerea d-lui G-ral Gr. Crainiceanu, zicând că Ministerul nu are a se pronunța asupra calității d-lui Dr. G. Marinescu.

D-l Dr. GR. ANTIPA propune că deoarece părerile sunt împărțite, să nu se ia nici o hotărîre, până când Delegațiunea Academiei nu va studia această chestiune.

D-l Dr. GR. ANTIPA aduce la cunoștință punerea în posesiune a Academiei, asupra averii rămasă în Austria de pe urma defunctului J. M. Elias și arată succesul obținut în tratativele urmate cu autoritățile din Viena.

Depune apoi, — spre publicare în Memoriile Secțiunii Științifice, — manuscrisul lucrării «Ueber China's Piraliden, Tortriciden, Tineiden, nebst kurze Betrachtungen zu denen das Studium dieser Fauna Veranlassung giebt» de d-l Aristide Caradja.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

2 OCTOMVRIE 1925

Președința d-lui Dr. GH. MARINESCU, Vicepreședinte.

Dela d-l I. Costescu, maestru de muzică la liceele «Sf-tul Sava» și «Gh. Lazăr» din Capitală, se primește în dar un tablou încadrat în ramă de stejar, cuprinzând «Imnul lui Lazăr», — poezie și compozițiune muzicală pentru cor mixt și orhestră.

— Se va mulțumi.

Dela Legațiunea germană din Capitală se primesc toate volumele (1—21 II) apărute până acum din publicațiunea Ministerului Afacerilor Străine al Reich-ului «La grande Politique des Cabinets de l'Europe de 1871 à 1914».

— Se exprimă mulțumiri.

Dela d-l G. Popa-Lisseanu, membru corespondent, se primește pentru publicare un memoriu despre *Un manuscris al Gramaticii românești al lui I. Eliade-Rădulescu*.

— Se recomandă Secțiunii literare.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secțiunii Istorice din 25 Septemvrie 1925, prin care Secțiunea decide ca:

1. D-l G. Vâlsan să cerceteze manuscrisul călătoriei lui Boscovici, prezentat de d-l G. Călinescu;
2. D-l I. Nistor să cerceteze lucrarea d-lui A. Veress «Scrisorile misionarului Bandini din Moldova» (1644—1650);
3. D-l N. Iorga să cerceteze al IV-lea Memoriu din «Studii asupra chipului cum se făptuie războiul de către Ștefan-cel Mare»¹⁾ de d-l General R. Rosetti.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

9 OCTOMVRIE 1925

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI, deschizând ședința, zice: Ziua de astăzi este tristă pentru Academie, ca și pentru învățământul nostru superior. Chiar acum se duce în mormânt trupul neînsușit al colegului nostru, Profesorul I. Ursu, membru corespondent al Academiei, ales la 1910, răpit din viață în floarea vârstei și în mijlocul activității sale didactice și științifice. Ca profesor de istoria Românilor, a fost urmașul neuitatului nostru coleg D. Onciul; după o neîntreruptă activitate de aproape 25 de ani, el lasă în urmă o întreagă serie de scrieri istorice. Academia deplânge pierderea meritului istoric, de care erau legate încă multe așteptări. Fie-i țărâna ușoară.

Dela folkloristul muzical d-l Béla Bartók se primește în dar un exemplar din edițiunea germană a lucrării sale asupra muzicii populare ungare intitulat

¹⁾ Fortificația sub Ștefan-cel-Mare — Atacul și apărarea cetăților.

lată: *Das ungarische Volkslied - Versuch einer Systematisierung der ungarischen Bauernmelodien* — Berlin u. Leipzig, 1925. Intr'o scrisoare alăturată, arată că acum se ocupă de aranjarea unei colecțiuni de colinde, care va fi publicată de Universitatea din Oxford și roagă Academia să-i trimeată unele culegeri de colinde din publicațiile ei, ce-i sunt necesare pentru compararea textelor.

— S'au trimis d-lui Bartók publicațiunile cerute.

D-l Dr. GR. ANTIPA aduce știrea că în viitoarea săptămână, va veni în țară d-l Prof. Shotwell, dela Instituțiunea pentru pace Carnegie, și propune să fie invitat la Academie spre a ține o conferință despre organizarea numitei instituțiuni.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

16 OCTOMBRIE 1925

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela d-na Maria Predescu, soția defunctului Nicolae T. Predescu, fost Președinte al Inaltei Curți de Casație, se primesc în dar 17 documente originale, spre a fi incorporate în colecția de manuscrise a Academiei.

— Se vor exprima mulțumiri d-nei Predescu.

Dela d-l Dr. Profesor Const. Pavel din Beiuș se primește, spre examinare și publicare, o lucrare a sa etnografică și istorică asupra *Românilor din Bihor până la întemeierea Principatelor române*.

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

D-l I. BIANU comunică aprobarea dată de Secțiunea Literară de a se publică în Memoriile Secțiunii:

1. *Un manuscris al Gramaticii românești a lui I. Eliade Rădulescu* de G. Popa Lisseanu, membru corespondent al Academiei Române;
2. *Numiri etnice la Aromâni* de d-l Pericle Papahagi, membru corespondent al Academiei Române.

D-l G. MURNU depune următorul text al cuvântării rostite de D-sa la înmormântarea Profesorului Ion Ursu, membru corespondent al Academiei Române:

Indurerată Adunare,

«Mi-a căzut mie sarcina ca în numele Academiei Române să rostesc cuvântul din urmă rămășițelor pământești ale iubitului și mult deplânsului nostru prieten și coleg Ioan Ursu, atât de crud și de timpuriu răpit dintre noi.

«Nu mi-e dat mie și mai ales acl și acum să arăt meritele științifice, activitatea atât de rodnică și prețioasă a răposatului. Pentru mine, pentru toți toți, dovada cea mai bună că aceste merite au fost însemnate și întemneiate este că prin ele Ioan Ursu a ajuns să ocupe un loc de cinste în

*Universitate și să fie ales membru corespondent al Academiei Române.

*Însoțim cu lacrimi calde pe distinsul învățat, căci avem credința că el dispăre în toată plinătatea puterilor sale productive și lasă în știința noastră un gol care anevoie poate fi împlinit.

*Dar nu mai puțin dureros plângem într'insul pe profesorul, pe educatorul tinerimii, pe bunul Român, pe omul Ioan Ursu. Și această îndurerare ni e cu atât mai sincer și cu temeiul isvodită din inimă, că suflete dezinteresate, devotate și generoase ca al lui sunt tot mai rare în vremile vitrege în cari trăim. Fiu și frate, soț și părinte, prieten și tovarăș, oriunde și oricând, la greu și la bine, el eră omul cel mai bun și păsuitor, estatornic în dragoste și credință, gata de jertfă și de îndeplinit datoria; eră bunavoința, mila, bunătatea întrupată. În zâmbetul lui deapauri blajin și prietenos scânteia bogăția neprețuită ce ascundeă într'insul, comoara moștenită din părinți și din străbuni: acea receptivitate de dragoste spontană nesleită a sufletului românesc, acea omenie și largime a slui innăscută, care e poate calitatea esențială cea mai frumoasă podoabă din complexul de însușiri ce alcătuiesc firea specifică a «Valahului» de veche seminție.

*Nu o dată am vorbit cu el, am auzit destăinuirile lui și am pătruns esența lui intimă. Am avut deosebită bucurie să-l cunosc deaproape mai bine de mult. L-am văzut la studii în Germania, unde s'a însemnat nu numai prin neobosită hărnicie la educația-i științifică, la sporirea cunoștințelor sale istorice, ci și în calitatea-i de conducător al camarazilor săi Români la Berlin și München, desfășurând o frumoasă și entuziastă activitate extrauniversitară. L-am văzut apoi în toată manifestarea-i publică din țară, ca profesor, conferențiar, parlamentar, publicist, protagonist în pregătirea suflatească a masselor pentru înfăptuirea idealului național. Și mai târziu, în vremurile cele mai tragice când, împreună cu o seamă de Colegi, am avut la Paris însărcinarea de a contribui din graiu viu și cu scrisul la triumful definitiv al dreptății noastre în circumstanțele cari fixau hotarele României Mari, am avut cel mai mare prilej să lucrez alături de el, să-i împărtășesc bătăile inimei, și să-i cunosc astfel tot avântul, toată puterea de muncă, toată dezinteresarea-i și râvna românească precum și neabătuta-i încredere în strălucitele destine ale Neamului nostru.

*Fiu al poporului de plugari și păstori, original din Ardeal, din acele ținuturi în cari neamul nostru și-a păstrat mai neprefăcut sângele neaoș românesc, el nu și-a uitat niciodată obârșia și chemarea, s'a făcut ecoul cel mai îndelung și fidel al glasului de suferință, al gemetelor fraților săi innăbușiți de veacuri sub călcâiul împintenat al celei mai înjositoare și dureroase tiranii seculare și a avut norocul să-și vadă cu ochii visul visat din fragedă vârstă, steagul răsbunării și izbăvirii fluturând deasupra scumpelor plaiuri unde s'a născut și copilărit. A văzut cu noi împreună mai mult încă: visul în care a crezut, pentru care a luptat mai mult decât mulți alții: acea Românie rotunjită cu hotare naționale și firești, cari singure puteau chezașul existența și dezvoltarea ei în viitor.

«Cadrul ei exterior eră acum așezat; mai rămâneă să aducă și el prin știința și cultura lui partea lui de contribuție la consolidarea cuprinsului încadrat, la unificarea sufletului colectiv românesc. El aveă și pregătirea și chemarea și destoinicia trebuitoare de a face ca această contribuție să fie mai departe simțită și prețuită în țara lui. Dar fatalitatea oarbă n'a vrut să-l cruțe și, curmându-i pe neașteptate zilele, a pus capăt sârguinței lui atât de spornice și binefăcătoare.

«Sunt sigur că Ioan Ursu nu lasă în urma lui decât unanime regrete. «El a fost stimat, admirat și iubit de toți cari l-au cunoscut și au putut să-l aprecieze, cu deosebire de prietenii și colegii lui.

«Calitățile lui neîntrecute sufletești i-au creat aproape un cult în cei «mai deaproape ai lui și mai presus de toate în scumpa lui familie.

«Deaceea și cu drept cuvânt, durerea lor pricinuită de pierderea lui «nu poate fi decât nemărginită. Imi dau seamă pe deplin de mărimea și «greutatea acestei pierderi și zadarnică imi pare orice încercare de a-i «mângâia cu vorba. Deaceea rog pe Dumnezeu să-i sprijine în ceasul «acesta de grea lovitură și nemângâiere și să-i ajute ca să găsească o ali- «nare a sufletului măcar la gândul că adoratul lor răposat și-a îndeplinit «datoria între noi cu toată vrednicia și că amintirea lui, titlul lor de mân- «drie, va rămâneă scumpă tuturor iubitorilor de bine».

ȘEDIȚA PUBLICĂ

23 OCTOMVRIE 1925

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l N. IORGA expune comunicarea despre *Un prinț portughez cruciat în Țara Românească a secolului al XV-lea*.

D-l N. IORGA prezintă, dăruindu-le Academiei, următoarele noi opere și publicațiuni ale D-sale:

1. *Coup d'oeil sur l'art roumain*, Genève, 1925;
2. *La littérature populaire source de haute littérature*, Paris, extras din *Mercur de France*, 15-IV-1925;
3. *Sur le blason des Princes roumains*, — extras din *Revue Héraldique et Onomastique*, Bruxelles, 1925;
4. *I Genovesi nel Mar Nero*, extras din Buletinul municipal «*Il Comune di Genova*», Genova, 1925;
5. *Istoria Literaturii Românești*, vol. I, (Literatura populară. Literatura slavonă. Vechea literatură religioasă. Întâii cronicari (1688). Ediția II-a, revăzută și larg întregită, București, 1925.

Domnia Sa dăruiește apoi prima parte din «*Mélanges de l'École Roumaine en France*», Paris. 1925.

— D-l Președinte I. C. NEGRUZZI mulțumește d-lui N. Iorga pentru volumele dăruite.

Dela Societatea Naturaliștilor din România se primește invitațiune de participare la un pelerinagiu la mormântul botanistului Dimitrie Brândză în cimitirul Belu, hotărît pentru dimineața zilei de 1 Noemvrie viitor.

— Se delegă d-l Dr. Gr. Antipa.

D-l N. IORGA înfățișează un fragment dintr'o lucrare bibliografică intitulată «*Ecrits de langues étrangères sur la Roumanie et les pays roumains*», datorită d-lui Léon Baidaff, arătând că încercarea d-lui Baidaff merită atenția Academiei, fiind folositoare istoriografiei noastre

Dela d-l Rudolf Bedö, Directorul Soc. Anonime «Phönix» din Baia-Mare, se primește în dar pentru colecțiunea de manuscrise a Academiei, un manuscris în cinci caete găsit în Budapesta, cuprinzând povestiri populare românești, scrise în limba germană de I. C. Hintz.

— Se vor exprima mulțumiri d-lui Rudolf Bedö din partea Academiei.

Dela d-l Hans Petri, preot evanghelic în Capitală, se primește un manuscris în limba germană asupra Domnitorului Moldovei Iacob Heraclides (1561—63), intitulat: *Die Beziehungen des Jacobus Basilikus Heraklides, Fürsten der Moldau, zu den Häuptern der Reformation in Deutschland und Polen sowie seine eigene reformatorische Tätigkeit in der Moldau*. Autorul dorește ca manuscrisul să fie examinat, arătând că, dacă se va da aprobare de publicare, îl va prezenta în redacțiune românească.

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

Dela d-l F. Jollivet Castlot, Președintele Societății de Alchimie din Franța, se primește în dar lucrarea sa «*La Révolution Chimique et la transmutation des métaux*», Paris, 1925.

Dela d-l Iosef Macúrek se primește un studiu cuprinzând «Izvoare privitoare la istoria cehoslovacă în arhivele și bibliotecile Transilvaniei».

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secțiunii Istorice din 16 Octomvrie 1925, prin care se decide: 1. a nu se tipări lucrarea d-lui G. Călinescu: *Un manuscris al călătoriei lui Boscovich*; 2. se dă Preotului N. M. Popescu spre cercetare lucrarea d-lui Const. Pavel asupra *Românilor din Bihor*.

Domnia Sa comunică apoi procesul verbal al Secțiunii, din 23 Octomvrie 1925, prin care se hotărăște: 1. publicarea celui de al IV-lea memoriu al d-lui General R. Rosetti din *Studii asupra chipului cum se săptuia războiul de către Ștefan cel Mare*; 2. să se trimită d-lui N. Iorga pentru cercetare lucrarea Preotului Hans Petri asupra Domnitorului Iacob Heraclide.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

30 OCTOMVRIE 1925

D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI, deschizând ședința, salută pe d-l James T. Shotwell, cu următoarele cuvinte:

«Je salue au nom de l'Académie Roumaine Mr. James Shotwell, professeur à l'université Columbia-New-York qui a bien voulu nous faire aujourd'hui une communication publique.

«La reputation acquise par Mr. Shotwell par ses écrits est universelle: elle est tout aussi répandue en Europe que de l'autre côté de l'océan.

«Mr. Shotwell est le directeur du département économique et historique de la fondation Carnegie pour la paix internationale. Aujourd'hui il va nous parler de la grande guerre et de ses conséquences car il s'occupe minutieusement de ses effets politiques et surtout économiques. «Ainsi il nous fera connaître bien des choses ignorées par le grand public.

«Encore une fois je salue Mr. Shotwell et je le remercie pour l'honneur qu'il nous fait et je lui souhaite la bienvenue parmi nous».

D-1 Prof. James T. Shotwell mulțumește d-lui Președinte pentru cuvintele de bună primire adresate, adăugând că invitațiunea de a vorbi Instituțiunii noastre a primit-o în numele Dotațiunii Carnegie, în care D-sa are Direcțiunea tehnică a istoriei și economiei politice. Arată apoi în scurt scopurile științifice și organizarea acelei Dotațiuni și în urmă trece la desvoltarea subiectului conferinței anunțate, tratând despre *Istoria războiului mondial*.

D-1 I. SIMIONESCU comunică rezultatul examenului ținut printre licențiații în geografie ai Facultății de Științe din Iași pentru acordarea unei burse de 1000 lei lunar din Fondul «V. Adamachi» unui licențiat care să studieze la Paris, și în special la d-l Profesor E. de Martonne, etnografia și antropogeografia.

Comisiunea examinatoare propune a se da bursa d-lui Gh. I. Năstase, pe timp de doi ani, cu obligațiunea de a-și trece teza de doctorat cu subiect luat din țară.

— Procesul verbal al Comisiunii se trimite Delegațiunii Academiei spre aprobare.

Dela Comisiunea Monumentelor Istorice se primește următoarea adresă:

Domnule Președinte,

«Potrivit art. 8 din legea pentru Conservarea și restaurarea Monumentelor Istorice din 1919, Comisiunea Monumentelor Istorice în ședința dela 29 Oct. a. c. a procedat prin tragere la sorți la reinnoirea unei treimi din membrii săi.

«Intre d-nii membri ieșiți la sorți, este și d-l Prof. N. Iorga, Președintele Comisiunii, desemnat de către Academia Română, potrivit aceleiași legi, pe baza căreia poate fi reales.

«În locul devenit astfel vacant, avem onoare a ruga onorata Academie să binevoiască a desemna pe unul dintre membrii săi, competente în științele istorice — ca membru al Comisiunii noastre».

— Se reînnoește mandatul d-lui N. Iorga de membru în Comisiunea Monumentelor Istorice.

D-l Secretar General V. PĂRVAN prezintă în dar din partea d-lui Aristide Blank o Diplomă originală de nobilitare dată de Andrei Báthory nobilului Ioan Boer din Rechie. Diploma este dată din Alba-Iulia la 8 Septemvrie 1599 și prezintă un deosebit interes prin faptul că Andrei Báthory se întitulează «Transsylvaniae, Moldaviae, Valachiae transalpinæ Princeps».

— Se vor exprima mulțumiri d-lui Aristide Blank.

Dela d-l Mario Roques, membru corespondent străin al Academiei, se primește, în dar pentru Biblioteca Instituțiunii noastre, conferința sa «*Le 24 Janvier*» făcută la Paris în 24 Ianuarie 1925 Asociațiunii Studenților români în Franța.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 30 Octomvrie 1925, prin care se iau următoarele hotărâri:

1. Să se plătească suma de 4712,50 lei, cheltuită pentru «Memorii Istorice» din fondul pentru «Studii și Cercetări», deoarece din sumele prevăzute pentru Memorii Istorice nu mai este nimic disponibil;
2. Să se publice lucrarea Pr. Hans Petri asupra *Domnitorului Moldovei Iacob Heraclide* (1561—63), ținându-se seamă de observațiile din raportul d-lui N. Iorga. Publicarea să se facă în măsura fondurilor disponibile.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

6 NOEMVRIE 1925

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Doamna Alexandrina Dr. Popescu-Hagiul se primesc în dar trei pachete cuprinzând primele note ale răposatului său soț pentru întocmirea unui Dicționar medical.

D-l I. BIANU zice că a examinat foile cuprinse în aceste pachete și a constatat că ele cuprind note informale scrise pe hârtii de diferite mărimi, cari ar fi putut servi numai răposatului autor ca material pentru întocmirea unei prime redacțiuni a Dicționarului proiectat. Ele sunt în așa stare încât nu pot fi legate în volume spre a fi introduse în secția manuscriselor.

— Se decide a se exprima d-nei Dr. Popescu-Hagiul recunoștința Academiei pentru bunele intențiuni ale sale și ale răposatului său soț și a i se înapoia notele manuscrise cu explicarea dată de d-l I. Bianu.

D-l I. BIANU zice că s'a publicat în ziarele românești că Academia Maghiară de Științe din Budapesta și-a sărbătorit de curând un secol dela înființarea ei în prezența reprezentanților trimiși de aproape toate instituțiile simi-

lare europene invitate la aniversare. Instituțiunea noastră n'a fost invitată, deși din primii ani de după războiu relațiunile de schimb de publicații între Academia noastră și acea din Budapesta au fost pe deplin restabilite.

— Se decide a se cere informațiuni prin Legațiunea Țării la Budapesta.

D-l I. SIMIONESCU prezintă spre publicare în publicațiile Fondului «V. Adamachi» manuscrisul lucrării D-sale *Șisturile cu Daonella în Dobrogea*.

Dela d-l N. Firu, institutor-diriginte în Oradea-Mare, se primește în dar copia unei broșuri tipărită în limba maghiară la Pesta în 1877, privitoare la revoluția lui Horia dela 1784.

— Se exprimă mulțumiri.

Dela d-l Ioan Aronuç, lucrător din Comuna Mușenița (plasa Siret în Bucovina) se primește un memoriu cu titlul: *Ce împiedecă progresul nostru și cum am putea înlătură piedica?* Este o expunere interesantă a cugetărilor unui om din popor, fost probabil mai mulți ani în America, asupra rezelor economice și sociale, pe cari le vede dânsul în vieța neamului nostru și a mijloacelor pe cari le crede potrivite pentru îndreptarea acelor rele.

— Se recomandă Secțiunii Istorice.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

13 NOEMVRIE 1925

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l N. IORGA face o comunicare despre «O istorie a lui Mihai Viteazul de el însuș».

Dela d-l General R. Rosetti se primește spre publicare al cincilea și ultimul memoriu din seria de studii asupra chipului cum se făptuie războiul de către Ștefan cel Mare, tratând despre *Strategia lui Ștefan cel Mare*.

— Se trimite la Secțiunea Istorice.

Dela d-l Christo A. Dako-Kyrias Girls'School — din Tirana, Albania, se primește o înștiințare că se află în posesiunea sa un manuscris în limba franceză tratând «Istoria Albaniei», fără nume de autor, dar care, probabil, a fost scris de un francez ce va fi locuit mai mult de treizeci de ani în Balcani. Pentru indicațiuni asupra valorii și cuprinsului manuscrisului, d-l A. Dako-înainteză o copie de pe prefața autorului, o copie de pe cuprinsul capitolelor rezumate de autor, o copie a listei operelor și autorilor citați în manuscris și copia unei note asupra manuscrisului, scrise de D-șoara Pidoux, profesoară la Liceul Kyrias, cunoscătoare a istoriei poporului valah din Balcani.

Manuscrisul e oferit Academiei spre cumpărare și eventuală publicare.

— Se trimite la Secțiunea Istorice.

Dela d-l I. Nistor se primește raportul d-sale asupra manuscrisului d-lui Andrei Veress *Scrisorile misionarului Bandini din Moldova*, conchizând la tipărirea manuscrisului în Memoriile Secțiunii Istorice, după ce d-l Veress

va fi îndreptat toate greșelile de limbă și va fi așezat la tipar notele sub linie pe fața respectivă, iar nu la sfârșit, cum o face.

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

D-l N. IORGA dorește să i se dea o corectură din menționatele *Scrisori* și din alte lucrări ce se publică în viitor în Memoriile Secțiunii Istorice.

— Se ia act.

Dela Librăria J. B. Bailliére & Fils din Paris se primește în dar lucrarea d-lor *Charles L. Duval* și *J. L. Routin* «*Usines Hydroélectriques*» (Paris, 1925), apărută în colecțiunea «*Encyclopédie d'électricité industrielle*» de sub direcțiunea d-lui M. A. Blondel, membru al Academiei de Științe din Paris.

Din partea d-lui Prof. Al. Tzigara-Samurcaș se primește în dar Catalogul Expozițiunii «*Artei Poporului Român*», organizată de Fundațiunea A. S. R. Principele Carol în zilele dela 18 Septemvrie la 18 Octomvrie 1925 în localul Muzeului Rath din Geneva. Catalogul e precedat de o introducere a A. S. R. Principele Carol, urmată de o privire istorică asupra artei populare românești datorită d-lui Tzigara-Samurcaș.

D-l N. IORGA observă că lucrarea d-lui Tzigara-Samurcaș, întocmită pentru Expozițiunea din Geneva fără consimțământul sau indicațiile Secretariatului Comisiunii Monumentelor Istorice, nu vădește o valoare științifică proprie, pentrucă înfățișează și rezultate ce nu sunt ale autorului. D-sa arată — ca rectificare — că cele mai importante din datele prezentate în lucrare fuseseră de mai înainte fixate de Domnia-Sa.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

20 NOEMVRIE 1925

Președinta d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela d-l Constantin I. Karadja se primește o lucrare intitulată «*Delegații din Țara noastră la Constanț în anul 1415*» cu rugămintea de a fi publicată de Academic.

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

Dela d-l Andrei Veress se primește un memoriu despre «*Păstoritul Ardenilor în Moldova și Țara Românească*» (până la 1821) întocmit pe baza materialului adunat de D-sa din arhivele din Ungaria, Viena, Cluj și București. Domnia-Sa prezintă manuscrisul pentru publicare în seria de «*Studii și Cercetări*» sau în «*Memoriile Secțiunii Istorice*»

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

27 NOEMVRIE 1925

Președinta d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte.

Dela «Societatea Studenților în Medicină» din București, care în ziua de 6 Decembrie viitor își va sărbătorii al 50-lea an dela înființare, sub înalt patronaj al M. M. L. L. Regele și Regina, — se primește invitațiunea de a participa la acea festivitate printr'un delegat.

— Se delegă d-l Dr. G. Marinescu, Vicepreședinte.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că Uniunii Academice Internaționale i s'a adresat de către Academia Regală de Științe din Amsterdam o propunere privitoare la publicarea unei *Enciclopedii a dreptului internațional public și privat*, motivată de nevoia de a se da o cât mai mare întindere cunoașterii conținutului și istoriei dreptului internațional, pentru care se afirmă în timpul din urmă un interes universal. Realizarea unei atare opere presupunând concursul juriștilor, istoricilor și diplomaților diferitelor țări, Uniunea este cea mai indicată a o întreprinde. Va trebui, deci, să ne dăm părerea atât asupra adoptării în principiu a proiectului operii cât și asupra sprijinului financiar ce va trebui să-l dăm ca membri ai Uniunii, în cazul adoptării proiectului.

În altă ordine de idei, Domnia-Sa amintește că încă de acum doi ani a devenit liber un loc de membru delegat de Instituțiunea noastră în U. A. I. prin retragerea d-lui N. Iorga din acea Uniune. Va fi nevoie, deci, să se ia o hotărâre și asupra delegării unui nou membru în locul vacant.

— Se amână la o ședință viitoare luarea de hotărâri pentru ambele chestiuni.

Dela d-l G. I. Brătianu. Profesor la Universitatea din Iași, se primește spre publicare o bogată culegere de acte și documente intitulată «*Actes des Notaires Génois de Pera et de Caffa de la fin du treizième Siècle (1281—1290)*» precedată de o introducere de caracter diplomatic asupra documentelor.

— Se trimite la Secțiunea Istorică.

D-l EM. RACOVITĂ arată că la Paris s'a înființat o Cooperativă pusă în serviciul științei sub denumirea «Les presses universitaires de France», organizată de un comitet de profesori universitari în vederea publicării de studii în domeniul științific.

În seria acestor studii au apărut și următoarele două lucrări:

1. *La Concentration en Ions Hydrogène de l'eau de mer, le pH* (Paris 1925) de d-l R. Legendre și 2. *La Cinétique du Développement, Multiplication cellulaire et Croissance* (Paris, 1925) de d-l E. Fauré-Fremiet. Domnia-Sa a fost rugat de autorii acestor publicațiuni să le prezinte în omagiu Academiei Române — mărturie de interesul pe care savanții străini îl poartă Instituției și științei noastre.

— Se vor exprima mulțumiri d-lor autori.

D-l I. BIANU adaogă că cercul de interes pentru știința noastră este cu mult mai întins decât la prima vedere s'ar putea crede. Relațiunile de

schimb de publicațiuni în Anglia și America în deosebi și cererile ce ne vin dela instituțiile lor științifice de a le trimite lucrările noastre dovedesc că de mult suntem căutați de aceste țări sub raportul mișcării noastre științifice, — cereri la cari regretăm că nu putem răspunde într'o cât mai largă măsură din cauza lipsei de mijloace bănești, care ne împiedică să dăm o dezvoltare mai mare publicațiilor noastre, în deosebi seriei «Studii și Cercetări».

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că cele mai puține cheltueli sunt acelea ce le facem pentru tipăriturile noastre și e de părerea că cel puțin în această direcție să curmăm cu spiritul de economie.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

4 DECEMVRIE 1925

Președința d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte.

Din partea unui comitet instituit pentru ridicarea unei statui în Cluj croului Avram Iancu ne vine rugămintea de a ține conferințe publice fie despre Avram Iancu, fie despre alți eroi ai neamului, cu scopul ca sumele ce s'ar strânge să se dea Comitetului pentru mărirea fondului necesar ridicării monumentului.

D-l G. MURNU observă că un monument grandios lui Avram Iancu în Cluj, care să facă cinste țării noastre, nu va putea fi realizat nicidecum de comitetul de inițiativă solicitator din motive fie de directivă, fie de ordin tehnic, fie de ordin financiar, pe cari Domnia-Sa le arată că se opun la aceasta. Domnia-sa crede că dacă oricine are libertatea inițiativei, nu trebuie să se permită însă aceeași libertate și în execuția tehnică a monumentelor noastre naționale; un control va trebui să fie exercitat asupra comenzilor publice de acest gen, făcut de o comisiune specială, în care Academia să fie larg reprezentată. Deaceia, propune ca Academia să intre în discuțiune prin câțiva delegați ai ei asupra acestei importante chestiuni cu d-l Ministru al Cultelor și Artelor, în scopul de a se hotărî înființarea acelei necesare comisiuni de control.

— În urma discuțiunii, la care iau parte D-nii Dr. G. Marinescu, Em. Racoviță, I. Bianu și M. C. Suțu, se hotărăște ca d-nii Secretar General V. Pârvan și G. Murnu să se pună în legătură cu d-l Al. Lăpedatu, Ministrul Cultelor și Artelor, pentru a analiza chestiunea ridicată de d-l Murnu și a ajunge la fixarea normelor generale privitoare la înălțarea monumentelor noastre naționale.

D-l EM. RACoviȚĂ prezintă un manuscris autograf al lui N. Gane, prieten și membru în Societatea «Junimea» dela Iași, cu tatăl colegului nostru. Manuscrisul cuprinde novela «Fluerul lui Ștefan» și a fost dedicat soției prietenului său și mamă a colegului nostru în ziua de 1 Ianuarie 1867. înainte de tipărirea lui.

Domnia Sa crede că e bine ca manuscrisul să figureze în colecția de manuscrise a Academiei și deaceia i-l dăruiește.

— D-l Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte, exprimă d-lui Em. Racoviță recunoștința și mulțumirile Academiei pentru prețiosul dar ce-i face.

D-l Secretar General V. PĂRVAN arată că la serbările pentru investitura întâiului Patriarh al României au asistat câțiva Mitropoliți greci ca reprezentanți ai Patriarhilor din Orient. Unora dintre dânsii, manifestând dorința de a cunoaște vechile legături ale României cu bisericile orientului grecesc, li s'au trimis volumele de documente grecești publicate de Academie relative la aceste relații, împreună cu catalogul descriptiv al manuscriselor grecești din biblioteca Academiei.

Mitropolitul Ioachim al Chalcedoniei răspunde printr'o scrisoare de mulțumire pentru atențiunea și darul Academiei.

— Se ia act.

ȘEDIINȚA PUBLICĂ

11 DECEMVRIE 1925

Președința d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte.

D-l N. IORGA oferă în omagiu Academiei Române din partea d-lui Antonio Ferreira de Serpa opera acestuia «*O Descobrimiento do Arquipélago dos Açóres*», Porto, 1925 — și dezvoltă apoi comunicarea anunțată despre: «*Goleștii și alți elevi ai lui Töpfer în Geneva*».

D-l Secretar General V. PĂRVAN informează că în cursul acestei săptămâni a fost primit în audiență de M. S. Regele pentru a-L pune în curent cu planul de lucrări viitoare ale Academiei Române concepute sub un unghiu mult mai mare de cum erau înainte de războiu, corespunzător rolului crescut al Instituțiunii noastre în România întregită. Paralel cu acest plan, D-sa I-a înfățișat greutățile de ordin financiar cari se opun la realizarea lui, arătând că înlăturarea acestor greutăți numai Statul poate să o facă prin acordarea unei subvențiuni anuale globale de aproximativ cinci milioane lei în locul celor câtorva subvențiuni mici ce ni se dau.

D-sa I-a expus apoi necesitatea de a ne construi un local care să satisfacă cerințele actuale și viitoare ale Academiei, concretizând expunerea prin înfățișarea planurilor viitorului local, așa cum ele au fost stabilite de Comisiunea noului local.

Totdeodată, Domnia-Sa I-a arătat dorința Academiei de a-L sărbători solemn într'una, din ședințele de după Crăciun pentru împlinirea vârstei Sale de 60 ani, făcând ca programul serbării să fie dominat de scopul de a se reliefa înfăptuirile istorice patronate de Majestatea Sa dela începutul domniei Sale până astăzi.

Majestatea Sa a dat întreaga atenție expunerilor d-lui Secretar General și a acceptat cu plăcere propunerea de a fi sărbătorit în Academie.

În consecință, se deschide discuțiune asupra fixării datei serbării și a stabilirii programului ei.

— La discuțiune iau parte d-nii Secretar General V. Pârvan, I. Bianu, N. Iorga, G. Țițeica, Dr. G. Marinescu, Andrei Rădulescu, G. Murnu, și se hotărăște ca propunerile pentru întocmirea programului serbării să se facă în ședința viitoare de Vineri 18 Decembrie curent, în care scop să fie convocați în mod special toți d-nii membri aflători în Capitală.

Din partea Societății Regale de Geografie a Egiptului se primește în dar opera în două volume a d-lui *Charles de la Roncière*, istoric al marinei franceze, intitulată *«La Découverte de l'Afrique au Moyen Âge, Cartographes et Explorateurs»*, operă publicată în Cairo, 1925, sub auspiciile Majestății Sale Fouad I, Rege al Egiptului.

— Se vor exprima mulțumiri.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

18 DECEMBRIE 1925

Președința d-lui Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte.

D-l Secretar General V. PÂRVAN expune încă odată, pentru d-nii membri cari n'au participat la ședința trecută, normele după cari crede D-sa să se desfășoare sărbătorirea în Academie a M. S. Regelui pentru împlinirea vârstei Sale de 60 ani, opinând ca serbarea să fie dominată de dorința de a se evidenția, recapitulativ, realizările istorice în toate domeniile de activitate patronate de Majestatea Sa dela începutul domniei Sale până astăzi. Domnul Președinte va aduce M. Sale salutul omagial al Academiei, iar Majestatea Sa va răspunde enunțând programul de dezvoltare viitoare a Academiei. Apoi Secțiunile vor arăta sintetic, prin câte un reprezentant al fiecăreia, activitatea academică a lor, extinzând însă cercul expunerii și asupra manifestărilor de cultură superioară cari n'au fost și nu sunt produsul direct al Academiei, pentru că vorbind numai de rezultatele noastre ne-am sărăci pe noi.

D-l Dr. GR. ANTIPA crede că cinci discursuri, — unul al d-lui Președinte, al doilea al Majestății Sale, alte trei din partea celor trei Secțiuni, — sunt oboșitoare. De aceea propune ca pe lângă cele două discursuri de rigoare, d-l Secretar General să înlocuiască, printr'o largă expunere a evenimentelor și înfăptuirilor istorice din ultimul deceniu, cele trei discursuri din partea Secțiunilor.

D-l Secretar General V. PÂRVAN mulțumește d-lui Antipa pentru încrederea ce o are în Domnia-Sa că va putea stăpâni tema întreagă, dar roagă și pe d-l Antipa să se aliepească părerii Domniei-Sale de a vorbi trei specialiști reprezentanți ai Secțiunilor respective.

D-l I. SIMIONESCU se alătură la părerea d-lui V. Pârvan, zicând că acum este cea mai potrivită ocazie de a se arăta nu numai însemnătatea

științifică a Academiei cât mai ales mișcarea culturală integrală a țării noastre în ultimii zece ani, cu care Academia fraternizează, dând o icoană, — care lipsește și pentru noi cei din vechiul regat și mai ales pentru nouile provincii, alipite, — a întregii activități a țării în timpul domniei Majestății Sale Regelui. O serbare pur omagială n'ar fi atât de profitabilă pentru public, pe cât ar fi expunerea, concentrată la cel mult 20 de minute, făcută de reprezentanții celor trei Secții despre activitatea culturală generală de sub domnia Majestății Sale.

D-l G. ȚIȚEICA zice că la sărbătoririle în străinătate, — a unui om de știință spre exemplu, — nu se țin conferințe de detalii, ci fiecare instituțiune participantă adresează câteva cuvinte omagiale sărbătoritului. Prin analogie. Domnia-Sa crede că e mai bine ca fiecare Secțiune să-și arate omagiile ei Suveranului, decât să se facă un lung discurs obositor.

D-l AL. LĂPEDATU zice că serbarea trebuie să fie o manifestare de omagii pentru M. S. Regele — și că acest scop nu se poate atinge prin discursuri pe Secțiuni, cari ar da serbării un caracter științific, academic, iar nu omagial.

D-l N. IORGA crede că e bine să adoptăm părerea d-lor V. Pârvan și I. Simionescu ca Secțiunile să înfățișeze M. S. Regelui în scurte sinteze lucrurile, în notele lor esențiale, realizate sub domnia Sa în diferitele ramuri de activitate — sistem care ar avea îndoitul avantaj de a provoca răsunet în afara Academiei și de a înlătura posibilele nemulțumiri ale celorlalte Secțiuni, când un singur membru dintr'o Secțiune va fi ținut să arate — poate mai mult în vederile Secțiunii respective — evoluția diferitelor forme de cultură din timpul domniei M. S. Regelui.

D-l I. NISTOR arată că nu există diferențe ireductibile între cele două păreri exprimate, dar crede că o mai bună impresie s'ar produce printr'un singur discurs de sinteză, care ar îmbrățișa ideile esențiale fie științifice, fie literare, fie istorice. — dată fiind greutatea pentru fiecare Secțiune de a expune în câteva minute evoluția ramurii sale speciale. Programul serbării să cuprindă deci, două cuvântări din partea Academiei și răspunsul regal.

D-l Dr. G. MARINESCU, rezumând, arată că s'au emis două păreri: una ca d-l Secretar General să înfățișeze printr'o expunere largă toate înfăptuirile culturale de sub domnia M. S. Regelui Ferdinand I, iar cealaltă, ca fiecare Secțiune să arate prin câte un reprezentant al ei în cuvântări de circa 20 minute evoluția activității sale, ținând însă seamă și de realizările culturale din afară de Academie, corespunzătoare specialității Secțiunii respective.

D-sa pune la vot adoptarea uneia din cele două păreri.

— Procedându-se la votul nominal, se adoptă cu unanimitate de voturi, mai puțin unul, propunerea ca fiecare Secțiune să-și delege un reprezentant care să expună în note esențiale realizările sale științifice și cele din afară de Academie, corespunzătoare specialității sale.

Trecându-se la alegerea reprezentanților Secțiunilor, d-l N. Iorga pune ca oratorii să fie domnii vicepreședinți din partea Secțiunilor literară

și științifică, iar din partea Secțiunii istorice să fie d-l Secretar General V. Pârvan.

— Propunerea se admite.

D-l V. PÂRVAN împreună cu d-l ANDREI RĂDULESCU propun ca dată a serbării ziua de 24 Ianuarie, care va fi comunicată M. S. Regelui, spre definitivă fixare.

— Propunerea se aprobă.

D-l I. BIANU observă că la acea ședință vor trebui chemați toți domnii membri activi.

D-l Dr. G. MARINESCU redeschide discuția — pentru noi precizări — asupra conținutului ce e de dorit a se da discursurilor.

D-l Dr. GR. ANTIPA e de părere ca toate discursurile să fie străbătute de directiva generală care decurge din însuș rostul Academiei ca stimulentă a activității științifice a țării, punând în legătură această activitate cu dezvoltarea națiunii întregi.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU zice că rolul Academiei și activitatea Secțiunilor ei sunt în destul de cunoscute ca să mai fie arătate încă o dată. Sărbătorind pe M. S. Regele, noi avem datoria a-l releva tot atât activitatea Sa în diferitele domenii reprezentate de Secțiunile noastre cât și influența augustă exercitată asupra Academiei. Ca urmare, Domnia-Sa indică sumar fiecărei Secțiuni liniamentele discursului ce-l va avea de ținut.

D-l G. ȚIȚEICA arată datoria ca, trasând tabloul istoriei domniei M. Sale, să nu omitem a indica și perspectivele de viitor ale domniei Majestății Sale.

D-l ANDREI RĂDULESCU, sintetizând dorește ca programul să fie o expunere sumară a dezvoltării fiecărei Secții, scoțând în relief personalitatea Suveranului ca protector și îndrumător al acestei dezvoltări și indicând perspectivele de viitor cerute de d-l Coleg G. Țițeica.

D-l Dr. G. MARINESCU, încheind discuția, exprimă părerea întregii Academii, ca sărbătorirea să nu constituie o laudă banală adusă Suveranului. Observațiunile Colegului nostru d-lui G-ral Gr. Crăiniceanu sunt prețioase și e natural că va trebui să arătăm înainte de toate nu numai legăturile Majestății Sale cu viața culturală, dar și contribuția personală a M. Sale în fiecare ramură de știință; această misiune însă va fi în special încredințată d-lui Președinte, pentru discursul său omagial.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

8 IANUARIE 1926

Președinta d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN — referindu se la data serbătoririi M. Sale Regelui propusă pentru ziua de 24 Ianuarie — sugerează o eventuală amânare a ei, poate chiar până la sesiunea generală viitoare.

D-l I. BIANU reamintește că de acum un an s'a început — grație intervenției bănești a Colegului nostru și Ministru al Cultelor și Artelor, d-lui Al. Lăpedatu — construirea mausoleului la mormântul poetului național Vasile Alecsandri în Mircești. Mausoleul este acum aproape gata și în timpul verii va fi inaugurat. Cu această ocaziune Academia va trebui să vorbească despre viața și opera literară a poetului și în acest scop, Colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică a pregătit o monografie care se va publica de Academie. Pentru tipărirea ei d-l Al. Lăpedatu ne pune acum la dispoziție din fondurile Departamentului Domniei-Sale suma de 100.000 lei, înștiințându-ne despre aceasta prin adresa Ministerului No. 61.714 din 22 Decembrie trecut.

— D-l Președinte I. C. Negruzzi mulțumește călduros d-lui Al. Lăpedatu pentru suma acordată.

D-l AL. LĂPEDATU zice că trebuie să se redacteze chiar de acum cele două inscripții, una pentru mormântul poetului, a doua pentru mausoleu și propune să se însărcineze cu redactarea d-ului Președinte I. C. Negruzzi, I. Bianu și Domnia-Sa, folosind și cunoștințele și suggerările d-lui Secretar General V. Pârvan în această materie.

Pe de altă parte Domnia-Sa e de părere ca pentru rămășițele pământești ale poetului să se facă mormânt în care să fie îngropate, iar nu cavou săpat.

— Ambele propuneri se aprobă.

D-l I. BIANU arată că printre mulții pictori străini cari au călătorit prin țările noastre în prima și o parte din a doua jumătate a secolului trecut a fost și artistul Valerio, care a lăsat o colecție de aquarele și desene executate între anii 1852—54, de o incontestabilă valoare artistică și de un mare interes pentru noi prin aceea că înfățișează chipuri și scene din viața noastră dela țară din acea epocă.

Colecția, păstrată în Paris la *École Nationale Supérieure des Beaux-Arts*, a rămas necunoscută până acum, când d-l Const. I. Karadja (din Grumăzești, Tg.-Neamț) ne informează prin scrisoare despre existența ei, trimițând în dar Academiei o copie executată de d-ra Pauvert după una din aquarele lui Valerio, reprezentând un țăran român din Oradea-Mare, copia unui desen al unei gospodării țărănești din Ardeal în creion și zece fotografii după alte aquarele și desene făcute de același pictor în țara noastră. D-l Karadja trimite și lista de 15 aquarele și 5 desene ale lui Valerio, cari pot interesa Academia Română, propunând ca să însărcinăm pe un artist să le copieze și recomandând pe domnișoarele Pauvert — unele dintre cele mai talentate eleve ale numitei școli — ca cele mai indicate pentru executarea copiilor. O înțelegere prealabilă a avut d-l Karadja cu d-rele Pauvert, cari au fixat prețul foarte modest de 100 fr. fr. pentru aquarelă și 50 fr. fr. pentru un desen.

Se înțelege că propunerea d-lui Karadja este dintre cele mai frumoase, dar Academia nu are de unde cheltui suma de 1750 fr. fr. costul total al muncii de copiere a întregii colecții, — cunoscută fiind lipsa de fonduri de care ea suferă după războiu.

D-I AL. LĂPEDATU sugerează o intervenție la Ministerul Cultelor și Artelor, de unde Academia ar putea avea suma necesară pentru plata copiării colecției.

— Se decide a se interveni la Ministerul Cultelor și Artelor pentru acordarea sumei de circa 22.000 lei.

Dela d-l I. Corbu, din Bistrița, se primește un manuscris intitulat: *O explicație mecanică a rotațiunii neuniforme a soarelui și a zonelor de pete*, pentru a fi publicat în Buletinul francez al Secțiunii Științifice. In caz de aprobare a publicării, Domnia-Sa va da traducerea franceză a manuscrisului.

— Se trimite la Secțiunea Științifică.

Din partea d-lui Jollivet Castellet dela revista *La Rose Croix* din Sin-le-Noble (Nord) se primește o Notă relativă la nouile experiențe de transmutațiune făcute în laboratorul său. pentru a fi comunicată Academiei în ședință.

— Se trimite la Secțiunea Științifică.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

15 IANUARIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI

D-I I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI arată că un număr de deputați intenționează să propună o lege din inițiativă parlamentară prin care să se socotească în aur despăgubirile către Eforia Spitalelor Civile pentru moșiile ce i-au fost expropriate în întregime prin reforma agrară. In aceeași situație însă se află și Academia Română, care, greu lovită după războiu în existența ei financiară, are puternice motive de a fi despăgubită în aur pentru exproprierea integrală a bunurilor ei rurale. Domnia-Sa sugerează idea să se inițieze un proiect de lege în acest sens pentru Academie, propunându-se a fi exponentul de motive ale proiectului, pe baza datelor culese dela Direcțiunea Generală a Academiei. Domnia-Sa nu se îndoește de sprijinul ce ni-l vor da d-nii Miniștri membri al Academiei pentru câștigarea atenției Guvernului la un atare proiect.

D-I AL. LĂPEDATU zice că în Guvern nu s'a discutat eventualitatea vreunei legi de caracterul arătat de d-l I. Al. Brătescu-Voinești. E convins însă că chiar dacă s'ar propune, nu s'ar accepta un asemenea proiect de lege. pentrucă s'ar provoca o răscolire a întregii reforme agrare. Instituțiunile ungare culturale sau de binefacere din Transilvania ar face imposibilul spre a se aplică și lor măsurile ce s'ar lua pentru Eforie sau pentru Academie.

D-I ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, stăruiește asupra relei stări financiare de care suferă Academia, prevăzând și mai mari greutăți pentru anul viitor, când vor trebui mărite salariile funcționarilor ei.

D-I Secretar General V. PĂRVAN e de părere că numai o subvenție de circa cinci milioane lei din partea Statului — care să înlocuiască subvențiile mici ce ni se dau — poate îndrepta actuala stare financiară a Academiei. Această

subvenție se poate cere pentru că Biblioteca Academiei face funcție de bibliotecă de Stat, — fapt care motivează dreptul Academiei la o sumă anuală echivalentă cu veniturile ei din 1924 transformate în aur.

D-l AL. LĂPEDATU zice că Academia e silită să ceară, pentru că, dacă înainte de războiu avea fondurile ce-i erau necesare, acum ea nu le mai are.

D-l G. BALȘ expune programul concursului pentru viitorul local al Academiei discutat și aprobat de Comisiunea localului spre a se deschide concurs printre arhitecții titrați, servind de bază a concursului ultimele planuri întocmite de Comisiune în urma examinării diferitelor variante de schițe de plan.

Domnia-Sa arată că va fi un concurs mai mult de fațade decât de plan. Se vor da patru premii destul de mari, unul fiind de 200.000 lei, unul de 150.000 lei și două de câte 100.000 lei. Juriul va avea facultatea să mai acorde până la trei sume de câte 50.000 lei la proiectele neclasate sub titlu de despăgubire. Proiectele premiate vor rămâne în proprietatea Academiei, care își rezervă dreptul de a cumpăra și dintre cele nepremiate. Academia însă nu se angajează să dea executarea proiectului definitiv vreunui dintre concurenții premiați, rămânând absolut liberă în această privință. Juriul, care va examina proiectele prezentate la concurs se va compune din Președintele Academiei Române, care va fi și Președintele Juriului, Secretarul General al Academiei Române, Directorul General al Academiei Române, Ministrul Instrucțiunii, Ministrul Cultelor și Artelor, un delegat al Comisiunii Monumentelor Istorice, membrii Comisiunii localului Academiei și ai Comitetului de direcție a lucrărilor, un delegat al Corpului profesoral al Școlii Naționale de Arhitectură, un delegat al Soc. Arhitecților Diplomați și un delegat al Soc. Arhitecților Români.

Cheltuelile ce vor fi ocazionate de ținerea concursului se vor acoperi din suma de 1.000.000 lei neangajată din cele zece milioane lei puse de Ministerul Instrucțiunii la dispoziția Academiei pentru construcția depozitului de cărți, pentru care s'a cheltuit până acum suma de 9.000.000 lei.

Acestea fiind în genere condițiunile concursului aprobate de Comisiunea localului Academiei, Domnia-Sa roagă plenul să dea aprobare asupra lor.

— Se aprobă în unanimitate condițiunile concursului și se decide publicarea lui.

D-l I. BIANU prezintă următoarea listă a publicațiunilor prezentate la concursurile premiilor ce sunt a se acorda în sesiunea generală din 1926:

1. — *La Premiul Năsturel, de 4.000 lei*

(Prin Comisiune specială)

Aburel (Toma B.). Pericolul economic al prelungirii privilegiului Băncii Naționale din cauza concepțiunilor greșite în problema monetară, Galați, 1925.
Anastasiu (General I.), *Avântul Țării, Campania din 1913 în Bulgaria*. Cluj, 1925.

Arlan (Th. C.), *Tratat de Finanțe, cuprinzând și Legislațiunea fiscală după războiu*, București, 1925.

Băldescu (Maior Radu), Istorie Militară, Studiu asupra campaniilor 1756-57, 1796-97, 1805, 1806, 1866, 1870, 1877. Curs predat ofițerilor-clevei ai Școalei Speciale, cu un Atlas cu 51 crochiuri, anexă la lucrarea de «Istorie Militară», Sibiu, 1925.

Beldie (Econ. I. C.), Predici populare, Galați, 1925.

Demetrius (V.), Fecioarele, poezii, București, f. a.

Dăscălescu (Prof. Alex.), Jurnal-Operativ de pe câmpul de Răsboiu, cu Reg. 56 Inf. în luptele dela Belbor, Petrosu, Tulgheș și Jiu. — Vieța în lagărele de represalii: Stroher-Moor și Breesen. — Propaganda Colonelului Alex. Sturza în lagăre. — «Antologie eroică», Roman, 1925.

Dimiu (Dimitrie), Nirvana, București, 1925.

Găvănescul (General C.), India, Ocolul pământului în șapte luni și o zi. — Călătorie făcută de A. S. R. Principele Carol al României. — Vol. II A, Timișoara, f. a.

Gheorghiu (Căpitan Aurel I.), Privești din Bucovina pitorească, Vol. I, București, f. a.

Gheorghiu (Dr. Emil), Manual de medicină operatorie, București, 1925.

Iacobescu (Al.), Cosinzeana, Craiova, f. a.

Pop-Florian (Aurelia), Valuri sufletești, poezii, București, 1925.

Șerbănescu (Arhimandrit Justin), Intr'o tranșee, Schițe patriotice de pe câmpul de luptă Mărăști 1917. Tip. bis. Sf. Mănăstire Cernica, 1925.

2. — La Premiul Didactic Dr. C. Păcuraru-Bianu, de 5.000 lei

(Prin Comisiune specială)

Biciulescu (Marin N.), Socotelile lui Petrică, Aritmetică pentru clasa II-a primară urbană și divizia II-a rurală (anul I și II), București, f. a.

Biciulescu (Marin N.), Desenul și Modelajul la copii, București, 1923.

• Aritmetica în imagini pentru clasa I-a primară urbană și div. I rurală, Ediția VII-a, București, f. a.

Constantinescu-Dâmbeanu (Elena), Carte de Exerciții gramaticale și de compuneri pentru clasa III-a primară-urbană, București, 1925.

Filipescu (Ing. Teodor), Carte de cetire pentru clasa III-a a Școalelor de ucenici industriali, Cluj, 1924.

Lazăr (Prof. Victor), Istoria Românilor pentru Școalele Normale și Secundare de Stat și Minoritare, cu specială privire la cele din ținuturile desrobite — cu multe ilustrațiuni și două hărți în afară de text, Cluj, 1924.

Mihăileanu (Prof. M.), Explicarea Evangheliilor pentru clasa II-a a Școalelor Secundare, Normale și Profesionale, Pitești, 1925.

Scriban (August), Gramatica limbii românești (Morfologia) pentru foșința tuturor, Iași, 1925.

Stoica (Dumitru) și *Puchianu* (Petre), Continentele, Geografie pentru clasa IV-a primară cu vederi, hărți și 6 planșe în colorii, Craiova, 1925;

Stoica (Dumitru) și *Puchianu* (Petre), Geografia României pentru clasa III-a primară, Craiova, 1925;

Stoica (Dumitru) și Puchianu (Petre). Carte de Aritmetică pentru clasa III-a primară, Craiova, 1925;

Stoica (Dumitru) și Puchianu (Petre), Abecedar, Partea I-a, Craiova, 1925;

* (Dumitru). Carte de Aritmetică pentru clasa I-a primară. Craiova, 1925.

Vintilescu (Iconom Petre), Morala Creștină pentru clasa III-a secundară și cl. V normală. Ediția III-a, Pitești, 1925.

Zaharescu (Petru), Geografia României, Curs de geografie pentru clasele I—IV-a. Ediția I-a, București. 1924.

3. — *La Premiul Asociației Craiovene, de 1.500 lei*

(Prin Comisiunea specială).

Ariceșteanu (Invățător Nicolae T.), Geografia județului Dâmbovița pentru clasa II-a primară. Ediția II-a revăzută, modificată și completată, București, f. a.

Giuglea (Alexandru), Economia politică, cu aplicațiuni la comerț și industrie și în special la economia industrială și comercială a țării, pentru clasa II-a a Școalelor superioare de comerț. Carte de educație cetățenească asupra problemelor economice-sociale, Sibiu, 1925.

Vasiliiu (Dr. D. I.), Vegetații adenoidice sau polipi în nas, București, f. a.

Velluda (Medic Căpitan Dr. C. C.), Manual de Anatomie și Fiziologie elementară, pentru soldați și agenți sanitari, subchirurgi, infirmerie, moașe și surori de ocrotire. Ediția 1924. Cluj.

4. — *La Premiul N. Chrisovoleni, de 2.000 lei (divizibil)*

(Prin Comisiunea specială).

Bogdan (N. A.). Din trecutul comerțului moldovenesc și mai ales al celui ieșan. Productele solului. Porturi, târguri și iarmaroace. Mărfuri și negustori băștinași și străini. Tratatate, legiuiri și hrisoave. Prețuri curente. Import și export. Mijloace de comunicații și poste. Vămi și dajdii. Statistice. Monete. Măsurii. Breslele neguțitorești, etc. Documente, memorii și note — tipărite din inițiativa și cu o prefață a d-lui N. V. Ștefaniu, președintele Camerei de Comerț și Industrie și al Sfatului neguțitoresc din Iași. Cu 89 ilustrații fototipice, Iași, 1925.

Teodorescu (Const. S.), Comerțiantul ca factor important în mișcarea economică comercială națională. Conferință ținută la Teatrul Regal sub auspiciile Camerei de Comerț și Industrie și a Sfatului Neguțitoresc din Tulcea, Tulcea, f. a.

5. — *La Premiul Demostene Constantimide, de 4.000 lei (divizibil)*

(Prin Secțiunea Literară).

Cacovianu (Ștefan), Fabule, București, 1925.

Gane (Ion), Zări de altădată, Râmnicu-Sărat, 1924.

Gheorghiu (Mircea), Stropi de Intunerice și Lumină (Rondeluri), Brăila, f. a.

* Cântecelul Clipei, București, 1924.

Grigorescu (Agatha), Armonii Crepusculare, versuri, București, f. a.

Militaru (V.), Cântarea Neamului, București, 1925.

Morariu (Leca), Institutatorul Creangă, cu 15 clișee, Cernăuți, 1925.

* Drumuri Moldovene cu 1 anexă și 24 clișee, Cernăuți, 1925.

* Răsboiul Troadei, după Codicele Const. Popovici (1796) cu 7 clișee, Cernăuți, 1924.

Negrescu (Dr. I.), Influențele slave asupra fabulei românești în literatura populară scrisă. Introducere. Fabulele de origină indiană. Fabulele Esopice Vol. I Iași, 1925. Literatura cultă. Chișinău, 1925.

Olin (Dr. Marcel), Femeia isterică, roman, București, f. a.

Polyclet (I. C. P.), Amurg de Toamnă, versuri, Craiova, 1925.

Riuleț (Const.), Poezii, București, 1925.

Stamatiad (Al. T.), Poezii, București, 1925.

* Câțiva scriitori, Octavian Goga. St. Petică, I. C. Săvescu, M. Maeterlinck. Arad, 1925.

Teleajen (Sandu), Casa cu mușcate albe, nuvele și schițe, Iași, 1925.

Tempeanu (Virgil), Din scriinul vechi... (Antologie), cu o prefață de d-l Prof. N. Iorga, Craiova, 1924.

6. — *La Premiul Dr. Aurel Cosma, de 100.000 lei*

(Prin Secțiunea Istorică).

Grigoras (Em. C.), Criptografia și istoria românească, București, 1924

Moisil (Const.), Medaliiile lui Constantin-Vodă Brâncoveanu, București 1914;

Moisil (Const.), D. A. Sturdza și Numismatica românească, București, 1915;

* Bănăria lui Dabija-Vodă, în Buletinul Societății Numismatice române. An. XII, No. 24, București, 1915.

Moisil (Const.), Efigiile monetare ale Domnilor români, București, 1915.

* Monete și podoabe dela sfârșitul veacului XV-lea, Buc., 1916.

* Numismatica Dobrogei, cu 58 figuri în text, Buc., 1916.

* Moneta lui Basarab-Voevod, Medalia lui Mihai-Viteazul, Contribuțiuni la origina cuvântului «Ban», București, 1920.

Moisil (Const.), Numismatica și descoperirile dela Curtea de Argeș, București, 1920.

Moisil (Const.), Arta noastră medalistică, București, 1920.

* Două medalii privitoare la istoria teatrului românesc, Buc., 1921.

* Monetele Dacilor, București, 1921.

* Biletul de «împrumutare» al Comitetului revoluționar român din 1853, București, f. a.

Moisil (Const.), Activitatea științifică a d-lui M. C. Șuțu. Cele mai vechi monete din Istros, București, 1922.

Moisil (Const.), Două Științe surori: Numismatica și Sigilografia, București, 1923.

Moisil (Const.), Din Numismatica Olteniei, Craiova, 1923.

* Monetele lui Radu I. Basarab, București, 1923.

Moșil Monetăria Țării Românești în timpul dinastiei Basarabilor — studiu istoric și numismatic — Cluj, 1924.

Moșil (Const.), Problema monetară în Țara Românească în anii 1848—1849, apărut în Buletinul Societății Numismatice Române, An. XIX, No. 51—52. București, 1924.

Moșil (Const.), Bule de aur sigilate dela Domnii Țării Românești și ai Moldovei, București, 1925.

Simu (Simeon), Individualismul și Pământul la Românii și Barbarii Dacici în primele opt veacuri, Lugoj, 1924.

7. — *La Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 lei*

(Prin Secțiunea Istorică).

Brăileanu (Traian), Sociologia Generală, Cernăuți, 1925.

Chiru (Maiorul Vasile D.), Dreptul Penal Militar. Infrațiunile, vol. I. București, 1924.

Chiru (Maiorul Vasile D.), Indicator Judiciar militar. Manual teoretic și practic, cuprinzând întocmirea actelor, sesizarea și funcționarea Consiliilor de Disciplină ale Armatei, cu 71 modele de formular, vol. I. Chișinău, 1924.

Chiru Indicator judiciar militar, Consiliile de Reformă, vol. IV, Chișinău, 1925.

Cristoforeanu (Avocat E.), Despre Contractul de Transport. Cartea I, transportul terestru de lucruri. Analiza lui în cadrul dispozițiilor din codul de comerț, București, 1925.

Cristoforeanu și *Paraschivescu-Bălăceanu* (Avocat C.), Proiectul Noului cod de comerț italian, analiza lui în raport cu necesitatea reformării legislației noastre comerciale, București, 1924.

Hamangiu (C.), Codul Civil, adnotat cu textul art. corespunzător francez, italian și belgian, cu trimiteri la doctrina franceză și română și jurisprudența completă dela 1868—1925, cu colaborarea, în cecece privește Doctrina și jurisprudența mai recentă, a d-lui N. Georgean, Judecător de ședință la Tribunalul Ilfov. Vol. I: Art. 1—643; vol. II: Art. 644—1168; vol. III: Art. 1169—1531, București, 1925.

Meteș (Ștefan), Regele Ferdinand al României, Cluj. 1925.

8. — *La Premiul Grigore C. Angelescu, de 4.000 lei*

(Prin Secțiunea Istorică).

Georgian (George), Proprietatea și posesiunea în codul civil austriac și român. Conferință rostită în București la Baroul Avocaților în ziua de 27 Ianuarie 1923, Cluj, 1925.

Macarovici (Doc. dent. George P.), Cugetări, Călărași, 1925.

Maxim (Dimitrie G.), Naturalizarea în România după Constituțiune și Noua Lege a Naționalității, București, 1925.

Minar (Octav.), Delavrancea apărând pe Caragiale. Procesul de calomnie prin presă, București, f. a.

Minar (Octav.), Mihail Eminescu. Probleme și analize filozofice descoperite și comentate, București, 1924.

Theodorescu (Stoica), Monografia Orașului Câmpina. Istoric și documente, Câmpina, 1924.

Zaborovschi (Dr. Virgil), Politica externă a celor trei Principate, Țara Românească, Transilvania și Moldova, dela asediul Vienei (1683) până la moartea lui Șerban Cantacuzino și suirea pe tron a lui Constantin Brâncoveanu (1688). Teză de doctorat, București, 1925.

9. — *La Premiul Statului Lazăr, de 50.000 lei*

(Prin Secțiunea Științifică).

Alaci (V.), Une classe des sommes trigonométriques qui peuvent approximer une fonction d'une variable réelle, Timișoara, 1925.

Brișcu (Grigore), Cuplaj mecanic universal, schimbător de viteze automat și progresiv în ambele sensuri de rotație. Invenție brevetată sub No. 11550.

Brumărescu (T.), O invenție românească, mașină de tăiat și smuls stuful, trestia, salcia, etc., din bălți și lacuri, formând obiectul brevetului regal român No. 8755 din 1924, cu un memoriu descriptiv de d-l Ing. N. Petrescu, București, f. a.

Bubulac (I. D.), Desenul Tehnic, curs practic cu aplicații industriale pentru Școalele de meserii, Școalele industriale și diferite școale speciale; Ediția II-a revăzută și adăugită, București, 1925.

Chirișescu-Arva (Dr. M.), Agrologie, Partea I, Morfologia și Tehnologia pământului, Cluj, 1925.

Crăiniceanu (Al.), Studii și Cercetări asupra sistemului vegetativ și secrețiunea internă a ovarului, București, 1925.

Hortopan (Veterinar Colonel Gr.), Călăuza crescătorului. Creșterea, îngrijirea și boalele cailor, vacilor cu lapte, oilor, porcilor și pasărilor, Craiova, f. a.

Pandele (Gh.), Fulmicotonul de Infanterie și Artilerie din vata de celuloză de lemn «Letea». Teză pentru doctorat în Chimie, București, 1925.

Nădejde (Vasile), Jurnal-Partizi. O nouă contabilitate. Ediția II-a, București, 1925.

Nicolau (Dr. Gr.), Alcoolismul cu toate boalele lui corporale, București, 1925.

Wagner (Al. E.), Motorul sau mașina alternativă cu aburi «Wagner», care a făcut obiectul Brevetului român de invențiune No. 11260, înscris la 31 Ianuarie 1925 cu titlul «Motor economic cu aburi».

Zosin (Dr. Panaite), Tratat tehnic și clinic de Hidroterapie, indicațiuni și aplicațiuni după o practică de peste douăzeci de ani, Iași, 1925.

10. — *La Premiul Adamachi, de 5.000 lei (divizibil)*

(Prin Secțiunea Științifică).

Asquini (Victor), Directive în întreprinderi de construcții și analize de prețuri unitare pentru arhitecți, ingineri, constructori și firme de întreprinderi tehnice, București, 1925.

Câmpeanu (Dr. Liviu), Problema gūșei și cretinismului în România și cercetări biologice asupra glandei tiroide, Cluj, 1924.

Comșa (D.), Călăuza agricolă, cuprinzând date și îndrumări din: I. Economia Câmpului, II. Pomărit și vierit, III. Legumărit și florărit. În III tomuri, cu numeroase ilustrațiuni în text. Sibiu, 1924

Dobrescu (Dr. I. M.), Meteorologia agricolă, cu o schiță de hartă climatologică și 44 de figuri în text, București, f. a.

Enescu (Ioan) și *Colțescu* (Ioan), Cerealele românești și standardizarea lor, București, 1925.

Grințescu (Colonel farmacist Gh. P.), Tratat de Botanică farmaceutică, București, 1923—1924.

Iordăchescu (Dr. Z.), Arta de a crește copiii sugaci. Prefața de Dr. Variot. București, 1924.

Marian (Dr. Ion), Aparatul gipsat în tratamentul fracturilor (Ortopedie), cu 56 figuri, București, 1924.

Niculescu (Stelian), Simbioza și viața în natură. Conferință pentru popularizarea științei și impresiuni din excursiuni, Ploești, 1925.

Stroescu (I.), Noui perspective în aerodinamica avionului. Problema «marelui ecart de viteză» și a sborului staționar. Încercare teoretică originală, București, f. a.

Zavergiu-Theodoru (Dr. M.), Noțiuni de Higiienă specială, Puericultură. Medicină și Farmacie domestică. Ediția II pentru clasa VIII liceală, București, 1925.

— Se procede la împărțirea lucrărilor prezentate la concursurile premiilor între domnii membri în vederea facerii rapoartelor speciale.

La premiile cu subiecte date s'au prezentat:

La *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), pentru subiectul: *Ediția românească a memoriilor Regelui Carol, cu adnotările istorice și o prefață cuprinzând în linii generale istoria domniei Sale*, un manuscris în șase volume sub motto: «Cuique suum».

La *Premiul Episcopiei Argeșului*, de 10.000 lei, pentru subiectul: *Monografia mănăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș*, un manuscris sub motto: «Toate operele mari și traînice se fac cu jertfe mari».

La *Premiul At. Tanoviceanu*, de 1.000 lei, pentru subiectul: *Monografia unui oraș din Ardeal*, un manuscris sub motto: «Civilizație românească există nu numai la gurile Dunărei ci și în triunghiul vestic al colțului din țara dela Apus».

La *Premiul San-Marin*, de 2.000 lei, pentru subiectul: *O problemă de Economie Națională în legătură cu noile hotare ale țării*, trei manuscripte: unul cu titlul: *Industria sâtești și grădinile de legume pentru lucrători în raport cu economia națională*; al doilea cu titlul: *Primejdia luxului*; al treilea cu titlul: *Noi prin noi înșine*.

La *Premiul Funcționarilor C. F. R. din București*, un manuscris sub motto: «Dreptate și lumină».

Premiile cu subiecte date la care nu s'au prezentat nici un manuscris, sunt următoarele:

1. Premiul Eliade-Rădulescu, de 5.000 lei, cu subiectul: *Monografia lingvistică a unui sat.*
2. Premiul Princesesa Alina Știrbei, de 8.500 lei, cu subiectul: *Istoria calendarelor românești din punctul de vedere cultural și literar până la finele secolului XIX.*
3. Premiul Alexandru Ioan Cuza, de 6.000 lei, cu subiectul: *Scritorii Bucovinei dela anexarea la Austria până în zilele noastre.*
4. Premiul Alexandru Ioan Cuza, de 20.000 lei, cu subiectul: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.*
5. Marele Premiu Regele Ferdinand, de 10.000 lei, cu subiectul: *Vieța și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său.*
6. Premiul Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu, de 5.200 lei, cu subiectul: *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă.*
7. Premiul Năsturel, de 5.000 lei, cu subiectul: *Vitaminele din punctul de vedere fiziologic și patologic.*
8. Premiul A. Fătu, de 3.000 lei, cu subiectul: *Studiul și harta geologică a unei regiuni din țară.*

ȘEDINȚA ORDINARĂ

22 IANUARIE 1926

Președintele d-lui I. C. NEGRUZZI.

Preotul N. M. POPESCU zice că a fost rugat de d-l Coleg I. Simionescu să comunice Academiei următoarea scrisoare din partea d-lui Gh. N. Fințescu, profesor la liceul Național din Iași :

Domnule Președinte,

«Subscrisul Gheorghe N. Fințescu, prof. de Șt. Naturale la Liceul «Național din Iași, fac donație Academiei Române suma de 23.000 (douăzeci și trei mii) lei în efecte de ale Creditului Funciar Urban din Iași.

«Suma aceasta va constitui un fond a cărui destinațiune nu se va schimba nici în parte nici în total și din venitul căruia Academia Română va institui *din trei în trei ani* câte un premiu de Entomologie, care va purta numele de «Premiul de Entomologie al Prof. Gh. N. Fințescu».

«Din venitul sumei de 23.000 lei, după ce Academia Română va lua partea sa de 15% și va plăti impozitul către Stat de 8%, va acordă premiului instituit numai 2.500 (două mii cinci sute) lei.

«Tot ce va prinosi din venit, precum și tot ce se va obține la ieșirea la soții. «la tragerile anuale a acestor efecte, se va capitaliza, cumpărându-se efecte de acelaș fel sau de ale datoriei publice (cari vor fi mai avantajoase) până când venitul capitalului să fie ridicat la 5.000 (cinci mii) lei, la fiecare trei ani.

«Premiul va fi indivizibil și se va acordă celei mai bune lucrări care s'va trată despre *una din insectele cari vatămă arborul fructiferi și fructele lor.*

«Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stărpirea acestei insecte.

«Observațiunile biologice vor trebui să fie făcute în țara noastră și relative la arborii fructiferi cultivați la noi.

«Adânc recunoscător Academiei Române, pentru ajutorul bănesc ce mi s'a dat și publicarea unora din lucrările mele în Analele sale,

«Vă rog, d-le Președinte, să primiți expresiunea profundului respect ce port acestei înalte și atât de folositoare instituții științei românești».

— Se amână luarea deciziei pentru viitoarea ședință.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secțiunii Istorice din 15 Ianuarie 1926, prin care se iau următoarele decizii:

1. Se înaintează spre cercetare d-lui N. Iorga manuscrisul în 6 volume prezentat cu motto: «Cuique suum» la concursul Premiului Adamachi, de 5 000 lei, cu subiectul dat: *Ediția românească a memoriilor Regelui Carol, cu adnotările istorice și o prefață cuprinzând în linii generale istoria domniei Sale.*

2. Se înaintează Păr. N. M. Popescu spre cercetare manuscrisul prezentat cu motto: «Toate operele mari și trainice se fac cu jertfe mari» la Premiul Episcopiei Argeșului, de 10.000 lei, pentru subiectul dat: *Monografia mânăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș.*

3. Se înaintează Preotului N. M. Popescu manuscrisul cu motto: «Civilizație românească există nu numai la gurile Dunărei ci și în triunghiul vestic al colțului din țara dela Apus» prezentat la Premiul At. Toncoviceanu, de 1.000 lei, pentru subiectul dat: *Monografia unui oraș din Ardeal.*

4. Se înaintează următoarele trei manuscrise prezentate la Concursul Premiului San-Marin, de 2.000 lei, cu subiectul dat: *O problemă de Economie Națională în legătură cu nouile hotare ale țării*; primul cu titlul «Industria sătești și grădinile de legume pentru lucrători în raport cu economia națională» d-lui Dr. Gr. Antipa; al doilea cu motto: «Vorbă scurtă și rotundă» și al treilea cu motto: «Noi prin noi înșine» d-lui D. Gusti; tot d-lui D. Gusti se dă spre cercetare și manuscrisul cu motto: «Dreptate și lumină» prezentat la Premiul Funcționarilor C. F. R. din București, de 6.000 lei, pentru subiectul dat: *Drepturile funcționarilor publici față de Stat.*

Secțiunea mai hotărăște:

a) Nu se poate publica lucrarea despre Albania depusă de d-l Christo Dako, în urma referatului d-lui N. Iorga.

b) Să se tipărească lucrarea d-lui A. Veress «Scrisorile misionarului Bandini» ținându-se seamă de observațiile d-lui I. Nistor; tipărirea se va face în măsura fondurilor disponibile.

c) Se va înainta Preotului N. Popescu, pentru cercetare, lucrarea d-lui A. Veress «Păstoritul Ardelenilor în Moldova și Țara Românească».

d) Se delegă d-l Al. Lăpedatu pentru a referi asupra documentelor și lucrării d-lui G. I. Brătianu asupra actelor dela Genova, Pera și Caffa.

e) Se aprobă raportul d-lui N. Iorga asupra lucrării d-lui Hans Petri, «Die Beziehungen des Jakobus Heraclides, Fürsten der Moldau, zu den Häuptern der Reformation in Deutschland und Polen», inapoiindu-se autorului manuscrisul pentru a ţine seamă de observaţiunile d-lui N. Iorga.

ŞEDINȚA PUBLICĂ

29 IANUARIE 1926

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI, dăruieşte Academiei pentru colecţiunea ei de manuscrise un mănunchiu de 46 scrisori de ale regretatului Ion Slavici, adresate către Domnia Sa între anii 1871—1878, arătând că ele prezintă un deosebit interes pentru istoria literară prin aprecierile şi informaţiunile pe cari distinsul prozator defunct le dă asupra literaturii noastre din epoca de acum 50 de ani.

— D-l Secretar General V. PĂRVAN mulţumeşte d-lui Preşedinte I. C. Negruzzi, în numele Academiei, pentru preţiosul dar ce face bibliotecii ei.

D-l Dr. Gr. Antipa face o comunicare despre: *O nouă varietate de porumb românesc selecţionată în staţiunea de selecţionarea seminţelor dela Cenad.*

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreşedinte, desvoltă comunicarea: *Şaizeci de ani de Cod civil.*

ŞEDINȚA PUBLICĂ

5 FEBRUARIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Din partea Prea Sfinţiei Sale IACOV, Episcopul Huşilor, Membru Onorar al Academiei, prezent la şedinţa, se primeşte în dar colecţia întreagă a ziarului «Semenătorul», în şase volume legate, apărut la Bârlad între anii 1870—1876, în Tipografia Asociaţiunii «Unirea».

— D-l Secretar General V. PĂRVAN exprimă Prea Sfinţiei Sale călduroase mulţumiri în numele Academiei pentru acest nou dar ce i-l face, pe lângă alte frumoase daruri făcute Academiei mai înainte.

D-l SEXTIL PUŞCARIU face o comunicare despre: *Patria primitivă a Românilor.*

Dela Expoziţiunea Internaţională a Cărţii din Florenţa se primeşte Diploma dată Instituţiunii noastre pentru participarea în 1925 la acea expoziţie cu publicaţiile ei.

Dela Legaţiunea Germană se primeşte, pentru a fi încorporat în colecţiile Bibliotecii Academiei, un discurs al d-lui Herbart Kraus publicat în

1925 de Königsberger Gelehrte Gesellschaft cu titlul: *Gedanken über Staats-ethos im internationalen Verkehr*, în credința că recentele investigațiuni istorice făcute în Germania în domeniul raporturilor între State pot prezenta interes pentru noi.

— Se vor exprima mulțumiri prin scrisoare.

Din partea d-lui Moses Gaster se primește, ca prinos adus Academiei Române, noua sa lucrare «The Samaritans, Their History, Doctrines and Literature» apărută la Londra în 1925.

D-l Secretar General V. PĂRVAN comunică o adresă dela Uniunea Academică Internațională prin care suntem invitați a-i face cunoscute, mai înainte de 10 Maiu viitor, numele și adresele delegaților Instituțiunii noastre la sesiunea anuală a Uniunii.

Aceeaș Uniune anterior ne-a comunicat (v. proc. verb. dela 27 Noemvrie 1925) propunerea Academiei Regale de Științe din Amsterdam privitoare la publicarea unei *Enciclopedii a dreptului internațional public și privat*. Colegul nostru d-l Andrei Rădulescu, însărcinat a examina această propunere, referă următoarele:

«O *Enciclopedie a Dreptului internațional public și privat* este foarte utilă, față de dezvoltarea tot mai mare, pe care a luat-o în ultimul timp această ramură a Dreptului. Ea ar servi mult atât pentru progresul științific cât și pentru înțelegerea multor chestiuni, cari astăzi nu sunt destul de cunoscute mai ales fiindcă n'aveau o lucrare de total.

«Noi am avea interes să încurajăm apariția acestei enciclopedii și pentru că în Dreptul internațional sunt atâtea chestiuni, în cari este vorba de țara noastră și cari expuse în chip științific ar servi pentru a ni se cunoaște exact situația și a ni se respecta drepturile.

«Am avea chiar interes ca unele articole să fie întocmite de ai noștri sau, în tot cazul, cu ajutorul nostru și cu material procurat și de noi. Dintre acestea citez: situația noastră din punct de vedere al dreptului internațional, în trecut, față de Poartă; deasemenea față de Rusia și protectoratul ei. Regimul capitulațiunilor; chestiunea Dunărei; situația Mărei-Negre și a strămtorilor; ocupația germană și violările dreptului ginștilor în timpul războiului la noi, prea puțin cunoscute în Apus; chestiunea naționalității locuitorilor din provinciile unite; chestiunea minorităștilor, etc.. etc.

«De aceea atât în interesul general științific cât și al nostru, ar fi de dorit să participăm la întocmirea acestei enciclopedii.

«Problema delicată este însă a contribuției financiare deoarece vă sunt cunoscute dificultățile ce întâmpină Academia în această privință».

Domnia Sa amintește apoi că, în ședința dela 27 Noemvrie 1925, se amânase alegerea unui delegat din partea Academiei în U. A. I. pentru locul devenit vacant prin retragerea d-lui N. Iorga și roagă să se ia acum hotărîrea în această privință.

— Se delegă d-l Andrei Rădulescu.

D-l I. BIANU reia chestiunea donațiunii de 23.000 lei a d-lui Gh. Fișteșcu, expusă în procesul-verbal dela 22 Ianuarie curent, arătând că Delegațiunea, examinând chestiunea realizării financiare a donațiunii, a hotărât să fie întrebat d-l Fișteșcu dacă admite să se capitalizeze venitul de pe primul an, iar premiul de 2.500 lei, instituit prin donațiune, să se dea în al patrulea an dela primirea donațiunii, — aceasta fiind singura soluție pe care o permite quantumul fondului ca în viitor să se poată da premiul din trei în trei ani, așa cum dispune donatorul.

Comunicându-i-se hotărârea Delegațiunii, d-l Fișteșcu răspunde telegrafic că mai donează «două mii lei în bonuri de acelaș fel pentru ca fondul să fie de 25.000 lei, iar premiul din trei în trei ani, de 2.500 lei, chiar dela început».

Prin adăogirea celor două mii lei, dorința donatorului fiind realizabilă. Domnia-Sa propune acceptarea donațiunii.

— Se decide în unanimitate a se accepta donațiunea de 25.000 lei făcută de d-l Profesor Gh. Fișteșcu, instituindu-se un fond cu destinațiunea specială concepută de donator.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 29 Ianuarie curent, prin care se decide a se publica în Memoriile Secțiunii ultimele două memorii, — al IV-lea și V-lea. — din seria de *Studii asupra chipului cum se săptuia războiul de către Ștefan cel Mare*. de d-l General R. Rosetti, și anume: *Fortificația sub Ștefan cel Mare. Atacul și apărarea cetăților* (Memoriul IV); *Strategia lui Ștefan cel Mare* (Memoriul V).

D-sa comunică apoi procesul-verbal al Secțiunii din 5 Fevruarie curent prin care se dă spre cercetare și referire Preotului N. M. Popescu manuscrisul d-lui Const. I. Karadja «*Delegații din Țara noastră la Constanța în anul 1415*».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

12 FEBRUARIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. BIANU zice că unele mari instituții financiare și industriale au avut frumoasa idee de a veni în ajutorul Academiei dăruindu-i anumite sume de bani în scopul de a sprijini activitatea ei, simțitor restrânsă din cauza crizei financiare. Astfel prin intervenția Colegului nostru Vicepreședinte d-lui Andrei Rădulescu, Banca Națională ne-a pus la dispoziție de curând suma de lei 100.000 lei pentru înnoirea abonamentelor la revistele străine; iar acum Societatea Anonimă Română «Creditul Minier» ne comunică prin adresa cu No. 4166/1926 că a rezervat Instituțiunii noastre pe anul 1926 suma de 100.000 (una sută mii) lei, din cari 50.000 lei pentru Bibliotecă, invitându-ne să ridicăm suma ținută la dispoziția noastră.

— Se vor exprima Societății «Creditul Minier» viile mulțumiri ale Academiei.

D-l I. BIANU, arată marea importanță ce o au vechile cărți românești din epoca așa numită coresiană, tipărite la Brașov între anii 1560—1580, unele în românește, altele în slavonește sau în ambele limbi deodată. Dintre aceste rari tipăriri, Preotul Vasile Ursăcescu dela Oltenești-Fălcu posedă o *Psaltire tipărită slavonește* pe la anii 1577—1580 în Ardeal probabil de vestitul tipăritor al vremii Diaconul Coresi. Este singurul exemplar cunoscut până acum din această ediție slavonească ardeleană a Psaltirei. Asupra ei Părintele Ursăcescu ne trimite o minuțioasă descriere bibliografică foarte importantă, cu dorința de a fi publicată de Academie.

— Se trimite la Secțiunea Literară, aprobându-se tipărirea în Memoriile Secțiunii.

Dela d-l Vangheli T. Millio se primește o culegere de poezii populare aromânești din împrejurimile orașului Monastir și centrele aromâne Moloviște, Crușovo și Gopeș, însoțite de 17 pagini cuprinzând notele muzicale ale ariilor. Culegătorul le înaintează în dorința de a fi publicate și răspândite de Academie, adăogând că în caz de aprobare, va renunța la drepturile de autor și că va contribui chiar la cheltuelile de imprimare, luând asupra-și și desfacerea câtorva sute de exemplare.

— Se înaintează d-lui G. Enescu, membru onorar al Academiei, pentru cercetare și referire.

Dela Școala Politehnică din Timișoara se primește pentru colecțiile Bibliotecii publicația «Bulletin scientifique de l'École Polytechnique de Timișoara, Tom. I. fasc. 18, apărut la Timișoara 1925.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secțiunii Istorice dela 12 Februarie curent, prin care Secțiunea ia cunoștință de adresa Ministerului Afacerilor Străine No. 60269/1926, privitoare la cercetarea colecțiilor din Biblioteca Ildiz-Seraî și hotărăște a se exprima mulțumiri, arătându-se că din lipsa de fonduri nu se pot continua cercetările.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

19 FEBRUARIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. BIANU zice că este o datorie să comemorăm — trecând în corpul Analelor noastre — numele lui Radu Rosetti, de curând trecut la cele eterne; deși dânsul n'a fost în rândurile colegilor noștri, a fost totuș un colaborator statornic la munca Instituției noastre dusă pentru luminarea multor probleme de ordin social, economic și istoric. Lucrările sale asupra desvoltării proprietății rurale în țara noastră și cu deosebire adâncirea raportului dintre marea și mica proprietate, constituiesc o operă de mare însemnătate pentru istoriografia noastră agrară și în genere pentru cultura noastră. Deaceea ele au fost viu discutate fie în favoarea tezei autorului, fie combătându-i-o, — și nu odată părerile sale au avut răsfrângerî pînă și în domeniul luptelor politice.

El este primul care a studiat documentar — deși ca autodidact — origina proprietății, mai ales a celei din Moldova, lucrare pe care începuse s'o continue mai în urmă prin riguroasa metodă științifică Colegul nostru răposat Const. Giurescu. Dacă mai amintim încă seria de cercetări a lui Radu Rosetti publicate în Memoriile Secțiunii noastre Istorice, în cari dă la lumină o bună parte din marea arhivă dela Chișinău și desvelirea prin memorii a istoricului cenzurii în Moldova, vom recunoaște în dânsul un colaborator al Academiei pe acest teren și de aceea se cuvine ca numele să-i fie pomenit în Analele noastre.

D-l I. BIANU prezintă o scrisoare adresată din București la 15 Aprilie 1866 de D. A. Sturdza către unchiul său Marele Logofăt Constantin Sturdza dela Scheia pe lângă care îi trimite «o broșură greu de căpătat» și anume Memoriul prezentat în Aprilie 1866 la Conferința din Paris de delegații celor două Principate Române Unite, prin care se arată dorința ca cele două Principate să fie guvernate de un Prinț străin. D. A. Sturdza adaugă în scrisoarea sa: «să fim uniți și cu inima curată să rugăm pe Dumnezeu să ne lumineze și să ne întărească, căci vom căpăta Domnul nostru. Știrile sunt cele mai bune». Memoriul e dedicat de D. A. Sturdza prea iubitului său unchiu «vechiului și adoratului luptător pentru Unire și Domn străin ereditar», adăugând în josul primei pagine acest motto:

«Domn străin sau moarte»

«România va face dela sines».

D-l I. Bianu dăruiește Academiei atât scrisoarea cât și memoriul.

— D-l Președinte I. C. Negruzzi mulțumește d-lui I. Bianu pentru prețiosul dar.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

26 FEBRUARIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Ministerul Instrucțiunii se primește în dar, după cererea noastră cu No. 292/1926, manuscrisul răposatului Părinte I. Murnu «*Dicționar al dialectului macedo-român*», în două volume.

— Se vor exprima mulțumiri d-lui Ministru al Instrucțiunii, iar manuscrisul se va legă în volume spre a se păstra în Secțiunea manuscriselor.

Dela D-na Zoe Mavrodin, din Capitală, se primește în dar 1000 exemplare din edițiunea II-a a poeziilor defunctului Ioan N. Iancovescu «*Acorduri Lirice*», dispunând, prin scrisoare, ca Academia să fixeze prețul de vânzare pe volum după a sa apreciere, iar suma ce va rezultă din vânzarea volumelor să o întrebuițeze spre încurajarea și propășirea literaturii românești.

— Se vor aduce mulțumiri d-nei Mavrodin.

Dela Baroul Corpului de Advocați din Ilfov se primește o scrisoare de mulțumire pentru publicațiunile dăruite de Academia Bibliotecii Baroului,

arătând că Baroul a fost adânc impresionat de binevoitoarea atențiune a Academiei pentru nevoile Bibliotecii acelei Instituțiuni.

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește un important document al Parlamentului italian, transmis prin Legațiunea noastră din Roma, relativ la preschimbarea în lege a Decretului Regal din 7 Ianuarie 1926, No. 87, privitor la instituirea noiei Academii Regale a Italiei.

D-I I. BIANU amintește că încă din toamna trecută Serviciul Bibliotecii a organizat în localul vecin al Academiei, din calea Victoriei 121, o expoziție a vechei cărți românești, care, din anumite împrejurări, n'a putut fi deschisă atunci. Acum însă s'a tipărit catalogul necesar și expoziția se va deschide în Vinerea viitoare în prezența tuturor d-lor membri aflători în Capitală.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

5 MARTIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI

Dela Ordinul Advocaților Curții de Apel din Caen se primește trista știre că în anul trecut membrul său și Colegul nostru corespondent la Secțiunea Istorică Louis Vincint Guillaouard a trecut la cele eterne și că, pentru perpetuarea memoriei ilustrului defunct, Consiliul Ordinului a hotărât să-i ridice un monument în Palatul Justiției din Caen, deschizând listă de subscripție printre Instituțiile din cari defunctul făcea parte și printre admiratorii săi, în scopul strângerii sumei necesare pentru ridicarea monumentului. Convinși că vom participa la omagiul adus colegului nostru dispărut, Consiliul numitului Ordin face apel la Instituțiunea noastră pentru a subscrie cu o sumă la fondul monumentului.

— Se trimite la Delegațiune spre a decide asupra sumei de subscris și se vor cere informațiuni asupra datei decesului.

Dela Colegul nostru corespondent d-I Mario Roques se primește în dar pentru Biblioteca Academiei primul volum editat de D-sa din «*Pal'a d'Orăștie, 1581—1582, Préface et livre dela Genèse, avec le texte hongrois de Heltai et une introduction*», Paris, 1925.

Dela Colegul nostru corespondent d-I General Scarlat Ponițescu se primește textul unei comunicări tratând despre «*Valurile lui Triclan din Basarabia*», autorul exprimându-și dorința de a o ceti în ședință publică.

Se trimite la Secțiunea Istorică.

Dela Comitetul pentru organizarea unei expozițiuni agricole-industriale și târg de mostre în Cernăuți în lunile August și Septembrie 1926 se primește invitațiune de a participa la această expozițiune, a Bucovinei, care după expozițiile din Iași, Chișinău, Arad, Timișoara, vine să completeze lanțul de manifestări ale vieții productive a României întregite.

— Se recomandă Delegațiunii pentru a dispune participarea celor două școli de agricultură dela Țigănești și Moara-Grecilor, întreținute de Academie, la numita expozițiune.

Dela d-l I. D. Clinceanu se primesc două exemplare pentru Biblioteca Academiei din *«Istoricul Băncii Naționale a României»*, conferință ținută de Domnia-Sa în ziua de 23 Noembrie 1924 la Cercul de Studii Comerciale din Capitală.

ȘEDINȚA ORDINARA

12 MARTIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI

Dela Ministerul Cultelor și Artelor se primește o culegere de cântece relative la războiul nostru, făcută de d-l I. M. Soricu, după însărcinarea ce i s'a dat de acel Minister, orânduite pe următoarele categorii: Lauda ostașului, Cântece. Jalea țării cotropită de dușman, Din Moldova, Cântece dela prizonierii din Ostfiasszonyfa.

Manuscrisul întregii culegeri il înaintează Ministerul Academiei pentru a-l păstră și pune la dispoziția cercetătorilor, rezervându-se D-lui I. M. Soricu dreptul de eventuală publicare a cântecelor.

Tot dela Ministerul Cultelor și Artelor primim înștiințarea că pentru terminarea construcțiunii măusoleului marelui poet național V. Alecsandri dela Mircești Ministerul a acordat pe lângă suma de lei 1.000.000 dată în anul trecut încă 762.000 lei din fondurile bugetare ale anului în curs, alăturând copia referatului d-lui Ministru către Consiliul de Miniștri și copia de pe Jurnalul acestui Consiliu cu No. 528, prin care se asigură plata sumei acordate

— D-l Președinte exprimă d-lui Ministru și Coleg Al. Lăpedatu afecțuoasele mulțumiri ale Academiei pentru grija ce a avut de a asigura terminarea acestei atât de importante lucrări.

Dela Comitetul Italian Executiv din Roma se primește știrea că a organizat al IV-lea Congres Internațional de Educațiune morală, care se va deschide în Roma în zilele de 16—20 Aprilie viitor, luând parte la congres delegații a patruzeci de țări și reprezentanții celor mai importante Universități, Academii, Societăți și Instituțiuni pedagogice și filantropice din lume. Comitetul invită Academia să ia parte printr'unul sau mai mulți delegați.

— Se delegă d-l Secretar General V. Pârvan, care se află la Roma.

D-l I. BIANU comunică următoarele două scrisori originale trimise din Iași de un A. Baltă tatălui său, una cu data de 27 Ianuarie 1859, cealaltă cu data de 5 Martie acelaș an, — scrisori de mare interes pentru descrierea evenimentelor acelu an de alegere ca Domn și în Muntenia a lui Ioan Cuza Vodă, după alegerea sa ca Domn al Moldovei:

27 Ghenarie 1829 Eși.

Sărut mîna babacă,

«De bună samă ați aflat că Domnul nostru s-au ales Domn și în Valahia în unanimitate. Acea ce nu știți este că în Adunaria de acolo numai 16 deputați erau naționali, cîelanți toți partizani a lui Bibescu și Știrbei. «Cu toate aceste au fost toți nevoiți să aliagă pe Cuza. Am văzut o depeșă telegrafică dela Iancu Ghica din București, în cari zice că numirea lui Cuza i-au scăpat de măcilărie, căci pe piața Adunării se văzu 25,000 oameni gata la orî ce, dacă nu s-ar fi numit Domnul nostru. Ocărmuiria Valahiei au și luat-o Domnul, prin depeșă telegrafică, au numit pe Filipescu Presidinte Sfatului, însărcinîndu-l a-î presenta o listă pentru cîelanți ministri. O deputație de 6 persoane cu un Episcop sosești mîne în Eși din partia Adunării din Valahia, pentru ca se deî Domnului actul Adunării. Peste câteva zile Domnul se va porni la București, unde îl cer patruzăci de depeși, cari toate arată duhurile foarte tulburate, și venirea acolo a Domnului neapărat pentru ca să prevenărisască o isbucnire, vin iarăș ne găsim în mare agitație. O mare parte din Cameră estî de socotînță a decreta de îndată unirea Adunărilor la Focșani, alții găsiască asemenea lucru ar fi primejdios. Nu se știe ce va fi, ne găsim în un moment de crisă după cari este moartia sau o viață îndelungată.

Plecat fiu.

A. Baltă.

5 Mart 1859. Eși.

Sărut mîna babacă.

«Novitale politice cari așteptați cu multă nerăbdare, nu pre am astă dată. Dela Paris și din celelanti Curți nu se știe nimicî încât ne privești pe noi. Alecsandri scrie dela Londra că au fost primit de Regina foarte bine. Nu spune însă ce nădejdi i-au dat pentru țările noastre. Conferențiile nu se știe pe cînd se vor aduna. Nu este ficsat nici un termin pentru aciasta. Din afară nu este altă știre. Din lăuntru nimicî altî decât ministrul din lăuntru au dat demisie, sub cuvânt că sarcina ar fi mai pre sus de puterile sale. Visternicul și ministrul dreptății iarăș dau astăzi demisiile lor. Ministru din lăuntru se pune pe Prințul de Samos Iancu Ghica din Valahia, un om cu multă capacita și învățatură, însă de simțiri și idei cam răsturnătoare!.. Mă tem se nu ne facă vre-o basconie... De Visternic se vorbește că vor pune pe Balaiș. Aciasta ar fi o alegire care s-ar aproba de toată lumia. La Adunare numai două sesiî am avut până acum, în care s-au făcut puțină ispravă. 11 din deputați noi s-au primit, vr-o 6, între care și Bastachi cu Mălinescu au rămas a se cerceta în seanția viitoare.

D-voastră plecat fiu

A. Baltă.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secţiunii Ştiinţifice prin care se aprobă publicarea în Memoriile Secţiunii a lucrării d-lui Dr. G. Z. Petrescu: *Un medic neerlandez în Ardeal în a doua jumătate a veacului al XVIII-lea, Adam Chenot, 1721—1789.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

19 MARTIE 1926

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Prea Fericitul Părinte Dr. Miron Cristea, Patriarhul României, Membru Onorar al Academiei, se primeşte un *Album reprezentând momente dela serbările de Investitură şi Intronizaţie a Primului Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române* pentru a fi păstrat în Biblioteca Academiei întru amintirea acelei înalte ceremonii.

— Se vor exprima Prea Fericitului Părinte Dr. Miron Cristea mulţumirile Academiei şi viile urări ale Instituţiunii noastre pentru prosperitatea Sa şi a Inaltului Aşezământ al vechii Biserici naţionale.

Dela Guvernul Bulgar se primeşte o publicaţiune a Ministerului Lucrărilor Pubice din Sofia intitulată *L'Art architectural bulgare*, (Sofia 1925), cuprinzând o culegere de deseneuri făcută de d-l arhitect P. Koytrchef, care înfăţişează mănăstirea Rila şi alte monumente de arhitectură cu indicaţiuni asupra vechii arte bulgare de a construi.

D-l D. GUSTI prezintă în dar în numele Institutului Social Român ultimul număr din *Arhiva pentru Ştiinţa şi Reforma socială* şi noua publicaţiune a Institutului: *Politica Externă a României şi Tratatate, Convenţii şi material în legătură cu Societatea Naţiunilor şi problemele de politică externă a României.*

— D-l Preşedinte mulţumeşte d-lui Coleg D. Gusti pentru darul preţioaselor publicaţii.

D-l AL. LĂPEDATU, Ministrul Cultelor şi Artelor, prezintă două schiţe pentru pictura decorativă internă ce urmează a se executa în mausoleul lui V. Alecsandri la Mirceşti, făcute de artiştii I. Mihail şi Paul Molda. Roagă Academia să aleagă una din aceste schiţe.

— Majoritatea membrilor prezenţi se pronunţă pentru schiţa făcută de d-l Paul Molda. Această deciziune urmează să fie de urgenţă comunicată d-lui Ministru al Cultelor şi Artelor.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

26 MARTIE 1926

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI aduce la cunoştinţa d-lor membri că Duminecă, 21 Martie curent, M. S. Regina a vizitat Expoziţia vechii cărţi

românești făcută de Academie și exprimă Majestății Sale cu toată plecarea mulțumirile vii ale Academiei pentru onoarea ce ne-a făcut.

D-l N. IORGA înfățișază scrierea d-sale despre *Variațiunile tipului Adormirii Maicei Domnului în vechea artă românească*, scriere publicată în «Recueil d'études dédiées à la memoire de N. P. Kondakov» (Praga 1926).

Apoi desvoltă comunicarea sa despre *O veche tipăritură românească găsită de D-sa la Uppsala*.

D-l I. BIANU, drept continuare la comunicarea d-lui N. Iorga, înfățișază Academiei, cu însoțire de explicări și informațiuni, patru cărți vechi românești, din cari unele exemplare au fost descoperite în timpul din urmă:

1. Psaltirea tipărită la 1703 la Buzău, în limba slavă cu părți și adăogiri în limba română;

2. Catechismul cel mic tipărit la Buda în 1780 cu litere latine în ortografie ungurească;

3. Elegia «*De laudibus Medicinae*», mică scriere în versuri latinești de Doctorul L. Basilius Papp, tipărită la Viena în 1813, și

4. «*Republica Română*», revista emigrației române de după 1848. No. 1, cu data Noemvrie 1851, tipărită la Paris, din care Academia posedă No. 2. iar din No. 1 nu se cunoșteă până acum nici un exemplar.

Dela Ministerul Cultelor și Artelor se primește înștiințarea că s'a înființat, ca auxiliar al acelui Departament, un Consiliul al Literelor pentru rezolvirea tuturor chestiunilor privitoare la literatură și scriitori. S'a statuat ca în acel Consiliu să fie și doi reprezentanți din Secțiunea Literară a Academiei, ca membri, în care scop roagă Academia să-i desemneze.

— Se delegă d-nii Președinte I. C. Negruzzi și I. Bianu.

Dela Ordinul Advocaților Curții de Apel din Caen se primesc mulțumiri pentru subscrierea Academiei cu 1.000 franci fr. la ridicarea monumentului regretatului Coleg corespondent Louis Vincint Guillouard, decedat în ziua de 26 Ianuarie 1925, adăogând informația că s'au consacrat defunctului mai multe note din cari ni se vor trimite exemplare.

D-l AL. LĂPEDATU arată că împreună cu d-l Ministru al Finanțelor a revizuit legea pentru așezarea și administrarea impozitelor asupra spectacolelor publice, asigurându-se o mai bună distribuție a fondurilor rezultate din perceperea acestor impozite, cari ating cifra anuală de aproximativ 100 milioane lei. S'a hotărît deci prin lege ca 25% să se deă Primăriilor din încasările făcute înăuntru orașului respectiv, 20% Asistenței publice, 5% Societății «*Mormintele Eroilor*», iar 35% Ministerului Artelor. Jumătate din fondul atribuit Ministerului Artelor se va împărți anual Teatrelor Naționale, iar cealaltă jumătate va servi pentru propășirea mișcării artistice naționale. Acest fond va fi administrat de un comitet compus din: un reprezentant al Ministerului Artelor, unul al Ministerului Finanțelor, un delegat al Teatrului Național din București și un membru al Academiei Române.

Ca participantă la administrarea acelui fond, Academia va avea ocazia să-și arate nevoile ei și puțința să și le ușureze prin sumele ce-i vor fi acordate din acel fond.

Pentru anul în curs, Ministerul Cultelor și Artelor, prin adresa cu No. 15674 din 26 Martie curent, a alocat Academiei Române, pentru nevoile Bibliotecii, o subvenție de 1.000.000 lei, ținută la dispoziția Academiei de Ministerul Finanțelor.

— D-l Președinte I. C. Negruzzi mulțumește călduros în numele Academiei d-lui Coleg Al. Lăpedatu pentru interesul ce poartă Instituțiunii noastre și roagă Academia să desemneze pentru această delegațiune pe d-l Lăpedatu.

D-l General GR. CRĂINICEANU prezintă lucrarea d-lui General St. Burileanu «*Metalurgia fontei, fierului și oțelului*» (București, 1926), cuprinzând un curs complet și modern pentru uzul Școalelor Politehnice, Școalelor speciale militare și Școalelor superioare de Arte și Meserii.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI arată că azi e ultima ședință înainte de sărbătorile Paștelor, după care ședințele ordinare vor reîncepe în prima Vinere de după Dumineca Tomei și urează sănătate și revedere cu bine tuturor Domnilor Colegi.

ȘEDINȚA ORDINARA

16 APRILIE 1926

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI amintește că Academia are durerea de a fi pierdut doi din membrii ei onorari, pe profesorul Toma Ionescu, stins din viață la 28 Martie trecut și pe filantropul Vasile Stroescu ale cărui rămășițe pământești vor fi mâine depuse în locașul de veci. Note biografice despre personalitatea și activitatea regretaților noștri colegi vor fi făcute de colegii noștri d-l Dr. G. Marinescu pentru Doctorul Toma Ionescu și D-l I. Nistor pentru Vasile Stroescu.

D-l I. BIANU zice că la doliul Academiei se cuvine să adăogăm încă știrea tristă a încetării din viață a văduvei Colegului, de aproape trei decenii dispărut, Ion Ghica. Alexandrina Ion Ghica s'a stins în Vinerea mare, 2 Aprilie, în vârstă de 96 ani, și a fost înmormântată Luni la Ghergani lângă soțul ei, Ion Ghica, fostul Președinte al Academiei în timp de 11 ani între 1878 și 1895.

Răposata a donat Academiei în numele soțului ei «Fondul Ion Ghica» în efecte în valoare de 50.000 lei, donațiune primită de Academie în ședința dela 23 Februarie 1907.

D-l ION BIANU prezintă opera d-lui Coleg G. Balș «*Bisericile lui Ștefan cel Mare*» (București, 1925), care cuprinde o descriere totală a monumentelor ridicate de Ștefan cel Mare. După istoria lui Ștefan cel Mare datorită Colegului nostru N. Iorga și după darea la lumină a documentelor ieșite din cancelaria Marelui Voevod de către regretatul Coleg I. Bogdan, lucrarea Colegului G. Balș vine să completeze ciclul monografiilor menite să întregască cunoștințele despre faptele Voevodului erou al Moldovei.

Dela d-l D. D. Mototolescu, Profesor universitar la Facultatea de Drept din Oradea Mare, se primește în dar un manuscris cuprinzând în 123 foi un început de drept roman predat în anul 1830 la Iași la «Ghimnazia Vasiliană» de Teodor Popescu.

Iată titlul complet al cursului: «Privatul drept al Romanilor. Partea întâia care cuprinde pe lângă ideile cele mai dinainte trebuitoare obștească parte a Sistemii și al dreptului Persoanelor. Început la 3 Iulie 1830 în Ghimnazia Vasiliană a Școalelor Naționale din Capitala Prințipatului Moldovei de Teodor Popescu Scolariu din numita Ghimnazie».

— Se vor exprima mulțumiri d-lui Prof. Mototolescu.

D-l I. BIANU roagă pe d-l Coleg I. Nistor să ne informeze asupra legii anunțate prin presă cu privire la înființarea unei noi instituții în străinătate sub aspicile Academiei, lege votată în ultimele ședințe ale Corpurilor Legiuitoare înainte de închiderea lor.

D-l I. NISTOR informează că într'adevăr s'a votat o lege pentru instituirea unei misiuni istorice pe lângă Ministerul Instrucțiunii, a cărei organizare se va face după un Statut elaborat de Academia Română. Lucrările acelei misiuni istorice vor constă în cercetarea și tipărirea de documente istorice din arhivele publice (Viena, Paris, Roma etc.) privitoare la istoria și dezvoltarea neamului nostru. Ele vor fi îndeplinite de un personal cu pregătire istorică propus de Academie și aprobat de Ministerul Instrucțiunii, care le va subvenționa anual cu 2 milioane. Așa dar e vorba nu de crearea de institute, ci numai a unei misiuni istorice. Legea va apare în curând în «Monitorul Oficial», iar Academia va avea să se ocupe în viitoarea sesiune de elaborarea Statutelor și Regulamentului de înființare și funcționare a aceluia misiuni.

D-l I. BIANU observă că această misiune istorică este a treia instituție de Stat legată de Academie. Dacă primele două institute de știință, cel dela Fontenay-aux-roses și cel dela Roma, n'au o prea strânsă legătură cu Academia, ar fi bine să căutăm cel puțin ca misiunii istorice nou create să-i dăm o legătură organică cu Instituțiunea noastră prin Statutele ce vom întocmi.

D-l I. BIANU arată că de Casa Școalelor s'a terminat tipărirea primului mare dicționar al limbii române, datorit Colegului nostru onorar, d-lui H. Tikin. E o monumentală lucrare ridicată treptat, prin devotată stăruință de o viață întreagă a unui om și asupra căreia Colegul nostru d-l Sextil Pușcariu ar trebui să facă o expunere în timpul sesiunii generale.

Dela D-na Zoe Mavrodin din Capitală se primește, în scris, știrea că a depus la Secția de Notariat a Tribunalului Ilfov un testament mistic în favoarea Academiei Române, prin care îi lasă 100.000 lei, veniturile fondului având să fie destinate pentru acordarea unui premiu anual pentru scrieri literare, care să poarte numele de: *Locot. Ion N. Iancovescu*, premiu instituit spre amintirea defunctului poet cu acest nume. În dorința de a se acordă premiul chiar în timpul vieții sale, D-na Zoe Mavrodin a depus la Academie suma de 10.000 lei pentru darea premiului în cursul acestui an.

— Se trimite la Delegaţiune spre a decide asupra propunerii D-nei Zoe Mavrodin.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secţiunii Istorice dela 16 Aprilie prin care, în urma referatului Pr. N. M. Popescu, se decide a se tipări în Memoriile Academiei lucrarea d-lui Constantin I. Karadja «*Delegaţii din ţara noastră la Constanţa în anul 1415*», tipărirea având să se facă în măsura fondurilor disponibile şi după ce se vor face îndreptările indicate de referent.

Se delegă d-l G. Vălsan pentru a cercetă comunicarea d-lui General Scarlat Panaitescu «*Valurile lui Traian în Basarabia*».

ŞEDINŢA ORDINARĂ

23 APRILIE 1926

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI zice: Am plăcerea să prezint Academiei un nou volum din marea operă numismatică, care se publică la Roma sub auspiciile M. S. Regelui Italiei cu titlul *Corpus Nummorum Italicorum*. Datorim acest volum celeiaşi Auguste bunăvoinţe care a înzestrat biblioteca noastră cu toate cele precedente din monumentală publicaţiune ştiinţifică datorită celui luminat Suveran, al cărui nume ne mândrim a-l avea de 36 de ani în fruntea Membrilor onorari ai Academiei lângă al Suveranului nostru.

Volumul primit acum este al IX-lea al publicaţiunii şi cuprinde partea I-a a monedelor provinciei *Emilia*.

— Se vor exprima respectuoase mulţumiri Augustului donator.

D-l N. IORGA expune o comunicare aducând *Ştiri nouă despre biblioteca Mavrocordatilor* şi despre *Vieaţa muntească în timpul lui Constantin Vodă Mavrocordat*.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

30 APRILIE 1926

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI zice: Aţi aflat că în ziua de 24 Aprilie a încetat din viaţă Colegul nostru onorar Vladimir Cavalier de Repta, Mitropolitul Bucovinei. Prin moartea sa s'a adus o mare pagubă naţiunii române şi cu deosebire Bisericii noastre ortodoxe, pe care a sprijinit-o în Bucovina printr'o vie şi susţinută activitate, suferind pentru ea şi pentru convingerile sale filoromâne aspra apăsare a Guvernului austriac în timpul războiului mondial. După anii războiului, l-am chemat în rândurile noastre ca membru onorar, dar n'am avut fericirea de a-l vedea printre noi. Colegul nostru d-l I. Nistor a reprezentat Academia la înmormântarea înaltului prelat, depunând o coroană din partea Instituţiunii noastre şi rostind în numele ei cuvântare funebă.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice dela 30 Aprilie curent prin care Secțiunea aprobă să se publice în Memoriile ei lucrarea d-lui N. Teodoreanu intitulată: *Cercetări comparative asupra greutății mieilor merinos și țigae la naștere.*

D-l I. BIANU observă că în ziua de 25 Maiu, când urmează să înceapă sesiunea generală a Academiei, vor începe și alegerile politice pentru Cameră, iar la 30 Maiu pentru Senat. Am putea fi deci expuși să nu putem întruni, din această cauză, numărul necesar de membri la ședințele Academiei. Spre a evita acest neajuns Domnia-Sa sugerează dacă n'ar fi potrivit să se amâne data începerii sesiunii.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, zice că amânarea sesiunii nu se poate face, după Statute, decât numai în sesiune generală. În acest caz, în prima zi de sesiune s'ar putea cere și admite amânarea ei. Este totuș de părere să nu se amâne deschiderea sesiunii.

D-l Dr. GR. ANTIPA se alătură la părerea exprimată de d-l Andrei Rădulescu.

Dela d-l M. Beza, membru corespondent, care asistă la ședință, se primesc în dar următoarele două volume:

Smaranda — *A compilation in three parts.* (Londra) de Lord Thomson of Cardington și

A Wayfarer in Hungary (Londra, 1925) de George A. Birmingham.

— D-l Președinte I. C. Negruzzi mulțumește d-lui M. Beza.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, cetește procesul verbal al Secțiunii Istorice dela 30 Aprilie prin care Secțiunea delegă pe d-l N. Iorga să cerceteze comunicarea înaintată de d-l N. Bănescu, membru corespondent, cu titlul: *Opt scrisori turcești ale lui Mihnea II «Turcitul».*

ȘEDINȚA PUBLICĂ

7 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

La ședință ia parte Membrul onorar Ettore Pais, Profesor la Universitatea din Roma, Senator al Regatului Italiei.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI deschide ședința și adresându-se d-lui Ettore Pais, zice:

Illustre professore,

«Sono felice che mi e dato di porgervi i ringraziamenti dell'Accademia «Romana per averci voluto onorare della Vostra presenza.

«Fu con piacere che due anni or sono vi abbiamo nominato membro onorario della nostra istituzione come or sono venti sei anni abbiamo

nominato membro onorario S. M. il re d'Italia Vittorio Emanuele.

«Le vostre grandi opere: «Ricerche sulla storia e sul diritto publico di Roma» e soprattutto vostra «Storia critica di Roma durante i primi cinque secoli», hanno bastato a stabilire la vostra fama mondială.

«Voi vi trovate per la prima volta in una delle più giovani colonie del grande impero Romano, colonia creata dal piú celebre dei suoi imperatori.

«Siamo ben lieti che un grande scienziato della città eterna siá venuto a vedea da presso questa colonia lontana che ha saputo conservare perfectamente latine la sua nazionalitá e la sua lingua ad onta della tante invasiuni barbariche e dei terribili danni di cui e stata vittima per quasi venti secoli.

«E siamo tanto piú felici che uno storico di Roma sia venuto a visitarci oggi quando l'Italia, dopo aver riconquistati i suoi confini naturali e sulla via di riconquistare l'antica autoritá e l'antica grandezza e quando nel tempo stesso la Romania, dopo una guerra terribile e ruscita a completare il suo territorio ed a riunire tutti i Romeni nella loro patria comune.

«Ancora una volta, illustre professore, vi presento i saluti dell'Academia Romana e vi dico: siate il benvenuto fra noi».

D-1 ETTORE PAIS, multumește d-lui Președinte, arátând că elogiile ce i se aduc se adresează țării sale și patriei noastre comune: Roma. Pe terenul politic țările noastre au luptat unite pentru înfaptuirea idealurilor lor — și lupta noastră ne-a adus acea înfaptuire. Dar după ce am învins pe câmpul de luptă, ca oameni de știință, cari ne îngrijim de viitorul civilizației umane stăpânite de legile eterne ce conduc lumea, trebuie să întindem mână prietenească și învinșilor noștri. De aceea, dacă în timpul războiului a închinat lucrările sale de atunci soldaților italieni, cari își jertfeau vieța pe front, prima sa lucrare de după războiu a dedicat-o memoriei profesorului său Th. Mommsen, care a contribuit atât de mult la cunoașterea istoriei și vieții în general a poporului roman.

Domnia-Sa înfățișează apoi noua sa lucrare în două volume: *Storia dell'Italia Antica* (Roma, 1925) și trece la expunerea comunicării despre «*Noui portrete ale lui Pyrrhus și alți regi macedoneni și originea elină a monumentelor din Pompeii*».

Dela d-l Alexe Procopovici, Profesor la Universitatea din Cernăuți, membru corespondent al Academiei, se primește scrisoare despre însărcinarea ce i s'a dat de a reprezenta Academia la aniversarea a 50-a a Societății «Junimea». D-l Alexe Procopovici a rostit următoarea cuvântare în numele Instituției noastre:

*Domnule Președinte,
Doamnelor și Domnilor,*

«Academia Română a primit cu multă plăcere invitarea merituoaasei societăți academice «Junimea» de a participa la serbarea aceasta. Expunerea limpede și entuziastă a d-lui Christureanu, vorbitorul «Junimeii»

ea reînviat acli tot trecutul de slavă și de vrednicie a «Arboroasei» de altădată. La leagănu ei a cântat duioasă, înfrigurată de nostalgia unor vremi «mai bune. vioara lui Ciprian Porumbescu, iar naș i-a fost Tudor Ștefanelli, precum ne arată astăzi la Universitate părintele C. Morariu, iar «acli părintele arhimandrit Ortisie Popescu, ca martori și mucenici ai «acelor zile în cuvântările lor cari ne-au mișcat inimile. Studențimea «română lipsită încă acli la Cernăuți de orice tradiție universitară, s'a «adunat atunci în jurul lui Tudor Ștefanelli, prieten și tovarăș de studii «al lui Eminescu, iar mai apoi membru al Academiei Române, îndemnată și de profesorul ei de limba română Ioan G. Sbiera, alt membru «al Academiei noastre. Când după întâmplările din toamna anului 1877 «și după procesul din Februarie 1878, «Arboroasa» n'a mai putut să ființeze, «Junimea» i-a prins steagul în viguroase mâini subț priceputa conducere a lui D. Onciul, studentul care avea să devie apoi unul din cei «mai mari istorici ai neamului nostru, membru și președinte al Academiei «Române. Prin ei și urmașii lor cari s'au învrednicit de cinstea de a fi «chemați în sânul Academiei, se țes legăturile, scumpe și roditoare legături, între avântul «Arboroasei» și «Junimei» iubitoare de carte și rosturile «și activitatea Academiei Române. Iată de ce dânsa ține să nu lipsească «dela această pioasă comemorare.

«Când la 1875, s'a înființat chesaro-crâiască universitate din Cernăuți, «și cu văditul scop de a înnăbuși pe acest petec de pământ vechiul suflet «moldovenesc, înființarea «Arboroasei», care a urmat în curând, a însemnat «un gest de afirmare a idealului nostru de cultură și civilizație românească. «Telegrama trimisă la Iași a fost o hotărâtă solidarizare a Bucovinei «de«trunchiate» cu întreg neamul românesc. Astfel chiar în zilele în cari «regele Carol, pe atunci principe încă, și viteaza noastră aramată cucceriau pe câmpiile de bătaie de dincolo de Dunăre în glorioase izbânzi «neatârnamarea Principatelor noastre, neamul nostru și-a avut și în Bucovina «fapta lui de glorie și de jertfă românească, jertfă pe care o simbolizează «înainte de toate mormântul dela Stupca al lui Porumbescu. De pe atunci, «studențimea noastră a coborât piatra de mormânt pe austriacismul din «această universitate, piatra de temelie pe care în 1918 și 1919, epoca organizării ei, s'a înălțat a patra universitate românească acli pe malurile Prutului bătrân. «Junimea», arătând și prin serbarea de astăzi că înțelege să «continue aceste tradiții de cultură și civilizație românească, se va bucura «și pe viitor, ca și până acuma, de simpatia și tot sprijinul Academiei «Române».

D-l I. BIANU înștiințează că d-l A. Meillet, Profesor la Universitatea din Paris și Membru Onorar al Instituțiunii noastre, a venit în ziua de 3 Maiu să viziteze Academia și să mulțumească pentru alegerea sa de Membru onorar. Domnia-Sa și-a exprimat cu această ocaziune părerea de rău că Vinerea trecută a sosit trenul său cu întârziere și nu a putut veni la Academie și că nici azi nu va putea fi de față la ședința Academiei, deoarece trebuie să plece la Iași, unde este chemat cu multă stăruință.

Dela d-l I. Gh. Botez, fost bursier al Fondului Adamachi pentru studiile Antropologiei și preistoriei paleolitice la Universitatea din Paris, se primește ca omagiu de adâncă recunoștință față de Academie, teza sa pentru obținerea doctoratului în Științele Naturale cu titlul: *Étude morphologique et morphogénique du squelette du bras et de l'avant-bras chez les primates*, Paris, 1926.

Dela Societatea Arheologică din Atena se primește întâiul număr din *Revista Arheologică*, care se publică de acea Societate, propunând schimbul cu publicațiunile Academiei.

— Se delegă d-l G. Murnu să cerceteze revista și să refere.

Dela Președinția Consiliului de Miniștri se primește invitațiune de a participa la serbarea națională a zilei de 10 Maiu a. c. împreună cu două bilete pentru tribuna Președinției.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

14 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l N. IORGA înfățișează Academiei următoarele lucrări noi ale Domniei-Sale.

1. *Les conflits balkaniques* (Extras din revista «Le Monde slave» No. 2, 1926, Paris);
 2. *Les plus anciens États slavo-roumains sur la rive gauche du Danube, VII-e siècle* (Extras din «Revue des Études slaves», Tom. V, 1925, Paris);
 3. *Quelques observations sur les rapports entre le monde oriental et les Croisés.*
- Apoi Domnia-Sa expune comunicarea despre «Cea mai veche ctitorie de nemeși români în Ardeal».

D-l I. BIANU aduce știrea că s'a stins din viață distinsul bărbat și fost Ministru al Justiției Gheorghe Mărzescu. Deși n'a fost în rândurile colegilor noștri, totuși în momente grele, când Academia a fost atacată nedemn în Senat, Gheorghe Mărzescu s'a ridicat și a apărat-o, restabilind în fața și în aplauzele maturului Corp adevărul prin respingerea hotărâtă a învinuirilor calomnioase îndreptate în contra administrației Instituțiunii noastre. Ne facem o datorie aducându-i acel omagiu nostru de recunoștință și trimițând familiei sale îndoliate condoleanțele Instituțiunii noastre.

— Se decide a se expediă Doamnei Gheorghe Mărzescu, la Iași, următoarea telegramă.

«Academia Română, în ședința de azi, luând cunoștința de pierderea ilustrului D-voastră soț, a exprimat omagii memoriei sale și adânci condoleanțe familiei».

ȘEDINȚA ORDINARA

21 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar general V. PĂRVAN cetește următoarea scurtă dare de seamă:

«Lipsind dela îndatoririle mele de aici două luni și jumătate, sunt dator a vă expune cum am întrebuințat timpul în străinătate. Am răspuns întâiu invitării Universității din Cambridge, al cărei oaspe am fost două săptămâni, ținând un curs de trei prelegeri asupra Civilizațiilor antice dela Dunărea inferioară. De acolo am fost invitat la Universitatea din Londra, unde am făcut o lecție despre înrăuirile grecești asupra Europei carpato-danubiene. Apoi am mers la Roma, unde am orânduit afacerile Școalei noastre de acolo, am făcut cu membrii Școalei obișnuita călătorie în Sud, la săpăturile nouă dela Pompeii și am organizat seria anuală de conferințe și comunicări științifice ale învățaților străini la Școala Română. Accademia dei Lincei m'a invitat la una din ședințele ei înime și președintele ei a exprimat mulțumirile Academiei pentru activitatea Școalei Române din Roma. Fiind la Roma, am primit dela Paris îndoaia invitare, de a face o comunicare la Institut asupra ultimelor mele cercetări și de a face o prelegere la Sorbona asupra Dunărei romane. Academia de Inscipții a binevoit apoi a face o primire din onoarea secretarului d-voastră general, iar Universitatea din Paris, care-l distinsese cu calitatea de agrée al ei, i-a dat o masă. Dela Paris am emers la Bruxelles să vă reprezint la sesiunea generală anuală a U. A. I., iar de acolo, ca invitat și oficial și personal al Asociației istorice americane am mers la Geneva spre a reprezenta România la Congresul Comitetului Internațional al Științelor Istorice în vederea organizării Congresului Istorice Internațional din 1928 și a Comitetului permanent al Științelor Istorice, care va publica un Anuar de bibliografie istorică și o revistă internațională de istorie economică.

«Am atribuit, în răspunsurile de mulțumire date la diferitele ocazii de mai sus, atențiunea ce mi s'a acordat de Englezi, Italiani, Francezi și Americani, nu meritelor mele, ci simpatiei pentru patria noastră și pentru Academia Română».

Apoi, comunică următoarele:

Din partea Secretarului d-lui Președinte al Camerei Deputaților Franței ni se comunică în copie răspunsul d-lui Rakowski, Ambasadorul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste în Franța, la demersul făcut de Academia în luna Noemvrie 1925, prin d-l Herriot, Președintele Camerei franceze, de a ni se restituți tezaurul de documente evacuat la Moscova în timpul războiului mondial. În răspunsul său, d-l Rakowski promite d-lui Președinte al Camerei franceze de a-l pune fără întârziere în curent cu chestiunea arhivei instituțiunii noastre și a-i arăta posibilitățile — după părerea sa în mod absolut

reale — prin care Academia ar putea să reintre în stăpânirea documentelor evacuate.

— Se ia act.

Dela d-l Virgil Drăghiceanu se primește în dar un număr de zece importante documente pentru a fi încorporate în colecțiunile de documente ale Academiei.

— Se vor exprima mulțumiri d-lui Drăghiceanu.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice de azi, 21 Maiu c., prin care Secțiunea ia cunoștință de referatul d-lui N. Iorga asupra manuscrisului *Războaiele lui Radu Șerban (1601—1611)* de d-l V. Motogna, hotărînd să se urmeze potrivit acelu referat.

Secțiunea mai hotărăște ca d-l Coleg corespondent N. Bănescu să-și citească comunicarea *Opt scrisori turcești ale lui Mihnea II «Turcitulu»* într'una din ședințele ce se va fixa de Delegațiune.

D-l N. IORGA observă că d-nii membri se prezintă la ședințele Academiei în număr din ce în ce mai restrâns, fapt care îngreunează adeseori lucrările academice. D-sa e de părere că dacă faptul se continuă să se propună trecerea d-lor membri puțin asidui la ședințele Academiei în rândul membrilor onorari

D-l Secretar General V. PĂRVAN reamintește că Academia a decis să sărbătorească pe M. S. Regele pentru împlinirea vârstei Sale de 60 ani în cursul sesiunii generale a acestui an. Pentru ca să putem fixa cuvenita ședință solemnă va fi nevoie însă să consultăm Palatul.

— Se aprobă.

P A R T E A II

SESIUNEA GENERALĂ ORDINARĂ

25 MAIU — 15 IUNIE 1926

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

25 MAIU 1926

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI deschide a 59-a sesiune generală a Academiei și dă cuvântul d-lui Secretar General V. Pârvan.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următorul raport despre activitatea Academiei în cursul anului încheiat:

Domnilor Colegi,

Fiți bineveniți la această nouă sesiune generală, a 59-a dela începutul Academiei noastre. Și de data aceasta, lucru mult și, nădăjduim, cu spor, ne așteaptă.

Nu-mi veți lua în nume de rău dacă dela început voi spune că întâlnirea noastră din acest an nu va fi întotdeauna o senină și plăcută orânduire de treburi științifice și administrative, ci adesea un izvor de gânduri neplăcute și de îngrijorări pentru viitorul vechei și glorioasei noastre instituțiuni naționale. În adevăr, chestiuni ca aceea a localului, a funcționarilor noștri, a tipăriturilor, a achizițiilor, ne vor preocupa îndelung, fără putința de a le da noi singuri soluția dorită. Academia fiind expropriată ca orice simplu particular, a sărăcit cu totul. Diferitele guverne nu au rezolvit până azi nici pentru ea, nici pentru tovarășele ei de suferință, Eforiile spitalelor civile, chestiunea revalorizării veniturilor ce aceste instituții avuseseră înainte de războiu. Iar Academia Română a rămas în spate cu Biblioteca națională a Statului român, pe care trebuie s'o îngrijească și întreție în mare parte cu propriile ei mijloace. Comisia bugetară vă va arăta prin raport special, că deficitul nostru anual la cheltuelile de întreținere ale bibliotecii va deveni chiar dela 1 Ianuarie viitor așa de mare, încât Biblioteca va trebui să fie închisă: în adevăr el se va cifra la suma absolut insuportabilă pentru noi de 1.800.000 anual.

Dar să trecem la expunerea vieții Academiei în anul ce a trecut.

I. Membrii. În acest an am avut de regretat mai multe pierderi însemnate în rândul colegilor noștri, fie români, fie străini, activi, onorari și corespondenți.

Anghel Saligny a fost cel dintâiu care ne-a părăsit, la 17 Iunie trecut. Spirit ponderat, înzestrat cu o excelentă vedere critică și practică atât în știință cât și în viață, el fusese nu numai unul dintre marii ingineri români ci și o personalitate de mână întâi în viața publică a țării. Academia l-a avut un timp ca președinte, iar țara multă vreme ca Director General și apoi, într'un guvern de specialiști, chiar ca Ministru, al comunicațiilor. Incoronarea activității sale tehnice stă în lucrarea sa de căpetenie, podul peste Dunăre — operă remarcabilă atât din punct de vedere tehnic cât și din punct de vedere estetic. Alături de lucrările sale personale așa de importante pentru dezvoltarea științei tehnice la noi, stă însă activitatea sa de îndrumător. Saligny a fost împreună cu Duca, unul din întemeetorii ingineriei românești, al tehnicii române, inspirând încredere în sine însuși Corpului ingineresc nou pregătit în Școala de Poduri și Șosele organizată de Duca.

Dr. Thoma Ionescu, marele maestru al chirurgiei în România, s'a stins în ziua de 28 Martie trecut, în urma unei crize de angină de piept, boală de care suferă și i se agravase în ultimul timp. Deși nu datează decât de scurt timp, lucrările profesorului Thoma Ionescu pentru tratarea chiar a boalei de care suferă — tratare constând în ablația simpaticului cervical, inclusiv a ganglionului cervical inferior — au făcut epocă: rezultatele cercetărilor sale au putut să câștige adesiunea a numeroși autori străini (germani, francezi, italieni și americani) făcându-l cunoscut pretutindeni. Asociat al Academiei de Medicină din Paris, pentru lucrările sale de patologie și de chirurgie, Instituțiunea noastră și-a făcut o datorie și o cinste de a-l chema în anul trecut printre membrii ei onorari.

La o vârstă când încă mai putea lucra cu spor, înainte de a fi împlinit cincizeci de ani, moartea a smuls din rândurile colegilor noștri corespondenți, la 17 Octomvrie 1925, pe *Ion Ursu*. Elev al mult regretatului nostru coleg Dimitrie Onciul, Ursu, deși a urmat apoi în străinătate cursuri de specializare în istoria universală, mai mulți ani, a rămas totuș credincios studiilor cu privire la istoria Românilor și în special a Moldovei secolului al XV-lea și al XVI-lea, studii începute sub directa înrâurire a maestrului său. Chiar teza sa de doctorat la Berlin a fost aleasă tot din istoria Moldovei, tratând despre politica externă a lui Petru Rareș. Un timp, profesor de istoria universală la Iași, iar după unirea Transilvaniei cu vechiul Regat, la Cluj, Ursu reuși după moartea lui Onciul să obțină succesiunea catedrei acestuia la București. Devotat carierii sale, entuziast și patriot, Ursu se bucură de mari simpatii printre ascultătorii săi. Moartea sa a fost o dureroasă surprindere pentru foarte mulți buni români ca și pentru numeroșii săi elevi.

Vasile Stroescu, ales cu unanimitatea voturilor membru de onoare în Maiu 1910, în urma propunerii a 19 colegi, s'a stins din viață la

13 Aprilie trecut, lăsând ca amintire neuitată actele sale de mare generozitate, prin cari a ajutat puternic înaintarea culturii naționale a neamului românesc și a sprijinit cu deosebire în momente de grele încercări existența nu odată amenințată, a multor instituții, școli și biblioteci din Ardeal. Dar nu numai prin dăniile sale cunoscute s'a făcut vrednic de recunoștința întregului neam românesc, ci și prin contribuția reală adusă la Unirea Basarabiei și la împroprietărirea țăranilor basarabeni, fie prin jertfirea întregii lui averi, fie ca raportor al legii agrare.

Vladimir Cavalier de Repta s'a stins din viață la 24 Aprilie. Figură reprezentativă printre ierarhii bisericești de peste hotarele României vechi, atât ca profesor al Facultății teologice dela Universitatea din Cernăuți cât și ca Mitropolit al Bucovinei, el a desfășurat o vie activitate culturală pentru susținerea caracterului național românesc al bisericii ortodoxe din Bucovina. Sechestrat de guvernul austriac în timpul războiului mondial din cauza sentimentelor sale filoromâne, dus de Guvernatorul Bucovinei întâiu la Dorna, apoi în Ungaria, însfârșit la Praga și Viena, octogenarul șef al bisericii, a suportat un adevărat martiriu pentru convingerile sale, rămânând statornic în ele până la ultimul pas de samavolnicie a Guvernului, care l-a destituit din scaunul său dela Cernăuți. Prin prăbușirea monarhiei habsburgice și prin Unirea Bucovinei cu patria-mamă, Mitropolitul Repta și-a primit satisfacția meritată prin reintegrarea în toate drepturile sale.

La 20 August, a murit la Panciu scriitorul român *Ion Slavici*. Eră în Academie cel mai vechiu membru corespondent, ales încă din anul 1882, dar nu la Secția Literară, deși eră un literat, ci la cea Istorică, pentru calitatea de colaborator al colecției Hurmuzaki. Alături de activitatea lui de scriitor și adunător de documente, stă munca lui ca redactor al «Tribunei» din Sibiu începând dela 1884.

La 14 Iunie, una din gloriile de azi ale științei istorico-arheologice franceze, *Théophile Homolle* s'a stins la Paris. Președinte al Institutului Franței și al Uniunii Academice Internaționale, Homolle aveă dreptul la admirațiunea noastră pentru meritele sale științifice și la iubirea noastră pentru sentimentele de prietenească prețuire ce le hrăneă față de cultura românească și față de reprezentanții ei. Deaceea, Academia și-a îndeplinit o datorie alegându-l în 1924 cu unanimitate de voturi membru de onoare al ei.

Pe *Allin Haller*, membru al Institutului Franței, fost Președinte al Academiei de Științe din Paris, il înnumără printre membrii lor fie onorari, fie corespondenți numeroase Academii și Institute științifice europene. Instituțiunea noastră — al cărui membru onorar eră dela 1909 — a suferit, împreună cu celelalte, o dureroasă pierdere prin moartea sa la 29 Aprilie 1925.

Louis Vincent Guillouard s'a stins în Căen la 26 Ianuarie 1925. Continuatorul operii lui Demolombe și urmașul său la catedră, pentru care predecesorul însuș îl desemnase, Guillouard a fost unul din cei mai mari jurisconșulți ai Franței. Academia Română il chemase încă

din 1903 printre membrii noștri corespondenți la Secțiunea Istorică. Amintim că o recunoștință cu totul particulară datorim memoriei defunctului coleg, pentru sprijinul ce ne-a acordat cu știința și talentul său, când Instituția noastră luptă pentru a obține dela instanțele noastre confirmarea testamentului prin care filantropul I. Otteteleşeanu ne lăsase averea sa pentru a întemeia institutul de fete din comuna Măgurele, punându-l sub ocrotirea Academiei. În Palatul de Justiție din Caen, se pregătește acum ridicarea unui monument de către colegii săi de barou, prin subscripția admiratorilor săi și a instituțiilor din cari defunctul făcea parte. Academia și-a trimis și ea subscrierea ei de 1000 franci francezi.

Se cuvine să amintim și încetarea din viață a văduvei ilustrului nostru coleg dispărut de aproape trei decenii Ion Ghica. Alexandrina Ion Ghica s'a stins la 2 Aprilie în înaintata vârstă de 96 de ani și a fost înmormântată la Ghergani lângă soțul ei Ion Ghica, fostul Președinte al Academiei timp de 11 ani între 1878 și 1895. Răposata a donat Academiei pentru pomenirea numelui soțului ei «Fondul Ion Ghica» în efecte în valoare de 50.000 lei, donațiune primită de Academie în ședința dela 25 Februarie 1907.

II. Ședințele. S'au ținut 36 ședințe săptămânale, din cari 12 au fost publice, celelalte fiind consacrate lucrărilor noastre interne.

În cele publice s'au făcut comunicări cu următoarele subiecte:

1. La 26 Iunie, d-l N. Iorga, despre *Moștenitorii din 1404 ai celor dintâi Voievozi moldoveni*, după documentul publicat de d-l A. Petrov.

2. La 18 Septembrie, d-l V. Pârvan, despre *Săpăturile arheologice din România în anul 1925*.

3. La 23 Octombrie, d-l N. Iorga, despre *Un prinț portughez în Țara Românească a secolului al XV-lea*.

4. La 30 Octombrie, d-l James T. Shotwell despre *Istoria războiului mondial*.

5. La 13 Noembrie, d-l N. Iorga, despre *O istorie a lui Mihai-Viteazul de el însuși*.

6. La 11 Decembrie, d-l N. Iorga, despre *Goleștii și alți elevi ai lui Töpfer în Geneva*.

7. La 29 Ianuarie, d-l Andreiu Rădulescu a citit comemorarea a *Șasezeci de ani de Cod civil* și

d-l Dr. Gr. Antipa a vorbit despre *O nouă varietate de porumb românesc selecționată în stațiunea de selecționarea semințelor dela Cenad*.

8. La 5 Februarie, d-l Sextil Pușcariu a vorbit despre *Patria primitivă a Românilor*.

9. La 26 Martie, d-l N. Iorga, despre *O veche tipăritură românească găsită de d-sa la Upsala*.

10. La 23 Aprilie, d-l N. Iorga aduce *Știri nouă despre biblioteca Mavrocordafilor și despre viața muntească în timpul lui Constantin Vodă Mavrocordat*.

11. La 7 Maiu, membrul onorar d-l Ettore Pais a făcut o comunicare despre *Portrete inedite de Regi Macedoneni și Monumentele de origine greacă dela Pompei*.

12. La 14 Maiu, d-l N. Iorga, a vorbit despre *Cea mai veche ctitorie de nemeși români în Ardeal*.

În alte câteva ședințe hotărînd să sărbătorim în Academie pe M. S. Regele pentru împlinirea vârstei de 60 ani, v'ați ocupat de întocmirea programului serbării, dându-i ca notă dominantă ținta de a reliefa înfăptuirile istorice patronate de Majestatea Sa dela începutul domniei Sale până astăzi. Ați propus ca dată a serbării ziua de 24 Ianuarie, dar, din motive care vă sunt cunoscute, ați amânat serbarea pentru actuala sesiune generală.

Numeroase comunicări s'au făcut în ședințele intime, în cari s'au înfățișat documente, ori cărți publicate, de un interes special pentru noi, sau au fost aduse manuscrise de lucrări cari au fost trimise spre a fi publicate.

III. *Relați interne și externe.* Relațiile țării noastre cu străinătatea sunt bune, dar insuficient cultivate. De sigur pierd și străinii din necunoașterea vieții științifice dela noi. Dar mai mult decât ei, pierdem noi.

Uniunea Academică Internațională cu sediul la Bruxelles și din care noi facem parte prin doi delegați și-a ținut în zilele de 10—12 Maiu a 7-a sesiune anuală. Secretarul D-voastră General care a participat la sesiunea acelei Uniuni vă va ceti o dare de seamă amănunțită asupra lucrărilor făcute acolo.

Aceeași Uniune ne-a comunicat propunerea Academiei Regale de Științe din Amsterdam privitoare la publicarea unei *Enciclopedii a dreptului internațional public și privat* motivată de nevoia de a se da o cât mai mare întindere cunoașterii conținutului și istoriei dreptului internațional — operă care presupune concursul juriștilor, istoricilor și diplomaților diferitelor țări. Asupra acestei propuneri a depus referat colegul nostru Andreiu Rădulescu, arătând că este atât în interesul general al științei cât și al nostru, să participăm — expunând problemele specifice nouă — la întocmirea acelei Enciclopedii.

Academia are strânse raporturi cu *Comisiunea de cooperare intelectuală* pe lângă «Societatea Națiunilor» cu sediul la Geneva și cu *Institutul* respectiv cu sediul în Paris, prin Comisiunea națională română, organizată sub prezidenția Secretarului D-voastră General încă din 1924.

Deasemenea, Academia noastră patronează cu începere din anul trecut alătura de celelalte Academii aliate publicațiunea de matematici superioare «*Memorial des sciences mathématiques*», condusă de d-l H. Villat, la care colegul nostru d-l Gh. Țițeica ne reprezintă ca redactor.

Dela 6 la 8 Decembrie 1925, s'a ținut la Poznan, în Polonia, al IV-lea congres al istoricilor polonezi — primul care s'a putut organiza dela renașterea Poloniei independente. Am fost chemați și noi și am delegat pe d-l N. Iorga, intervenind în acelaș timp la Guvern să-i acorde sumele necesare pentru cheltuelile de drum. Intervențiunile noastre repetate au rămas fără rezultat.

La 14—16 Maiu, s'a ținut la Geneva congresul Comitetului Internațional al Științelor Istorice în vederea organizării Congresului Istoric Internațional din 1928 și a Comitetului permanent al Științelor Istorice. Ați fost reprezentați prin Secretarul D-voastră General.

În țară, Academia a participat prin Colegul nostru L. Mrazec la Congresul Internațional de Sondaje, deschis în Capitală în ziua de 27 Septemvrie, iar în ziua de 6 Decemvrie, d-l Coleg Dr. G. Marinescu a răspuns din partea Academiei invitațiunii Societății Studenților nostru în Medicină de a lua parte la sărbătorirea făcută sub Augustul patronaj al MM. LL. Regelui și Reginei a celor 50 ani împliniți dela înființarea ei.

Tot 50 de ani dela înființare a împlinit cea dintâiu Societate academică română din Bucovina, «Arboroasa», desființată în 1878, dar continuată în lupta ei pentru susținerea ideilor naționale în provincia robită, de Societatea «Junimea», condusă încă dela început de Dimitrie Onciul, care avea să devină mai târziu Colegul și Președintele nostru. La sărbătorirea «Arboroasei», organizată de Societatea «Junimea», Academia a participat prin colegii noștri corespondenți, d-n'i Alexe Procopovici și Eugen Botezat.

IV. Publicațiile Academiei. Greutățile bugetare, cari au împiedecat dela războiu incoace tipărirea publicațiunilor Academiei, nu numai că n'au putut fi înlăturate sau cel puțin micșorate, dar din contră, ele au crescut. Fondurile ce putem alocă anual pentru tipărirea multelor lucrări manuscrise aprobate de D-voastră a se tipări, devin din ce în ce mai nesatisfăcătoare. Avem chiar o sumă de lucrări de valoare pe cari nu credem că le vom putea tipări, spre paguba nu numai a autorilor ci și a noastră.

Iată lista lucrărilor tipărite în anul academic încheiat:

1. *Anale*, tomul XLV, cuprinzând ședințele din 1924—25.

2. Din *Memoriile Secțiunii Literare*, seria III, tom. III, s'au tipărit memoriile:

N. Cartoian, *Legendele Troadei în literatura veche românească*.

Per. Papahagi, *Numiri etnice la Aromâni*.

G. Popa-Lisseanu, *Un manuscript al gramaticii românești a lui I. Eliade-Rădulescu*.

Pr. Ursăchescu (sub tipar) *Psaltirea slavonă (1577—1580)*

3. Din *Memoriile Secțiunii Istorice*, seria III, tom. IV, s'au publicat:

N. Iorga, *Procesele călugărilor dela Sântilie și Gheorghe, pisarul leșesc*.

I. Vlădescu, *Inceputul anului în cronicile moldovenești până la Ureche*.

G-ral R. Rosetti, *Studii asupra chipului cum se făptuia războiul de către Ștefan-cel-Mare*, mem. I—III.

Din tomul V:

N. Iorga, *Comemorarea lui Edgar Quinet cu ocaziunea semicentenarului morții lui*.

I. Andrieșescu, cu o notă de V. Pârvan, *Considerațiuni asupra tezaurului dela Vâlci-Târn*.

N. Iorga, *Trei călători în țările românești, Caronni, Rey, Kunisch și originea «Luceafărului» lui Eminescu*.

Andrieu Rădulescu, *Dreptul de moștenire al soțului supraviețuitor.*

N. Iorga, *O mărturie din 1404 a celor mai vechi «Moldoveni».*

Al. Busuioceanu, *Câteva portrete nouă ale lui Mihaiu-Viteazul.*

I. Lupaș, *Din activitatea ziaristică a lui Andreiu Mureșanu.*

N. Iorga, *Lucruri nouă despre Chilia și Cetatea-Albă.*

N. Iorga, *Un prinț portughez cruciat în Țara-Românească a secolului al XV-lea.*

N. Iorga, *O istorie a lui Mihaiu-Viteazul de el însuș.*

Din tomul VI:

G-ral R. Rosetti, *Studii asupra felului cum se făptuie războiul de către Ștefan-cel-Mare*, mem. IV—V.

Sub presă:

V. Pârvan, *Getica.*

G. Vălsan, *Harta Moldovei de Dimitrie Cantemir.*

N. Iorga, *Goleștii și alți elevi ai lui Töpfer la Geneva.*

4. Din *Memoriile Secțiunii Științifice*, seria III, tom. II, s'au publicat:

Const. Hurmuzaki, *Conspectus specierum varietatum generis Rubus L.*

Din tomul III:

Dr. V. Babeș, *Rezultatele obținute în greșa osoasă de Dr. C. Leonte.*

Dr. G. Z. Petrescu, *Zorile Chimiei și Alchimiei.*

Zach. C. Panțu, *Contribuțiuni la Flora Dobrogei-Nouă adică a județelor Caliacra și Durostor.*

Dr. I. Simionescu, *Foci fosile din sarmaticul dela Chișinău.*

D. M. Cădere, *Fapte pentru a servi la descrierea mineralogică a României.*

I. *Elemente și lampirite de P. Poni.*

Th. Vascăușanu, *Asupra formațiunilor mediterane din nordul Basarabiei.*

Aristide Caradja, *Ueber Chinas Pyraliden, Tortriciden, Tineiden, nebst kurze Betrachtungen, zu denen das Studium dieser Fauna Veranlassung gibt.*

Dr. G. Marinescu, *Viața și opera lui Charcot.*

5. Din *Discursurile de recepție* s'au publicat: al părintelui N. M. Popescu, *Dimitre Onciul*, cu *Răspunsul* d-lui N. Iorga, și al d-lui G. Balș, *Incepăturile arhitecturii bisericesti în Moldova*, cu *Răspunsul* d-lui Al. Lăpedatu.

6. Redactarea Dicționarului Limbii Române a continuat și în anul acesta sub conducerea d-lui coleg Sextil Pușcariu. Din lipsă de fonduri tipărirea n'a fost reluată până în prezent. Situația exactă a stadiului lucrărilor vi se va arăta prin raportul special al Comisiunii respective.

7. *Lucrările Secțiunilor.*

Secțiunea literară.

a) Din seria «*Texte de limbă din sec. XVI*», reproduse în facsimile sub îngrijirea d-lui coleg I. Bianu, au apărut:

III. *Manuscriptul dela Ieud*: 1. Scriptura Domnului Hristos către oameni căzută în piatră din ceriu; 2. *Învățătură de Paști*; 3. *Învățătură la cuminecătură*, 1925.

IV. *Apostolul lui Coresi (1563)*. (Sub tipar).

b) *Din viața poporului român*: *Culegeri și Studii*:

XXXIII. *Graiul și Folklorul Maramureșului* de T. Papahagi.

Secțiunea Istorică.

Tomul XII al *Bulletin-ului* publicat în limbi străine.

Secțiunea Științifică.

Bulletin-ul publicat în limbi străine a continuat să apară, dând la iveală o serie de studii originale de un mare interes.

8. In „*Studii și Cercetări*“ a apărut:

XI. *Studii Istro-române* de Sextil Pușcariu.

9. Din publicațiile *Fondului V. Adamachi*:

Tom. IX, No. XLVIII, *Șisturile cu Daonella din Dobrogea* de I. Simionescu.

Atât din Memoriile Secțiunii Istorice cât și din Memoriile Secțiunii Științifice se află sub tipar numeroase lucrări.

V. Legate, Donațiuni, Fonduri. Strămtorarea financiară cu care se luptă Academia dela reforma agrară încoace vă este bine cunoscută. In multe ședințe ați discutat-o și v'ați consultat asupra mijloacelor celor mai potrivite pentru înlăturarea ei. Dotațiunea de 1.000.000 lei pe an acordată de Stat în urma revizuirii legii dela 1879 s'a dovedit dela început nesatisfăcătoare față de nevoile financiare ale Academiei și de totala devalorizare a veniturilor noastre. Cât de intolerabilă este situația, se poate vedea din faptul că în acest an eram lipsiți chiar de sumele necesare pentru reînnoirea abonamentelor la revistele străine pentru anul curent. Cu obișnuita sa generozitate pentru scopurile culturale, Banca Națională a dat Academiei un ajutor de 100.000 lei pentru acoperirea acestor plăți.

Din aceleași cauze, bugetul în curs al Bibliotecii a fost încheiat cu un însemnat deficit de 425.400 lei. Colegul Lăpedatu, a cărui satornică dorință de a ajuta activitatea Academiei, s'a simțit în tot timpul cât a fost Ministrul Cultelor și Artelor, a îngrijit ca dintr'un fond cultural al Statului să se pună la dispoziția Academiei 1.000.000 lei. In ajutorul Bibliotecii a venit și Societatea Anonimă Română «Creditul Minier» cu 100.000 lei.

Dar toate aceste paliative nu pot îndreptă situația. E nevoie de un act de dreptate deplină, care să ne redea, dacă nu capitalul, cel puțin veniturile de cari am fost sărăciți prin expropriere.

Putem lua act la capitolul donațiunilor de aceea a d-lui Gh. Fințescu, profesor dela Iași, în sumă de 25.000 lei în efecte ale Creditului Urban din Iași, «Suma aceasta — zice donatorul — va constitui un fond a cărui destinațiune nu se va putea schimba nici în parte nici în total și din venitul căruia Academia Română va institui din trei în trei ani câte un premiu de entomologie care va purta numele de «Premiul de entomologie al profesorului Gh. N. Fințescu». Donatorul a arătat apoi în amănunte normele după cari dorește ca Academia să procedeze la acordarea premiului instituit prin actul său.

Parohul Bisericii Sf. Dimitrie-Colentina din Capitală, Preotul Ștefan Georgescu, încă din 1923 instituise un fond prin dăruirea unui capital în efecte de 12.000 lei în amintirea fiului său Alexandru, mort după

intoarcerea din Moldova. În acest an Sfinția Sa a sporit capitalul fondului cu 20.000 lei, fond destinat pentru «scopuri culturale».

Vom menționa și pe d-na Zoe Mavrodin din Capitală, care a dăruit Academiei 1000 exemplare din a II-a ediție a poeziilor «Acorduri Lirice» de poetul defunct Locot. I. N. Iancovescu, dispunând ca sumele ce va produce vânzarea lor să se folosească Academia pentru progresul literaturii române. D-na Mavrodin ne-a anunțat în același timp că a depus la Tribunal un testament mistic în favoarea Academiei, testându-i 100.000 lei, din al cărui venit să se dea, în anumite condițiuni de timp și de valoare, un premiu pentru literatură. Doritoare însă ca premiul să se dea chiar din timpul vieții sale, d-na Mavrodin a donat de pe acum 10.000 lei, pe cari Academia i-a primit în depozit, urmând ca D-voastră să decideți în această sesiune asupra anunțării premiului pentru anul viitor.

Speranțele ce aveam de a se termina până în toamna anului trecut lucrarea de construcție a mausoleului pe mormântul lui Alecsandri la Mircești, n'au putut fi realizate. Știți, din raportul de acum un an al Secretarului D-voastră General că întreaga lucrare și-a luat-o asupra-și Ministerul Artelor, subvenționând-o dela început cu un fond de 600.000 lei. Necesitățile lucrării au cerut însă, pe măsura înaintării lor, sume noi. Astfel numai cheltuelile din anul trecut s'au ridicat la 1.000.000 lei. În anul în curs, grație interesului deosebit ce Colegul nostru d-l Al. Lăpedatu a purtat acestei chestiuni, Departamentul Artelor, din timpul când d-l Lăpedatu era conducătorul său, a înscris încă o sumă de 762.000 lei pentru continuarea și desăvârșirea lucrării. Credem dară ca în curând să putem face inaugurarea monumentului, când Academia va publica o monografie asupra vieții și activității poetului întocmită de Colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică și aflătoare acum sub tipar.

În sfârșit, grație ostenețelor Colegului nostru I. Nistor, s'a putut trece proiectul de lege prin care s'a dat formă, iarăș sub auspiciile Academiei, instituțiunii decise de D-voastră în sesiunea anului 1924, pentru cercetări istorice și tipărirea de documente istorice din arhivele străine privitoare la istoria și dezvoltarea neamului nostru. S'a instituit anume prin lege o misiune istorică pe lângă Ministerul Instrucțiunii, care o va subvenționa anual cu două milioane lei. Lucrările vor fi îndeplinite de un personal cu pregătire istorică propus de Academie și aprobat de Ministerul Instrucțiunii. Organizarea în amănunte a acelei misiuni istorice este prin lege încredințată Academiei și, în consecință, în cursul actualei sesiuni vom avea să ne ocupăm de elaborarea Statutelor și Regulamentului de înființare și funcționare a acelei misiuni.

VI. Localul Academiei. Suggesiunile făcute de Secretarul D-voastră General în raportul general din sesiunea trecută asupra dezvoltării ce trebuie să dăm viitorului local al Academiei au fost reluate, discutate și amplificate de Comisiunea aleasă de D-voastră pentru studierea

chestiunii localului. În numeroase ședințe Comisiunea a discutat modul de distribuție a încăperilor de cărți. Instituția are nevoie și, reformând planurile dinainte de războiu, a ajuns să stabilească un plan de distribuție, care să servească de bază concursului printre arhitecți. Comisiunea a propus și D-voastră ați aprobat în ședința dela 15 Ianuarie publicarea concursului în condițiunile pe cari le va arăta în amănunte Comisiunea localului bibliotecii într'un raport special.

Publicarea concursului s'a făcut în cursul lunii Ianuarie, distribuindu-se dela Cancelaria Academiei numeroșilor solicitanți interesați programul condițiunilor concursului, împreună cu exemplarele din planurile întocmite de Comisiune, și s'a fixat termenul de prezentare a proiectelor pentru ziua de 1 Iunie curent.

Prin aprobarea dată asupra deschiderii concursului, D-voastră ați dispus în acelaș timp ca cheltuelile ocazionate de ținerea lui să se acopere din suma de 1.000.000 lei, neangajată, din cele 10.000.000 lei puse de Ministerul Instrucțiunii la dispoziția Academiei încă din vara anului trecut pentru începerea construcției localului Academiei.

În urma acordării celor 10.000.000, după propunerile Comisiunii localului, ați hotărât ca să se înceapă prin a se construi unul din cele două depozite de cărți figurate în planul general, pentru motive cari vă sunt bine cunoscute. În cursul lunii Maiu 1925, s'a dat prin licitație efectuarea lucrării d-lor Ingineri A. Ioanovici și P. Moccia, astfel că lucrarea a putut să înceapă în Iunie. Un raport amănunțit asupra mersului acestor lucrări vă va face colegul nostru d-l G. Balș, căruia i-ați încredințat direcția construcției depozitului de cărți. Pentru desăvârșirea construcției începute, dar neterminată, și pentru continuarea lucrării celei mari, s'a alocat la distribuirea excedentelor bugetare din anul trecut de fostul Guvern, o nouă sumă de 10.000.000 lei, pentru care s'a intervenit ca să fie pusă la dispoziția Academiei.

VII. Colecțiunile. La 5 Martie, s'a deschis de serviciul Bibliotecii Academiei, Expoziția II-a: *Cartea românească veche 1508—1820*, cu un adaus de *Portrete și Stampe alese*, organizată în clădirea anexă a Academiei, din Calea Victoriei 121. Ea a fost cercetată în mod mulțumitor de cărturari și intelectuali în frunte cu M. S. Regina și cu A. S. R. Principele Nicolae, — de profesorii cu școlarii lor și de numeroși studenți universitari. Expoziția a stat deschisă în toate zilele până la 3 Maiu.

În luna August, am fost solicitați de Ministerul Afacerilor Străine să arătăm congresiștilor reprezentanți ai Micei Înțelegeri a Presei — întruniți în acea lună în Capitală — evoluția presei românești. Organizată de serviciul Bibliotecii noastre și deschisă printr'o cuvântare a Colegului nostru Vicepreședinte d-l Dr. G. Marinescu la 19 August, când a primit în numele Academiei pe congresiști, un public numeros (peste 1500 persoane) a putut vizita până la sfârșitul lunii August bogata colecțiune de exemplare din toate foile românești apărute dela începuturile presei noastre, în anul 1820, până în ultimele timpuri. Într'o conferință

publică d-l I. Bianu a arătat dezvoltarea presei românești și importanța deosebitelor foi.

Dar pentru ca tezaurele culturale pe cari le cuprinde Biblioteca noastră să fie mai pe larg cunoscute de marele public, s'a dispus ca să se continue cu expunerea de manuscrise, documente și autografe, portrete istorice sau cărți rare, și sperăm ca o nouă expoziție să se facă chiar în toamna viitoare.

Colecțiunile științifice ale bibliotecii noastre și-au continuat creșterea atât prin cumpărături cât și prin celelalte două mijloace gratuite: schimbul publicațiilor academice cu instituțiunile similare din străinătate și obligațiunea impusă prin legea dela 1904 tipografiilor din întreg Regatul de a trimite câte două exemplare din tot ce tipăresc. Comisiunea bibliotecii va arăta prin raport amănunțit atât creșterea cât și organizarea dată serviciilor bibliotecii în vederea unei mai lesnicioase folosiri a materialelor adunate.

Pe scurt, putem indica chiar de acum că biblioteca noastră s'a îmbogățit în acest an cu 8.810 volume, 7.885 numere de reviste, 873 ziare, 52 atlase și hărți, 2.128 stampe, portrete și cărți postale ilustrate, 23 fotografii, 20 albumuri, 158 documente, 27 volume manuscrise și 181 note muzicale.

În fruntea tuturor donatorilor stă Liga Națiunilor, care ne trimite toate publicațiunile sale. Deasemenea dela Statele latine Sud-americane și din Japonia s'au primit în dar numeroase tipărituri. Menționăm și darul de 1.600 volume primite dela d-na Sihleanu.

Urmând exemplul înaintașilor săi Ion Ghica și G. Barițiu, Președintele nostru, d-l I. C. Negruzzi, continuă a-și sorta corespondența avută în lunga sa activitate, și a aduce la Academie pe aceea de interes cultural și literar.

În ce privește colecțiunea numismatică a Academiei, Colegul nostru conservator al monetelor și medaliilor vă va prezentă un raport special. Nu putem însă vorbi de creșterea materialului nostru numismatic fără de a arăta recunoștința Academiei față de M. S. Regele Italiei, care aflându-se alături de Suveranii noștri în fruntea membrilor onorari ai Academiei Române, se află în acelaș timp și în fruntea donatorilor cari contribuiesc la sporirea bibliotecii noastre numismatice. Dela Majestatea Sa s'a primit, în continuarea primelor opt volume tipărite în timpul războiului, cel de al IX-lea volum din marea operă condusă de însăși M. Sa, «Corpus Nummorum Italicorum».

VIII. Burse. În anul școlar curent s'au acordat burse din fondurile V. Adamachi, A. Papadopol, Dr. C. Păcuraru-Bianu, N. Rătescu și Leon S. Arié după cum urmează::

 Din Fondul Adamachi s'au dat în total 20 burse și anume:

a) 1 bursă de 1.000 lei pe lună acordată licențiatului în Geografie, d-lui Gh. I. Năstase pentru specializarea în Paris în studiul Etnografiei și Antropogeografiei;

b) 4 burse de câte 250 lei lunar date astfel: una d-lui Ioan Steopoe, doctorand în Morfologia animală la Universitatea din București; alta d-lui Ovidiu Voicu, doctorand în chimie la Universitatea din Cluj; o a treia d-lui Orest Marcu, doctorand în Științele Naturale la Universitatea din Cernăuți și ultima d-rei Zenovia Movileanu, doctorandă în Zoologia Descriptivă la Universitatea din Iași;

c) 2 burse de câte 360 lei lunar date la elevi ai Școlii Politehnice din Capitală;

d) 13 burse de câte 240 lei pe lună date, două la elevi ai Școlii Politehnice din Capitală, șapte la studenți ai Facultății de Științe din Iași și patru la studenți ai Facultății de Medicină din Iași.

Din *Fondul A. Popadopol* s'au dat ajutoare lunare de câte 50 lei la zece elevi ai Școlii Comerciale Superioare și câte 30 lei la zece elevi ai Școlii Inferioare de Comerț — ambele din Galați.

Din *Fondul Dr. C. Păcuraru-Bianu* s'au dat două burse de câte 120 lei pe lună la Școala de Horticultură dela Turda și una de 120 lei pe lună la Școala Inferioară de Meserii din Capitală.

Din *Fondul N. Rătescu* s'a dat o bursă de 120 lei pe lună la Școala Superioară de Comerț din Capitală.

Din *Fondul Leon S. Arié* s'au acordat burse în modul următor: 1 bursă de 600 lei pe lună unui elev al Școlii de Comerț din Cluj; 1 bursă de 500 lei pe lună unui elev al Școlii de Comerț din București; 1 bursă de 500 lei pe lună unui elev al Școlii Politehnice din Timișoara; 1 bursă de 500 lei pe lună unui elev al Școlii Politehnice din București; 1 bursă de 600 lei pe lună unui elev al aceleiași Școli, și 1 bursă de 600 lei pe lună unui student al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București.

IX. Școlile Academiei. Institutul «Ion I. Oteteleşeanu» de patru ani «Școală Normală de Fete», funcționează mulțumitor sub conducerea actualii Directoare.

Școlile de Agricultură «Tache P. Anastasiu» dela Țigănești (Teacuciu) și «Ioan C. Agarici» dela Moara Grecilor (Vasluiu) precum și Școala Primară «Tache P. Anastasiu» dela Călmățui funcționează de-așemenea mulțumitor, luptând însă din greu cu cheltuelile mereu în creștere mai ales pentru personalul didactic și de serviciu.

Fondurile «Ioan Fătu» și «Ioan Scorțeanu» au continuat a contribui la ușurarea învățământului primar rural prin împărțirea de cărți didactice.

Comisiunile speciale vor da prin rapoartele lor informațiuni mai amănunțite cu privire la viața școlară dependentă de Academie.

X. Concursurile Premiilor. Constatăm cu plăcere că la concursurile premiilor ce sunt a se acordă în actuala sesiune s'au depus scrieri în număr aproape îndoit față de cele din anul trecut, pentru *opere publicate* și un număr de șapte lucrări în manuscris, în deosebire de anul

trecut, când s'a prezentat un singur manuscris, tratând *subiecte date de D-voastră* în sesiunile trecute.

(Vezi lista lucrărilor prezentate la pag. 36—43).

Domnilor Colegi,

Suveranul nostru și Înaltul Protector al Academiei, M. S. Regele Ferdinand I, împlinind în acest an 60 de ani de viață, a fost sărbătorit de țară cu iubire și recunoștință. Academia a hotărât încă din iarna trecută să sărbătorească și ea pe Suveran. Dar Academia are, între manifestările de devotament pentru primul Rege al tuturor Românilor, un rol special: ea va avea a privi faptele mari politice și culturale și a valorifica personalitățile din punctul de vedere al perspectivei istorice. Deaceia ați hotărât ca trei Colegi ai noștri, câte unul de fiecare secțiune, să vorbească în acest senz, fiind oratorii noștri oficiali la ședința solemnă pe care o vom consacra, în prezența Suveranului și a autorităților superioare ale Statului, povestirii faptelor de seamă ale Domniei Regelui Ferdinand în toate domeniile de activitate spirituală. Veți avea deci cât de curând a fixa în amănunte ceremonialul acestei ședințe istorice.

Incheiu cu urarea ca noi toți să avem încă ani îndelungați pe Ferdinand I ca Președinte de onoare al nostru și ca lucrările Academiei noastre să sporiască tot mai mult bunul nume de care se bucură țara noastră între națiunile culte ale lumii.

D-I I. BIANU cetește următorul *Raport despre activitatea Bibliotecii și despre îmbogățirea colecțiilor în anul 1925:*

Domnilor Colegi.

«Activitatea Bibliotecii Academiei Române, în cursul anului 1925. a) făcut puține progrese față de anul trecut. Aceasta se datorește cauzelor principale despre cari mereu vorbim de șapte ani încoace. Cât timp aceste cauze vor continua să existe, nu va fi cu puțință ca activitatea bibliotecii să ajungă la mersul normal și să aducă serviciile, cari se așteaptă dela dânsa.

«Credem necesar să amintim și acum aceste cauze:

«1. *Localul.* Localul actual, necorespunzător din nici un punct de vedere scopului și necesităților, este tot mai impropriu și mai neîncăpător. «Colecțiunile au crescut prea mult față de spațiul disponibil, astfel că «suntem siliți să suspendăm unele lucrări de așezarea materialului în «ordinea necesară. Astfel rărirea periodicelor, începută în primăvară, a «trebuit suspendată din această cauză. Acest material, ce crește în proporții «prea mari, mai ales dela războiu încoace, nu mai poate fi ținut în ordine «și efectele se simt cu ocazia servirii publicului. Din această cauză, se simte «nevoia ca volumele să fie îngrămădite pe marginea rafturilor și chiar

pe jos, ceace încurcă colecțiile și strică materialul, mai ales pe cel de format mare.

Magazia rezervată dubletelor este plină. Pentru a se evita și aici îngrămădirea volumelor unele peste altele, ne-am gândit să continuăm așezarea lor în câteva încăperi din imobilul vecin (casa Bellu). Lucrul a fost cu neputință, căci aproape întreg imobilul a fost ocupat de cele două servicii mutate aici: *Serviciul primirii imprimatelor* din țară, trimise conf. legii și colecțiile și serviciul stampelor.

Asemenea dispozițiuni de simplă gospodărie sunt — după cum vedeți — numai paliative, cu efecte de ameliorare neînsemnate și de foarte scurtă durată.

În acest an, s'au dovedit și mai mult lipsurile actualului local: absolut impropriu și insuficient. Aceste defecte îl fac aproape imposibil caștăzi, când am ajuns la un număr de aproape 280.000 volume, 11.300 cetitori și 38.500 volume comunicate anual. Localul, nefiind construit anume pentru bibliotecă, prezintă mari inconveniente, dintre cari semnalăm numai pe cele ce cauzează stricăciuni cărților și împiedică bunul mers al serviciului și anume:

Încăperile destinate depozitării volumelor nu comunică între ele și sunt prea înalte. Din această cauză se pierde mult timp pentru aducerea volumelor cerute, ceace ne silește să înmulțim numărul oamenilor de serviciu. Apoi prin îngrămădirea colecțiilor pe marginea rafturilor și pe jos, multe volume cerute nu se găsesc imediat, oamenii de serviciu fiind siliți a pierde mult timp cu căutarea lor. Lipsa unui calorifer pentru încălzirea localului face ca volumele, mai ales cele tipărite pe hârtie de cretă, să se deterioreze foarte mult. Hârtia sub influența umezelii devine jilavă și uscându-se se încrețește și se îngălbenește. Hârtia de cretă suferă și mai mult, căci uscându-se, se lipesc foile pe margine și se rup când voim a le despărți.

Sala de lectură a devenit absolut insuficientă. Spațiul fiind mic nu mai putem ține la curent biblioteca așezată aici pentru ca cetitorii să aibă la dispoziție cărțile mai des întrebuițate. Numărul cetitorilor a crescut foarte mult. Astfel s'au liberat 490 noi permise de intrare în 1925 față de 618 în 1924 și 331 în 1923. Sala de lectură a devenit deci absolut neîncăpătoare pentru un număr de cetitori de aproape 16 ori mai mare decât cele 32 locuri ce are. Mulți cetitori sunt siliți, din această cauză, să plece dacă nu au perseverență să aștepte până ce se liberează un loc.

Pentru a înlesni totuș cercetările membrilor Academiei și ale profesorilor universitari, s'a strămtorat serviciul de administrație al bibliotecii și s'a deschis o sală specială cu 12 locuri pentru consultarea cărților bibliotecii.

Sforțările făcute pentru a îndreptă această stare nenorocită de lucruri dau rezultate neînsemnate. Astfel oprirea acordării de permise pentru sala de lectură studenților de anul I a împiedicat prea puțin creșterea numărului cetitorilor, căci s'au acordat 490 de permise în 1925, față de 618 în 1924, iar în lunile Ianuarie și Februarie 1926 s'au acordat 116 permise.

«Sălile de lucru pentru funcționari nu întrunesc condițiunile igienice absolut deloc: sunt neîncăpătoare, întunecoase și friguroase iarna, prea călduroase vara.

2. «*Funcționarii*. Una din principalele cauze ale greutății bunei deserveltări a acestui serviciu este tocmai personalul. Biblioteca are astăzi 21 funcționari împărțiți pe serviciile speciale următoare: Conducere 1, primiri 4, noul catalog 6, sala de lectură 4, periodice 2, manuscrise 2, stampe 1, numismatică 1; oameni de serviciu: la primiri 2, la noul catalog 1, la sala de lectură 4, la manuscrise 1, la stampe 1.

«Acest personal este însă neîndestulător față de lucrările ce trebuiesc făcute. Din această cauză, lucrările de catalogare sunt în mare parte întârziate și merg mai încet decât ar trebui, iar unele lucrări sunt părăsite, altele nici începute. Așa sunt: notele muzicale, catalogul dubletelor, revizuirea periodică a bibliotecii; în parte foile volante, colecția de stampe și rapoartele societăților. În actuala situație nici nu ne putem gândi la făcerea exemplarului al doilea al cataloagelor, exemplar ce trebuie să-l avem întocmit până la terminarea noului palat al bibliotecii.

«Răul cel mare însă este nestatornicia funcționarilor. Licențiați și absolvenți de universitate, stau cel mult până pot intra în învățământul secundar și pleacă după ce, unii dintre dânsii, au câștigat cunoștințele și practica necesare pentru un bun bibliotecar. Cei mai mulți părăsesc serviciul în luna Septemvrie, astfel că suntem siliți să ținem posturile vacante până în Noemvrie, când deschizându-se universitatea, se pot găsi noi funcționari. În fine, ceea ce este și mai grav, stagiul în funcțiune se micșorează într'una. Din aceste două din urmă cauze, avem posturi vacante luni întregi și, mai ales, nu mai putem avea continuitate în unele lucrări din lipsă de funcționari pregătiți. În anul trecut, au plecat — mai mult decât se prevăzuse — 5 funcționari și în acest an, probabil că tot cam atâția vor plecă. Mai mult de jumătate din funcționarii bibliotecii au mai puțin de trei ani de serviciu.

«Cauzele plecării sunt salariile prea mici pentru trebuințele traiului și vacanțele de vară prea scurte. Trebuie să îndepărtăm cu orice chip prima cauză prin majorarea salariilor până la nivelul scumpetei sau — în cel mai rău caz — până la nivelul salariilor funcționarilor Statului.

«Dăm mai jos un tablou comparativ de salariile ce se dau funcționarilor Statului (pentru 5 ore de lucru pe zi), Bibliotecii Universității din Cluj (pentru 5 ore de lucru pe zi), Fundației universitare Carol I (pentru 4 ore de lucru pe zi) și Academiei Române (pentru 5 ore de lucru pe zi). Din el se pot lesne vedea condițiunile inferioare de salarizare a funcționarilor Academiei.

«A doua cauză s'ar putea întrucâtva ușura măbind vacanțele și ținând sala de lectură deschisă numai o jumătate de zi două luni și jumătate, în loc de numai două luni, lucru ce nu se poate face decât în detrimentul culturii, mai ales că celelalte biblioteci sunt de tot închise pe tot timpul vacanțelor de trei luni.

«In actualele condițiuni formarea unui bun personal statornic este cu «neputință, lucru ce face funcționarea normală aproape imposibilă. Funcționarii mai vechi pierd foarte mult timp cu instruirea noilor numiți,

Gradul	Stat	Bibl. univ. Cluj	Fundația Carol I.	Academie
Director gen. (gr. cel mai mare)	16.360	19.218	15.000	8.681
Director (gr. următor)	14.810	13.768		7.481
Șef de serviciu	8.570	9.769	10.000	5.569
Șef de birou	6.350	8.860	9.800	4.654
Impiegat cl. I	4.012	5.841	5.600	2.824
Dactilograf (Scriitor proviz.)	3.415			2.524
Om de serviciu	2600-3000		2800-3550	1600-2100
	și îmbrăcăminte, lemne, unelte și locuință.		și locuință, luminat, încălzit și îmbrăcăminte	și locuință, luminat și încălzit.

«neglijându-și din această cauză lucrările lor, iar unele servicii nu pot «execută lucrările ce au de făcut. Pentru a remedia această stare rea, trebuie să se găsească cât mai curând mijloacele pentru a împiedeca plecarea «funcționarilor. Numai după ce se va da acestui serviciu caracterul de statornic și de pregătire absolut necesar oricărui serviciu serios de bibliotecă, se va putea gândi la înmulțirea personalului. Înmulțirea personalului în actualele condițiuni de nestatornicire nu ar da rezultatele dorite: formarea de buni și stabili funcționari și unitatea în lucrări, pe care «ne luptăm să o menținem.

«Îmbogățirea colecțiilor se va arăta în publicațiunea *Creșterea Colecțiilor* «a cărei tipărire s'a oprit cu sfârșitul anului 1915, deși materialul este «pregătit spre a fi dat la tipar îndată ce se va dispune de fondurile necesare.

«Iată în oarecari amănunte activitatea acestui serviciu al Academiei «în anul 1925:

A. SECȚIA CĂRȚILOR TIPĂRITE

1. NECESITĂȚI

«Această secțiune are 16 funcționari împărțiți la următoarele servicii: «6 la noul catalog, 4 la sala de lectură, 2 la periodice și 4 la primiri și re-

«clamații, cari sunt suficienți pentru lucrările curente. Pentru a putea încorpora cât mai curând vechile biblioteci în noul sistem de catalogare, este nevoie la noul catalog de o a doua echipă, care să facă numai această lucrare. Trei funcționari noi, dintre cari unul anume pregătit pentru a face inventar, catalog pe materii și alte lucrări de organizare, ar fi suficienți. Având și acești trei funcționari, echipa actuală ar fi descărcată de o parte din lucrări, putând astfel să înceapă sau să continue lucrările începute sau părăsite.

«Serviciul primirilor și reclamațiilor, având 4 funcționari, ține la curent toate lucrările. Cu modul acesta funcționarii dela împrumuturi au fost descărcați de o parte din lucrările ce făceau, astfel că pot îndeplini serviciul în chip satisfăcător, dând și ajutor custozilor din sala de lectură cari sunt câteodată — mai ales iarna — prea încărcăți.

«Controlul cărților din depozitele bibliotecii nu s'a făcut de peste 20 de ani din lipsă de funcționari speciali pentru această lucrare. Cum biblioteca a crescut foarte mult (aproape 280.000 volume) se simte nevoia absolută să se înființeze post pentru un asemenea funcționar având sarcina de a controla regulat cărțile, de a răi periodicele, de a îndrepta cărțile rătăcite și de a instrui și supraveghea noii oameni de serviciu.

2. CONSULTAREA

«Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă 285 zile de lucru, afară de Dumineci și sărbătorile fixate de Delegațiune. În 230 zile a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 și 2—6 (114 zile cu orariul de vară) sau dela 9—5 (116 zile cu orariul de iarnă), iar în 55 zile din lunile de vară numai 4 ore pe zi (8—12). În cursul anului 1925 numărul cetitorilor a fost 10.462, cărora li s'au comunicat 34.150 volume.

«Imprumutate acasă au fost 4.211 volume la 762 persoane cu 3.355 bilete de împrumut.

«Imprumutarea, atât direct la persoane din Capitală cât și prin bibliotecile universitare din țară, aduce mari servicii învățaților pentru studiile lor științifice, deaceia numărul împrumuturilor crește în fiecare an.

«Această lucrare atât de folositoare întâmpină totuși mari greutăți din cauza neglijenței ce pun unii împrumutători ca să restituie cărțile ce li s'au încredințat. Trebuie să facă cu mare pierdere de timp câte două-trei reclamații, iar cu unii ajungem înaintea instanțelor judecătorești.

«La 16 Maiu 1916 — după propunerea bibliotecarului — s'a aprobat prin dispoziție de regulament ca și funcționarilor bibliotecii să li se dea dreptul de împrumutare. S'au constatat însă îndată abuzuri: unii împrumutau cărți pentru alte persoane, alții țineau timp îndelungat la dânsii cărți cerute zilnic de cetitorii bibliotecii. Măsuri disciplinare necesare au fost luate și o restrângere în regulament se impune.

«S'au liberat 490 permise de intrare în sala de lectură, din cari 36 și pentru secțiunea manuscriptelor și documentelor. Ajutorul, ce dă

«Biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura națională, se poate vedea din statistica cetitorilor din ultimii cinci ani, arătată în tabela următoare:

TABELA I

Anii	Cetitori	Volum comunicate	Impru- mutători	Volum împrumutate
1921	6.511	19.224	511	3.006
1922	6.988	23.960	592	3.413
1923	8.088	25.036	685	4.073
1924	8.924	29.077	711	4.267
1925	10.462	34.150	762	4.211

«Se amintește că, pe lângă cărțile comunicate cu bilete de cerere, cetitorii au la liberă dispoziție, în sala de lectură, o bibliotecă de 1870 volume din cărțile cele mai des întrebuințate, 211 reviste străine și 46 reviste românești.

«Semnalăm că, de la un timp încoace, se petrece un fapt foarte dăunător colecțiilor bibliotecii. Unii cetitori au răul obiceiului de a distruge colecțiile, tăind mai ales din periodice, părțile ce-i interesează sau rupând foaia întreagă, uneori chiar din cărțile din sala de lectură. Cităm ca exemplu: «ziarul Cronica, Revista istorică, iar din sala de lectură, Marele Dicționar geografic al României vol. V, p. 619—620.

«Trebuie să se ia urgente măsuri de supraveghere pentru a împiedica aceste distrugerii și a pedepsi cât mai aspru pe delicvenții, cari nu respectă cartea.

3. SPORUL

«Biblioteca (Secțiunea cărților tipărite) a crescut în 1925 cu 8.810 volume față de 6.129 în 1924. În tabela de pe pag. urm. se poate vedea creșterea deosebitelor feluri de colecțiuni ale bibliotecii în 1925.

«În această tabelă nu sunt cuprinse miile de foi volante cari, de câțiva ani încoace, nu se mai pot alege, ci se pun la o parte spre a se alege când vom avea personal îndestulător.

«Tot din tabelă se vede că numărul cărților cumpărate scade în fiecare an, din cauza insuficienței mijloacelor pentru achizițiuni, insuficiență atât de mare, încât nu ne mai permite să cumpărăm toate cărțile străine relative la țara noastră. Mai mult încă, anul acesta ne-au lipsit fondurile pentru înnoirea abonamentelor la revistele străine. Banca Națională ne-a venit în ajutor cu suma de 100.000 lei, astfel că s'a împiedecă intreruperea abonamentelor la reviste ce se primesc de zeci de ani.

«Pe lângă îmbogățirea bibliotecii cu imprimatele din țară, cari se trimit prin obligația legală, izvor de îmbogățire, care merge în fiecare an crescând, sunt donațiunile și schimbul de publicații din străinătate. În fruntea donatorilor stă acum Liga Națiunilor, care ne trimite toate pu-

TABELA II

Primate	Voluma și broșuri	Numere de reviste		Ziare		Acize și hărți	Stampe și portrete	Vol. manuscrise	Documente	Fotografi	Albumuri	Noce muzicale	Monete, obiecte de muzeu
		române	străine	din țară	străine								
Conform legii dela 23 Martie 1904.	4.631	5.190	—	865	—	25	2.094	—	—	1	9	174	—
În dar sau în schimb	4.044	4	1.716	3	5	25	34	25	152	22	11	7	78
Cumpărate	135	—	975	—	—	2	—	2	6	—	—	—	894
Total	8.810	5.194	2.691	868	5	52	2.128	27	158	23	20	181	972

«blicațiunile sale. În fruntea schimburilor stau cele venite dela instituțiunile științifice ale Americii, atât din Statele-Unite cât și din republicele latine sud-americane, precum și din Japonia.

«La biroul de primire al publicațiilor din țară au intrat 384 pachete cu imprimate din București și 1.282 din provincie. S'au înregistrat și ținut în evidență 1.440 publicațiuni periodice din țară și 8 din străinătate, în total 1.448.

«Pentru publicațiunile legale netrimise s'au reclamat dela 49 tipografi și editori trimiterea a 174 cărți și s'au dat în judecată 2 tipografi și editori pentru 4 cărți netrimise. Tipografii și editorii, știindu-se ținută de scurt de serviciul însărcinat cu această lucrare, se conformează din ce în ce mai mult legii și răspund neîntârziat reclamațiunilor.

«Pentru periodice (ziare și reviste) s'au făcut 2.667 reclamațiuni și s'au dat în judecată 270 tipografi și editori pentru numerele netrimise.

«Sporul secțiunii cărților tipărite în ultimii 10 ani se arată în tabela următoare:

«Cele 445 ziare și reviste străine se împart în 115 abonate, 236 primite în schimb și 94 dăruite.

4. CATALOGARE ȘI ALTE LUCRĂRI

1. «*Catalogul nou*. S'au înscris în inventar, în 1925, 4.581 opere în 4.843 volume (No. 77659—82.240). S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile bibliotecii 4.699 opere în 5.129 volume (No. 75.600—80.299), pentru cari s'au lucrat:

«5.962 fișe pentru catalogul alfabetic al autorilor,

47.480 fișe metodice pentru catalogul pe materii.

«Total: 13.442 fișe.

«In rezumat, până la 31 Decembrie 1925 catalogul nou cuprinde:

a) Trecute în inventar 82.240 opere în 101.538 volume;

TABELA III

Anii	Volume și broșuri	Ziare și reviste din țară	Ziare și reviste străine	Atlase și băști	Note muzicale	Stampe și portrete	Fotografii	Albume
1916	3.174	623	209	11	22	39	162	5
1917	194	620	—	5	—	—	—	2
1918	698	33	81	36	1	13	25	12
1919	4.782	754	328	34	50	42	672	1
1920	4.832	931	265	59	73	25	282	3
1921	3.973	953	237	20	39	7	42	2
1922	5.509	1.233	234	16	126	13	149	30
1923	6.092	1.396	253	37	138	1.197	260	2
1924	6.129	1.236	259	43	257	81	280	5
1925	8.810	1.443	445	52	181	2.128	23	20
Totalul creșterilor 1916/1925	44.193	9.222	2.311	313	887	3.545	1.895	82

b) Catalogate definitiv și așezate în rafturi 80.299 opere în 99.495 volume.

«Pentru toate aceste 80.299 opere s'au făcut:

«100.780 fișe alfabetice;

« 93.919 fișe metodice.

«Total: 196.699 fișe.

«S'a continuat cu transformarea vechiului catalog pe materii (Otto «Hartwig) după sistemul zecimal (Dewey).

«Cărțile provenite din bibliotecile necatalogate (Hepites, Stolojan, Roman) au fost încorporate și s'a continuat cu încorporarea bibliotecii «vechi, făcându-se în cursul anului peste 1.000 teze străine, dela A 13609—13611. Biblioteca Filipescu este singura neincorporată din cauza lipsei «de spațiu potrivit; ea are catalog pe autori provizoriu.

2. PUBLICAȚIUNILE ÎN CURS DE APARIȚIE

«S'au înregistrat în inventarul special 161 opere (No. 1.132—1.292), «pentru cari s'au făcut fișe de control. S'au făcut fișe speciale pentru

toate acestea și anume 178 fișe alfabetice pe autori și 185 fișe metodice în total 363 fișe.

3. SECȚIUNEA PERIODICELOR

«S'au înscris în cursul anului, în inventarul special și cu numerotare deosebită, 580 publicațiuni (No. 6875—7455).

«*Catalogul pe fișe* (al periodicelor), pus la dispoziția cetitorilor, are 10.040 fișe, 617 fiind făcute în cursul anului. Pentru catalogul pe materii s'au lucrat 10.130 fișe, din cari 602 în anul trecut.

«Revizuirea colecțiunilor se ține la zi, făcându-se fișe de control pentru lipsuri și pentru dublete.

4. «*Legatul*. Grație atelierului de legătorie propriu, instalat în casa vecină, putem lega în condițiuni favorabile ca preț și ca soliditate. Lipsa de fonduri ne împiedecă a lega însă tot materialul, mai ales periodicele, al căror legat costă mult. Totuș s'au legat 232 volume cărți și 830 volume periodice și s'au reparat 64 volume cărți și periodice. A trebuit să facem efortări pentru a lega cât mai multe periodice, cari sunt mai mult supuse stricăciunii din cauza formatului lor și a relei calități a hârtiei.

5. «*Statistica lunară* de mișcarea bibliotecii se trimite regulat ziarelor spre publicare.

6. «Biblioteca noastră s'a mai îmbogățit cu un foarte prețios dar. D-na Severa Sihleanu a dăruit o parte din biblioteca soțului său Ștefan Sihleanu, compusă din 1.673 volume de istorie și literatură și 28 volume manuscrise. Aceste volume formează o îmbogățire de mare valoare pentru colecțiile bibliotecii noastre, căci o bună parte din cărțile dăruite provine din biblioteca marelui Ban Mihail Ghica, bibliotecă pe care Academia o posedă deja.

7. «*Secția stampelor*. S'a continuat așezarea materialului după planul de organizare stabilit în 1918, înscriindu-se în inventare speciale 815 fotografii, stampe, portrete. S'au clasat 654 cărți poștale ilustrate.

«S'a încorporat colecția de fotografii, stampe și hărți rămasă dela Alexandru Odobescu, pe cari le datorim interesului statornic arătat Academiei de Colegul nostru Al. Lăpedatu, fost ministru al Cultelor și Artelor. «Asemenea au fost catalogate 18 albume din colecția lui Gr. M. Bucliu.

«Dubletele portretelor, în număr de 826, au fost așezate în 8 mape separate, făcându-se catalogul lor. Pe baza acestui catalog vom putea ușor face schimb cu dubletele. În acest an s'a făcut schimb cu Muzeul militar, care ne-a dat pentru 16 stampe, un Registru original de ordine de ezi al oștirii moldovenești pe 1852, care a fost așezat în secția manuscriselor.

«S'a continuat catalogul pe fișe al întregului material, care are 8.361 fișe provizorii pe autori și materii, din cari 4.537 făcute în acest an.

«Secția stampelor a fost frecventată în 1925 de 64 cetitori, cari au consultat 26 albume, 1 atlas, 62 hărți și 1.214 stampe și fotografii. S'a pus la dispoziția doritorilor pentru a fi fotografiate în atelierul nostru numeroase stampe, hărți și fotografii.

B. SECȚIA MANUSCRIPTELOR ȘI DOCUMENTELOR

«Această secțiune are acum numai doi funcționari în loc de patru, câți aveau înainte de războiu. Din această cauză sala de lucru pentru studii poate fi deschisă numai dimineața (8—12). Este trebuință de încă doi funcționari și de un om de serviciu special pentru a ține deschise și acele colecțiuni toată ziua și spre a face diferite lucrări pentru înlesnirea studiului prețioaselor materiale cari le cuprind.

1. CONSULTAREA

«Sala de lucru a manuscriselor a fost frecventată în 1925 de 899 cetitori, din cari la 665 au fost comunicate 2.931 volume manuscrise. «179 au consultat 9.015 documente și 87 au cercetat 195 cărți vechi românești.

«Frecventarea sălii manuscriselor în ultimii cinci ani se arată în tabela următoare:

TABELA IV

Anii	Cetitori	Volume manuscrise	Documente	Cărți vechi românești
1921	363	821	202	112
1922	645	1.318	223	140
1923	796	1.796	5.872	257
1924	866	2.178	6.163	328
1925	899	2.931	9.015	195

2. SPORUL

«S'au cumpărat 2 volume manuscrise și 6 documente. S'au primit «în dar 25 manuscrise și 152 documente. Cele 27 volume manuscrise «cumpărate și dăruite sunt; 11 românești, 1 grecesc, 7 slavonești, 3 «franceze și 5 germane.

«Sporul secțiunii manuscriselor în ultimii 10 ani se arată în tabela «de pe pag. următoare.

«Aceste colecțiuni cuprind astăzi: 6.995 volume manuscrise (4.807 «românești, 684 slavonești, 1.012 grecești, 305 în limbi romanice, 5 ger- «mane și 182 orientale) și 48.608 documente istorice românești.

«Din cele 6.995 volume manuscrise, 161 au fost trimise la Moscova.

3 CATALOGARE ȘI ALTE LUCRĂRI

1. «*Documente*. S'au așezat la colecțiile lor în pachete 994 documente românești și străine și s'a pregătit materialul pentru creșterea colecțiilor.

TABELA V

Anii	Volume manuscripte	Documente vechi moderne și autografe
1916	77	972
1917	1	55
1918	63	69
1919	45	973
1920	44	293
1921	13	155
1922	59	475
1923	51	1.774
1924	29	496
1925	27	158
Totalul creșterii	1916/1925 499	5.420

2. «*Manuscripte*. S'au înscris în catalogul manuscriptelor românești 111 volume (No. 4.813—4.823) și 16 la colecțiunile lor respective, după limba în care sunt scrise.

«S'a continuat cu descrierea amănunțită a manuscriptelor românești pentru catalogul tipărit, făcându-se în cursul anului 96 volume (No. 1.567—1.663).

«S'au legat 57 volume manuscripte și 4 volume cărți din sala manuscriptelor.

C. PUBLICAȚIUNILE BIBLIOTECII

«Serviciul Bibliotecii începuse înainte de războiu o serie de publicațiuni bibliografice, cari să înlesnească studiile literare, istorice și științifice. Toate aceste publicațiuni au fost oprite din cauza războiului și nu au putut fi până acum continuate din cauza situației financiare urmate după războiu.

«Aceste publicațiuni sunt:

1. «*Creșterea colecțiilor*, începută la 1903 și publicată până la 1915. Deatunci materialul stă pregătit, fără a se putea publica din cauza lipsei de fonduri și de funcționari. Trebuința acestei publicațiuni este foarte simțită, mai ales pentru anii 1916—1922, de toți cei ce se interesează de mișcarea noastră culturală. *Buletinul cărței*, publicat în anii 1923—1924 de Societatea «Centrala Cărții», împlinea întrucâtva — și numai pentru cărțile românești — lipsa unei asemenea publicațiuni, dar a încetat și el cu sfârșitul anului 1924.

2. «*Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărți românești dela 1508 până la 1830, cu reproducerea documentelor literare, artistice și tipografice din ele. S'au publicat două tomuri și primele 2 fascicule din tomul final III, cuprinzând descrierea a 950 cărți din anii 1508—1817. Acum se continuă pregătirea materialului atât pentru anii 1818—1830, cât și pentru suplimentul general. Material ce se va putea da la tipar în curând.

«Este începută pregătirea pentru continuarea unei asemenea publicațiuni pentru anii 1831—1916 și urmată de alta din și după anul marelui războiu.

3. «*Publicațiunile periodice românești* (ziare, gazete, reviste), din cari s'a tipărit tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice amănunțite despre fiecare. Tomul II, având să cuprindă tablourile: cronologice, pe localități, pe limbi și materii, cum și indicele pe nume proprii, este gata și așteaptă să poată fi dat la tipar.

«Rămâne a se continuă lucrarea și pentru publicațiile din 1907—1916, apoi pentru cele din timpul și după războiu.

«Intr'o deosebită lucrare ar fi de mare folos să se facă sumarul publicațiilor periodice românești (ziare, reviste, anuare, almanahuri, calendare), al căror cuprins să fie arătat în ordine sistematică pe autori și pe materii pentru toate articolele și materialele de natură științifică și literară apărute în aceste condițiuni.

4. «*Catalogul descriptiv al manuscrisurilor*. Pentru cele românești, cari sunt acum 4.807 și al căror număr sporește mereu, s'au publicat două volume de catalog, în cari au fost descrise 728 volume; mai este material pregătit (934) pentru cel puțin alte două volume. Intreaga lucrare ar forma cam 10 volume. Pentru cele grecești (830 volume, la cari s'au adăus în urmă 182) s'a făcut și publicat catalog în 1909 de răposatul C. Litzica; nu este încă făcut catalog pentru cele slavone (684), orientale (182), latine și romanice (305) și germane (5).

5. «*Regestele documentelor românești originale și fotografiate* (sau traducerii și copii vechi) ar forma singure 3-4 volume. Însemnătaea acestor registre pentru studiile istorice este cu atât mai mare cu cât documentele originale sunt duse la Moscova din timpul războiului.

6. «*Documentele vechi originale în limba română* au început să fie tipărite la 1907 cu cea mai mare exactitate. S'au tipărit însă numai 227 din anii 1576—1632.

«Toate aceste publicațiuni prețioase, începute de serviciul Bibliotecii, sunt acum oprite din cauza lipsei de fonduri pentru remunerarea muncii științifice și plata tiparului.

D. EXPOZIȚIILE BIBLIOTECII

«Materialele cuprinse în colecțiunile Bibliotecii Academiei au putut fi până acum cunoscute aproape numai de specialiști, cu pregătire științifică pentru a face studii asupra lor. Numai pentru o mică parte din ele sunt publicate cataloage descriptive, așa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public. Acesta este un inconvenient, a cărui înlăturare poate aduce însemnate foloase culturii generale a publicului și poate contribui indirect foarte mult la prețuirea și chiar la îmbogățirea acestor colecțiuni.

«Cel mai bun mijloc pentru realizarea acestui scop, este organizarea de expozițiuni, în cari să se arate pe rând publicului categorii mai interesante de materiale. Din lipsă de local, asemenea expoziții nu s'au putut organiza până acum. Un modest început s'a făcut folosindu-se pentru aceasta, încăperea din mijlocul casei Bellu, care are dimensiuni îndestulătoare pentru asemenea expoziții. Delegațiunea acordând creditul necesar, s'au putut face instalațiunile trebuitoare.

«Seria expozițiilor a început cu *presa periodică românească din anii 1819—1925* în August 1925, cu ocazia Congresului internațional al presei Micii Înțelegeri. Această expoziție, deși organizată în grabă, a avut succes fiind vizitată de peste 1.500 persoane în cele 12 zile cât a fost deschisă (19—30 August). Cu această ocazie s'a ținut și o conferință asupra *periodicelor presei românești*.

«A doua expoziție: *Cartea românească veche (1508—1820)* și câteva *portree și stampe alese*, în care nu s'a putut expune tot materialul ce avem, din lipsă de spațiu, a fost deschisă la 5 Martie a. c. Aceasta va fi urmată de *Manuscrise, documente și autografe, de hărțile geografice ale ținuturilor românești, de portretele istorice și altele multe*, toate interesante și instructive pentru marele public și pentru tinerimea școlară.

E. PRODUCEREA CĂRȚILOR

«În legătură cu activitatea bibliotecii cred că este potrivit să atragem atențiunea Academiei asupra câtorva mari progrese realizate în România din anii din urmă, în arta tipografiei, menită să dea o nouă îndrumare de înălțare mai artistică cărții românești în viitor.

«Înainte de război, tiparul în România — afară de câteva laudabile excepțiuni datorite caselor de editură Socec și Minerva — nu avea nici un caracter artistic nici național. Eră industria de cea mai prozaică și mai lipsită de caracter, importațiune cu toate formele și sculele ei aduse din toate țările industriale, cu cari aveam mai vii legături economice.

«Ajunsesem la trista stare că în România se făceau cele mai urite producțiuni tipografice din lume, atât prin urîțenia caracterelor cât și prin «vulgaritatea și netrebnicia hârtiei — adevărate zdrențe de maculatură stroppite cu neregulate mici și mărunte pete de cea mai rea cerneală tipografică. În fruntea acestei oribile producții strălucea și se ține până astăzi încă «Imprimeria Statului». Nimeni nu le știe acestea așa de bine ca noi bibliotecarii, cari vedem colecțiile de cărți, dar mai ales de ziare și reviste, «cari se topesc după câțiva ani și după puțină folosire. Urmașii noștri, «peste câteva decenii, nu vor mai putea consulta aproape nimic din colecțiile tipărite după războiul Independenței, căci toate se vor descompune singure, fiind produsele unei industrii naționale cu totul efemere. «Cele mai simple tipăriri dela Sibiu erau ca ediții de lux pe lângă produsele tipografice din București și Iași.

«Întâiul mare progres s'a făcut la noi în această direcțiune de Societatea de editură «Cultura Națională», înființată în 1921. Inzestrată cu năprerețe instalațiuni și cu materiale tipografice din cele mai moderne invențiuni ale industriei mondiale, condusă de bărbați de înaltă cultură și «pricepere, precum și de cea mai stăruitoare activitate, această societate «a produs și pus în circulație publică la noi cărți de un gust ales și de o «frumusețe de executare ne mai văzute în țara noastră.

«Vrednice de o deosebită laudă sunt năzuințele în aceeași direcțiune «cari se fac de 3-4 ani la Craiova, de Societatea «Scrisul Românesc prin «indemnul d-lui Em. Tătărescu.

«Dacă aceste două întreprinderi de înaltă cultură își vor putea «continua activitatea în felul de până acum, cartea românească va ieși din trista «ei stare din trecut și își va putea lua loc cuviincios lângă produsele altor «țări culturale. Aceasta este de dorit din toate punctele de vedere. dar «susținerea marelui public este pentru aceasta indispensabilă și această «susținere poate fi stimulată numai prin grabnică înălțare și lărgire în «massele nației a culturii superioare de caracter național».

D-l N. IORGA nu se unește cu observațiile din concluză raportului Bibliotecii privitoare la tipăririle românești dinainte de război, obiectând că și atunci s'au făcut tipăriri frumoase cari au putut «a alături de producțiile tiparului străin. Exemplifică părerea d-sale printipăririle pe cari ni le-au dat editurile Socec — amintind de condițiunile ireproșabile în cari s'a tipărit colecția de documente Hurmuzaki — Minera și Vălenii-de-Munte, unde, deși cu reduse mijloace, totuș prin silința «-sale, au apărut tipăriri de gust ales. Dar cu mult mai înainte, Eliade Rădulescu izbutise să dea tipăriri vrednice de admirația noastră și «stăzi.

D-l I. BIANU zice că se vor adăuga ca rectificări la raportul Bibliotecii observațiile făcute de d-l N. Iorga.

Din partea Academiei din Atena se primește înștiințare că fundarea ei s'a făcut prin decretul din 18 Martie 1926 din inițiativa d-lui D. Eginitis. Profesor și Ministru al Instrucțiunii Publice. No înființata Academie cuprinde secțiuni pentru științe, litere și arte frumoase. Doritoare de a

intră în relațiuni cu Instituțiunea noastră, ne invită la schimbul de publicațiuni.

— Se decide a se trimite o scrisoare de felicitare.

Dela Biblioteca Națională din Viena se anunță că mâine 26 Maiu curent, se vor sărbători 200 ani de existență a ei și ne chiamă să participăm la acea serbare.

— Se decide a se trimite o scrisoare de felicitare.

ȘEDINȚA ORDINARA

26 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următorul raport asupra bur-selor date în 1925-26 din fondurile Leon S. Arié, A. Papadopol, Dr. C. Pă-curaru-Bianu. N. Rătescu:

«Veniturile produse în anul școlar în curs de fondurile Leon S. Arié, «Dr. Păcuraru-Bianu, A. Papadopol și N. Rătescu s'au folosit pentru «acordarea de burse, fie la studenți universitari, fie la elevi ai școalelor su-perioare sau inferioare de comerț, fie la elevi ai școalelor practice de «agricultură, aducându-se astfel la îndeplinire hotărârile luate de Domniile-«Voastre în sesiunile trecute spre satisfacerea destinațiunilor atribuite de «întemeetorii fondurilor, cari, cu generozitate, și-au lăsat o bună parte «din avutul lor pentru ajutorarea elevilor sărguitori, dar lipsiți de mijloa-cele necesare facerii studiilor.

1. «Dintre fondurile amintite, fondul d-lui Leon S. Arié este cel mai «important prin veniturile mari ce le dă și implicit prin valoarea burseilor «cari se acordă, valoare mai mare decât a tuturor celorlalte burse acor-date de Academie. D-l donator a stabilit prin cele patru acte de donațiuni «făcute, numărul, felul și valoarea burseilor, cari s'au distribuit din venitul «anual curent de 40.244 lei astfel:

«3 burse la Școalele Politehnice, dintre cari una de 500 lei pe lună «studentului Lupă Ion, anul IV, dela Școala Politehnică din Timișoara «Secția Mine, — alte două pe ciclu de 4 ani la Școala Politehnică din «București, prima de 600 lei pe lună acordată studentului Pamula Ale-xandru, Secția Mine, a doua de 500 lei pe lună studentului Mateescu «Gheorghe, Secția Electrotehnică, — ambii în anul II de studii;

«1 bursă de 600 lei pe lună studentului Popescu H. Ștefan din anul «III la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Capitală;

«2 burse la Școalele Superioare de Comerț, una de 600 lei pe lună «acordată elevului Emil Chindea, din clasa II la Școala Superioară de Co-merț din Cluj, a doua de 500 lei pe lună elevului Romaniță N. Nicolae «din clasa II la Școala Superioară de Comerț din Capitală.

II. «Ajutoare lunare cu totul mici s'au dat din venitul de lei 7.178.30 al fondului A. Papadopol la elevi ai Școalei Superioare de Comerț din Galați. S'au dat anume:

a) «Câte 30 lei pe lună următorilor 10 elevi ai Școalei Elementare de Comerț: Ghiță Iorgu, Bărlădeanu Gheorghe, Pădure Stavăr, Popovici Gheorghe, Simionescu Constantin, Drăgan C. Ivanciu și Silvestru Ioan, din clasa I; Nedelcu Alexandru din cl. II, Stoianovici Alexandru și Palade Costin din cl. III-a;

b) «Câte 50 lei pe lună următorilor 10 elevi ai Școalei Superioare de Comerț: Cristovici Ion, Munteanu Gheorghe, Popa Alexandru și Răzăreanu Grigore din cl. I; Lăzărescu Costache, Lupu Gheorghe și Săvescu Carol din cl. II-a; Hărțescu Ioan și Mihăilescu Virgil din cl. III-a și Petrescu Ioan din cl. IV-a.

III. «Din venitul de 11.387 lei al fondului Dr. Corneliu Păcuraru-Bianu, 40% s'a destinat pentru trei burse de câte 120 lei pe lună, dintre care două date la Școala de Horticultură din Turda elevilor Todor Gheorghe și Vărgolici Constantin din cl. II-a iar cea de a treia la Școala interioară de meserii din București elevului Toma I. Ion din cl. II-a.

IV. «Venitul și mai mic de 1.545.45 lei produs de fondul N. Rătescu s'a folosit la plata unei burse de 120 lei lunar dată elevului Ionescu G. Nicolae din cl. III-a a Școalei Superioare de Comerț din Capitală.

«Dar, oricât de mici și oricât de disproportionale ar fi aceste ajutoare sau burse — în afară de cele pe cari le întreține fondul d-lui Leon S. Arié — față de condițiunile de viață de după războiu, noi avem datoria de a arăta și cu această ocaziune recunoștința și mulțumirile Academiei față de intemeetorii acestor fonduri pentru generoasa destinație ce au științele a da unor însemnate părți din avuturile strănse de dânsii.

— Se iea act și se aprobă.

D-l I. BIANU prezintă Darea de Seamă a gestiunii Fundațiunii familiei Menachem H. Elias pe exercițiul 1925, însoțită de bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1925, de contul de gestiune și de actele justificative pentru venituri și cheltueli, înaintate Academiei spre verificare și aprobare.

— Se delegă d-l Vicepreședinte Andrei Rădulescu să examineze și să refere asupra Dării de Seamă.

Dela Fundațiunea familiei Menachem H. Elias se primește proiectul de buget al Fundațiunii pe 1927, înaintat spre aprobare în sesiune generală.

— Se delegă d-l Secretar General V. Pârvan spre a examina bugetul și referi.

La biurou se depune o propunere de modificare a art. 30, alin. 1 și art. 32 din Statute, semnată de opt membri:

(Vezi pag. 105).

D-l G. ȚIȚEICA zice că trebuința de a se lua decizii pentru acordarea Premiului Lazăr, de 50.000 lei, și a celorlalte două premii ale Statului

de aceeaș valoare, Asachi și Eliade Rădulescu, va aduce și în acest an discuția dacă ele trebuie să fie acordate în întregime sau în părți, dată fiind varietatea și inegalitatea valorilor lucrărilor prezentate la aceste premii. D-sa observă că valoarea numerică mare a lor le dă o importanță care nu se poate măsura decât cu lucrări de mare valoare. Ori menirea lor aceasta trebuie să fie, de a consacra mari valori științifice și literare. Deaceia, D-sa e de părere ca cele trei premii să rămână nedivizibile, acordându-se numai atunci, când se pot acorda și capitalizându-se atunci când nu se pot acorda.

D-l Dr. GR. ANTIPA observă că la aceste premii se prezintă și lucrări mai modeste, totuș meritoase, cari ar trebui distinse cu sume mai mici. Deaceia, D-sa e de părere că trebuie să dividem premiile, — divizibilitatea urmând să se facă după anumite norme.

D-l I. BIANU distinge două chestiuni: chestiunea divizibilității premiilor Statului și aceea a divizibilității premiului Dr. Aurel Cosma, de 100.000 lei. În ce privește premiile Statului, D-sa se unește cu părerea exprimată de d-l G. Țițeica de a rămâne nedivizibile, pe de o parte, pentru a le păstra greutatea, pe de alta, că prin lege li s'au fixat valoarea de 50.000 lei, fără adăugirea că această valoare poate fi fragmentată. Dar pentru că sunt rare lucrările cari să poată fi distinse cu premiile în chestiune, D-sa propune suprimarea modalității actuale de prezentare a scrierilor la premii, prezentare care ar trebui să revină în totul membrilor Academiei, cari cunosc valoarea publicațiilor în curs. Prin această măsură, pe lângă că s'ar selecta scrierile de reală valoare, s'ar aduce și o simplificare în efectuarea lucrărilor.

În ce privește premiul Dr. Aurel Cosma, D-sa e de părere că trebuie divizat, în două sau trei părți, spre exemplu.

D-l Secretar General V. PÂRVAN zice că nu trebuie să lăsăm nedivizibile premiile Statului. Făcându-le divizibile, nu se aduce nici un prejudiciu legii, iar în practică, a le acorda nedivizibile înseamnă a le acorda în cazuri foarte rare, adică a nu le acorda. Deaceia, să admitem posibilitatea, nu obligativitatea, divizibilității lor.

În chestiunea prezentării scrierilor la premii de către membrii, Academiei D-sa se alătură în parte la părerea d-lui I. Bianu și numai într'atât cât măsura poate evita exagerările, opinând ca, în acelaș timp, să nu împiedecăm înaintarea de scrieri de către proprii lor autori.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, încheind discuția, zice că nu ne putem pronunța asupra divizibilității premiilor Statului sau a premiului Cosma, mai înainte de a consulta legea prin care sunt instituite și actul de donație a d-lui Cosma, pentru a vedea dacă ni se pun sau nu restricții la divizibilitatea lor.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

27 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Legațiunea Germană, prin Colegul nostru corespondent d-l N. Docan, se primesc volumele II, III, IV, V, VI, IX, X și XI apărute din

«*Wissenschaftliche Ergebnisse der Expedition Filchner nach China und Tibet*», împreună cu o colecție de anexe cartografice, pe cari d-l Dr. Filchner din München le pune la dispoziția Academiei Române, pentru biblioteca ei.

— Se vor exprima mulțumiri.

D-l Secretar General V. PĂRVAN zice că în ultimul an Germania a făcut cerere de a intra în Liga Națiunilor. O atare cerere a făcut și la Consiliul Internațional de Cercetări, sprijinită de Anglia, Danemarca și Norvegia, luând hotărârea de a fi introdusă și în asociațiile științifice alăturate la Consiliul Internațional de Cercetări. Deoarece în Statutele Consiliului există articole cari nu permit aderarea la Consiliu a Statelor dușmane, s'a propus modificarea acelor articole, modificare care trebuie să premeurgă primirea Germaniei în Consiliu. Fiind o chestiune care interesează direct Secțiunea Științifică. D-sa e de părere ca propunerea să se treacă Secțiunii Științifice spre avizare.

— Se trimite Secțiunii Științifice propunerea de modificarea Statutelor Consiliului Internațional de Cercetări.

D-l G. BALȘ cetește următorul *Raport al Comisiunii pentru cercetarea contului pe anul bugetar 1924-25*:

Domnilor Colegi,

«Potrivit însărcinării ce ne-ați dat-o în sesiunea generală trecută, am cercetat în calitate de membri ai Comisiunii financiare registrele de socoteli ale Academiei pentru anul 1924-25.

«Am urmărit încasările comparându-le cu prevederile bugetului, cari s'au realizat cam în aceeași măsură ca și în anii trecuți. În fiecare an, se primesc rămășițele din anul precedent și o sumă aproximativ egală rămâne neincassată pe seama anului următor, ceea ce provine din faptul că în momentul închiderii socotelilor un număr de cupoane ale efectelor Academiei nu au ajuns încă să fie încassate, depozitul nostru fiind la Banca Națională, unde acest serviciu se face cu oarecare întârziere.

«Se mai adaugă la încasări neprevăzute și valoarea efectelor ieșite la sortii, — cari nu sunt deci venituri ci realizări de capital, — și sporurile de venituri peste prevederile bugetare.

«Cheltuelile au fost efectuate conf. prevederilor bugetare în baza mandatelor emise iar cheltuelile făcute peste prevederile bugetare au fost toate aprobate în formele cerute de către Delegațiunea Academiei.

«Actele justificative sunt toate anexate acestor piese iar înregistrările corespund întocmai.

«Incasările Academiei Române arătate în bugetul pe 1924-5 în comparație cu sumele votate în buget, fără a ține seamă de efectele ieșite la sortii și de restanțele din anul trecut 1923-4 au întrecut prevederile cu Lei 1.826.712.82.

«Acest plus de venituri a provenit din:

I. «*Bugetul fondurilor Academiei:*

1. «Cupoane de Bancă și dela efectele capitalizate.	Lei	129.388,70
2. «Din vânzarea de publicațiuni	»	36.037,—
3. «Amenzi tipografice	»	1.621,—
4. «Prelevări	»	36.688,—
5. «Dobânzi dela Banca Românească	»	10.672,—
6. «Din exploatarea pădurii Radiana (Fond. Donici).	»	378.392,10
7. «Fondul Agarici, din exploatarea pădurii Mereni și produsele școalei	»	280.592,46
8. «Moșia Olteni (fond. Carp)	»	92.295,95
9. «Moșia Caputeasca (fond A. F. Robescu)	»	17.540,—
10. «Fondul de pensiuini, din cupoane, rețineri dela funcționari, etc.	»	71.456,50
11. «Fondul Năsturel, din moșia Năsturel.	»	12.079,95
Total	Lei	1.066.763,66

«II. Fondul Adamachi	»	128.540,60
«III. « Anastassiu	»	173.526,30
«IV. « Otettelesanu	»	457.882,26
	Lei	1.826.712,82

«Din veniturile totale ale Academiei Române votate pe anul 1924/5 de. Lei 8.103.102,90
 «dacă scădem veniturile fondurilor cu destinație specială și cu cheltuelile obligatorii conform donațiunilor făcute * 4.458.917,44
 rămân venituri în sumă de. Lei 3.644.185,46

«pentru administrația proprie a Academiei Române și scopurile ei culturale.

«Din această sumă trebuiește să se facă toate cheltuelile proprii ale Academiei ca: salariile funcționarilor și personalului de serviciu, diurnele ședințelor ordinare și Sesiunii generale, Biblioteca (cumpărat de cărți, încălzit, luminat, salarii, etc.), cheltueli de administrație; întreținerea localelor, încălzit, luminat și în special tipărituri pentru Desbaterile Academiei, discursuri de recepție și tipăriturile tuturor secțiunilor Academiei.

«Ținem să atragem atențiunea încă odată asupra quantumului ridicol al care se ridică aceste venituri față de trebuințele reale ale Academiei.

«Suma de care dispune Academia din veniturile anuale fiind insuficientă ca să acopere trebuințele arătate mai sus — și mai cu seamă fiind că totul se scumpește din an în an — Academia Română este nevoită să facă cheltueli peste prevederile bugetare, cheltueli cari rămân în mod firesc în sarcina bugetului viitor.

«Aci mai jos arătăm o situație comparativă a câtorvâ conturi din trecut și din anul curent:

SPESE DE CANCELARIE

	1922/23	1923/24	1924/25
«Prevederi bugetare. Lei	100.000,—	140.000,—	160.000,—
«Cheltueli efective *	106.300,—	203.000,—	317.000,—

INTREȚINEREA LOCALELOR

«Prevederi bugetare. Lei	50.000,—	40.000,—	150.000,—
«Cheltueli efective *	53.000,—	107.000,—	271.000,—

ANALE ȘI DESBATERI

«Prevederi bugetare. Lei	120.000,—	135.000,—	250.000,—
«Cheltueli efective *	84.500,—	272.000,—	256.000,—

BIBLIOTECA

«Prevederi bugetare. Lei	200.187,—	189.604,—	1.531.886,58
«Cheltueli efective *	238.884,—	302.347,—	2.225.986,58

TIPĂRITURI, SECȚIA LITERARĂ

«Prevederi bugetare. Lei	135.190,—		
«Cheltueli efective *	205.790,—		

SECȚIA ȘTIINȚIFICĂ

Studii și cercetări

«Prevederi bugetare. Lei	69.856,20		
«Cheltueli efective *	133.000,—		

«Incassările și cheltuelile totale ale Academiei, după cum se văd din registre și din rapoartele speciale ale Directorului Contabilitații, sunt:

«Dacă din totalul veniturilor de Lei 13.465.101,61, se scad cheltuelile de Lei 9.909.159,60, rezultă un sold în numerar de Lei 3.555.942,01.

«cari repartizați pe fonduri și buget sunt:

«Lei 1.327.340,87 pentru fondurile Academiei (buget general)

* 1.250.075,58	* fondul Adamachi
* 788.192,73	* » » Otetteleşanu
* 190.332,83	* » » Tache P. Anastassiou.

«Din aceste sume se specifică că sunt sume angajate pentru lucrări ce se vor achita în anul viitor și cari s'au scos ca sold pe 1925—26:

1. «Bugetul Academiei	Lei 645.136,24
2. «Fondul Adamachi	* 251.579,35
3. » Otetteleşanu	* 101.280,84
4. » Anastassiou	* 83.905,20

Total Lei 1.081.901,63

I. VENITURI

	Prevederi bugetare		Inca-sări bugetare		- minus din incassările bugetare		+ Incassări peste prevederile bugetare		Totalul in- cassărilor peste prevederile bugetare	Totalul general				
							Inca-sări diverse	Casa în numeraț la 31 Maiu 1923						
1. Fondurile Generale	4.889.187	50	3.867.308	47	1.021.879	03	2.530.963	75	1.662.770	91	4.193.734	66	8.061.043	13
2. Fondul Adamachi	277.308	15	247.077	05	30.231	10	211.885	75	1.005.370	03	1.217.192	78	1.464.269	83
3. » Otteteleşeanu	960.260	85	722.860	05	237.400	80	664.650	41	674.065	57	1.338.715	98	2.061.576	03
4. » Tache Anastassiu	1.976.346	40	1.405.569	85	570.776	55	316.915	85	155.726	92	472.642	77	1.878.212	62
Total Lei	8.103.102	09	6.242.815	42	1.860.287	48	3.724.415	76	3.497.870	43	7.222.286	19	13.465.101	61

II. CHELTUELI

	Prevederi bugetare	Cheltueli după buget	Cheltueli în minus din prevederi	+ Cheltueli în plus	Totalul cheltuelilor					
1. Fondurile generale	5.856.535	92	4.973.230	93	883.304	99	1.760.471	33	6.733.706	26
2. Fondul Adamachi	457.374	40	196.288	05	261.086	35	17.906	20	214.194	25
3. » Otteteleşeanu	917.860	85	805.419	76	112.442	09	467.963	54	1.273.383	30
4. » Tache Anastassiu	1.976.346	40	1.388.055	29	388.291	11	99.824	50	1.687.879	75
Total Lei	9.208.117	57	7.562.994	03	1.645.123	54	2.346.165	57	9.909.159	60

iar restul de Lei 2.474.040,38 parte s'a trecut pentru capitalizat în viitor, pentru achitare de împrumuturi și parte s'a trecut la excedent după cum se va vedea mai jos.

* * *

«Efectele din anul trecut 1923—1924 au fost de nominal Lei 35.992.937,50

«lângă cari se adaugă efectele capitalizate și cele primite dela Stat pentru exproprierea moșiilor:

«la fondurile generale ale Academiei nominal Lei 3.173.000.—

«la fondul de pensuni » 200.000.—

» fonduri din al căror capital se vor da premii » 2.200.—

» fondul Otetteleşanu » 6.000.—

» » Turnescu » 1.000.—

» » pentru înzestrări » 200.000.—

» » de reparațiuni la Institutul Otetteleşanu » 103.000.—

» » Th. Stănescu, înzestrări » 2.000.—

» » Tache P. Anastassiou » 4.500.— Lei 3.691.700.—

«am avut la 30 Iunie 1925 efecte în total de nominal Lei 39.684.637,50 «cari se repartizează pe fonduri astfel:

I	}	«La 58 fonduri (buget general) nominal	Lei 14.792.250.—
		» » Fondul de pensuni »	» 1.337.600.—
		» » Fonduri cu nuda proprietate »	» 391.400.—
		» » cu al căror capital se vor da premii »	» 30.700.—
		nominal	<u>Lei 16.552.050.—</u>
II.		«La fondul Adamachi »	3.057.187,50
III	}	«La fondul Otetteleşanu Lei	10.212.500.—
		» » El. Dr. N. Turnescu »	34.000.—
		» » pentru înzestrări »	218.500.—
		» » pentru reparațiuni viitoare la Institut. dela Măgurele »	951.000.—
		» » Th. Stănescu p. înzestrări »	12.000.—
			<u>» 11.428.000.—</u>
IV		La fondul Tache P. Anastassiou »	8.684.637,50
		Total general nominal	<u>Lei 39.684.637,50</u>

* * *

«Contul zis excedent, provenit din încasărilor peste prevederile bugetare și din sumele rămase necheltuite a fost în cursul anului 1924/5 următorul:

1.	«La fondurile generale ale Academiei	Lei	312.368,78
2.	» » Adamachi	»	147.752,38
3.	» » Otetteleşanu.	»	173.612,99
4.	» » Tache P. Anastasiu	»	512.582,48
	Total	Lei	1.146.316,63

«care s'a trecut pe anul 1925/6.

«Acest excedent este numai aparent, pentrucă sumele de cari dispune Academia pentru întâmpinarea cheltuelilor fiind foarte restrânse după cum am arătat mai sus, s'au făcut cheltueli peste prevederile bugetare (cu autorizația Delegațiunii) și anume:

«Spese de cancelarie	Lei	157.000,—
«Întreținerea localelor Academiei	»	121.000,—
«Cheltueli neprevăzute	»	12.000,—
«Anale-Desbateri	»	6.000,—
«Tipărituri:		
«Secția literară	»	70.000,—
» științifică	»	63.144,—
«Bibliotecă, pentru cărți, monete, etc.	»	210.240,50
Total	Lei	639.984,50

«Excedentul arătat mai sus se trece în bugetul viitor 1925/6 la venituri. Iar pe de altă parte cheltuelile vor fi augmentate cu sumele cheltuite în plus.

«Excedentele fondurilor Adamachi și Tache Anastasiu sunt reale și se vor trece în bugetul viitor 1925/26.

«În ce privește Excedentul Fondului Otetteleşanu, după ce se vor deduce prelevările cuvenite, se va achită Ministerului Instrucțiunii conform contractului încheiat pentru școala normală de fete dela Măgurele.

«Trebuiește să arătăm cu această ocaziune că socotelile de venituri și cheltueli ale Academiei sunt făcute cu multă minuțiozitate și conștiință, și modul cum sunt ținute condicele și anexele ajutătoare permit un ușor și repede control asupra operațiunilor făcute.

«Vă rugăm să binevoiți a da celor în drept descărcarea cuvenită.»

D-l Dr. GR. ANTIPA, raportându-se la depășirile peste prevederile bugetare semnalate în raport de Comisiunea pentru cercetarea conturilor, observă că ele s'au produs sistematic și în anii anteriori și că e periculos să se mai producă și de aci înainte. Trebuie să chibzuim a întocmi bugete cât se poate mai aproape de realitate, peste ale căror prevederi să nu se mai treacă.

D-l G. BALȘ explică că plusul de cheltueli constatat nu e mai mare decât creșterea scumpetei în anul în curs. În fapt el este chiar sub cota scumpetei.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, zice că și Domnia Sa a observat depășirile peste buget. Secțiunea Istorică și Secțiunea Științifică,

spre exemplu, au cheltuit pentru tipărituri în anul în curs mai mult decât eră prevăzut în buget. Intocmind proiectul de buget pentru viitorul exercițiu. Domnia Sa arată că s'a căutat să se facă un buget real și crede că dorința d-lui Antipa va fi realizată.

D-l G. ȚIȚEICA zice că situația nu este așa de periculoasă cum o înfățișază d-l Dr. Gr. Antipa. Domnia Sa arată că unele venituri ale noastre nu s'au încassat la timp. Incassările lor ulterioare vor aduce echilibrarea veniturilor așa cum se prevăzuse în buget.

D-l I. BIANU constată că creșterea neconținută a scumpetei nu poate fi învinsă nici chiar de marile eforturi de economie ce le facem. Totuș ameliorări financiare simțitoare nu vor întârziă să se producă prin sporirea ce am izbutit a da veniturilor noastre. O mare parte din pădurile noastre prin sistemul exploatării în regie ne aduc venituri aproape duble decât până acum. Ca un exemplu anul acesta am încassat la venituri 1.800.000 lei peste prevederile bugetare.

Aducând mulțumiri Comisiunii care a cercetat conturile, propune a se da vot de descărcare asupra conturilor.

— Se votează cu unanimitate descărcarea conturilor pe 1924-25.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, propune ca să se stabilească termenii pentru cele două Comisiuni, financiară și cea pentru administrația financiară în modul următor: prima să se numească Comisiunea pentru cercetarea conturilor; cea de a doua să se numească Comisiunea bugetară a Academiei.

— Propunerea se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru cercetarea conturilor din 1925-26.

— Se realege cu unanimitate de voturi aceeași Comisiune, compusă din d-nii: G. Balș, C. Rădulescu-Motru și N. Vasilescu-Karpen.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1925-26.

— Sunt aleși cu unanimitate de voturi d-nii: Șt. Ciobanu, N. Vasilescu-Karpen și Pr. N. M. Popescu.

Se procede la alegerea Comisiunii bugetare a Academiei pentru anul 1926-27.

— Sunt realeși cu unanimitatea voturilor d-nii: Dr. Gr. Antipa, I. Bianu, I. C. Negruzzi, V. Pârvan și G. Țițeica.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

28 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l ST. CIOBANU desvoltă o comunicare: *Știri din lumea slavă asupra Românilor din veacul al XVI-lea.*

D-l I. BIANU comunică următoarea telegramă primită dela d-l Prim-Președinte al Tribunalului Lăpușna:

«Am bucuria a vă anunța că am descoperit în podul Tribunalului un adevărat tezaur național alcătuit din mii de acte și documente privind «Moldova dintre Prut și Nistru, printre cari două pergamente dela Ștefan cel Mare și multe documente dela domnitorii și dregătorii din veacurile 16, 17 și 18. Le predau cu inventar arhivei Statului Chișinău».

Prim-Președinte al Trib. Lăpușna

Darie Ștefan

D-lui Prim-Președinte al Tribunalului Lăpușna s'a răspuns prin următoarele:

«Mulțumind călduros pentru prețioasa informațiune, rugăm trimiteți «Academiei spre studiere documentele descoperite».

Se procede la alegerea unei Comisiuni de trei membri, care să întocmească proiectul de Regulament al Fondului de 300.000 lei «Jacques M. Elias».

— Se alege d-nii *V. Părvan, Andrei Rădulescu și I. Bianu*.

D-l Dr. GR. ANTIPA constată că există o Comisiune pentru reorganizarea Academiei, care ar trebui să se întrunească, cu atât mai mult cu cât d-l I. BIANU a depus propuneri scrise în acest sens.

D-l I. BIANU dă câteva lămuriri asupra propunerilor făcute de Domnia-Sa, arătând că a avut în vedere principiul că Academia trebuie să înfățișeze întreaga viață și mișcare culturală a țării.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, dezvoltă chestiunea averii testate Academiei de def. Elena Dalles, constând din imobilul din str. I. C. Brătianu, cu destinația de a se face o fundație culturală, purtând numele testatoarei, pe locul ce va rămâne în urma expropriării pentru lărgirea străzii în bulevard și cu banii ce se vor lua pe porțiunea expropriată. Arată tratativele fără rezultat duse cu Primăria în acest scop și că chestiunea a rămas să fie tranșată prin Justiție, procesul fiind în curs la Inalta Curte de Casație. Dă amănunte asupra procesului și motivelor invocate de Academie în Casație, — totul pentru a aduce cunoștințe complete și noi în această chestiune, cunoscută în parte din sesiunea trecută.

D-l G. BALȘ informează că, după constituirea actualului Consiliu municipal, Domnia Sa a văzut trecută la ordinea de zi a Consiliului, renunțarea la exproprierea în întregime a imobilului Dalles.

D-l ANDREI RĂDULESCU aduce la cunoștința plenului că din moșia Facria, făcând parte din fondul Dr. C. Păcuraru-Bianu, care ne fusese expropriată în întregime fără drept, ni s'au admis ca neexpropriabile prin Comitetul Agrar 100 Ha. și că posedăm deci acum, împreună cu conacul moșiei, suprafața de 108 Ha. Pentru exploatarea moșiei am admis tovrășia d-lui Ștefanovici, fostul arendaș al conacului, în condițiuni pe cari am căutat să le facem cât mai profitabile Academiei. Domnia-Sa arată acele condițiuni cu citări din contractul intervenit între Academie și d-l Ștefanovici și supune plenului această gestiune a Delegațiunii.

— Se ia spre cunoștință și se aprobă gestiunea Delegațiunii.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

29 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Din partea Comitetului pentru ridicarea unui bust defunctului scriitor Tudor Pamfile se primește cererea de a schimbă destinațiunea sumei de 1.650 lei colectată de Pamfile pe când eră în viață și depusă la Academie pentru un bust lui Ioan Creangă. dăruind-o menționatului Comitet pentru bustul ce urmează a se ridica acum în Tecuciu lui Tudor Pamfile.

— Se aprobă.

D-I Secretar General V. PĂRVAN arată că la Premiile Statului *Eliade Rădulescu* și *Gheorghe Lazăr* Academia a anunțat subiecte date înainte ca legea din 1924 să majoreze valoarea premiilor dela 5.000 lei, cât eră. la suma actuală de 50.000 lei. Deoarece subiectele s'au fixat în legătură cu valoarea de 5.000 lei a premiilor, acum când valoarea lor s'a mărit la 50.000 lei se impune o revizuire a subiectelor.

Apoi D-sa expune starea *Premiului Dacia-România* anunțat pentru 1927 cu subiectul: *Importanța socială a asigurărilor de viață, în special a asigurărilor de capitaluri și rentă*, arătând că valoarea premiului, fixată prin art. 2 din Regulamentul special, este nulă. Într'adevăr, valoarea premiului e socotită prin venitul pe trei ani al fondului de 15.500 lei în efecte și al capitalizărilor ce se vor putea face eventual, micșorat acest venit cu prelevările către Academie și cu costul tiparului pentru maximum 5 coale de tipar. Din această cauză nu se prezintă concurenți la premiu și nici nu se vor prezenta.

D-I I. BIANU propune ca în privința premiilor *Eliade-Rădulescu* și *Gheorghe Lazăr* să lăsăm Secțiunilor respective să decidă, iar în ce privește Premiul *Dacia-România*, să arătăm Societății care l-a înființat situația lui, atrăgându-i atenția că dacă nu-i sporește valoarea, Academia va fi silită să-l suprimă din lista premiilor ei.

— Propunerile se aprobă.

D-I ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, comunică hotărârile Delegațiunii, luate sub rezerva aprobării sesiunii generale, asupra raportului Contabilității cu No. 735 din 15 Aprilie curent, privitor la următoarele fonduri:

1. Venitul *Fondului Dimitrie A. Sturdza*, pentru burse în Germania fiind prea mic, executarea acestei dispozițiuni se va amâna pentru 5 ani, iar pentru 1927—1930 se va întrebuiți conform actului de dănie.

2. Venitul *Fondului Societății Craiovene* fiind anual de 1.646,80 lei, premiul trienal instituit de acea Societate se va sporî pe viitor la suma de 4.000 lei cu începere din 1927.

3. *Premiul bienal Neuschotz*, al fondului cu același nume, se va da numai pentru opere publicate. Pentru 1927 valoarea lui rămâne de 2.000 lei, conform publicației; pentru ceilalți ani, venitul anual al fondului fiind de 3.382,75 lei, valoarea premiului se va majora cu diferența.

4. Venitul anual al *Fondului Chițu* fiind de lei 1.122,40, premiul trienal al fondului se va sporî dela 1.000 lei, cât este, la 2.000 lei pentru 1928, la

3.000 lei pentru 1931. urmând regulat pe viitor din 3 în 3 ani de câte 3.000 lei.

D-sa roagă plenul să dea aprobare asupra acestor hotărâri ale Delegațiunii.

— Se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l Secretar General V. PĂRVAN propune ca bugetul Fundațiunii Elias pentru exercițiul 1927, înaintat spre aprobare Academiei, să fie examinat de Comisiunea pentru cercetarea conturilor Academiei.

D-l ANDREI RĂDULESCU. Vicepreședinte, zice că și Darea de seamă a Fundațiunii pe ultimele șase luni din 1925 să fie cercetată de aceeași Comisiune.

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că trebuie să respectăm principiul ca bugetul să fie trecut Delegațiunii sau Comisiunii bugetare, iar Darea de seamă să fie dată spre examinare Comisiunii pentru cercetarea conturilor. Așadar să nu se dea ambele lucrări aceleiași Comisiuni.

— În urma discuțiunii la care iau parte d-nii I. C. Negruzzi, V. Pârvan, Andrei Rădulescu, I. Al. Brătescu-Voinești și Dr. Gr. Antipa se decide ca aceeași Comisiune pentru cercetarea conturilor Academiei să examineze și Darea de seamă și bugetul Fundațiunii.

D-l Secretar General V. PĂRVAN constată necesitatea de a potrivi mersul administrației Academiei cu operațiunile Statului, care cum știm, își are începutul anului financiar la 1 Ianuarie. Cu deosebire, lucrarea de formare a bugetului se resimte de nevoia de a se face în apropierea acelei date. Deoarece însă, după Statute, bugetul se face și se votează în sesiune generală, urmează să schimbăm data sesiunii, fixând-o într-o lună din toamnă. Octomvrie sau Noemvrie spre exemplu.

D-l N. IORGA e în contra schimbării datei sesiunii pentru motive pe cari le dezvoltă și în special pentru faptul că în Octomvrie sau Noemvrie nimic nu se poate ști despre bugetul Statului, a cărui votare se face de obicei cu câteva zile înainte de 1 Ianuarie.

D-l Dr. GR. ANTIPA se alătură la părerea d-lui N. Iorga.

D-l I. BIANU e de părere contrară. D-sa arată o mulțime de nepotriviri în operațiunile administrației noastre față de mersul financiar al Statului și că votăm bugetul anticipând asupra încheierii socotelilor noastre, pendinte de exploatarea pădurilor, moșiilor, etc., care se face în mod natural în toamnă. A schimba data sesiunii în toamnă, înseamnă a aduce ordine deplină și înlesnire în administrația noastră. Pe de altă parte, colegii noștri din Cluj au cerut schimbarea sesiunii în Octomvrie pentru motive de ordin școlar și universitar.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI, Vicepreședinte, crede că e bine să menținem data actuală a sesiunii, iar pentru formarea bugetului să se țină o scurtă sesiune generală în toamnă.

— În urma discuțiunii la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, Dr. Gr. Antipa, V. Pârvan, N. Iorga și I. Bianu, se amână luarea de deciziuni până la venirea d-lor Colegi dela Cluj și Cernăuți.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

31 MAIU 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următorul: *Raport asupra activității Școlii române din Roma în anul 1925—26:*

«*Domnilor Colegi,*

«Prezentându-vă al patrulea raport anual asupra Școlii noastre dela «Roma, voi fi foarte scurt. Această instituție nu mai are nevoie a fi astăzi «recomandată pe larg atențiunii d-voastre de directorul ei, deoarece aveți «ocazia să vedeți în revistele străine de specialitate, rapoarte și dări «de seamă ale străinilor asupra însemnătății ei științifice.

«Încep, ca și anul trecut, cu depunerea pachetului de acte justificative, «pentru cheltuelile din anul 1925. Nu sunt dator a le depune. Dar e bine «ca ele să existe. Și la arhiva Academiei, cu care Școala din Roma e prin «însăș legea și regulamentul ei în strânsă legătură, curioșii pot găsi și «cetii în dosarul Școlii ceea ce i-ar interesa din punctul de vedere al «mănuirii fondurilor.

«Activitatea științifică a Școlii Române din Roma în acelaș an trecut, «1925, a fost considerabilă. Pentru acest singur an avem gata tipărite două «volume: unul de aproape 400 pp., în continuare a seriei vechi, ca vol. III «din *Ephemeris Dacoromana*, cu cinci lucrări, — celălalt, de ca. 500 pp. «ca prim volum din seria nouă, *Diplomatarium Italicum*, consacrat exclusiv «cercetărilor și descoperirilor arhivalice, cu patru lucrări. Istoria Româ- «nilor în sec. XVI—XVIII va avea a trage foloase apreciable de pe urma «descoperirilor făcute de membrii Școlii noastre în arhivele Vaticanului «și ale Propagandei Credinței. Cele două volume, gata culese și paginate «vor intra în mașină zilele acestea.»

«Colaborarea învățaților străini la activitatea Școlii noastre a con- «tinuat și în anul acesta. La 15 și 17 Martie c., d-l prof. ing. Gustavo Gio- «vannoni a ținut două prelegeri cu proiecțiuni și cu desemnuri inedite «ale autorului asupra *Operei arhitectonice a lui Bramante la Roma*. Am «fost foarte mulțumit de a avea participarea d-lui Giovannoni la vieța «științifică a Școlii noastre, deoarece secția noastră de arte, inaugurată «din anul trecut cu trimiterea a doi arhitecți nu putea fi mai onorabil «pusă în valoare decât prin strălucita colaborare a d-lui Giovannoni. «La 22 Martie, a vorbit d-l prof. Ugo Antonielli, directorul Muzeului «de Preistorie, despre *Incinerare și inhumare în protoistoria italiană*. La «25 Martie, a vorbit d-l prof. Franz Cumont, membru al Institutului «Franței, despre *Ruinele Palmyrei*. La 23 Aprilie, d-l prof. Giulio E. Rizzo «a făcut o comunicare inedită senzațională care a atras o mulțime de în- «vățați străini la ședințele științifice ale Școlii noastre, despre *Un relief «roman inedit și mozaicul lui Alexandru*. D-l Rizzo a descoperit în El- «veția, la un particular, un relief de marmură de proveniență din Roma,

«reprezentând lupte ale Romanilor cu Germanii, dar calchiat întocmai «după originalul elenistic care a servit ca model și pentru vestitul mozaic al lui Alexandru cel Mare dela Muzeul din Neapole.

«Ca de obicei, am mers și anul acesta la Pompeii și Ostia spre a ne «ține în curent cu mersul săpăturilor din cele două localități clasice de «cercetări arheologice după metodele cele mai moderne. Diferiți membri «ai Școalei au făcut apoi călătorii de studii în Italia de Sud și Sicilia ca «și în Italia de Nord, culegând materiale din muzee pentru lucrările lor «în curs. Deosebit de prietenoasă și plină de urmări a fost primirea de «care s'au bucurat arhitecții noștri, cari îndată după sosirea lor au fost «admiși de prof. Munoz, un vechiu prieten al Școalei noastre, să ia parte, «la lucrările de restaurare ale bisericii San Giorgio în Velabro, pe cari «D-sa, le conducea direct, ca suprintendent al Monumentelor din Roma «și Latium. O primire analogă îi așteaptă pe arhitecții noștri în Umbria «și Apulia, unde la data când vorbim trebuie să fi și plecat. De altă parte «d-l Roberto Paribeni, suprintendentul săpăturilor și muzeelor din Roma «și Latium, nu numai a permis, dar a și susținut din fondurile direcțiunii «sale anume sondaje și săpături arheologice necesare pentru lucrarea «despre Aricia a unuia din membrii arheologici ai Școalei noastre.

«Lucrările pentru anul 1926, având a apare la anul, sunt așa de nu- «meroase (11 de toate) și varietatea și importanța lor e așa de remarca- «bilă, încât am bună speranță că aprecierile binevoitoare făcute atât în «țară, cât, mai ales, în străinătate, nu vor fi desmințite nici în viitor. Nu «caș putea însă încheia raportul meu, fără a adresa mulțumirile mele spe- «ciale Colegului nostru d-l Alex. Lăpedatu, fostul ministru al Artelor, «care a plătit în cursul anului trecut mai bine de jumătate din cheltuielile «de tipar ale Anuarului nostru, iar în anul acesta a prevăzut o subvenție «prin buget pentru secția de arte a Școalei noastre.»

— Se ia act.

D-l Secretar General V. PÂRVAN aduce spre aprobarea plenului propunerea de modificarea Art. 30 alin. 1 și Art. 32 din Statute, depusă la biurou în ședința dela 26 Maiu curent.

«La art. 30 alin. 1 :

«*Membrii Onorari se aleg de către Academie — după propunerea a cinci «membri — atât dintre Români cât și dintre străini — etc.*

«Propunerea se va depune la biurou cu trei zile înaintea votării.

«Art. 32. Membrii Onorari și Corespondenți se aleg cu două treimi «din voturile membrilor Academiei prezenți în Sesiune generală, în urma «propunerii a cinci membri, depusă la biurou cu trei zile înaintea votării.

— Propunerea se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l I. BIANU cetește o propunere pentru alegerea Generalului Berthelot ca membru onorar, fiind semnată de opt membri:

(Text vezi pag. 137.)

— Se va procedea la votarea propunerii peste trei zile, în conformitate cu Art. 30 alin. 1 din Statute.

D-l M. C. SUTZU amintește că în sesiunea trecută a cerut modificarea modului de alegere a membrilor Academiei. Comisiunea pentru studierea și pregătirea modificărilor necesare nu a dat rezultatele dorite. D-sa crede că a sosit momentul refacerii totale a articolelor din Statute privitoare la această chestiune, pentru ca, în sfârșit, Academia să deschidă larg porțile tuturor superiorităților recunoscute. Această reformare se impune mai ales pentru Secțiunea Științifică, care, prin numărul de 12 membri, se vedește a fi prea mică față de lărgirea prin descoperiri a științelor. De aceea, D-sa e de părere ca Secțiunea Științifică să se dubleze, jumătate având să reprezinte științele naturale în genere, cealaltă jumătate științele matematice și fizico-chimice.

D-l Dr. GR. ANTIPA se alătură la părerea d-lui Sutzu și cere ca să se întrunească Comisiunea pentru reorganizarea Academiei pentru a întocmi un proiect de reformă, care să fie supus discuției.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI pune la ordinea de zi chestiunea, discutată într-o ședință anterioară, a divizibilității marilor premii ale Academiei — Premiile Dr. Aurel Cosma și Premiile Statului — și dă cuvântul d-lui Andrei Rădulescu.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, zice că reluând discuția asupra divizibilității premiilor mari, revenim asupra unei deciziuni din sesiunea trecută, prin care se conchidea la nedivizibilitatea lor.

Având să ne pronunțăm mai întâiu asupra premiilor Dr. Aurel Cosma de 100.000 lei, 30.000 și 20.000 lei, trebuie să ne referim la actul de donație al întemeietorului lor. D-sa arată că actul de donație se opune la divizibilitatea premiilor și, deci, acordarea lor în întregime rămâne indiscutabilă.

În ce privește premiile Statului, legea din 1924 a modificat Art. 4 din legea dela 1879: pe când după legea din 1879 Academia putea hotărî valoarea premiilor la cel puțin 5.000 lei, după legea din 1924 Academia are latitudinea să fixeze valoarea fiecărui premiu până la cel mult 50.000 lei. Așadar nu există nici o piedecă pentru divizibilitatea lor. Acest fapt ne-a făcut pe câțiva să propunem încă de acum un an divizibilitatea lor pentru cazuri excepționale.

D-l Dr. V. BABEȘ crede că trebuie să admitem principiul introdus de Academiiile străine, de a acordă pe lângă premii și sume de încurajare pentru scrierile mai mici, dar meritoase, cari nu pot concura la suma de 50.000 lei a premiilor.

D-l Dr. G. MARINESCU, Vicepreședinte, se unește cu părerea d-lui Andrei Rădulescu pentru motivele expuse și pentru motivul că a acordă premiile împărțite s'ar ușură sarcina noastră, dând satisfacție mai multor concurenți deodată.

D-l G. ȚIȚEICA interpretează textul legii în care se scrie de fiecare premiu în sensul că se vorbește de câte un singur premiu, unul și indivizibil. Așadar legea s'ar opune la divizibilitatea lor. Dacă se spune că valoarea

lor poate fi hotărîtă până la cel mult 50.000 lei, aceasta înseamnă că putem da mai puțin de 50.000 lei din fiecare premiu considerat în parte. Legea mai prevede și cazurile în cari pot rămâne sume disponibile, indicând ca întrebuintarea lor să se facă fie pentru crearea unui nou premiu, fie pentru majorarea premiilor existente. De aci trebuie să deducem că putem creă premii purtând același nume cu premiile dela cari au rămas sume disponibile. Sumele disponibile dela Premiul Lazăr, spre ex., vor puteă constitui un premiu Lazăr, dar nu altul, și tot așa cu sumele ce ar rămâne dela premiile Eliade-Rădulescu și Gh. Asachi.

D-l I. BIANU arată că legea dela 1924 este continuarea celei dela 1879. Prin legea dela 1879 s'a fixat valoarea premiilor la cel puțin 5.000 lei. Înainte de războiu s'a discutat în dese rânduri oportunitatea împărțirii lor și s'a admis ca să rămână întregi. Întregi dară trebuie să rămână și acum, întrucât actualele premii nu sunt decât cele dinainte de războiu majorate prin înmulțirea cu 30, cerută de noi Statului în 1924. Nu mai poate fi deci vorba și de alte premii în afară de cele trei și nici de sume cari ar rămâne disponibile, pentrucă n'au de unde rămâne.

D-l Dr. GR. ANTIPA constată că din textul legii reiese clar că premiile pot fi divizibile. Desigur, idealul este a da premii mari pentru stimularea la mari opere științifice sau literare. Cazurile fiind însă rare, D-sa propune ca împărțirea să se facă în cel mult trei părți, iar sumele ce ar rămâne disponibile să se folosească pentru lucrări științifice.

D-l I. BIANU amintește că înainte de războiu sumele capitalizate din neacordarea premiilor se foloseau pentru tipărirea manuscriselor premiate cu aceleași premii.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI roagă să se formuleze propuneri scrise.

D-l SEXTIL PUȘCARIU formulează o propunere, care se ia drept bază a discuțiunii.

— În urma discuțiunii la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, Sextil Pușcariu, V. Pârvan, N. Vasilescu-Karpen și M. Sadoveanu, se formulează definitiv și se aprobă următoarea propunere:

«Premiile Lazăr, Asachi și Eliade Rădulescu de câte 50.000 lei pot fi reduse, după propunerea secțiunilor respective, până la suma de 25.000 lei. Dacă a avut loc această reducere, sumele rămase vor fi întrebuințate sau pentru crearea câte unui nou premiu pentru anii următori sau pentru majorarea celorlalte premii ale secțiunii respective, în sesiunea curentă».

D-l I. BIANU aduce la cunoștința plenului că d-na Zoe Mavrodin, din Capitală, a deșus la Tribunalul Ilfov un testament mistic prin care lasă Academiei o sumă de 100.000 lei pentru înființarea unui premiu literar care să poarte numele defunctului poet Locot. I. N. Iancovescu. Dar în afară de cei 100.000 lei, d-na Mavrodin a dat și Academia a primit în depozit, suma de 10.000 lei ca premiul să se publice chiar în actuala sesiune. S'a scris d-nei Mavrodin, că în conf. cu Regulamentul Premiilor, premiul dorit nu se poate

anunță decât în anul viitor. Urmează deci să decidem publicarea premiului de 10.000 lei pentru viitoarea sesiune.

— Se decide a se publica pentru sesiunea 1927 un premiu de 10.000 lei pentru publicațiuni literare, purtând numele: *Premiul Locot. Ion N. Iancovescu*.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ cetește următoarea propunere semnată de șase membri:

«Subsemnații propunem ca art. 65 din Regulamentul general să se modifice în sensul de a se plăti membrilor o diurnă de 250 lei de ședință în cursul anului.

— Propunerea se aprobă.

D-l I. BIANU arată că avem semănături cari ar trebui asigurate. Însă prețurile asigurărilor s'au sporit peste măsură prin cartelarea societăților de asigurare. Pentru semănăturile noastre ar trebui să plătim suma de 150.000 lei la o valoare a lor de aproape 2 milioane.

— Se decide să se facă asigurarea.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

1 Iunie 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice dela 1 Iunie curent, prin care secțiunea alege cu 7 voturi pentru și 2 contra pe d-l prof. de Chimie Petre Bogdan, dela Universitatea din Iași, spre a fi propus plenului pentru alegerea ca membru al Academiei în locul regretatului Anghel Saligny. Se mai hotărăște ca d-nii Dr. G. Marinescu și N. Donici, membru onorar, să redacteze propunerea de răspuns către Consiliul Internațional de Cercetări spre a fi supus plenului.

D-l Secretar General V. PĂRVAN prezintă în dar pentru Biblioteca Academiei primul volum din harta arheologică a Lațiului întocmită de d-l Giuseppe Lugli, Secretarul Școlii Române din Roma, după însărcinarea dată de Uniunea națională a Academiiilor italiene.

D-l Secretar General V. PĂRVAN anunță că la biurou s'au depus propuneri pentru alegerea de membri onorari sau corespondenți a d-lor: Nyrop, Angelo Pernice, Charles Bémont, Roberto Paribeni, Edmond Pottier, Giuseppe Lugli, Henri Focillon, Franz Cumont, Jérôme Carcopino și René Cagnat.

D-l EM. RACOVIȚĂ prezintă în omagiu Academiei Române *Catalogul revistelor științifice și medicale din Cluj* alcătuit sub direcția D-sale de d-l A. Valentiny, primul bibliotecar al Bibliotecii Universitare din Cluj. D-sa arată că a făcut acest catalog spre a răspunde accentuatei crize bibliografice nu numai din țară, ci din lumea întreagă. Pretutindeni revistele se înmulțesc și prețurile li se sporesc, fără însă ca fondurile pentru procurarea lor să se

ridice. La noi și în alte centre culturale cu valută redusă, din contra, scad. Din această cauză nu putem continua seriile existente, necum a creă altele noi. Nevoia de împrumuturi naționale și internaționale se face din ce în ce mai simțită. Spre înlesnirea împrumuturilor, cari reclamă o cunoaștere bibliografică amănunțită a publicațiilor, și spre știința precisă de a cumpără aceeace n'avem și a nu cumpără din aceeace avem, D-sa a redactat catalogul revistelor științifice și medicale din Bibliotecile din Cluj, — acesta fiind un mijloc dintre cele mai eficace în lupta ce trebuie să dăm cu criza bibliografică.

D-l I. BIANU exprimă sincere și călduroase felicitări d-lui Racoviță pentru inovația adusă. Fiind singura practică în viața noastră științifică. D-sa zice că a dorit să se facă o publicație care să ne dea cunoașterea bibliografică completă a colecțiilor existente în bibliotecile Academiei și Universităților din Cluj, Iași și Cernăuți.

D-l M. C. SUTZU semnaleză suprimarea, din cauza lipsei de fonduri, a abonamentelor la revistele numismatice străine, cari erau foarte prețioase pentru Cabinetul nostru numismatic.

D-l ST. CIOBANU înștiințează că încă din 1921, însărcinat de Ministerul Instrucțiunii să cerceteze bibliotecile școalelor din Basarabia, a găsit cărți de un rar interes pentru noi. D-sa a ridicat o parte din ele și le-a trimis Ministerului Instrucțiunii în 1923. În convingerea că ele ar putea să dispară, propune ca Academia să intervie să fie predate Bibliotecii ei.

D-l I. SIMIONESCU constată cu d-l Racoviță că trăim în criza cărții. Totuși bibliotecile Universităților și Institutelor noastre posedă colecțiuni complete, cari rămân însă necunoscute și necercetate din cauza lipsei publicațiilor bibliografice. Pentru a înlătura acest simțit neajuns, D-sa e de părere ca Academia să facă un apel către Universități și diferitele noastre Institute să-și tipărească cataloagele cărților lor, iar Academia să le centralizeze într'o mare publicațiune bibliografică, care să înlesnească și schimbul publicațiilor și cunoașterea colecțiilor din țară.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

2 IUNIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorie din 2 Iunie curent, prin care:

- a) Secțiunea admite a se cumpără lucrarea «Caragiani» cu 10.000 lei;
- b) Hotărăște ca Premiul Dr. Aurel Cosma, de 100.000 lei, din anul acesta, să nu fie acordat;
- c) Discutându-se alegerea a doi membri corespondenți, s'a propus și s'au ales cu unanimitate de voturi d-nii V. Drăghiceanu și Gh. Tașcă;

d) S'a propus, spre a fi recomandat plenului pentru calitatea de membru onorar, pastorul V. Roth.

— Se va procede la alegerea prin votare în plen peste trei zile.

D-l N. VASILESCU-KARPEN depune la birou o propunere semnată de 9 membri pentru alegerea ca membru onorar a d-lui Inginer Elie Radu

— Se va procede la alegere prin votare peste trei zile.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

3 IUNIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următorul *Raport asupra celei de a VII-a sesiuni ordinare anuale a Comitetului Uniunii Academice Internaționale la Bruxelles (10-12 Maiu 1926)*:

«Și în anul acesta, participarea la lucrările Uniunii a fost foarte vie. «Au fost prezente cincisprezece națiuni reprezentate prin 23 de delegați «și 10 experți. Alături de întreprinderile științifice mai vechi, și asupra «mersului cărora voi reveni, au venit înaintea Adunării două propuneri «noui: 1) O anchetă asupra bibliografiei științelor filologice și istorice «și a științelor politice și sociale, propusă de Consiliul Societăților Sa- «vante Americane și 2) O enciclopedie a dreptului internațional public «și privat, propusă de Academia din Amsterdam. Ambele propuneri au «fost admise spre a intra în programul de activitate al U. A. I.: prima, de «îndată ce lucrările preparatoare vor fi gata, — a doua, după ce Academia «din Amsterdam va veni cu un program amănunțit.

«Starea vechilor întreprinderi e următoarea:

A. «*Corpus vaselor antice*, sub direcția d-lui Edmont Pottier, înain- «tează repede aducând materiale foarte importante atât clasice cât și proto- «istorice: Belgia, Danemarca, Spania, Statele-Unite, Anglia, Italia și Fran- «cia au prezentat mai multe fascicule gata și o întreagă serie în preparație.

B. «*Catalogul manuscrisurilor grecești de alchimie*, sub direcția d-lor «Bidez, Cumont, Delatte, Heiberg și Lagercrantz e în progres: alături «de cele trei volume publicate până acum, privind manuscrisurile din Pa- «ris, cele italienești și cele din Insulele Britanice, alte două volume sunt «aproape gata.

C. D. «*Ediția operelor lui Grotius și Dicționarul dreptului consuetu- «dinar al Indoneziei* sunt în grija Academiei din Amsterdam.

E. «Foarte importante progrese face *Dicționarul latin medieval*, a «cărui revistă periodică *Archivum Latinitatis Medii Aevi*, comentând toate «studiile pregătitoare și diferitele controverse de amănunt, vă este bine «cunoscută. Culegerea de material pe fișe identice urmează extrem de «activă în America, Anglia, Franța, Italia și Spania. D-l Baxter ne-a co- «municat că într'o călătorie la München a pus bazele unei înțelegeri

și colaborări cu comitetul german al Thesaurului limbii latine publicat de Academiiile germane, în sensul ca Germanii să pue la dispoziția Comitetului Uniunii pentru Du Cange toate fișele lor de epocă târzie, evitându-se astfel o dublă osteneală. U. A. I a aprobat tratativele d-lui Baxter și a acordat o sumă de 10.000 fr. pentru copierea tuturor fișelor respective dela München.

F. «*Forma Romani Imperii*» a început deasemenea să apară. Primul volum, pe care am avut onoarea să vi-l prezint într'o ședință precedentă lucrut de d-nii Lugli și Gismondî ca însărcinați ai Uniunii Academice Naționale Italiene, privește harta Lațului, tratând cu o mare bogăție de ilustrații regiunea dela Anxur-Terracina. Un al doilea volum e în pregătire pentru partea de V a Galliei Cisalpine. Un al treilea se începe în Etruria. Belgia a prezentat lucrările pregătitoare pentru o hartă de total în vremea preistorică și romană. România a anunțat terminarea ridicării pe teren a regiunii dela S. de București. Spania și Jugoslavia au prezentat hărți generale ori relevouri de detalii cari vor servi pentru ridicarea hărții acelei mari, deopotrivă preistorice ca și romane.

G. «*Suplementele la Corpurile de Inscricții grecești și latinești*». Italia a prezentat primele coale de tipar din prima fasciculă. Ca și Franca în Africa Romană, Italia a reluat pentru teritoriul ei toate inscripțiile fără deosebire, adică reface întregul C. I. L. german, și nu se mărginește la inedite. În vreme însă ce Franța a schimbat și sistemul de publicare dând un larg comentat francez. Italianii păstrează sistemul german de foarte scurtă descriere a monumentului, în foile prezentate întâi dând și dimensiunile p etrelor. Credem greșit sistemul de a relua toate inscripțiile. Partea veche nu va putea fi refăcută nici în cincizeci de ani iar partea nouă, cu descoperirile recente trebuind înglobată în cea veche la regiunile respective va trebui încă ani îndelungați căutată mereu tot prin revistele nenumărate unde inscripțiile au fost publicate îndată după găsire. Totodată, Germanii vor fi perfect autorizați prin acest sistem nou, care cearcă a desființat Corpul dela Berlin, să-l continue ei dând suplementele de cari avem imediată nevoie și rezultatul va fi că vom continua cu toții și pentru partea veche și cea nouă a folosi tot numai corpul german. Jugoslavia a prezentat o serie de fotografii după inscripții nouă din Dalmația. Britania nu a fost prezentă din cauza grevei generale, dar știm că micul vol. VII din CIL dela Berlin devine acum la Londra, grație multelor descoperiri nouă, o operă monumentală. La noi lucrarea se va face deosebit: pentru inscripțiile latine în continuare la CIL. III, iar pentru cele grecești într'un volum aparte ca în Rusia meridională.

H. «Cercetările în arhivele europene cu privire la *documentele istorice inedite asupra Japoniei*» au început a da rezultate interesante: Olanda, Portugalia, Italia și Franța au anunțat informații numeroase. Centrala lucrării e la Bruxelles, sub direcția ambasadorului Adatci.

I. «*Asupra sistemului de transcriere fonetică și transliterație*», chestiune ridicată de Academia daneză, încă nu s'a ajuns la o hotărîre definitivă.

J. «*Iconografia celtică* a regretatului savant polonez Bienkowski va apărea la Paris sub auspiciile U. A. I.

K. «Grecia a adus în fotografii negre și colorate prima colecție de planșe din marea lucrare eleno-franceză cu privire la mozaicele antice descoperite în Grecia. Sistemul cel mai practic de reproducere s'a dovedit a fi acela al fotografiei pe scară mare, și a colorării pietricelelor pe fotografia însăși, iar nu a desenului și aquarelii cari dau rezultate mediocre din punctul de vedere al exactității. Italia a declarat că se pregătește a lua și ea parte la Corpul Mozaicelor editat sub auspiciile U. A. I.

«În sfârșit, o chestiune foarte importantă pe care aveam a o rezolva U. A. I. anul acesta era intrarea Germaniei în U. A. I. Norvegia și Olanda cari au luaseră inițiativa în această chestiune doreau să se procedeze în chip excepțional, în afară de prevederile statutelor noastre. Păreră generală a fost că această procedură ar constitui un precedent periculos, iar de altă parte, e și total inutilă. U. A. I. fiind unanimă în a admite intrarea Germaniei, se va proceda după statute: fie Germania direct, fie trei națiuni din sânul Uniunii, indirect, vor cere admiterea Germaniei în Uniune. Aceasta se va face chiar în prima ședință a sesiunii anuale din Maiu 1927. Germania va putea să-și trimeată delegații chiar la această sesiune, deoarece la un ceas după deschiderea sesiunii chestiunea va fi rezolvată unanim și Germania va putea imediat lua loc printre noi și va putea lucra efectiv.

«Această modalitate, clarificată atât prin expunerea delegaților Belgiei cât și a celor ai Franței, a fost adoptată unanim de Adunare. «y comprises» Norvegia și Olanda».

— Se ia act.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următoarea *Dare de Seamă asupra Adunării ținute la Geneva la 14 și 15 Maiu 1926 pentru organizarea Comitetului Internațional al Științelor istorice*:

«Printre instrucțiunile date de Congresul istoric internațional ținut la Bruxelles în 1923, membrilor Biuroului său, fusese și organizarea unui Comitet internațional al Științelor Istorice. Biuroul Congresului, după lucrările preparatoare făcute în 1924 și în urma ajutorului material acordat de Asociația Istorică Americană, a trecut la înfăptuirea Comitetului numit, convocând la Geneva pe ziua de 14 Maiu c., o Adunare a delegaților (cel puțin unul și cel mult doi) a 27 de țări. Au răspuns la invitație 19 țări, cele mai multe cu câte doi delegați. Astfel s'a putut imediat constituit și începe discuția statutelor propuse pentru Comitetul Internațional al Științelor Istorice, al cărui scop e următorul: «CISI e creat pentru a lucra la dezvoltarea științelor istorice procedând pe cale de cooperare internațională. El va organiza congresele internaționale ale științelor istorice, va stabili regulamentul Congreselor și va publica Darea de Seamă, va fixa locul și epoca fiecărui congres, va promova pentru fiecare congres formarea unui Comitet Național de organizare și va prepara programul Congresului de acord cu acest comitet.

«Adaog la acest raport, până la sosirea textului definitiv, notele mele eși diferitele piese de sprijin cu privire, deoparte, la textul statutelor iar de alta, la însăși Adunarea dela Geneva.

«După votarea statutelor, Biouroul vechiu de sub prezidenția d-lui Pirenne s'a demis și un nou biourow a fost ales, potrivit statutelor, compus astfel: Președinte Koht (Norvegia); vicepreședinți: un austriac (Dopsch) eși un belgian (Pirenne), — secretar general un francez (Lhéritier), — casier un american (Waldo Leland, promotorul întregii mișcări) și patru membri assesori un german (Reincke Bloch), un danez (Friis), un englez (Temperley) și un italian (De Sanctis). S'a ales provizoriu ca sediu Washington, dar pentru secretariatul general s'a fixat încă de pe acum Parisul, unde Institutul de Cooperatie Intelectuală a oferit ospitalitatea sa perpetuă pentru biourourile Comitetului Istoric Internațional.

«Odată votate statutele și ales noul Biourow, s'a procedat la rezolvirea celorlalte chestiuni pentru cari eră convocat Comitetul:

1. «S'a fixat, în urma renunțării Poloniei, exprimate de d-l Dembinski, ca sediu al congresului istoric din 1928, Oslo.

2. «S'a aprobat raportul d-lui Lhéritier cu privire la un Anuar de Bibliografie Istorică, de caracter larg internațional, având a fi redactat de un comitet restrâns, cu sediul la Paris și sub îngrijirea d-lui Lhéritier ca redactor și editor central. Delegații Germaniei au declarat că învâțații germani vor ține seamă de noul anuar, modificând puțin spre o bibliografie mai mult națională și de amănunte, cunoscutele *Jahresberichte der Geschichtswissenschaft*, astfel ca ele să nu facă double emploi cu noul anuar la care dealtfel ei înșiși ar avea a colabora.

3. «S'a aprobat raportul d-lui Pirenne privitor la crearea unei mari reviste internaționale de istorie economică, pusă ca și anuarul bibliografic de sub punctul 2, tot sub auspiciile Comitetului Internațional al Științelor Istorice. D-l Pirenne a accentuat că nici această publicație nu are cumvâ a face double emploi cu revista analoagă germană de sub direcția d-lui von Below, ci își va avea un câmp cu totul deosebit de activitate.

4. «Potrivit cu sugestiile făcute de delegatul Braziliei, completate prin acela ale delegatul Japoniei, s'a decis a se ține seamă în activitatea informativă a publicațiilor patronate de Comitetul Internațional al Științelor Istorice, de lucrările istorice ale învățaților transoceanici și în special din America lațină, destul de neglijate până acum.

5. «S'a hotărît a se publica o Dare de Seamă pe larg, pe cât posibil după stenograme, asupra desbaterilor Adunării dela Geneva și a se trimite această broșură împreună cu o invitație oficială din partea biourowului, tuturor marilor organizații științifice din lume, cari au ca scop principal studiul științelor istorice, cu rugămintea de a aderă la Comitetul Internațional intrând în această organizație pe baza statutelor votate de actualul Comitet al celor nouăsprezece națiuni adunate la 14 Maiu la Geneva».

— Se ia act.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următorul *Raport despre casa și construcția mausoleului la mormântul lui Vasile Alecsandri la Mircești:*

Domnilor Colegi,

«Urmărind ani de-a rândul împlinirea datoriei de pietate față de poetul național Vasile Alecsandri, de a-i restaura casa și a ridica o capelă pe mormântul lui din Mircești, Academia, mulțumită interesului purtat acestei chestiuni de Colegul nostru d-l Al. Lăpedatu, a putut face reparațiile necesare la casa poetului încă de acum un an, prin subvențiuni acordate de Ministerul Artelor, al cărui conducător eră Colegul nostru. «și a putut vedea începându-se, sub auspiciile ei, lucrarea de construcție a mausoleului pe mormântul poetului. Știți din raportul din sesiunea trecută asupra acestei chestiuni că Ministerul Artelor și-a luat asupra-și întreaga construcție a mausoleului, subvenționând-o dela început cu un fond de 600.000 lei. Speranțele noastre de atunci erau ca lucrarea să fie terminată până în toamna trecută, dar necesitățile tehnice au întârziat sfârșirea lucrării.

«Pe măsura înaintării ei, lucrarea a cerut sume noi: Astfel numai cheltuelile din anul trecut s'au ridicat la 1.000.000 lei, iar în anul în curs Ministerul Artelor, prin îngrijirea Colegului Lăpedatu, a înscris o nouă sumă de 762.000 lei pentru continuarea și desăvârșirea lucrării. În colaborare cu silințele Ministerului, Domniile Voastre ați incredințat, în ședința dela 19 Martie, pictorului Paul Molda facerea picturii decorative a mausoleului prin aprecierea ce ați dat asupra proiectului său, iar într-o ședință anterioară ați însărcinat pe d-nii Colegi I. C. Negruzzi, I. «Bianu și Al. Lăpedatu să se îngrijească de redactarea celor două inscripții pentru mormântul poetului și pentru mausoleu.

«Preparând inaugurarea mausoleului, pe care o dorim să fie în timpul curenteii sesiuni, Ministrul Artelor a incredințat Colegului nostru G. «Bogdan-Duică redactarea unei monografii asupra vieții și înfăptuirilor literare ale marelui poet. Subvenționată cu 100.000 lei de Colegul nostru d-l Al. Lăpedatu, din timpul când D-sa eră ministru, monografia se «tipărește și ar fi gata să iasă de sub presă, dacă apariția ei n'ar fi condiționată de inaugurarea însăși a mausoleului.

«Dar speranța noastră că construcția va fi fost până acum terminată s'a lovit în realizarea ei de greutatea, dacă nu de încetineala, cu care ea «se face. De curând P. S. Episcopul de Roman — căruia-i exprimăm și «acel mulțumirile noastre pentru interesul ce poartă acestei lucrări — ne-a «înștiințat că nu se depune nici atâta stăruință în lucrare cât ar fi nevoie «ca să putem vedea clădirea sub acoperiș. Am intervenit, în consecință, «la Ministerul Cultelor și Artelor cu rugămintea de a lua cele mai eficace «dispozițiuni pentru ca lucrarea să fie executată în timpul cel mai scurt. «urătând că ea stă până astăzi suspendată.

«Dorind ca Ministerul să ia măsurile cerute, încheiem acest raport «aducând și cu acest prilej d-lui Coleg Al. Lăpedatu mulțumirile Insti- «tuțiunii noastre pentru deosebita atențiune ce a dat acestei chestiuni».

D-l AL. LĂPEDATU. luând cuvântul asupra raportului, zice că nu trebuie să avem o părere așa de pesimistă asupra mersului construcției mausoleului, ca acea exprimată de P. S. Episcopul Lucian de Roman, în scrisoarea P. S. Sale. E adevărat că în antrepriza lucrării n'am avut un antreprenor de zel. Dar, în afară de aceasta, au fost și motive serioase cari au întârziat lucrarea. D-sa informează că chiar azi a stăruit la d-l Goldiș, Ministrul Cultelor și Artelor, ca să ia măsuri pentru activarea lucrării, care, după convingerea D-sale, se va termina până la toamnă. D-sa a stăruit, în acelaș timp, să nu se știrbească hotărîrea ca pictura decorativă a mausoleului să se facă de d-l Paul Molda, respectându-se astfel alegerea făcută de Academie între schițele propuse de Minister.

D-l G. ȚIȚEICA cetește următoarea *Dare de Seamă a Comisiunii școlare pe anul 1925-26*:

«Școlile întreținute din fondurile lăsate Academiei de *Ion Otteteleșanu*. *Tache Anastassiou* și *Ion C. Agarici* au funcționat și în anul care se încheie în condiții multumitoare.

1. «Precum știți, școala dela *Măgurele* funcționează astăzi ca școală «Normală de fete a Statului sub numele de *Institutul Ion Otteteleșeanu*, «Școală Normală de fete. Academia varsă în fiecare an venitul fondului «Ministerului de Instrucție, care întreține școala și clădirea.

«În anul acesta, școala a avut 269 eleve, dintre cari 60, sărace și orfane, au întreaga întreținere gratuită; ele au primit cărți, materii școlare, șorțuri, rufărie, încălțăminte și toate trebuințele pentru școală și internat. Școala a avut anul trecut 40 absolvente.

«Atmosfera școlii, cu parcul, grădina și clădirile bine îngrijite, este «favorabilă studiului și pregătirii liniștite și în acelaș temeinice pentru «misiunea de învățătoare. Directoarea și întreg corpul didactic își fac «datoria în acest scop.

2. «Școala de agricultură *Ion C. Agarici* dela Moara Grecilor, jud. «Vasluiu, vă este cunoscută prin spiritul de harnică gospodărie, rezultatul «unei conduceri îndelungate și energice a directorului său, d-l Cotea, dela «înființare și până acum.

«Școala are 39 elevi, împărțiți în trei clase. În toamna anului trecut, 9 «elevi au terminat școala și au fost trimiși să facă practică la pepiniere, la «Regia Monopolului Statului, la moșii particulare, iar unul a fost păstrat «la școală ca șef de cultură.

«Pregătirea elevilor, din punct de vedere teoretic, întâmpină, mai ales «la început, oarecari greutăți, deoarece elevii vin din școlile primare «foarte slab pregătiți; nu știu să scrie, alții nu cetesc bine, mulți nu cunosc «tabla înmulțirii.

«Lucrările câmpului se fac cu elevii. Tot terenul de cultură al școlii «a fost cultivat după un plan bine chibzuit, potrivit principiilor științifice «și numai cu sămânță selecționată. Culturile, la câmp și în grădină, se «prezintă foarte frumoase și, dacă timpul va rămâne favorabil, se anunță «o recoltă îmbelșugată.

«In ateliere s'a lucrat serios și cu spor, iar vitele școalei au fost întreținute cu îngrijire.

3. «Școala inferioară de agricultură *Tache Anastasiu* dela Țigănești se resimte și astăzi din schimburile succesive ale direcției. Este totuș o școală bună, care a dat până acum 112 absolvenți, unii funcționari agricoli la Stat, alții la particulari, o bună parte face agricultură pe seama lor și patru se găsesc în continuare de studii. Școala a obținut 6 medalii la diferite expoziții agricole, de industrie casnică, zootehnice, iar acum în urmă o a 7-a de aur la expoziția zootehnică dela Nicorești.

«Școala a funcționat cu 59 elevi: 25 în cl. I, 22 în a II-a și 11 în cl. III-a și un practicant.

«Personalul didactic, ca și la școalele Statului, e nestatornic. Poate, după cum cere directorul școalei, ar trebui să introducem gradații. Acum școala n'are institutor agronom, iar învățătoarea a demisionat. Deasemena nu se găsește pomolog-grădinar.

«S'a dat elevilor pregătire teoretică serioasă, completată printr'o excursie, cu elevii anului III, la expoziția dela Chișinău.

«S'au făcut toate lucrările la câmp, în livada cu pomi, la vie, în grădina de zarzavat și în ateliere. Școala are o pepinieră de pomi roditori: ameri, peri, caiși, gutui, duzi etc., foarte instructivă pentru elevi.

«Creșterea vitelor este făcută cu îngrijire, mai ales boi, cai, porci și oi. Creșterea păsărilor a dat și ea venituri bune.

4. «Școala primară dela Călmățuiu a funcționat regulat, după cum se constată din rapoartele din cursul anului.

«Cu toate greutățile materiale actuale, Școalele Academiei continuă sub o statornică priveghere, activitatea lor folositoare elevilor și Țării și păstrează, pe această cale, neuitată amintirea donatorilor».
— Se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-1 DIM. GUSTI cetește următorul *Raport al Comisiunii Fondurilor I. Scorțeanu și I. Fătu pentru lucrările făcute în anul 1925-26:*

«In conformitate cu deciziunile luate de Domniile-Voastre în ședința dela 2 Iunie 1925, s'a destinat suma de 63.500 lei din venitul fondului Ion Fătu și suma de lei 1.370,50 din venitul fondului Ion Scorțeanu pentru procurarea de cărți didactice și religioase, cari să fie împărțite școlarilor lipsiți de mijloace dela școalele primare rurale din județele Maramureș, Sălaj, Satu-Mare și Bihor.

«Pentru a găsi mijloacele cele mai potrivite spre distribuirea ajutoarelor cuprinse în sumele arătate, s'au cerut informațiuni dela Ministerul Instrucțiunii asupra Regiunii Școlare în care cad cele patru județe. Ni s'a indicat regiunea II-a școlară cu sediul în Oradea-Mare, căreia prin adresa cu No. 1339 din 11 Septembrie 1925, i s'au trimis sumele, cu rugămintea de a lua măsurile convenite pentru distribuția acestor ajutoare prin organele școlare respective.

«D-l Inspector al Regiunii, ținând seamă de dispozițiunile date de Academie și de starea materială a județelor, a repartizat Revizoratelor Școlare cele două sume precum urmează:

«Pentru jud. Bihor, lei 21.500 din Fondul Fătu și 400 lei din Fondul «Scorțeanu;

«Pentru jud. Satu-Mare, 12.000 lei din Fondul Fătu și 300 lei din Fondul Scorțeanu;

«Pentru jud. Sălaj, 15.000 lei din Fondul I. Fătu și 320.50 lei din Fondul Scorțeanu și

«Pentru jud. Maramureș, 15.000 lei din Fondul Fătu și 350 lei din fondul Scorțeanu.

«Pentru anul viitor școlar 1926-27, s'au prevăzut la cheltueli sumele de 42.426,35 lei din venitul Fondului Fătu pentru procurare de cărți didactice și 342.60 lei din venitul Fondului I. Scorțeanu pentru procurare de cărți religioase.

«Comisiunea propune ca menționatele venituri să se folosească în cursul anului școlar viitor, distribuindu-se cărți religioase (Fondul I. Scorțeanu) și cărți didactice (Fondul I. Fătu) în Basarabia (Hotin, Țișghina și Cetatea-Albă).

— Se iea act și se aprobă propunerile Comisiunii.

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii Fondului Adamachi asupra lucrărilor făcute în anul 1925-26:*

Domnilor Colegi,

«Hotărârile Domniilor-Voastre luate în sesiunile generale trecute pentru îndeplinirea dispozițiunilor testamentare ale generosului Vasile Adamachi s'au executat în anul bugetar trecut precum urmează:

«Burse:

«In bugetul respectiv, s'a hotărît pentru burse și cheltueli de școală «suma de 439.659 lei, din cari s'au acordat:

a) «13 burse de câte 240 lei pe lună date la studenți ai Facultății de Științe din Iași, la studenți ai Facultății de Medicină din Iași și la elevii «ai Școlii Politehnice din București, prin următoarea repartizare:

«7 burse la Facultatea de Științe din Iași studenților: Vasiliu Mircea «și Procopiu Virginia, din anul III, la Secția Matematici; Preuțescu «Octavian și Serghi Elena din anul IV, la Secția fizico-chimice; Constantinescu Benone, din anul IV, la Secția Matematici; Săvescu Constantin și Dimofte I. Nicolae, din anul IV la Secția Chimia agricolă;

«4 burse la Facultatea de Medicină din Iași studenților: Stetin Octav «și Petrovici Maria din anul I, Zeletin Elena din anul II și Popescu Anastasia din anul IV;

«2 burse la Școala Politehnică din București elevilor: Dinulescu I. «Dumitru și Popescu S. Traian din anul IV, ambii la Secția Electromecanică. La aceeași școală, s'au mai acordat încă două burse de câte 360 lei

pe lună elevilor Nicolau M. Iulian și Sălăgeanu Aurel, din anul III, primul la Secția Construcții, al doilea la Secția Electromecanică. Sporirea acestor două burse dela 240 lei pe lună, cât a fost în anii precedenți, la 360 lei s'a făcut numai pentru acest an în urma propunerii Comisiunii instituite de Academie la Școala Politehnică pentru examinarea tactelor candidaților de a se împărți între cei doi bursieri numiți, a cincea bursă prevăzută de Regulamentul Fondului, neacordată în acest an din lipsă de candidați, cu toate că publicația concursului a fost menținută și repetată timp de două luni. Micimea burselor, pe de o parte, și greutatea, însoțită de marea cheltuială pentru procurarea numeroaselor acte cerute candidaților de Regulamentul Fondului, pe de altă parte, și în sfârșit unele condițiuni restrictive pe cari Regulamentul le impune (ca aceea de a nu avea o altă bursă sub pedeapsa pierderii bursei Adamachi), fac să se prezinte la concursul acestor burse concurenți într'un număr din ce în ce mai mic dela an la an. O ilustrare a acestei stări de lucruri ne-a adus-o deschiderea concursului în acest an pentru darea celor 5 burse regulamentare la elevi ai Școlii Politehnice din Capitală. Deschizându-se concurs prin publicațiuni afișate la această Școală dela 16 Octombrie până la 12 Noembrie 1925, nu s'a arătat doritor de a concura la bursă în tot acest timp, decât un singur candidat ale cărui acte s'au primit la Cancelaria Academiei. S'a repetat atunci publicarea concursului, prelungindu-se termenul depunerii cererilor până în ziua de 7 Decembrie 1925, pentru ca să se ajungă a se înregistra încă trei cereri, — deci un total de 4 candidați pentru 5 burse. S'au acordat deci cele 5 burse acelor 4 candidați, împărțindu-se lunar cea de a cincea bursă între elevii Nicolau Iulian și Sălăgeanu Aurel pe temeiul mai bunei lor notări la studii.

b) S'au mai acordat 4 burse de câte 250 lei pe lună următorilor doctoranzi: Steopoe Ioan, doctorand în Morfologia animală la Universitatea din București, Ovidiu Voicu, doctorand în Chimie la Universitatea din Cluj, Orest Marcu, doctorand în Științele Naturale la Universitatea din Cernăuți și Zenovia Movileanu, doctorandă în Zoologie descriptivă la Universitatea din Iași.

«In conformitate cu hotăririle luate în ședința plenară dela 1 Iunie 1925, s'a instituit o bursă de 1.000 lei pe lună ca cele dela Stat, pentru un licențiat în Geografie dela Facultatea de Științe din Iași pentru a studia, timp de 2 (doi) ani la Paris, în special la d-l Prof. E. de Martonne, etnografia și antropogeografia, cu obligațiunea de a-și trece teza de doctorat cu subiect luat din țară. Această bursă s'a dat, prin concurs, cu începere dela 1 Octombrie 1925, d-lui Gh. I. Năstase, licențiat al Facultății de Științe și Conferențiar la acea Facultate.

«In același timp, s'a menținut în acest an ca și în anii trecuți, bursa d-lui Cernătescu pentru cazul când condițiunile îi vor fi prielnice pentru a pleca în străinătate.

«Sumele rămase disponibile din anii trecuți, fie prin neacordarea de burse în străinătate, fie prin capitalizarea fondului pentru imprimate — fond sporit în mod excepțional pentru anul acesta cu 48.000 lei, luate

«dela burse — s'au capitalizat și se capitalizează, destinate fiind fie pentru mărirea numărului, în viitor, al bursei în străinătate, fie pentru continuarea publicațiilor fondului «V. Adamachi», ca și în trecut, «adică tipărindu-se în ele lucrările foștilor bursieri sau ale bursierilor premiați.

«O parte din aceste sume disponibile s'au folosit totuși acordându-se «ajutoare pentru tipărirea tezelor de doctorate ale foștilor bursieri Ion Gh. Botez și d-ra Georgeta Vartic. S'au dat, prin urmare, d-lui Ion Gh. Botez — care și-a terminat la Paris studiile de Antropologie și Preistorie paleolitică — un ajutor pentru tipărirea tezei sale de 2.500 fr. fr. (23.750 lei), plus 10.000 lei cheltueli de călătorie la întoarcerea în țară și s'a acordat d-rei Georgeta Vartic, — fostă bursieră a Academiei tei la Facultatea de Medicină din Iași — costul imprimării tezei de doctorat în sumă de «6.000 lei, în urma avizului Decanatului Facultății că teza, prezentând o reală valoare, merită să fie imprimată.

«Celelalte dispozițiuni prevăzute de Regulamentul special al fondului, «ca darea de 10 burse de câte 360 lei pe an la elevi ai Școlii inferioare de «agricultură «I. C. Agarici» dela Moara-Grecilor (Vaslui), cheltuelile pentru grijile religioase spre odihna sufletului generosului testator, ajutoarele la Școala primară din Iași, subvenția pentru revista Adamachi din «Iași, s'au îndeplinit la timp după gândul și dorința marelui filantrop, «față de care sentimentele noastre de recunoștință cresc împreună cu satisfacția de a vedea în fiecare an dezvoltându-se noi tinere energii susținute prin averea testată de dânsul în folosul lor și implicit al țării noastre.

«Ținând seamă că sumele acordate bursierilor, sunt așa de mici încât «nu se prezintă nici candidați, propunem ca sumele să fie dublate, în schimb «numărul bursei să fie scăzute la 4 pentru fiecare facultate, la 2 pentru «politehnică.

«Se va institui o bursă la Universitatea din Praga, pentru un licențiat în Șt. Naturale dela Facultatea din Iași, de preferință basarabean, «pentru a studii formațiunile paleozoice din Bohemia, determinând și «materialul paleozoic din țară, aflat la cele 3 universități.

«Durata bursei va fi de 15 luni (1 Noembrie 1926—1 Februarie 1927), «iar timpul vacanței bursierul va lucra la un institut geologic fie din Praga, «fie din Viena, spre a se perfecționa în ridicări pe teren. Bursa va fi de 1.500 «lei lunar plătindu-se și deplasările.

«Față de adresa No. 659 din Martie 1926, prin care se înștiințează Academia că stațiunea dela Roscoff a ridicat prețul mesei de lucru la 3.000 «fr., comisiunea propune să se întrerupă subvenționarea căci s'ar aduce mare «perturbare în venitul fondului Adamachi, sau Academia să împlinească «diferența din fondurile ei generale».

D-l I. BIANU nu se unește cu Comisiunea în propunere de a se întrerupe subvenționarea mesei dela Roscoff, propunând să fie plătită cu prețul ridicat de 3000 fr. fr., iar suma să se ia tot din fondul Adamachi, ca și până acum.

— Propunerea se aprobă.

D-l Const. Moisil cetește pentru d-l M. SUTZU următorul *Raport despre activitatea Cabinetului numismatic în anul 1925-26*:

«Cabinetul Numismatic a continuat și anul acesta să-și completeze colecțiile pierdute sau împuținate din cauza războiului și a reușit să facă unele achizițiuni importante.

«În special, secțiunea monetelor românești, care în ultimii ani nu înregistrase nici o creștere, s'a îmbogățit cu un număr de 87 piese dela Mircea cel Bătrân, din primele emisiuni ale acestui Domn.

«În acelaș timp, Cabinetul Numismatic a achiziționat și un număr de tezaure monetare importante. Astfel, o parte din tezaurul găsit în 1915 la Turnu-Severin, compus din monete dela Mircea cel Bătrân și dela regeii Ungariei Maria și Sigismund I (în total 96 piese); o parte din tezaurul găsit în 1910 la Sebeșul Săsesc, compus din dinari dela acelaș Sigismund I (30 piese); un tezaur găsit în 1925 la Târgoviște, compus din dinari austriaci și ungurești dintre 1551—1612 (67 piese); în sfârșit un mare tezaur de monete de aramă suedeze, în greutate totală de 6 1/2 kgr., găsit în 1924 la Dărăbani (jud. Dorohoiu).

«Și în secțiunea monetelor antice, au intrat un număr de piese interesante. Ele sunt mai ales monete pontice de bronz, în special din Dionysopolis, Tomis și Marcianopolis, unele foarte rari.

«În sfârșit, secția plumburilor sigilare s'a mărit și ea cu 4 plumburi romane imperiale și 5 bizantine.

«Nici colecțiunea medalistică n'a rămas în urmă; și aici au intrat în cursul anului expirat 172 medalii românești și străine.

«Acest material numismatic și medalistic a fost achiziționat parte prin cumpărare, mulțumită fondului de 20.000 lei ce am avut la dispoziție prin buget, parte prin donațiuni.

«Principalii donatori, cărora le exprimăm și cu acest prilej mulțumirile noastre călduroase, sunt: d-nii Romulus Voinescu, directorul general al Siguranței Statului; preot Ciuhandu din Arad, Șt. Capșa, mare industriaș, Virg. Drăghiceanu, secretar-director al Comisiunii Monumentelor Istorice; I. Bianu, Al. Sadi-Ionescu, Gh. Ionescu, șef de vamă Balcic, Iosif Abagief, negustor din Cavarna, G. Iogu, industriaș din București și Gh. Nicolăișca.

«Pentru anul viitor, având în vedere ofertele numeroase ce ni se prezintă și prețul ridicat al monetelor vechi, rugăm să se prevadă în buget pentru Cabinetul Numismatic cel puțin suma de lei 40.000.

«În acelaș timp, spre a ne putea ține la curent cu noile progrese ale acestei științe, este absolut necesar să se aboneze din nou revistele mai importante de numismatică, în special *Revue Numismatique* din Paris și *Numismatische Zeitung* din Berlin».

— Se ia act și se aprobă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

4 IUNIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

La ședință asistă d-l GENERAL AVERESCU, Membru de onoare al Academiei și Președintele Consiliului de Miniștri.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI salută pe colegul nostru și Președintele Consiliului de Miniștri d-l General Al. Averescu, mulțumindu-i în numele Academiei pentru faptul că participă la ședință și îi urează un succes tot atât de mare în ocupațiile de înaltă demnitate civilă de azi ca acela re purtat în războiul dus pentru întregirea neamului nostru.

Apoi D-sa înfățișează și dăruiește pentru colecția de manuscrise a Academiei 6 scrisori autografe ale lui Eminescu, una, din 1870, adresată D-sale, celelalte 5 adresate lui Titu Maiorescu, înainte și după boala poetului; apoi copia unei scrisori a lui Eminescu trimisă din Liman în 1890 lui Burlă, alte două dela Vlahuță către Maiorescu în Iunie și Decembrie 1884 cu dureroase știri despre sănătatea lui Eminescu, încă o scrisoare dela defunctul Coleg Dr. I. Sbierea cu interesante informațiuni despre copilăria poetului, și, în sfârșit, adresa originală a Consiliului județean de Botoșani, din 7 Noembrie 1864, prin care se făcea cunoscută poetului numirea lui în funcția de scriitor la Cancelaria Consiliului.

— D-l Secretar General V. PĂRVAN mulțumește călduros d-lui Președinte pentru darul prețioaselor scrisori.

D-l N. DONICI cetește următoarea Dare de seamă asupra celei de a doua adunări a Uniunii Astronomice Internaționale, întrunite la Cambridge în Iulie 1925:

*Domnule Președinte,
Prea Stimați Colegi,*

«Am onoarea a vă prezenta o scurtă Dare de seamă asupra celei de a doua Adunări Generale a Uniunii Astronomice Internaționale, întrunite la Cambridge (Anglia) în Iulie anului trecut, la care am luat parte ca delegat al Academiei Române.

«Țările cari au participat oficial la acest congres sunt: Africa de Sud, Belgia, Canada, Cehoslovacia, Danemarca, Elveția, Franța, Italia, Japonia, Marea Britanie, Mexico, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Statele-Unite, Suedia, Spania. Cât despre Australia, Brazilia și Grecia, aceste țări deși au aderat la Uniune, nu au fost însă reprezentate în Adunarea Generală din Cambridge.

«Ceremonia deschiderii, care a avut loc la 14 Iulie, în sala cea mare a Senatului Universității, s'a făcut cu pompa și solemnitatea pe care numai poporul englez știe să le desfășure în asemenea ocaziuni. Această strălucită Adunare a fost prezidată de Lordul Balfour, rectorul Universității din Cambridge, care în frumoasa cuvântare ce a ținut cu acest prilej s'a ocupat

«în special de lucrările ilustrului său predecesor, Lord Rayleigh. Cuvântării Lordului Balfour i-au urmat alte trei discursuri, și anume: discursul președintelui Uniunii Astronomice Internaționale, prof. W. W. «Campbell, discursul Președintelui lui Royal Astronomical Society, d-l «I. H. Jeans, care este în acelaș timp și Secretarul lui Royal Society, și, «în fine, discursul Directorului Observatorului Regal din Greenwich, Sir «Frank Dyson; după care ședința solemnă fu ridicată.

«Ședințele plenare, în număr de patru, s'au ținut în zilele de 15, 16, «21 și 22 Iulie, sub președinția profesorului Campbell, în sala cea mare «a Școlii de Arte, de pe lângă Universitate, care constituia sediul con- «gresului.

«În prima ședință plenară, interesul de căpetenie al congresiștilor «s'a îndreptat asupra raportului comitetului executiv al Uniunii, prezentat «de secretarul ei general, d-l A. Fowler, și aprobat în unanimitate și în «aplauzele întregii adunări; în al doilea rând, s'a ocupat de propunerea «Profesorului Schlesinger, privitor la adesiunea la Uniune a Comisiunii «Internaționale «Selected Areas», ai cărei membri sunt în parte cetățeni «germani. Tot în această adunare au fost numiți pentru sesiunea actuală: «un vicepreședinte al Uniunii, mai mulți președinți de comisiuni — în «locul celor absenți. — precum și 4 secretari.

«În a doua ședință plenară, ținută la 16 Iulie, au urmat discuțiuni «relativ la diferite publicațiuni astronomice și altele, numindu-se în această «ședință și o comisiune temporară a Timpului, și una a Finanțelor.

«După ridicarea ședinței, au început a lucra comisiunile numite la «Roma în 1922. S'au făcut diferite rapoarte asupra cercetărilor prezentate «și recomandațiuni asupra studiilor de întreprins în viitor.

«În ședința plenară din 21 Iulie, s'a aprobat raportul supus de Co- «misiunea Finanțelor; tot în această ședință, congresul s'a ocupat de co- «misiunile numite la Roma, aprobând rapoartele prezentate de aceste co- «misiuni și procedând la realegerea lor. S'a decis să nu se mai mențină «comisiunea relativității (No. 1), și s'a numit două comisiuni noi. Iată «lista comisiunilor numite la Roma și a celor două nou numite:

«Comisiunea notațiunilor, a unităților și a economiei publicațiunilor (No. 3).

«Comisiunea efemeridelor (No. 4)

«Comisiunea analizelor de lucrări și de bibliografii (No. 5).

«Comisiunea telegramelor astronomice (No. 6).

«Comisiunea astronomiei dinamice și a tablelor astronomice (No. 7).

«Comisiunea astronomiei meridiene (inclusiv studiul refracțiunii (No. 8).

» instrumentelor astronomice (No. 9).

» Fizicei solare (No. 12).

» etaloanelor de lungimi de undă și a tablelor spectrului

«solar (No. 14).

«Comisiunea rotațiunii solare (No. 15).

» pentru observațiuni fizice ale plantelor, cometelor și sa- «teliților (No. 16).

- «Comisiunea nomenclaturii lunare (No. 17).
- » longitudinilor prin telegrafie fără fir (No. 18).
- » variațiunii latitudinelor (No. 19).
- » pentru observarea pozițiilor și calculul efemeridelor micilor planete, ale cometelor și ale sateliților (No. 20).
- «Comisiunea stelelor căzătoare (No. 22).
- » hărții Cerului (No. 23).
- » paralelelor stelare (No. 24).
- » fotometriei stelare (No. 25).
- » stelelor duble (No. 26).
- » stelelor variabile (No. 27).
- » nebuloaselor și a îngrămădirilor stelare (No. 28).
- » clasificării spectrale a stelelor (No. 29).
- » vitezelor radiale stelare (No. 30).
- » Orei (No. 32).
- » statisticeii stelare (No. 33) (nou numită).
- » paralaxei solare (No. 34) (nou numită).

«Am avut onoarea să fiu reales ca membru în Comisiunile No. 12 și 16, din care făceam parte dela Congresul Uniunii ținut la Roma în 1922.

«D-l Părvulescu, Delegatul Ministerului Instrucțiunii Publice al României, a fost numit membru al Comisiunii No. 28

«Am avut onoarea să supun aprobării Comisiunii No. 16 programul de observațiuni ale Observatorului meu din Duboșarii-Vechi, la a cărui executare ar fi foarte utilă cooperarea altor observațiuni. În urma propunerii zisei comisiuni, acest program a fost adoptat de Adunarea generală a Uniunii, sub forma recomandărilor de mai jos:

1. «În timpul trecerii lui Mercur prin fața soarelui, să se observe spectrul ligamentului negru dintre planetă și conturul solar, pentru a se stabili efectele absorbțiunii de către atmosfera eventuală a lui Mercur.

2. «În timpul fazei parțiale a eclipselor de lună, să se ia fotografii prin filtre colorate, pentru a se stabili relațiunea dintre diametrul umbrei pământului și indicele de refracțiune a atmosferei lui.

3. «Să se încerce a se studia spectrul lunii, în timpul fazei totale.

«La cererea Consiliului Internațional de Cercetări, s'a trecut apoi la examinarea propunerilor mai multor țări, cu privire la adesiunea la Uniune a Țărilor cari nu figurează în statutele acestei Asociațiuni întocmite în 1919, la fondarea ei. Aceste propuneri — în număr de 8 — au fost făcute de reprezentanții următoarelor țări: America de Nord, Italia, Belgia, Canada, Spania, Japonia, Danemarca și Suedia (ultimele două propuneri au fost făcute în ultima ședință plenară). Mai multe alte țări s'au raliat la propunerea delegațiunii belgiene.

«Este de notat că toate aceste țări sunt de acord în a recunoaște necesitatea unei asemenea extensiuni a Uniunii și că propunerea lor nu diferă, de fapt, decât prin formula ei. Numai formula belgiană diferă mai mult de celelalte, punând condițiunea ca țara aderentă să facă neapărat parte din Liga Națiunilor. Este de datoria mea să adaug aci că n'am putut

«Iată parte la acest vot în calitate de delegat al Academiei Române, pentru că nu primisem în prealabil instrucțiunile necesare din partea înaltei Instituțiuni ce aveam onoarea să reprezint la congresul din Cambridge. «Cât despre d-l Părvulescu, D-sa a făcut următoarea declarațiune:

«Comme délégué roumain du Ministère de l'Instruction de Roumanie, je me rallie à l'opinion émise par la délégalion belge pour l'admission «des Puissances Centrales».

«În ultima ședință plenară din 22 Iulie, s'a revenit la chestiunea adesiunii la Uniune a Puterilor ce nu figurează în lista întocmită la Bruxelles în 1919; apoi s'au discutat chestiunile suggerate în raportul Comisiunii «temporare a Timpului, și s'a acceptat propunerea profesorului De Sitter, «ca viitorul congres al Uniunii (în 1928) să aibă loc în Olanda. În urmă, «d-l Campbell a pronunțat discursul de închidere, urmat de propunerea «de a se mulțumi mai multor persoane cari au contribuit la succesul congresului. În sfârșit, s'a procedat la alegerea Comitetului executiv al Uniunii, «după care congresul a fost declarat închis. Iată persoanele alese în acest «comitet:

«Președinte: De Sitter (Olanda);

«Vicepreședinți: Cerulli (Italia), Delandres (Franța) Eddington (Anglia), Nirayama (Japonia), Schlesinger (America de Nord). Secretar General: col. Strutton (Anglia).

«În tot timpul congresului, s'au ținut conferințe de cel mai mare interes, printre cari o citez pe aceea a profesorului I. I. Thomson asupra «Evoluției Fizice» și aceea a profesorului Eddington asupra «Aplicării în «Astronomie a Teoriei Relativității».

«Lucările congresului fiind terminate, un mare număr de congresiști «au vizitat Londra și Observatorul din Greenwich, unde au asistat la o serbare dată cu ocaziunea aniversării a 250 ani dela fondarea acestei «instituțiuni, serbare onorată prin prezența Majestăților Lor Regele și «Regina Angliei».

D-I SEXTIL PUȘCARIU dezvoltă o comunicare despre *Dicționarul Academiei Române*.

D-I GENERAL AL. AVERESCU zice: «Sunt adânc recunoscător pentru «calduroasele cuvinte prin cari am fost întâmpinat de d-l Președinte. Nu «știu un mod mai potrivit de a-mi arată mulțumirea mea decât asigurându-vă «că venirea mea la această ședință mi-a folosit foarte mult: azi am avut ocazia «rară de a asculta o luminoasă expunere asupra operei naționale, care este Dicționarul Academiei, remarcând două idei: prima, că încetineala lucrării este «inerentă întocmirii oricărui mare dicționar, a doua că, totuș, nevoia de unificare și consolidare spirituală a țării, simțită după războiu, impune grăbirea «lucrării dicționarului. Pentru că într'adevăr, Dicționarul limbii noastre este «unul dintre factorii cei mai fecunzi în unificarea ce dorim patriei noastre. «Așadar, dacă Academiei îi cade răspunderea alcătuirii lui, nu o mai mică «parte de reăspundere ar în această operă țara întreagă și implicit Guvernul.

«Deaceia aș încercă chiar de acum să ajut accelerarea lucrării dacă sumele «bugetare n'ar fi dejă votate. Inșă fac declarația că în bugetul viitor voi căută «să înscriu o sumă pe care o voi destină Academicii, punându-i-o la dispoziție «fără restricții. Nu pot preciză de pe acum suma, dar vă asigur că în nici un «caz ea nu va fi mai mică de 5 milioane lei, care să fie folosită de Academie «cum va chibzul mai bine, repartizând din ea sumele trebuitoare înaintării «mai rezezi a lucrării Dicționarului».

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI exprimă d-lui General Al. Averescu, în aplauzele vii ale plenului Academiei, recunoștința deplină și mulțumiri în numele Academiei pentru importanta declarațiune ce D-sa a binevoit a face.

D-l Secretar General V. PĂRVAN amintește că într'una din ședințele precedente au fost însărcinați d-nii Andrei Rădulescu, I. Bianu și D-sa să reglementeze fondul de 300.000 lei Jacques M. Elias destinat pentru burse în străinătate. Comisiunea a redactat, deci, următorul proiect de Regulament, pe care il supune aprobării:

«*Art. 1.* Venitul fondului de 300.000 lei lăsat Academiei de către «J. M. Elias va fi întrebuințat, potrivit deciziei din ședința dela 27 Maiu «1924, pentru acordare de burse.

«Aceste burse vor fi date de preferință pentru studii în străinătate «cu privire la istoria, arheologia sau filologia orientală, fie în direcția «semitologiei, fie în cea a studiilor indo-arice ori caucasiene.

«Ele vor fi de cel puțin 1000 lei pe lună și vor purtă, conform testa- «mentului, numele de burse: Jacques M. Elias.

«*Art. 2.* Durata burselor va fi stabilită de Academie, potrivit cu ne- «cesitățile diferitelor specialități.

«*Art. 3.* Bursele se vor acordă prin concurs, care se va ține la Bucu- «rești, la Academia Română, înaintea unei Comisiuni formate din trei «membri ai Academiei sau din specialiști desemnați de Academie.

«Concursul va constă din două probe scrise și una orală. Subiectele «vor fi trase la sorți de unul dintre candidați dintre 5 fixate de Comi- «siune. Data, locul și alte modalități ale concursului vor fi fixate de Co- «mișiune.

«*Art. 4.* Comisiunea pentru concurs va fi aleasă de către Academie în sesiune ordinară.

«*Art. 5.* Bursierii vor fi obligați a raportă semestrial Academiei asupra «activității lor și vor prezentă anual certificate dela profesorii lor asupra «progreselor făcute.

«*Art. 6.* Bursele nu se acordă decât cetățenilor români.

«*Art. 7.* La plecarea din țară și la întoarcere, bursierii primesc în afară «de bursă și cheltueli de drum».

— Proiectul de Regulament se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l EM. RACOVITĂ prezintă în dar pentru Biblioteca Academiei pri- mul volum din *Lucrările Institutului de Speologie din Cluj* (Cluj, 1926), dând explicațiuni asupra utilității științifice a publicațiilor de acest gen.

— D-l Președinte I. C. NEGRUZZI mulțumește d-lui Coleg Racoviță pentru darul făcut.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice dela 3 Iunie, prin care Secțiunea aprobă publicarea în Memoriile ei a lucrării d-lui Prof. D. M. Cădere intitulată: *Fapte pentru a servi la descrierea mineralogică a României*.

D-sa comunică apoi procesul verbal al Secțiunii, din 4 Iunie, prin care se constată că s'a luat în discuțiune adresa Academiei Regale de științe, literă și arte frumoase din Bruxelles, privitoare la viitoarea reuniune a Consiliului Internațional de Cercetări, care se va ține la 29 Iunie a. c., în Bruxelles și, ascultându-se referatul d-lor Colegi Dr. G. Marinescu și N. Donici, Secțiunea hotărăște:

1. Să accepte integral propunerile făcute de Societatea Regală din Londra, cari în esența lor sunt admise și de celelalte Academii;
2. Nu aprobă punctul II al Academiei Regale din Amsterdam de a se mări dela 5 la 7 numărul membrilor din Consiliul executiv, aleși direct de Adunarea generală.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI constată că azi este a treia zi dela depunerea propunerii Secțiunii Științifice pentru alegerea d-lui Prof. Petru Bogdan ca membru activ al Academiei în locul regretatului Anghel Saligny, și dă cuvântul d-lui I. Simionescu spre arătarea activității științifice a d-lui Bogdan.

D-l I. SIMIONESCU comunică scrisoarea de acceptare a d-lui Bogdan și cetește următorul *Raport asupra activității d-lui Prof. P. Bogdan*:

«Născut la Cosmești, jud. Fălțiceni în 1873, d-l Prof. Bogdan a făcut studiile universitare la Iași, unde a luat licența în Fizico-chimie. Burșier al Academiei Române, fondul V. Adamachi, a studiat mai departe la Universitățile din Lipsca și Berlin, trecându-și doctoratul în fizică la această din urmă Universitate. Deocamdată conferențiar la Universitatea din Iași, la 1915 a fost numit profesor la catedra de fizico-chimie, nou înființată.

«Dela trecerea tezei de doctorat și până azi, d-l Bogdan a desfășurat o continuă activitate științifică, într'un domeniu cu totul nou, cu mijloace mai mult decât restrânse și într'un local cu totul insuficient.

«A învins piedicile grele din cale, prin puterea ce o datoră însuflețirea pentru știință. A dus o activitate rodnică, lipsită de orice sgomot în jurul ei, care, adesea, crează o atmosferă favorabilă artificială în disproporție cu însemnătatea lucrărilor. Acestea au fost apreciate, după dreapta lor valoare, de cei competenți din țară și străinătate.

«Lucrările sale se împart în două categorii. Unele, speciale, au fost tipărite în Publicațiunile Academiei Române, în *Annales scientifiques de l'Université de Iassy*, în *Zeitschrift für Electrochemie* și în *Zeitschrift für physicalische Chemie*

«Ele sunt între altele:

- a) «Étude des corps solides et liquides;

- b) «Nouvelles applications de la théorie de Van der Waals;
 c) «La vitesse du son dans les liquides;
 d) «Dissoziationzustand d. Salpetersäure;
 e) * * * * in wasser-ätherischen Gemischen;
 f) «Leitvermögen v. Chlorwasserstoff und von Salpetersäure in wasser. Lösungen.
 g) «Polymerisation v. Flüssigkeiten;
 h) «Berechnungsweise der Kapillarität;
 i) «Regel von Eötvös-Ramsay;
 j) «Kompressibilitäts Koeffiz. d. Flüssigkeiten.

«Nu eu sunt în măsură a indica valoarea acestor lucrări. Aprecierea lor a fost făcută de prof. C. Gutton dela Facultatea de Științe din Nancy, «cu ocaziunea solemnității dela 27 Noemvrie 1924. când i s'a conferit «d-lui P. Bogdan, de către Universitatea din Nancy, titlul de *Doctor honoris causa*. alături de Posejpal. prof. de fizică experimentală dela «Universitatea din Praga, ori Lyskowski, rectorul Universității din «Varșovia.

«Iată ce spune prof. GUTTON, relativ la d-l Bogdan:

«Numeroasele publicațiuni ale Prof. Bogdan se referă la studiul Constituției luidelor și a vaporilor, la relațiunile dintre rezultatele experienței și a ecvațiunilor termodinamice sau a teoriei cinetice.

«Deasemenea a aplicat principiile termodinamice la studiul fenomenelor capilare și a calculat constanta capilară cu ajutorul unei metode diferite de cea folosită de Ramsay.

«Ținând seamă de formațiunea complexelor în licide. d-l Bogdan a arătat că un ligid se comportă ca un sistem mai mult ori mai puțin oligomerizat și a folosit căldura vaporizării spre a calculă diametrul moleculelor ligidului; numerele obținute prin acest procedeu nou și original «concordă cu acele deduse din teoria cinetică.

«Aceste cercetări contribuiesc deci, într'un chip foarte interesant, la «progresul cunoștințelor noastre asupra constituției materiei».

«A doua grupă de lucrări a d-lui P. Bogdan. se referă la generalizări. «Văzând lipsa de cărți științifice, necesare studenților siliți să rămâie «mereu numai pe calea cetirii cărților străine D-l Prof. P. Bogdan, cu «sacrificii materiale personale, a scos o serie de tratate într'un domeniu. «în care nici în literatura străină. nu se găsec prea multe scrieri. Valoarea «lor a fost apreciată chiar în străinătate. după referatele făcute în revista «*Scientia*.

«Aceste lucrări sunt:

«Instrucțiuni relative la analiza volumetrică. Iași. 1925;

«Introducere în studiul chimiei fizicale;

«Vol. I: Teoria cinetică. Iași. 1921;

«Vol. II: Termodinamica. Iași. 1925.

«Curs de fizică experimentală:

«Vol. I. Mecanică, corpuri solide, licide, gazuri. Iași, 1921.

«Insușirile deosebite ale d-lui Bogdan nu se arată numai din lucrările sale. Elev al regretatului Poni, a urmat exemplul acestuia. Este deosebit între savant și Profesor, căci adevăratul profesor este acela care știe să atragă în sfera activității sale și pe elevi, însuflându-le dragostea de cercetări, azi tot mai rară floare. D-l P. Bogdan e dintre aceștia. De pe urmele raporturilor sale prietenești cu tinerii cercetători, s'a creat la Iași o mică școală de fizicieni. Unii dintre ei, după ce au trecut doctoratul la Iași, au dus reputația muncii științifice a Universităților noastre și în țările din Apus, fiind repede apreciați și la Universitatea din Nancy ca și în cea dela Paris.

«Lucrător de laborator conștiincios și activ, de o modestie legată de adevăratul cercetător, profesor cu influență rodnică asupra elevilor lui, d-l P. Bogdan este vrednic să stea alături de noi, căpătând în el, un coleg sincer și activ. Iși va da toate silințele, sunt sigur, pentru ca să contribuie din toate puterile la progresul lucrărilor noastre, nu numai prin cinstirea ce i se aduce activității sale științifice.

«Ca fost bursier al Academiei Române, din fondul V. Adamachi, poartă în sufletul lui recunoștință Instituției noastre, care i-a dat puțința să învingă sărăcia și să se ridice acolo, unde a ajuns printr'o muncă neîntreruptă».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Prof. Petru Bogdan întrunește din 22 voturi 21 voturi pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru activ al Academiei, la Secțiunea Științifică, pe d-l Prof. Petru Bogdan.

Se procede la alegerea de membri corespondenți a d-lor Virgil Drăghiceanu și Gh. Tașcă, propuși de Secțiunea Istorică.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport al d-lui Iorga asupra activității d-lui Virgil Drăghiceanu:

«De ani de zile, d-l Virgil Drăghiceanu e cel mai harnic colaborator al «Buletinului Comisiunii Monumentelor Istorice», căruia i-a dat numeroase studii de o însemnătate deosebită. Cercetător neobosit al vechilor biserici și palate, D-sa e fericitul descoperitor al mormintelor dela Argeș de cari s'a ocupat într'un lung studiu. Lucrarea sa asupra clădirilor brâncovenești și catalogul său de icoane sunt de o întrebuintare deosebită pentru oricine studiază vechea noastră artă.

«Il propun ca membru corespondent al Academiei noastre».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Virgil Drăghiceanu întrunește din 22 voturi 21 voturi pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secțiunea Istorică, pe d-l Virgil Drăghiceanu.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport asupra activității d-lui Gh. Tașcă:

Domnilor Colegi,

«Subsemnații propunem să fie ales ca Membru corespondent, în secțiunea istorică, d-l Gh. Tașcă, una dintre personalitățile distinse din lumea noastră culturală și economică.

«D-sa este profesor de Economie politică cu aplicare la legislația rurală și industrială la Facultatea de Drept din București, profesor de Economie politică și Istoria doctrinelor economice la Academia de Inalte studii comerciale și industriale și profesor de Economie politică la Școala superioară de geniu. A fost până în ultimii ani profesor de Economie politică și la Școala superioară de războiu și la Școala Politehnică.

«Este un conferențiar foarte apreciat și un neobosit cercetător al problemelor economice.

«A fost delegat la Conferințele internaționale dela Bruxelles și dela Porto-Rose.

«D-l Tașcă are și o întinsă activitate ca scriitor pe terenul economic, financiar și social.

«Dintre scrierile sale cităm:

«Evoluția proprietăților rurale în România (1898), La question agraire en Roumanie, Angleterre, Irlande (1907);

«Les nouvelles réformes agraires en Roumanie (1910). Lecțiuni de introducere la Economia politică, Noui curente sociale, impozitul pe venit.

«Socialismul de Stat și Democrația;

«Studiu asupra Băncii Naționale a României. Cauzele economice ale războaielor.

«Socialism și bolcevism;

«Politica valutară;

«Finanțele publice. Morala și schimbul internațional;

«Reforma financiară;

«Problema monetară;

«Liberalismul economic;

«Finanțele Europei după războiu;

«Criza de numerar;

«Refacerea economică a Europei;

«Capitalismul și cooperția;

«Rolul asociației în rezolvirea problemei sociale;

«Curs de Economie politică, etc.

«În toate scrierile sale a dovedit pe lângă o bogată cultură, o riguroasă metodă, o continuă preocupare în domeniul științelor sociale și un spirit pregătit pentru a ataca problemele grele ale acestei materii.

«Aceste considerațiuni ne îndreptățesc să-l propunem ca Membru corespondent al acestei secțiuni, în cadrul căreia intră și științele sociale».

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Gh. Tașcă întrunește din 22 voturi, 20 voturi pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secțiunea Istorică, pe d-l Gh. Tașcă.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

5 IUNIE 1926

Președintele d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l SEXTIL PUȘCARIU comunică următoarea propunere din partea Secțiunii Literare:

Domnilor Colegi,

«În comunicarea făcută în ședința publică de ieri, am arătat locul important pe care-l ocupă în lexicografia noastră. Dicționarul român-german al d-lui H. Tiktin. Este opera unei vieți laborioase, din care răsar toate calitățile de mare învățat ale decanului filologiei române. Fără de valți colaboratori decât dragostea sa pentru limba românească și dorul de a pătrunde în tainele ei, d-l Tiktin a strâns singur, în lungi ani de muncă neodihnită, din cărți vechi bisericești, din hrisoave și cronicari, din scriitori consacrați și din literatura populară, acel material prețios lexical, care face ca dicționarul lui să apară cu mult mai bogat decât operele înaintașilor săi, și ca interesul cuvintelor să reiasă limpede din citațiunile bine alese și traduse exact.

«Acum, când cea din urmă fascicolă a ieșit de sub tipar, cred, d-lor Colegi, că Academia noastră nu ar putea aduce membrului ei onorar un omagiu mai potrivit decât acordându-i cel mai mare premiu de care dispune și care e merit tocmai să consacre activitatea întreagă a unui savant. Adresez dar Colegilor dela Secția Istorică rugarea de a ceda, în mod excepțional, în anul acesta, premiul A. Cosma, de 100.000 lei, care n'a fost acordat nimănui, spre a fi dat d-lui H. Tiktin pentru Dicționarul său. D-l Cosma și-a dat consimțământul la această schimbare și va fi de sigur mulțumit văzând că din donațiunea sa s'a premiat o operă, în care metoda filologică primează și în care istoricii găsesc nenumărate informațiuni folositoare despre cuvintele întrebuințate în documentele noastre vechi».

(ss): I. C. Negruzzi, S. Pușcariu, Mihail Sadoveanu, I. Bianu, I. Al. Brătescu-Voinești, Șt. Ciobanu, O. Densușianu, G. Murnu, G. Bogdan-Duică, C. R. Motru.

D-l N. IORGA, din partea Secțiunii Istorică, arată cauzele pentru cari nu s'a putut acorda în anul acesta Premiul Dr. Aurel Cosma. Din faptul însă că el n'a putut fi acordat, nu se poate ajunge la părerea ca el să fie trecut unei alte Secții care să-l acorde. Circulația premiilor dela o Secție la alta este neadmisibilă, chiar atunci când întemeetorii lor în viață ar încuviința formal aceasta. Discutând consimțământul dat de d-l Cosma, D-sa zice că prin-

tr'o scurtă telegramă nu se poate schimba destinațiunea premiului înscris definitiv într'un act de donațiune formal. Pe de altă parte chiar, din cuprinsul telegramei d-lui Cosma nu reese că premiul ar putea fi acordat altor opere decât celor de conținut pur istoric. În sfârșit, Secțiunea nu poate trece peste deciziunea ei, consemnată în procesul verbal dela 2 Iunie și regretă că nu se poate da satisfacție cererii Secțiunii Literare.

D-l I. SIMIONESCU întreabă când va fi dat premiul.

D-l N. IORGA arată că Secțiunea Istorică a amânat acordarea lui pentru anul viitor.

— Se amână luarea de deciziuni asupra propunerii Secțiunii Literare.

D-l G. BALȘ cetește referatul Comisiunii însărcinate cu cercetarea bilanțului și gestiunii Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias pentru 1 Aprilie—31 Decembrie 1925 și referatul aceleiași Comisiuni asupra proiectului de buget al Fundațiunii pe 1927, înaintate spre aprobare.

Domnilor Colegi,

«Fundațiunea Familiei Menachem H. Elias ne prezintă bilanțul și gestiunea ei pentru exercițiul 1 Aprilie—31 Decembrie 1925. Aceste socoteli au fost verificate în sânul Fundațiunii de către Colegii noștri d-nii G. Țițeica și D. Gusti.

«Vom releva numai punctele principale:

«Valorile efectelor sunt trecute la inventar după cotele oficiale ale burselor orașelor respective la 31 Decembrie, iar imobilele după estimatiunea făcută la realizarea succesiunii

«Au mai rămas unele legate neachitate ce se văd trecute la pasiv în valoarea de 403.000 lei. Capitalul Fundațiunii se urcă la 31 Decembrie la un total de 339.466.000 lei.

«Din contul de gestiune ce vi se prezintă, vedem că prelevările Academiei sunt de 1.700.000 lei pe anul 1923-24 și de 1.333.000 lei pe 1925.

«Observăm că venitul imobilelor e numai pe 6 luni, exercițiul necuprinzând ratele dela Sf. Gheorghe încasate înainte de începerea acestui exercițiu, — ceea ce explică de ce venitul total al acestui an e numai de 9.353.000 lei, pe când cel prevăzut pe 1927 e de peste 16.000.000 lei.

«Suntem de părere ca acest bilanț și acest cont de gestiune să fie aprobate».

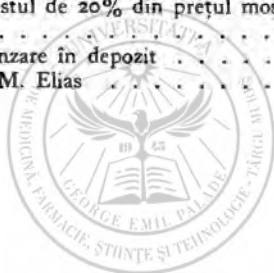
(55) N. Vasilescu-Karpen, G. Balș, C. Rădulescu-Motru.

Fundatiunea Menachem H. Elias

BILANȚ la 31 Decembrie 1925

A C T I V

I. «Contul, Cassa numerar	Lei	117.650,50
II. «Bănci în țară și străinătate	»	3.917.891,15
III. «Efecte în țară și străinătate	»	163.992.583,26
IV. «Cupoane	»	50.777,10
V. «Diverși debitori	»	135.384,70
VI. «Imobile în țară	»	127.691.631,68
VII. «Casele din Viena	»	22.798.687,50
VIII. «Casele din Lompalanca	»	250.000,—
IX. «Contul Mobilier Hotel Continental	»	145.555,91
X. «Terenurile Burilleanu	»	2.055.250,—
XI. «Diverse împrumuturi ale defunct. J. M. Elias «la Copenhaga	»	72.600,—
XII. «Statul pentru restul de 20% din prețul moșiilor «expropriate	»	1.080.337,08
XIII. «Produse de vânzare în depozit	»	1.544.300,—
XIV. «Succesiunea J. M. Elias	»	24.388.854,55
	Lei	<u>348.276.431,83</u>

Fundatiunea Menachem H. Elias

BILANȚ la 31 Decembrie 1925

	P A S I V
I. «Banca Națion. a României împrumut. pe gaj	Lei 4.812.563,13
II. «Jacques M. Elias. Cont particular rezervă p. im- «pozite Cehoslov. »	227.000,—
III. «Contul Legate: legate testamentare neachitate . »	403.000,—
IV. «Contul Pensii: pensii testamentare neachitate . »	150.825,—
V. «Contul Subvenții: indemnizări pentru trecut . »	1.795.000,—
VI. «Contul Cupoane și Dividende: cup. per 1.1.926 rep.»	48.332,15
VII. «Diverși Creditori »	39.387,05
VIII. «Academia Română: prelevările pe anul 1925 . »	1.333.619,—
	<u>Lei 8.809.726,33</u>
IX. «Contul Capital: la 31 Mar- «tie 1925 »	Lei 335.602.779,94
«Venit net pe 31 Dec. 925 »	Lei 3.863.925,56
	<u>Lei 339.466.735,50</u>
	<u>Lei 348.276.431,83</u>

Fundatiunea Menachem H. Elias

REZULTATELE

D e b î t

«Prelevările Academiei Române:

I.	«Pe anii 1923 și 1924	Lei	1.700.000,—	Lei	
II.	«Pe anul 1925.	»	1.333.619,—	»	3.033.619,—
III.	«Pensii Testam. : achitate.	Lei	129.703,20	»	
	«Neachitate reportate pe exercițiul 1926	»	150.825,—	»	280.528.20
IV.	«Ajut. și subvenții: achitate	Lei	532.654,—		
	«Neachitate reportate pe 1926	Lei	75.000,—	»	607.654,—
V.	«Salarii	»		»	762.200,—
VI.	«Diurne	»		»	415.800,—
VII.	«Casa str. Banu Mărăcine No. 5: impozite, prima de asigurare, tâblita, firma	»		»	1.329.25
VIII.	«Cheltueli de cancelarie, locuințe și lemne la funcț.	»		»	242.872.01
IX.	«Cheltueli de întreținerea localului Fundațiunii.	»		»	61.543,20
	«Cheltueli generale:				
X.	«Amortismente chiria R. Marcu pro 1922.	Lei	5.200,—		
	«Transportul unui vagon de lemne I. Mitileneu, pro. 1923.	»	3.811,—		
	«Cheltueli Succesiunea A. R. Stoianovici	»	39.289,90	Lei	48.300,90
XI.	«Mobilierul biroului (amortizări).	Lei	33.786,—	Lei	33.788,—
XII.	«Diferența de curs Faltitschek	»		»	35,—
XIII.	«Contul de dobânzi. (Excedentul veniturilor asupra cheltuelilor).	»		»	3.863.925,56
		Lei			<u>9.353.850,07</u>

Fundatiunea Menachem H. Elias

GESTIUNEI

Credit

I.	«Contul Cupoane și Dividende: pe 9 luni. . . .	Lei	3.977.158,50	
	<i>«Imobile în țară:</i>			
II.	«Hotel Continental venit net pe 6 luni.	Lei	1.382.764,70	
III.	«Hotel Patria venit net pe 6 luni	»	256.551,35	
IV.	«Casa str. Carol, 35 (53) ve- nit net pe 6 luni	»	132.884,45	
V.	«Casa str. Lipscani 82 (70) venit net pe 6 luni	»	322.651,50	
VI.	«Casa str. Lipscani 84 (72) ve- nit net pe 6 luni	»	368.594,50	
VII.	«Domeniul Sascut-Berești ve- nit net pe 9 luni	»	886.152,95	
VIII.	«Moșia Dârvari venit net pe 9 luni	Lei	1.103.435,22	
IX.	«Moșia Balotești venit net pe 9 luni	»	406.914,05	Lei 4.859.948,72
X.	«Banca Națională a României. «Contul Lire sterline câștig. «la curs.	»	177.674,50	
XI.	«Banca Generală a Țării Ro- mânești. Cont. Dinari	»	15.400,—	
XII.	«Banca Generală a Țării ro- mânești. Franci belg.	»	245.355,65	
XIII.	«Cecuri în Portofoliu.	»	77.660,20	† 516.090,35
XIV.	«Dacia-România: bonificare de prime.	»		† 625,20
		Lei	<u>9.353.850,07</u>	

Domnilor Colegi,

«Fundatiunea Familiei Menachem Elias ne prezintă proiectul bugetului său pe anul 1927, însoțit de unele explicațiuni ce credem util să vi le comunicăm.

«Înaintându-vă, acum în Maiu, acest proiect de buget, care urmează să fi pus în aplicare abia cu începere dela 1 Ianuarie viitor, am derogat «dela regulile unei bune administrațiuni, deoarece ne este imposibil a «prevedea de acum toate nevoile ce vor surveni în cursul anului spre a «înscris sumele necesare la cheltueli.

«Spre a preveni inconvenientelor ce ar putea rezultă din această cauză, «am fost nevoiți a da acestui buget o nouă alcătuire, astfel ca să aibă o «elasticitate mai mare și să ne permită a face față nevoilor ce s'ar ivi în «cursul anului. În acest scop, am prevăzut dar un fond special pentru «deschidere de credite extraordinare și suplimentare.

«După cum ați putut vedea din raportul cu care v'am înaintat bilanțul și contul de gestiune al exercițiului 1925, Fundatiunea a fost în stare «a intra în posesiunea celei mai mari părți din averea succesiunii, nemai «rămânând decât câteva efecte americane și engleze — pentru cari formalitățile de punere în posesie sunt mai complicate și cer un timp mai «îndelungat.

«Deasemenea, Fundatiunea a fost în stare să plătească din venituri «toate cheltuelile considerabile de: taxe de succesiune, transacția cu moștenitorii, spesele de judecată, prelevările Academiei, pensiile și legatele, «ajutoarele la familie, etc. A mai rămas în suspensiune numai achitarea «rentei de Cor. 15.000 — anual Comunității sefarde din Viena — pentru «care am fost chemați în judecată, în fața Tribunalului din Viena, spre «a o plăti în valoare aur plus 60% asupra valorii Coroanei austriace «din 1924 — precum și rentele Comunității spaniole din București, cari «nu le-au ridicat.

«Cu modul acesta dar, Fundatiunea este în stare acum a începe pregătirile pentru punerea în aplicare a prescripțiunilor testamentare «privitoare la înființarea spitalului și școalelor la cari e obligată precum și «în genere la activitatea culturală. Și acesta nu pot fi făcute decât tratat «din venituri, pentru ca, cruțând și sporind capitalul, să avem de «unde face în urmă marile cheltueli pentru întreținerea și funcționarea lor.

«Pentru a putea ajunge la acest scop, am prevăzut încă în bugetul «precedent, că întregul excedent al veniturilor asupra cheltuelilor — afară «de partea importantă pe care am capitalizat-o — să constituie un fond «special pentru punerea în aplicare a dispozițiunilor culturale ale testamentului. În anul acesta excedentul veniturilor va fi și mai mare așa «că fondul special va putea fi crescut dejă la suma de Lei 7.500.000.

«Fundatiunea mai arată că evaluările veniturilor au fost făcute cu prudență pentru a evita eventuale deficite și că din contră, speră după toate «probabilitățile, să realizeze excedente.

«Cheltuelile sunt salariile și spesele de cancelarie la București și la Viena, cheltuelile de întreținere și ameliorări ale imobilelor și moșiilor și rentele testamentare și subvenții și ajutoare. In acest capitol intră aceste subvenții ale membrilor familiei Elias obligatorie după testament, dar fără ca cota să fie determinată. Au fost fixate de administrația Fundației precum și subvențiile date celor doi vechi administratori ai averii Elias Fr. Staeger în București și Faltischek în Viena.

«Se mai prevăd în cifre rotunde sume pentru plățile necesare pentru regularea succesiunii și neprevăzute, precum și fondul de deschidere de credite extraordinare de care am vorbit mai sus.

«E de prevăzut că aceste articole vor produce economie care se adaugă sumelor reportate.

«Acest proiect de buget ce vă este prezentat pășește la formarea unui fond de executare a dispozițiilor testamentare, (spital, gimnaziu și școala profesională) cari sunt principalul scop al fundației. Se prevede că acest fond la sfârșitul anului, se va urcă la 7½ milioane.

«Toate aceste prevederi părăndu-ni-se bine chibzuite și raționale, părerea noastră este ca Academia Română să aprobe bugetul prezentat.

(ss) *N. Vasilescu-Karpen, G. Balș, C. Rădulescu-Motru.*

Fundatiunea Menachem H. Elias

PROIECT DE BUGET GENERAL DE VENITURI ȘI CHELTUELI

Venituri:

I.	«Domeniul Sascut-Berești net	Lei	1.300.000.—	
II.	«Moșia Dârvari	»	»	1.375.000.—
III.	«Moșia Balotești	»	»	161.000.—
				Lei 2.836.000.—
IV.	«Hotel Cont. cu prăvăliile	Lei	3.785.000.—	
V.	« » Patria » »	»	»	1.415.000.—
VI.	«Casa str. Carol I No. 35			
	«fost 53	»	»	467.000.—
VII.	«Casa str. Lipscani No. 82			
	«fost 70	»	»	618.000.—
VIII.	«Casa str. Lipscani No. 84			
	«fost 72	»	»	743.000.—
IX.	«Casa str. Banu Mărăcine			
	«No. 5	»	»	7.028.000.—
X.	«Casele din Viena.	S.	1.126,72	» 40.562,—
XI.	« » » Lompalanka	»	»	—,—

EFECTE: Rente, Obligațiuni, Acțiuni

XII.	«București	Lei	3.209.581,40	
XIII.	«Viena » 36,— S.	5.802,13	»	208.876,70
XIV.	«Berlin » 60,— R.M.	35.566,40	»	2.133.984,—
	» 1,75 Leva	47.529,45	»	71.294,15
XV.	«Paris » 8,50 Fr.	38.695,76	»	328.913,95
XVI.	«Sofia » 1,75 Leva	24.437,90	»	42.766,30
	«Dobânzi		»	500 00.—
				Lei 5.995.416,50
				Lei 16.399.978,50

Fundațiunea Menachem H. Elias

PE EXERCITIUL 1927

Cheltueli:

Administrația Centrală:

I. «Intreținerea lo- calului Fonda- țiunii	Lei	77.000,—	
II. «Spese de cance- larie	»	108.500,—	
III. «Salarii: Consi- liul	Lei	366.000,—	
IV. «Statul persona- nalului, impo- zite și indem- niz. de chirii.	Lei	1.080.500,—	1.446.500,— Lei 1.632.000,—

Admin. Viena:

V. «Salarii S.	S.	11.800,—	Lei	424.800,—
«Intreț. biurou- lui	S.	1.700,—	»	61.200,—
«Cheltueli de întreținerea imobi- lelor din București	»		Lei	486.000,—
«Ameliorări și construcții la moșiile și casele de pe cele			Lei	200.000,—
«Ameliorări și construcții la moșiile și casele de pe cele			Lei	400.000,—
VI. «Pensii și Rente testamentare	»		»	287.200,—
«Prelevările Acad. Rom. asupra veniturilor	»		»	1.640.000,—
VII. «Subvenții și ajutoare: la familii .	Lei	892.000,—	»	
«Subvenții și ajutoare la instituții .	»		»	892.000,—
«Plăți de făcut pentru regularea «Succesiunii	Lei	2.000.000,—		
«Cheltueli de contencios, de călă- torie, taxe, etc., pentru regula- rea Succesiunii în țară și străină- tate	»	500.000,—		
«Neprevăzute	»	300.000,—	»	2.800.000,—
«Fond pentru deschiderea de credite suplimentare și extraordinare	»		»	1.000.000,—
«Disponibilul trecut ca contribuție pentru Fondul de executarea dispozițiilor testamentare privi- toare la spital, gimnaziu și școala profesională .	»		»	7.062.778,50
				<u>Lei 16.399.978,50</u>

Fundatiunea Menachem H. Elias

BUGETUL FONDULUI DE EXECUTAREA DISPOZIȚIUNILOR
TESTAMENTARE PE ANUL 1927

V e n i t u r i

«Sold reportat din exercițiul 1926.	Lei	509.500,—
«Din disponibilul exercițiului 1927	»	7.062.778,50
	Lei	7.572.278,50

C h e l t u e l i :

«Fond pentru studii și pregătiri în vederea aplicării dispozițiilor testamentare.	Lei	1.000.000,—
--	-----	-------------

D-l G. BOGDAN-DUICĂ zice că pentru a da vot de aprobare asupra gestiunii și bugetului Fundațiunii, e nevoie să cunoaștem mai de aproape documentele înaintate, deaceia propune să se amâne luarea deciziunilor pentru două zile.

— Propunerea se aprobă.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, arată că e bine să se cunoască și raportul Delegațiunii asupra gestiunii Fundațiunii pe Aprilie-Deceembrie 1925.

D-l I. BIANU cetește următoarea propunere semnată de 8 membri:

«La 7 Iunie 1923, Academia — în semn de recunoștință pentru participarea avută la conducerea acțiunii pentru întregirea neamului — a ales membri onorari pe d-nii Ion I. C. Brătianu, G-ral Al. Averescu și G-ral «Const. Presan.

«Intre bărbații cari au stat în fruntea acelei acțiuni s'a aflat și *Generalul Berthelot*, care nu numai a contribuit puternic la reorganizarea forșelor noastre și la conducerea operațiunilor lor, dar a fost un foarte puternic sprijinitor al acțiunii noastre militare și diplomatice pentru realizarea Unirii ținuturilor românești foarte sub stăpânirea ungurească.

«Drept recunoștință pentru aceste mari dovezi de prietenie pentru neamul nostru, propunem, alegerea d-lui G-ral Berthelot ca Membru «Onorar al Academiei».

(15) I. Bianu, Andrei Rădulescu, G. Țișica, Al. Lăpedatu, N. Jorga, Pr. N. M. Popescu, Gen. Crainiceanu, Dr. G. Marinescu.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l G-ral Berthelot întrunește unanimitatea voturilor membrilor prezenți.

D-l Vicepreședinte Dr. G. MARINESCU proclamă, în aplauzele plenului, membru de onoare al Academiei pe d-l G-ral Berthelot.

D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește următoarea propunere semnată de 10 membri:

Domnilor Colegi,

«Subsemnații avem onoarea a vă propune alegerea, ca membru onorabil al Academiei Române, a d-lui Inginer Elie Radu, Președinte al Consiliului tehnic superior, Profesor și Președinte al Consiliului de Perfecționare al Școlii Politehnice din București.

«D-l Elie Radu îndeplinește, într-o măsură puțin comună, condițiunea impusă de statutele Academiei, membrilor săi onorari:

«*Aceia de a se fi distins prin operele și activitatea lor în folosul națiunii române.*

«Sunt, în adevăr, rari oameni cari, în decursul vieții lor, au desfășurat o activitate mai rodnică, mai plină de rezultate folositoare.

«D-l Elie Radu se găsește în serviciul Statului de aproape 50 de ani; încă de tânăr, văditile sale însușiri și cunoștințe au făcut să i se încredinșeze conducerea uneia din cele 3 mari direcțiuni, prin cari s'au executat toate marile lucrări publice din epoca de propășire economică a României dinainte de războiu. Celelalte două direcțiuni erau conduse de regretații foști membri ai Academiei Saligny și Romniceanu.

«D-l Elie Radu a condus direcțiunea de Studii și Construcțiuni ce i s'a încredințat, din anul 1886 până la războiul mondial.

«În acești 30 de ani, d-l Elie Radu a conceput și executat nenumărate lucrări din cari citez pe cele mai importante:

«Căile ferate:

«T.-Ocna—Comănești—Palanca;

«Craiova—Calafat;

«Galați—Bârlad;

«Târgoviște—Pucioasa;

«Pitești—Curtea de Argeș;

«Bacău—Piatra. Lungimea tuturor acestor căi ferate întrece 500 km.

«Podurile mari, peste diferitele râuri ale țării a căror construcțiune nu putea fi încredințată serviciilor locale.

«Șoselele al cărora traseu și construcțiune erau asemenea prea dificile pentru a putea fi executate de serviciile locale, cum sunt șoselele de pe valea Jiului și valea Oltului — șoseaua Sinaia-Moreni, etc.

«Alimentarea capitalei cu apă; 50.000 m. c. pe zi din cei 100.000 m. c. pe zi ai Bucureștilor se datoresc studiilor și lucrărilor d-lui E. Radu.

«Aceste lucrări (de a căror înfățișare ne putem face o idee din fotografiile cuprinse în 2 albumuri) au costat circa 200.000.000 lei aur sau zece miliarde în moneda actuală.

«Dar această enumerare și aceste cifre cari vădesc importanța economică a lucrărilor d-lui E. Radu, nu trebuiește să ne facă să pierdem din vedere valoarea lor tehnică, științifică și adaugă artistică.

«Procesul de elaborare al lucrărilor științifice îl găsim și la lucrările inginerești. Acestea, când au valoarea lucrărilor d-lui E. Radu, nu pot fi simple copii a unor modele existente, nici rezultatul aplicării uniforme a unor reguli bine determinate.

«Originalitatea, spiritul de invenție, discernământul, simțul realității, se găsesc la baza lucrărilor inginerești, de genul celor executate de d-l E. Radu. Ca și pentru lucrările științifice, timpul stabilește valoarea lor, d-l Radu are mulțumirea, în viață fiind, să vadă operele sale consacrate de timp; după trecere de ani și din ce în ce mai mult, prin aspectul și soliditatea lor prin ușurința și economia exploatării dovedesc valoarea tehnică a aceluia care le-a conceput și executat.

«Intre altele, este de relevat că d-l E. Radu este promotorul introducerii, în țară la noi, a construcțiilor în beton armat; cu convingere și curaj, D-sa a dat o deosebită impulsie acestor construcțiuni, ajungând la rezultatele cele mai remarcabile atât ca îndrăzneală în concepție și execuție cât și din punctul de vedere al frumosului.

«Dealtfel din acest din urmă punct de vedere, toate lucrările făcute de d-l E. Radu, prin justa proporționare a materialelor cu eforturile suportate, prin alegerea dispozițiilor celor mai judicioase, printr'o execuțiune îngrijită, au căpătat — fără a fi căutată cu dinadinsul — acea eleganță naturală a liniilor, acel aspect exterior, care le face să merite denumirea de lucrări de artă, în sensul obicinuit al cuvântului.

«După războiu, d-l Radu a fost numit în cea mai înaltă demnitate inginerească, aceea de Președinte al Consiliului tehnic superior, și menținut în această demnitate deși atins de limita de vârstă.

«Mulțumită cunoștințelor sale și incomparabilei sale experiențe, d-l E. Radu este unul dintre cei mai de seamă Profesori ai Școlii Politehnice din București.

Domnilor Colegi,

«Prin însemnătatea serviciilor aduse țării, prin competența și scrupulozitatea în îndeplinirea înaltelor funcțiuni ce a ocupat și ocupă, prin largimea vederilor în cari a conceput și executat lucrările ce i s'au încredințat, prin demnitatea întregii sale vieți consacrate binelui public, socotim că d-l Elie Radu merită sufragiile d-voastră pentru a fi ales membru onorar al Academiei Române».

(11) E. Racoviță, Dr. V. Babeș, I. Inculeț, N. Vasilescu-Karpen, Dr. Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu, Gen. Craimăciuanu, I. Simionescu, G. Țițeica, I. Bîanu.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Inginer Elie Radu întrunește unanimitatea voturilor membrilor prezenți.

D-l Vicepreședinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Inginer Elie Radu.

Părintele N. M. POPESCU cetește următoarea propunere semnată de 8 membri:

«D-l Angelo Pernice a descoperit de curând acel memoriu al lui Mișai Viteazul care e cea mai minunată biografie a Domnului înfăptuitor al celei dintâi uniri românești. Invățătul din Florența a cercetat țara noastră, interesându-se de monumentele ei. Istoria Statelor balcanice, ope care a scris-o acum câțiva ani, e de o largă informație și de o judecată sigură. Istoriografia bizantină îi datorește o prețioasă monografie asupra împăratului Heraclie.

«Propun alegerea sa ca membru corespondent al Academiei noastre».

(ss) N. Iorga, V. Pârvan, D. Gusti, S. Pușcariu, I. Lupaș, Șt. Ciobanu, G. Murnu, G. Bodan-Duică.

— Procedându-se la votarea cu bile d-l Angelo Pernice întrunește din 25 voturi, 23 voturi pentru.

D-l Vicepreședinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secțiunea Istorică, pe d-l Angelo Pernice.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

7 IUNIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN arată că, în urma delegațiunii date de Academie, a mers în audiență la M. S. Regele pentru a-l înfățișa programa lucrărilor noastre în sesiune și a-l invita să participe la ele. Majestatea Sa a hotărât ca Duminică, 13 Iunie c., să prezideze ședința solemnă pentru recepțiunea colegului Em. Racoviță, fixând pentru Luni, 14 Iunie c., ședința solemnă de sărbătorire a Majestații Sale în Academie. Majestatea Sa s'a arătat foarte mulțumit de felul cum s'a organizat aniversarea și s'a interesat în acelaș timp dacă intenționăm să consacram printr'un premiu munca ani de-a rândul depusă de Colegul nostru d-l Tiktin intru alcătuirea dicționarului limbii române. Am asigurat pe Majestatea Sa că vom distinge această monumentală operă cu un premiu alcătuit din premiile neacordate.

D-l M. C. SUTZU reia propunerea D-sale formulată în anul trecut și într'una din ședințele anterioare de a se modifica Statutele în privința recrutării

membrilor Academiei după principiul unei largi libertăți și de a spori numărul membrilor Secțiunii Științifice, prea restrâns pentru dezvoltarea actuală a diferitelor ramuri de știință. Considerând aceste reforme ca un serios pas spre progresul Instituțiunii noastre, D-sa reclamă urgența trecerii la fapte.

D-l I. BIANU, în principiu de acord cu propunerea d-lui Sutzu de lărgire a Academiei, arată că chestiunea trebuie discutată în prealabil, cu atât mai mult cu cât există propuneri de reformă mult mai întinse. Nu se poate mări Secțiunea Științifică fără o revizuire în acelaș sens a celorlalte secțiuni. Deaceea Comisiunea de reorganizare a Academiei, studiind modul de reformare, să întocmească un nou Statut care să fie prezentat în viitoarea sesiune sau într'o sesiune extraordinară mai apropiată.

D-l M. C. SUTZU răspunde că atunci când e vorba de principii indiscutabile Comisiunile se pot înlătura, deoarece s'a văzut că ele nu produc nimic.

D-l EM. RACOVIȚĂ se asociază la părerea d-lui Sutzu, fără însă să găsească necesară urgența, deoarece în acest an nu mai sunt alegeri de făcut. Totuș, este bine ca chiar de acum să discutăm această chestiune care interesează progresul Academiei în raport cu mărirea, nu numai teritorială a țării, dar și culturală, și deaceea D-sa propune ca să se fixeze o ședință în actuala sesiune pentru reluarea discuției. După D-sa, un punct important din reformă va trebui să fie și schimbarea epocii sesiunii generale, pe care D-sa o dorește în luna Noemvrie.

— Se decide a se rezervă ședința de Joi, 10 Iunie c., pentru discutarea reorganizării Academiei.

D-l Dr. GR. ANTIPA cetește următorul RAPORT DESPRE ACTIVITATEA FUNDAȚIUNII FAMILIEI MENACHEM H. ELIAS ÎN ANUL 1925-26:

Domnilor Colegi,

«Din raportul și contul de Gestiune ce vi s'a înaintat și din expunerea de motive a bugetului 1926 și 1927 ce vi s'a prezentat, ați putut vedea activitatea desfășurată de Fundațiunea Elias în cursul primului ei an de existență.

«Această Fundațiune, potrivit țelurilor impuse prin testament de generosul donator, are a realiză o serie de instituțiuni culturale, a sprijini diferite întreprinderi de cultură și cu deosebire de cultură practică, precum și de a face tot felul de binefaceri, fie ajutând conf. dorinții testatorului pe membrii familiei până în gradul al 8-lea rămași fără mijloace, fie ajutând — direct sau prin mijlocirea Societăților de binefacere — persoanele sau instituțiunile pe cari le va crede demne.

«O asemenea activitate cere însă un plan sistematic, stabilit de mai înainte, potrivit mijloacelor disponibile precum și nevoilor cari trebuie să se alcătuie în primul an de existență al Fundațiunii, căci înainte de toate îndatorirea ei eră:

«De a luă cât mai repede în primire averea rămasă, plătind taxele de succesiune și îndeplinind formalitățile complicate din toate Statele în care se află răspândită;

«De a lichidă toate afacerile rămase pendinte în fiecare din aceste State: Bulgaria, Jugoslavia, Austria, Franța, Belgia, Cehoslovacia, Germania, Olanda, Londra, Washington, Pretoria etc.;

«De a ajunge la o înțelegere cu moștenitorii de sânge cari au atacat testamentul în fața Tribunalului din Viena;

«De a face demersuri pentru scoaterea de sub sechestru a unor însemnate porțiuni din avere, cari erau confiscate în diferite țări din timpul războiului ca «bun inamic»;

«De a achită toate legatele și rentele;

«De a lichidă drepturile foștilor funcționari și personal de serviciu ca decedatului etc., și în fine,

«De a luă toate măsurile pentru asigurarea averii rămase și pentru administrarea ei.

«În toate aceste privințe, Fundațiunea a realizat în adevăr foarte mari progrese în scurtul timp al existenței ei și a timpului cât a fost administrată numai de Academia Română.

«I. Astăzi cea mai mare parte din avere este deja în stăpânirea Fundațiunii și depusă în siguranță în cele mai mari bănci din Europa:

«Averea din Viena este toată luată în primire și casele au fost întabulate pe numele Academiei iar pentru plata taxelor de succesiune am reușit să dobândim reduțiuni importante.

«Averea din Paris, care era incredintată personal unei rude a decedatului, este deasemenea luată în primire și depusă acum prin Banca Națională a României într-o Bancă mare din Elveția.

«Acelaș lucru cu averea din Belgia, Germania, Olanda și Londra.

«Ne-a mai rămas să scoatem de sub sechestru și să facem transferul pentru o parte din efectele aflătoare în Statele-Unite și Pretoria pentru cari avocatul nostru d-l Féry d'Esclands din Paris își dă toată osteneala de a îndeplini toate formalitățile complicate.

«Deasemenea, mai avem dificultăți pentru a obține achitarea cupoanelor perimate pentru unele efecte grecești și italiene, pentru cari deasemenea s'au făcut convenitele demersuri.

«În Bulgaria, am lichidat drepturile asupra unei case — care era în scoproprietate — dela Rusciuc și suntem în proces cu Statul bulgar pentru o casă dela Lompalanca, care a fost expropriată acolo de Stat.

«În Jugoslavia, am lichidat un proces privitor la niște creanțe vechi, suntem în tratative pentru achitarea unor cupoane ale Băncii Naționale din Belgrad, precum și am pus în valoare drepturile succesiunii asupra Minei de Ocru și Mercur din Spizza.

«În Cehoslovacia mai avem deasemenea de regulat încă două afaceri pendinte din timpul când decedatul era în viață, dar a căror lichidare nu poate fi forțată din diferite motive.

«In *Constantinopol* și *Amsterdam*. avem deasemenea a valorifică drepturile «asupra unor efecte, cari nu fuseseră stampilate în timpul războiului.

«*Casa de bancă din Viena*, cu multele ei afaceri rămase în suspensiune, am lichidat-o deasemenea complet. aducând acel efecte cari se puteau administra din țară, în Centrala din București, iar restul de efecte le-am depus la câteva bănci mari din Viena.

«Aceasta întrucât privește averea din străinătate.

«*Averea din țară*. care constă din efecte. este depusă la Banca Națională și Banca Generală iar casele sunt toate închiriate de Fundațiune pe baza de licitație prin oferte. Moșiile și pădurile se exploatează în regie sub cea mai mare supraveghere și dau rezultate bune.

II. «Intrucât privește *legatele și rentele* lăsate prin testament, s'au făcut notificări tuturor spre a veni să le ridice.

«Față de completa depreciere a monetei din Austria, care face ca cu pensia lăsată prin testament să nu se poată cumpără nici măcar o jumătate de pâine, Fundațiunea a stat la tocmeală cu fiecare legatar sau pensionar aprobându-le suma corespunzătoare în lei, asupra căreia au căzut de acord. Numai Comunitatea israeliților spanioli «Sefardini» din Viena, n'a fost mulțumită cu oferta foarte largă ce le-a făcut-o Fundațiunea și ne-a intentat proces cerând câte 1.60. Coroane-aur pentru fiecare Coroană lăsată în testament. Aceasta ar însemna că pentru renta anuală de 15.000 Cor. să li se dea o bună parte din venitul total al Fundațiunii. Fundațiunea este dar nevoită a duce acest proces.

«Numai servitorilor personali și vechilor funcționari principali ai defunctului, Fundațiunea a hotărât a le achita deplin — sub formă de gratificație — legatele și pensiunile ce li s'au prevăzut în testament.

III. «Intrucât privește *activitatea culturală și filantropică*. din motivele pe cari le-am arătat dela început, nu s'a putut încă desfășura o activitate sistematică. Cu toate acestea s'a făcut mult și în această direcție:

1. «S'au acordat subvențiuni, pensii și ajutoare la un mare număr de rude sărace, cari conf. testamentului trebuiesc ajutate. În această privință noi ne-am conformat întotdeauna avizului celor 3 membri ai Comitetului și în special opiniunii d-lui Hornstein, care cunoaște deaproape toate legăturile de înrudire ale decedatului.

2. «S'au făcut o serie de mici binefaceri, pomană pentru săraci, parastase la templu, subvențiuni și răsplată de servicii la rabinul și rugătorii dela mormintele din Viena ș. a. m. d.

3. «S'au dat ca prime fonduri culturale Academiei Române 1.700.000 lei pentru timpul dinaintea creării Fundației; 1.300.000 pentru anul 1925 și cel puțin încă 1.300.000 se va da și în anul curent. Cât de binefăcătoare au fost aceste sume pentru Academie se poate vedea și din proiectul de buget al anului curent, care, întrucât privește biblioteca, nu se poate echilibra, prezentând un deficit de 1.750.000 lei la un buget total de 2.950.000 lei adică un deficit de aproape 75%.

IV. «Cu toate aceste lucrări considerabile și sarcini grele ce au trebuit achitate în primul an, Fundațiunea a pășit și la luarea de măsuri

«pentru punerea în aplicare a unei activități sistematice ca să poată fi deplini dorințele culturale ale testatorului. În acest scop, prin bugetele ei, Fundațiunea a admis ca normă ca toate sumele ce rămân disponibile la finele fiecărui an din venituri să constituiască un fond special pentru construcția spitalului și școlilor prevăzute în testament. După cum vedeți din bugetele ce vi se prezintă, acest fond ajunge deja la sume considerabile. În anii viitori, când speșele mari de regularea succesiunii nu vor mai exista, *întregul venit*, după deducerea sumelor întrebuințate pentru capitalizare, administrație și plata rentelor etc., va trece la acest fond.

«Cu modul acesta dar, Fundațiunea ajunge acum la partea principală a îndatoririlor ei, adică la *stabilirea aceluia plan sistematic pentru realizarea dorințelor testatorului cu privire la instituțiile culturale și ajutoare culturale.*

V. «În rezumat, suntem în măsură a vă aduce la cunoștință că până azi, Fundațiunea Elias, numai din venituri — deci fără a atinge Capitalul cum permitea testamentul — a fost în stare: să reguleze și să ia în stăpânire întreaga succesiune răspândită în toate țările, să achite aproape toate legatele și pensiunile, să achite considerabilele taxe de succesiune din toate țările, să încheie transacție și să achite sume importante moștenitorilor de sânge, să achite toate îndatoririle morale ale decedatului față de funcționarii și servitorii săi, să dea însemnate ajutoare membrilor săraci ai familiei și să facă diferite acte filantropice, să mai capitalizeze apoi sume importante etc., etc. Și cu toate aceste să mai dea — în acest scurt timp — și Academiei Române aproape 4.000.000 lei pentru scopurile ei culturale.

«Nu putem termina fără a vă arăta că raporturile dintre delegații D-v. și cei trei membri din Comitet desemnați de testator au fost în tot timpul cele mai cordiale și că colaborarea a fost armonioasă bazată pe încredere reciprocă».

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, luând cuvântul asupra raportului, dă lămuriri asupra închirierii Hotelului Continental, ajungând la părerea că Hotelul trebuie închiriat altui hotelier decât celui actual și cere informațiuni asupra sumei exacte ce reprezintă costul reparației făcute de chiriaș la plafonul căzut din hotel în vara anului trecut. Crede că acea sumă trebuie stabilită printr'o Comisie competentă.

D-l I. BIANU arată că, împărțindu-se atribuțiile între membrii Consiliului Fundațiunii, închirierile celor două hoteluri ale Fundațiunii s'au dat în studiu d-lui G. Țițeica și B. Știrbey. Ele s'au făcut după un procedeu de multă atenție și multă băgare de seamă. Numai astfel Fundațiunea a putut lua sume foarte avantajoase dela închirieri. În ce privește Hotelul Continental, el a fost închiriat actualului hotelier, deoarece ne-a oferit suma cea mai mare,

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI propune discutarea bugetului Academiei, care se află la ordinea zilei.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, arată că s'a întocmit un proiect de buget pentru 1 Iulie—31 Decembrie 1926 și un altul pentru 1

Ianuarie—31 Decembrie 1927. D-sa expune întocmirea bugetului Academiei pentru ultimele șase luni ale anului curent, arătând pe capitole bugetare sumele prevăzute și sporurile ce s'au putut face și că s'a menținut fondul de rezistență de 567.043,77 lei și o sumă disponibilă de 1.638.433,28 lei, cari se trec asupra anului 1927. La bugetul Bibliotecii, D-sa arată că se cifrează un deficit de 778.483,30 lei, pe cari însă avem speranțe să-l acoperim din suma de 5 milioane promisă pentru anul viitor de d-l Președinte al Consiliului de Miniștri.

D-l DIM. GUSTI, anticipând asupra discuției bugetului pe 1927, constată că suma de 500.000 lei prevăzută pentru cumpărare de cărți nu este suficientă. Ea trebuie sporită la 1 milion lei și sporirea se va putea face din cele 5 milioane promise de Guvern. În același timp, Academia să inițieze un catalog pentru toate cărțile bibliotecilor Universităților din țară, ca să se poată cunoaște colecțiile de cari putem dispune.

D-l Dr. GR. ANTIPA constată că facem un buget care se soldează cu un deficit de 66% pentru Bibliotecă. O soluțiune pentru micșorarea graduală a acestui deficit o găsește în instituirea unui Consiliu de administrație competent în domeniul administrativ.

D-l I. BIANU zice că ideea unui organ specializat în administrație este bună. Până acum totuși n'au existat bănueli de greșeli în administrația noastră. Lăsată mie, sarcina administrației trebuie s'o transmit inițind în ea pe unul din colegii tineri. Conducerea severă a administrației și speranțele ce ne punem în sprijinul Guvernului vor aduce de sigur acoperirea deficitelor constatate. Ca urmare, D-sa propune să se voteze bugetul așa cum este întocmit.

— Se votează bugetul pe 1 Iulie—31 Decembrie 1926.

D-l ANDREI RĂDULESCU expune întocmirea bugetului pe exercițiul 1 Ianuarie—31 Decembrie 1927, buget închis cu fondul de rezistență de lei 858.309,92 și o sumă disponibilă de 621.585,33 lei. D-sa arată că bugetul Bibliotecii înscrie un deficit important de lei 2.225.334,60. Propune ca un extras din buget să se dea publicității.

D-l Dr. V. BABEȘ socotește că diurna membrilor de 250 lei prevăzută în buget pentru ședințele ordinare este prea mică. D-sa propune să se înscrie pentru ședințele ordinare diurna de 400 lei, de 500 lei pentru ședințele de sesiune și de 600 lei pentru membri cari vin din provincie la ședințele Academiei.

D-l Dr. GR. ANTIPA observă că diferența între diurna membrilor din Capitală și a celor veniți din provincie este prea mică și propune ca ea să fie sporită în profitul celor din urmă.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune, pentru neschimbarea Regulamentului, ca să se prevadă sporul la suma generală.

— Propunerea se aprobă.

D-l Dr. GR. ANTIPA, sperând în stabilizarea monetei noastre, socotește că s'a anticipat cu prea mult, acordându-se pentru 18 luni un spor de 50%

pentru 1926 și 60% pentru 1927 la lefurile actuale ale funcționarilor. E de părere ca regulamentarea salariilor funcționarilor să se facă după norme în cari sunt plătite salariile funcționarilor Statului. Bugetul, înscriind un deficit de 120% la Bibliotecă, propune să fie votat numai sub rezerva că Statul ne va acorda subvenția promisă. Contrar, va trebui să închidem Biblioteca.

D-l N. IORGA constată că din Biblioteca Academiei, ce trebuie ținută în primul rând la dispoziția membrilor Academiei, s'a făcut o bibliotecă studențească. Să arătăm Guvernului că, devenind publică, este dator să-i plătească funcționarii, trecându-i în bugetul Statului. Dacă Statul nu-și îndeplinește această datorie să trecem la faptul închiderii Bibliotecii.

D-l I. SIMIONESCU se alătură la părerile d-lor Antipa și Iorga.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI pune la vot bugetul pe 1927.

— Bugetul se votează în condițiunile propuse de d-l Dr. Gr. Antipa.

La birou se depun propuneri pentru alegerea d-lor C. Levaditi și Petre Missir ca membri onorari ai Academiei.

ȘEDINȚA ORDINARĂ
8 IUNIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următoarea propunere semnată de 10 membri:

«Henri Focillon face parte de câțiva ani din Academia noastră ca membru corespondent străin. Între timp, activitatea sa în interesul cauzei românești la Paris a fost așa de remarcabilă, încât înscrierea sa printre membrii noștri onorari devine o îndatorire pentru noi. Împreună cu bunii săi prieteni, Em. de Martonne și Jérôme Carcopino, Focillon, care are spiritul conducător și la Institutul Francez de Studii Superioare, întemeiat în ultimii ani la București, e neobosit în promovarea intereselor noastre naționale în ce privește arta și știința. De curând el și-a luat asupra-și greaua sarcină a căutării posibilităților unei recuperări a comorii de documente și manuscrise românești rătăcite la Moscova».

(ss) V. Părvan, N. Iorga, Em. Racovișd, D. Gusti, I. Lupaș, G. Murmu, Al. Lăpedatu, Șt. Ciobanu, G. Bogdan-Duică, G. Balș.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Henri Focillon intrunește unanimitatea voturilor membrilor prezenți.

D-l Vicepreședinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Henri Focillon, până acum membru corespondent.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următoarea propunere semnată de 10 membri:

«Cunoașteți pe *Jérôme Carcopino*: l-am avut între noi acum un an. «cu prilejul cursurilor de istorie romană ce a făcut la cele patru universități ale noastre. Ca fost director al Școlii Franceze dela Roma pe vremea când Școala noastră începea activitatea ei, Carcopino a fost un camarad și un prieten activ și devotat, un sfătuitor sigur, un colaborator eminent: cele două școli surori deveniseră aproape o singură școală. «Italienii l-au distins încă de atunci, alegându-l membru al Academiiilor «lor. E vremea ca și noi să-l înscriem între membri noștri onorari».

(12) *V. Pârvan, N. Iorga, G. Balș, Em. Racovișă, Al. Lăpedatu, D. Gusti, I. Lupaș, G. Murnu, Șt. Ciobanu, G. Bogdan-Duică.*

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l *Jérôme Carcopino* întrunește unanimitatea voturilor membrilor prezenți.

D-l Vicepreședinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l *Jérôme Carcopino*.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următoarea propunere semnată de nouă membri:

«Nu a fost raport al directorului Școlii Române din Roma în care «să nu se vorbească despre meritele ce și-a câștigat pentru țara noastră «d-l *Roberto Paribeni*, directorul Muzeului Național Roman și membru «al Academiei dei Lincei. Acest devotament al său pentru Dacoromani «nu e însă de natură pur sentimentală, ci D-sa este preocupat științific «de problemele de istorie antică privitoare la noi. Incă de acum cinci «ani, Academia dei Lincei a premiat lucrarea sa despre împăratul Traian, «*Optimus Princeps*. Primul volum al acestei însemnate opere e aproape «în întregime tipărit; al doilea va fi gata până în toamnă. Un capitol din «această lucrare, oferit ca o contribuție inedită la revista noastră *Dacia*, «va apare întâi la noi. Ca și pe vremuri, Bendorff, Hirschfeld, Bormann, «Cichorius, Froehner, Desjardins, așa acum Paribeni cu lucrarea sa des- «pre Traian merită să ia loc printre membrii noștri onorari».

(13) *V. Pârvan, N. Iorga, D. Gusti, D. Lupaș, Șt. Ciobanu, G. Murnu, Al. Lăpedatu, G. Balș, G. Bogdan-Duică.*

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l *Roberto Paribeni* întrunește unanimitatea voturilor.

D-l Vicepreședinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru onor- rar al Academiei pe d-l *Roberto Paribeni*.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următoarea propunere semnată de nouă membri:

«Printre tinerii învățați italieni, cari în ultimii zece ani s'au manifestat «în chip remarcabil în studiile de topografie romană e și *Giuseppe Lugli*, «docent de această materie la Universitatea din Roma și membru cores- «pondent al Academiei Pontificale de Arheologie. De doi ani, el are onoarea «de a reprezenta țara sa ca expert la U. A. I: Uniunea Națională a Aca-

«demilor italiene i-a încredințat sarcina de a ridică pe teren harta arheologică a Latiului și anul acesta el a putut prezenta la Bruxelles primul volum din lucrarea sa, pe care am onoarea de a o depune alăturat pentru Biblioteca Academiei noastre. Totuși, aceste frumoase titluri n'ar fi suficiente pentru Lugli spre a fi recomandat voturilor D-voastră în vederea alegerii sale ca membru corespondent: căci tineri învățați de seama elui mai are Italia destui și nu pe toți vi i-am putea propune aici spre alegere în sânul Instituției noastre. Lugli are însă un alt titlu, unic, care mi-l recomandă în chip exclusiv. El e de patru ani secretarul școlii noastre la Roma. Rapoartele directorului școlii române din Roma vi l-au amintit mereu cu aprecieri din cele mai favorabile».

(11) *V. Pârvan, N. Iorga, D. Gusti, I. Lupăș, Șt. Ciobanu, G. Murnu, Al. Lăpedatu, G. Balș, G. Bogdan-Duică.*

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Giuseppe Lugli întrunește unanimitatea voturilor.

D-l Vicepreședinte Dr. G. MARINESCU proclamă ales membru corespondent al Academiei, la Secțiunea Istorică, pe d-l Giuseppe Lugli.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următoarea propunere semnată de opt membri:

«D-l Charles Bémont e învățatul francez care cunoaște mai bine istoria Angliei în evul-mediu. O întreagă școală de cercetători s'a format la Hautes Études sub conducerea spiritului său critic. De ani de zile, d-sa conduce *Revue Historique*, și de atâtea ori a acordat un larg loc tratării chestiilor românești.

«Academia noastră și-ar face o datorie înscriind pe acest venerat maestru al studiilor istorice în Franța între membrii săi de onoare».

(12) *N. Iorga, V. Pârvan, D. Gusti, Sextil Pușcariu, I. Lupăș, Șt. Ciobanu, G. Murnu, G. Bogdan-Duică.*

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Charles Bémont întrunește unanimitatea voturilor.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Charles Bémont.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următoarea propunere semnată de opt membri:

«Dacă propunem alegerea ca membru de onoare a profesorului Nyrop din Copenhaga, veneratul decan al studiilor de romanistică în patria sa, o facem pentru că marele filolog e, încă odată, un cercetător al tuturor domeniilor de viață ale națiunilor latine și că istoria ea însăși s'a îndreptat de atâtea ori după rezultatul cercetărilor sale inovatoare».

(13) *N. Iorga, V. Pârvan, D. Gusti, Sextil Pușcariu, I. Lupăș, Șt. Ciobanu, G. Murnu, G. Bogdan-Duică.*

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Nyrop întrunește unanimitatea voturilor.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Nyrop.

Din partea Direcțiunii Teatrului Național din Chișinău se primește rugămintea de a delega un membru în Comitetul de lectură al aceluși Teatru.

— Se delegă d-l St. Ciobanu.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI, făcând constatarea că azi se termină durată actualii sesiuni, arată nevoia de a se prelungi în limitele permise de Statute.

— Se decide prelungirea sesiunii până Duminecă, 13 Iunie inclusiv.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI amintește că la ordinea zilei se află votarea gestiunii pe 1 Aprilie—31 Decembrie 1925 și proiectul de buget pe 1927 ale Fundațiunii familiei Menachem H. Elias și dă cuvântul d-lui G. Bogdan-Duică.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ zice că cifrele din rapoartele Comisiunii asupra gestiunii și proiectului de buget ale Fundațiunii au fost numai expuse, dar nu și explicate. Intreabă apoi dacă s'a ținut seamă de dezideratele contabililor experți notate în raportul asupra gestiunii succesiunii dela punerea în posesie și până la înființarea Fundațiunii, printre altele de a se introduce sistemul mandatelor de plată și de a se numi în administrația Fundațiunii un funcționar străin de familia Staeger, concentrată în serviciile Fundațiunii, Cere în același timp explicarea unor sume achitate.

D-l G. BALȘ lămurește că explicarea cifrelor stă în consultarea scrip-telor înaintate de Fundațiune, cari se află la dispoziția oricui dorește să se intereseze de ele.

D-l G. ȚIȚEICA observă că d-l Bogdan-Duică a ridicat obiecțiuni asupra administrațiunii averii Elias înainte de înființarea Fundațiunii.

D-l Dr. GR. ANTIPA dă explicații în chestiuni ridicate de d-l Bogdan-Duică și arată că au existat și există motive de discrețiune cari nu permit introducerea de funcționari noi în administrația Fundațiunii.

În urma lămuririlor date de d-nii G. Balș, G. Țițeica și Dr. Gr. Antipa, d-l Președinte I. C. Negruzzi supune aprobării plenului atât gestiunea Fundațiunii pe Aprilie—Decembrie 1925 cât și proiectul de buget al ei pe 1927.

— Se votează cu unanimitate gestiunea pe Aprilie—Decembrie 1925 și proiectul de buget pe 1927 ale Fundațiunii familiei Menachem H. Elias.

Se procedează la alegerea membrilor delegați de Academie în Consiliul de conducere și administrație al Fundațiunii familiei Menachem H. Elias.

— Sunt realeși d-nii Dr. Gr. Antipa, I. Bianu, D. Gusti și G. Țițeica.

D-l SEXTIL PUȘCARIU arată nevoia și urgența de a avea o ortografie clară și precisă. În congresul filologilor români din 1925, s'au constatat lip-suri în ortografia votată de Academie în 1904 și de aceea s'a pus chestiunea revizuirii ei. S'a ales deci o Comisiune din congres, compusă din d-nii O. Densușianu, I. Bianu, S. Pușcariu, G. Adamescu și Alexe Procopovici, care

a întocmit un proiect pentru revizuirea actualei ortografii. Proiectul a fost discutat, completat și votat de congresul filologilor din Cluj în primăvara anului acestuia. Studiat și aprobat și de Secțiunea Literară în curenta sesiune, D-sa îl supune, punct cu punct, aprobării plenului, pentru a fi dat apoi în folosința generală.

— Plenul admite fără modificări următoarele 4 puncte din proiectul de reformă:

1. Accentul grav se suprimă pretutindeni;
2. Se păstrează în scris *u* final la nume și la verbe în prezentul indicativ pers. 1, nu însă la adverbe, nume proprii și la perfectul simplu;
3. Se va scrie cu *ș*, nu cu *ci* în cuvinte ca *obișnui*, *pașnic*, *veșnic* etc.;
4. Se va scrie cu *s*, nu cu *ss* în cuvinte ca *rasă*, *casă*, *masă*, etc...

La punctul 5) proiectul propune să se scrie *î* pretutindeni din *i*, deci și în *Român*, *românesc*, etc.

D-l Secretar General V. PĂRVAN zice că asupra acestei propuneri să nu grăbim hotărârile. D-sa e de părere ca schimbarea să se admită cel mult pentru numele comune, în nici-un caz însă și pentru numele proprii și adjectivele derivate din ele. Va trebui să rămână deci ca și până acum *Român*, *românesc*, etc.

D-l O. DENSUȘIANU e de părere să se uniformizeze integral scrierea lui *î* din *i*. Sunetul *î* este propriu limbii române. Ca atare el trebuie să capete aceeași scriere și în *romîn*. Excepția pentru acest singur termen nu este prin nimic justificată și prezumția că menținerea lui *î* din *a* e necesară pentru sugerarea latinității noastre nu este un argument serios.

D-l I. INCULEȚ e de părere contrară. Scrierea care indică origina noastră latină are o importanță mare pentru provinciile alipite, cu deosebire pentru Basarabia.

D-l G. MURNU e de aceeași părere, adăugând pe lângă motive de demnitate națională și observația că *â* e estetic în deosebire de *î*, fiind în același timp mai practic în scriere.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI se unește la părerea d-lui O. Densușianu pentru că e util să dispară concomitența a două litere pentru același sunet.

D-l M. SADOVEANU zice că trebuiesc ascultate părerile specialiștilor, fiind cele mai studiate. Reforma scrierii pretutindeni a lui *î* din *i* se impune s'o facem mai înainte de a fi forțați s'o acceptăm din afară.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI, considerând că părerile sunt împărțite, propune să se voteze scrierea lui *î* din *i*, cu excepția termenilor *Român*, *România* și derivatele.

— Procedându-se la votare prin apelul nominal, din 25 voturi, se exprimă 19 voturi pentru, 5 voturi contra și 1 abținere, admitându-se astfel *î* din *i* pentru toate cazurile, în afară de *Român*, *România* și termenii derivați.

D-l N. IORGA declară că D-sa a votat în ce privește termenii excepțaiți pentru forma *România*, *românesc*, etc..., și din considerațiuni fonetice și pentru că aceasta este forma de păstrare a firmei Statului și a numelui nației.

D-1 SEXTIL PUȘCARIU expune punctul 6) din proiectul de reformă care prevede ca la feminine să se formeze genitivul și dativul articulat în *ei* când pluralul este în *e*, dar cu *ii* când pluralul este în *i* (casei, dar limbii). excepție făcând femininele în *ie*, cari au genet.-dativul în *iet*, deși pluralul este în *ii* (*târiei, Academiei*).

— Se admite.

La punctul următor 7) se zice: În neologisme să se scrie între vocale *z*, când aceasta e pronunțarea (*cauză, roză*). Să se scrie *s* în vecinătatea sunetelor *m, n, l, r*. În privința numelor proprii, să scriem Cesar, când e vorba de imperatorul roman, dar Cezar când avem de a face cu un nume românesc.

D-1 O. DENSUȘIANU propune să se scrie *s* între vocalele neologismelor, chiar dacă la pronunțare se aude clar *z*.

D-1 N. IORGA se unește la părerea d-lui Densușianu.

În urma discuțiunii la care iau parte d-nii Sextil Pușcariu, O. Densușianu, N. Iorga, G. Țițeica, G. Murnu, M. Sadoveanu și I. Rădulescu-Pogoneanu, d-1 Președinte I. C. NEGRUZZI pune la vot ambele propuneri formulate.

— Procedându-se la votare prin apelul nominal, se exprimă 21 voturi, din cari 9 voturi pentru propunerea proiectului, iar 12 voturi pentru propunerea d-lui O. Densușianu.

D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI declară admisă propunerea d-lui O. Densușianu de a se scrie pretutindeni *s* între vocalele neologismelor, chiar dacă pronunția este clară *z*.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

9 IUNIE 1926

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-1 Secretar General V. PÂRVAN, luând cuvântul la sumar, ține să se consemneze că în ședința precedentă D-sa a făcut observația că d-1 Sextil Pușcariu trebuie să facă cunoscut plenului întreg proiectul de reformă a ortografiei, mai înainte de a-l supune aprobării. Pe de altă parte, la discuția punctului 5) al proiectului s'a exprimat, în afară de propunerea proiectului de a se scrie *î* pretutindeni din *i* și propunerea pentru scrierea lui *î* cu *a*, care a obținut numeroase voturi.

D-1 I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI zice că d-sa n'a votat propunerea d-lui O. Densușianu, făcută asupra punctului 7) din proiect, de a se scrie *s* între vocalele neologismelor, chiar dacă la pronunțare se aude *z*, pentru că această reformă ne-ar da înapoi cu 22 ani. Deoarece nu s'au adus destule exemple, nu s'a putut face lumină asupra propunerii puse la vot. Deaceia, D-sa se pronunță împotriva votului dat ieri, care ne-ar face să scriem: *musă, musică, musicant, oposiție, propoșiție, useasă, abuseasă, deranjeasă, se deghiseasă, francesă, englesă, englesească, refusă, rezultate, revisuire, basă* (bază),

basează. casarmă, o ocașie, present, pozitiv, a generalisă, realizare, limba daneză, fanatisat, cauză, favorizat, reprezentat, crisa. cazul. explozie, gelosie.

Pentru că această scriere este imposibilă, D-sa e de părere ca să se revie asupra votului dat. pentru a se scrie *z* acolo unde pronunția indică clar acest sunet. Cere în acelaș, timp să se arate numele Colegilor cari au votat pentru propunerea proiectului și a celor cari au votat pentru propunerea d-lui O. Densușianu.

— Au votat pentru propunerea proiectului d-nii: I. Al. Brătescu-Voinești. I. BIANU, G. Murnu, S. Pușcariu, M. Sadoveanu, G-ral Crăiniceanu, Dr. V. Babeș, Em. Rațoviță.

— Au votat pentru propunerea d-lui O. Densușianu d-nii: O. Densușianu, I. C. Negruzzi, N. Iorga, Al. Lăpedatu, Andrei Rădulescu, G. Balș, D. Gusti, G. Vălsan, N. Vasilescu-Karpen, Dr. Gr. Antipa, I. Inculeț și I. Simionescu.

D-I Președinte I. C. NEGRUZZI atrage atențiunea că ne aflăm în fața unui vot dat, asupra căruia nu ne este îngăduit a reveni.

D-I I. SIMIONESCU zice că propunerea votată în ședința de ieri n'a fost destul de luminată și de aceea e de părere să se revie asupra hotărîrii luate.

D-I N. IORGA zice că nu se poate reveni asupra unui vot dat după un ceas de discuție în care chestiunea pusă la vot a putut fi pe deplin clarificată.

D-I AL. LĂPEDATU ridică chestiunea votului dat asupra propunerii de a se scrie *î* din *i*, în afară de termenii *Român, românesc*, etc. Constată că ne-am grăbit a da votul, fără să ne fi fixat definitiv asupra chestiunii puse la vot. Ea a fost pusă necomplet în plen și o studiere a ortografiei din 1904 ar fi dus la concluzia că puteam rămâne la formula ei de a scrie *î* din *i* la începutul și sfârșitul cuvintelor și *ă* din *a* în corpul cuvintelor.

D-I SEXTIL PUȘCARIU crede că nedumeririle se cade să fie soluționate de Secțiunea Literară, care e bine să dea o expunere generală a principiilor cu atât mai mult necesară, cu cât plenul, abătându-se prin votul său dela unele puncte admise de Secțiune, a stricat unitatea de vederi a reformei. E de părere să se amâne reforma ortografiei, Secțiunea Literară având la ordinea de zi chestiunea Dicționarului.

D-I O. DENSUȘIANU stăruiește ca să se continue cu raportarea și aprobarea punctelor din reforma ortografiei, amânarea ei însemnând înmormântarea ei.

D-I G-ral GR. CRAINICEANU propune amânarea chestiunii ortografiei din cauza lipsei de timp pentru o discuțiune serioasă. La propunerea D-sale se asociază d-nii C. Rădulescu-Motru, G. Țițeica, Dr. G. Marinescu, N. Vasilescu-Karpen, I. Al. Brătescu-Voinești și M. Sadoveanu.

— Propunerea se pune la vot prin apel nominal și se admite cu 18 voturi pentru, 7 contra și 2 abțineri.

D-I I. BIANU face următoarea propunere de modificare a Regulamentului pensiunilor funcționarilor:

«La Art. 4 să se adauge:

lit. i: eventualele deficite se vor acoperi din cheltuelile generale.

«Art. 6 va fi redactat precum urmează:

«Pensiunile se acordă prin deciziunile Delegațiunii întemeiate pe raportul motivat al directorului serviciului din care face parte funcționarul, raport confirmat de Directorul General al Administrației.

«În cazuri de boale incurabile bine constatate, infirmități vădite, cari sar face pe funcționar impropriu pentru serviciu, sau alte cauze de forță majoră apreciate de Delegațiune, funcționarul poate fi trecut la pensie ecu următoarele sume calculate după media lefii primite în mână în ultimii cinci ani:

«După 10 ani de serviciu împliniți 25%;

« » 20 » » » » 40%;

« » 25 » » » » 55%;

« » 30 » » » » 75%;

« » 35 » » » » 90%.

«Timpul servit în războiul pentru întregirea neamului se va socoti și doind.

«Art. 8. Funcționarii cu un serviciu de peste 10 ani, înlocuiți de Aca-
demie, au dreptul la pensie după norma stabilită în art. 6.

— În urma discuțiunii, la care iau parte d-rii G. Balș, Andrei Rădulescu, Em. Racoviță, G. Țițeica și Sextil Pușcariu, se admite propunerea cu adăo-
girea că funcționarii pot ieși la pensie dela vârsta de 65 ani înainte.

La birou se depune o propunere semnată de 25 membri pentru alege-
rea de membru onorar a d-lui Ch. Richet.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

10 IUNIE 1926

Președinta d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următoarea propunere sem-
nată de nouă membri:

«Credem că e o datorie și o onoare pentru noi să propunem votului
«D-voastră, pentru calitatea de membru onorar, pe d-l *René Cagnat*, se-
cretarul perpetuu al Academiei de Inscriptii din Paris. Maestru al epi-
«grafiei latine, el a fost, direct sau indirect, continuu preocupat și de pro-
«blemele istorico-arheologice cari ne interesează pe noi: publicația sa
«*Inscriptiones Graecae ad res Romanas pertinentes* ca și cronica anuală din
«*Année épigraphique* ne stau mărturie. Iar operele sale clasice de epigrafie
«și antichități romane sunt un îndreptar nu numai pentru învățăcei ci
«și pentru maestri».

(11) V. Părvan, N. Iorga, I. Lușăș, D. Gusti, G. Murnu, G. Bogdan-Duică,
Șt. Ciobanu, Al. Lăpedatu G. Balș.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l René Cagnat întrunește unanimitatea voturilor membrilor prezenți.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l René Cagnat.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următoarea propunere semnată de nouă membri:

«Avem onoarea de a propune ca membru onorar al Academiei Române pe d-l *Edmond Pottier*, reprezentantul Franței în U. A. I., în locul mult regretatului Théophile Homolle. Numele d-lui Pottier este în arheologia clasică unul dintre cele mai strălucite pe cari le-a avut vreodată Franța. Dar împreună cu știința d-l Pottier unește o rară distincție a formei și un gust artistic de mare maestru. D-sa e totodată și un bun prieten al țării noastre».

(15) *V. Pârvan, N. Iorga, I. Lupaș, D. Gusti, G. Murnu, G. Bogdan-Duică, Al. Lăpedatu, G. Balș.*

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Edmond Pottier întrunește din 21 voturi, 20 pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Edmond Pottier.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următoarea propunere semnată de nouă membri:

«Când a scris opera sa clasică, *Les mystères de Mithra*, Franz Cumont, celebrul arheolog belgian, a fost și pe la noi. Acum un an vi s'a prezentat una din descoperirile sale dela Dura pe Euphrat, fragmentul de hartă antică cu drumul roman prin Dobrogea noastră. La Roma, el e unul dintre cei mai devotați prieteni ai Școalei noastre. Membru al Institutului Franței ca și al multor altor Academii, el ne lipsiă încă. Un maestru ca dânsul în istoria religiunilor antice e o podoabă a științei de oriunde: dar la noi el e cu atât mai mult acasă la el, cu cât printre primele sale lucrări sunt unele cari privesc direct Dacia noastră. Il propunem ca membru onorar al Academiei Române».

(15) *V. Pârvan, N. Iorga, I. Lupaș, D. Gusti, G. Murnu, G. Bogdan-Duică, Șt. Ciobanu, Al. Lăpedatu, G. Balș.*

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Franz Cumont întrunește din 20 voturi, 18.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Franz Cumont.

D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește următoarea propunere semnată de zece membri:

«Arta Sașilor din Ardeal a găsit un cercetător, care unește cea mai solidă știință cu cel mai nobil entuziasm, în pastorul Roth din Sebeșul-Săsesc. Mărea sa lucrare despre argintăriile bisericilor săsești îl așează în rândul învățaților celor mai merițiți. Alegându-l ca membru onorar, distingem pe un om de cel mai mare merit și stabilim încă o legătură culturală cu poporul său».

(15) *N. Iorga, V. Păruan, D. Gusti, I. Lușas, S. Pușcariu, Șt. Ciobanu, G. Balș, Pr. N. M. Popescu, G. Vâlsan, Andrei Rădulescu.*

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Roth întrunește din 24 voturi, 21 voturi pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Roth.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere semnată de zece membri:

Domnilor Colegi,

«Subsemnații vă propunem să alegeți ca membru onorar pe d-l Petre Missir.

«D-sa este unul dintre cei mai distinși jurisconșulți ai noștri. Este profesor de Drept Internațional la Facultatea din București, avocat de mare valoare, a fost delegat de mai multe ori la Congresele de Drept Internațional, a fost mult timp reprezentantul țării în Curtea permanentă de arbitraj dela Haga și a dezvoltat o activitate foarte întinsă în domeniul «Dreptului».

«Afară de acestea, a scris asupra diferitelor chestiuni juridice și în special s'a ocupat în mai multe lucrări cu probleme de Drept Internațional privat, pe cari le-a tratat în chipul cel mai ales, dovedind pe lângă o bogată și variată cultură și metodă științifică.

«Pentru lucrările și activitatea sa îndelungată, folositoare culturii noastre, socotim că merită să fie onorat cu această demnitate».

(15) *Andrei Rădulescu, V. Babeș, G. Vâlsan, C. Rădulescu-Motru, G. Balș, Al. Lăpedatu, G. Murnu, I. Bianu, D. Gusti, N. Vasilescu-Karpen.*

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Petre Missir întrunește din 23 voturi, 21 voturi pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare al Academiei pe d-l Petre Missir.

D-l Dr. V. BABEȘ cetește următoarea propunere semnată de șapte membri:

«Fiind invitat de Secțiunea Științifică să expun meritele d-lui Dr. Levaditi, pot să mă refer la recomandarea mea făcută pentru acest savant în Maiu 1910, când a fost ales membru corespondent.

«Imi permit să insist că Constantin Livadite. născut la Galați la 1875. ca făcut liceul și Facultatea de Medicină din București. Incă în timpul

«Studiilor, a fost numit șef de lucrări al Prof. Kalinderu și puțin după aceasta «l-am atras la Institutul meu. unde a ocupat timp de 3 ani locul de pre-parator, dând la lumină în acest timp lucrări de mare valoare, între cari «despre sifilis și împreună cu mine descoperirea, că microbul tubercu-«lozei nu este un bacil. ci o streptotrichea. aceea ce eră confirmat de toți «savanții din lume. A treia publicare despre ciumă a fost asemenea pri-«mită de lumea științifică; asemenea una despre leziunile ciumei și alta «despre Lepra ochiului.

«Astfel el a fost primit cu brațele deschise de savanții străini, de ma-«rele Ehrlich și de Metschnikoff și Bouchard, cari l-au reținut în labo-«ratoarele lor, și aici ocupându-se de teoriile măștrilor săi, Livadite s'a «ținut într'o prudentă rezervă.

«Cu toate acestea, a câștigat repede o recunoștință și un renume mon-«dial, grație puterii sale de muncă extraordinare, găsirii de metode noi «dibăciei sale tehnice în executarea acestor metode și în fine, grație pru-«denței sale în interpretarea rezultatelor obținute.

«Dânsul este un exemplu strălucit pentru a arăta unde poate conduce «metoda experimentală, cu condiție ca să fie executată în mod cinstit și «util. In adevăr, descoperirile lui Livadite toate au avut o bază reală și «un resunet general, grație importanței lor practice.

«In anul 1910, a fost numit membru ordinar cu un laborator inde-«pendent al Institutului Pasteur. Aici a creat noțiuni noi asupra imu-«nității. făcând să intervină rezistența organismului și mecanismul apă-«rării intestinale, a stabilit transmisiunea mai multor boale la descendenți.

«Intinderea cea mai mare a numelui lui Livadite se datorește lucrări-«lor sale despre sifilis și astăzi oricine vrea să se ocupe cu studiul acestei «boale, trebuie să cunoască metodele și tratamentele respective lui Livadite.

«Paralizia infantilă, atât de frecventă în anumite țări, a fost recuno-«scută prin Livadite și Landsteiner ca fiind o boală infecțioasă cu un mi-«crob filtrabil. Tot odată a stabilit anatomia fină a centrilor nervoși în «această boală. precum și analogiile lor cu leziunile turbării.

«Livadite este un autor foarte apreciat, expunând în mod clasic cuno-«ștințele moderne, cele mai greu de conceput, astfel sunt monografiile D-sale «despre imunitate, despre studiul sângelui, lucrările D-sale despre sifilis. «monografiile D-sale despre metodele proprii erau și sunt deci foarte căutate.

«Cu toate onorurile și chemările cu cari Livadite este primit în străi-«nătate. a rămas român bun și caută neîncetat să-și mențină raporturile «cu țara noastră.

«Ne mândrim deci alegându-l ca român, membru onorific al Acade-«miei Române, și ținem ca din nou să reclamăm pe acest distins savant «mondial pentru patria noastră».

(11) V. Babeș, I. C. Negruzzi, A. Rădulescu, N. Vasilescu-Karpen, Dr. G. Marinescu, V. Pârvan, Dr. Gr. Antipa.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Dr. C. Livadite întrunește din 27 voturi, 26 pentru.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare pe d-l Dr. C. Livadite.

Dela d-l Petru Bogdan se primește următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

«Am primit telegrama. prin care d-l Secretar General mă înștiințează «că am fost ales membru activ al Academiei Române. invitându-mă în același timp să vin imediat la București spre a lua parte la lucrările sesiunii generale.

«Distincțiunea aceasta cu care m'a onorat cel mai înalt așezământ cultural al țării noastre, îmi impune sarcina de a continua cu puteri înnoite «modesta mea activitate științifică și de a contribui la răspândirea științei «în straturile adânci ale Societății românești.

«Exprim toată recunoștința mea distinșilor membri ai Academiei Române pentru marea cinste ce mi-au făcut, primindu-mă în mijlocul «lor și vă rog d-le Președinte, să fiți interpretul acestor sentimente față «de membrii Inaltei Instituțiuni.

«Deoarece momentan sunt ocupat cu examenul de capacitate pentru «învățământul secundar, nu pot da imediat urmare invitațiunii. de a par- «ticipa la lucrările sesiunii generale. Voiu fi în București abia pe la 12 «Iunie, când se termină examenul.»

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI propune să delegăm pentru lucrările Comisiunii însărcinate la Școala de Arte Frumoase din Iași cu darea premiului J. Lecomte du Noüy, pe Colegii noștri d-nii M. Sadoveanu și I. Simionescu, cari să asiste la acordarea premiului.

— Propunerea se aprobă.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următorul:

PROCES-VERBAL

Ședința Comisiunii Dicționarului din 9 Iunie 1926. sub președința d-lui I. C. Negruzzi.

Membrii prezenți d-nii: Antipa, Bianu, Crainiceanu, Gusti, Lăpedatu. Pușcariu, Sadoveanu. Simionescu.

D-l Pușcariu cetește raportul în care arată noua organizare a Dicționarului. Comisiunea aprobă ca:

1. Tipărirea să se înceapă la toamnă, întrebuițându-se pentru ea sumele încassate din vânzarea fasciculelor apărute.

2. Se aprobă oferta tipografiei «Cultura Națională», căreia i se vor avansa sumele trebuitoare pentru procurarea unui vagon de hârtie specială.

3. Pentru revizuirea definitivă a manuscrisului și pentru conducerea tipării se aprobă suma de 15.000 lei de coală, ca remunerare d-lui I. Rădu-

Ilescu-Pogoneanu și ajutoarelor sale (un corector și un revizuitor al părții franceze).

4. Din subvenția făgăduită de guvern, vor fi întrebuințate pentru Dicționar 2.000.000 lei.

5. Din această sumă, 1.200.000 lei sunt destinați pentru colaboratori, al căror număr va fi crescut astfel ca pe lângă director și cei 4 colaboratori actuali (d-nii Th. Capidan, N. Drăganu, C. Lacea, A. Procopovici) să se mai angajeze 4 colaboratori noi și 6 ajutoare. Directorul și cei 4 colaboratori vechi vor primi retribuțiunea din 1914 înmulțită cu 25, iar pentru colaboratori noi și ajutoare o retribuție variind între 2.500 și 5.000 lei lunar. Afară de aceea, se va da o primă de 24.000 lei de coala de tipar celor ce au redactat-o.

6. Suma de 800.000 lei va forma o subvenție pentru ca la Muzeul Limbii Române să se creeze aparatul necesar pentru lucrarea Dicționarului, procurându-se biblioteca specială și colecția de fișe oferită de d-l H. Tiktin, culegându-se material lexicografic din scrieri și din graiul viu, lărgindu-se clădirea existentă pentru ca cei ce lucrează Dicționarul să poată lucra la Muzeu. sprijinindu-se publicații, pregătitoare pentru Dicționar etc. Pentru completarea bibliotecii se vor da Muzeului din dublete Academiei cărțile necesare.

7. Biblioteca și fișele d-lui Tiktin urmând să se plătească în patru rate anuale de câte 5.000 mărci aur, întâia rată și cheltuelile de transport se vor avansa de acuma din sumele încasate din vânzarea fasciculelor apărute.

— Se ia spre cunoștință.

D-l SEXTIL PUȘCARIU arată cu privire la punctul ultim că d-l Tiktin ne-a oferit spre cumpărare, biblioteca sa și fișele, plata făcându-se în 4 rate anuale. Dacă prima rată o putem achita acum, plata celorlalte rate este condiționată de acordarea subvenției de 5 milioane promisă de Guvern. Așa fiind, D-sa întreabă dacă ne putem angaja la cumpărarea fișelor și bibliotecii d-lui Tiktin, care, în caz contrar va trata vânzarea lor pe prețul de 120.000 mărci aur cu o Casă din Berlin.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI zice că este neapărată necesitate ca biblioteca și fișele d-lui Tiktin să nu intre în mâinile străinilor.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, crede că ne putem angaja la cumpărarea lor, dacă noua organizație a Dicționarului își va începe funcționarea dela 1 Ianuarie prin acordarea sumei promise de Guvern.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ depune la birou o propunere de alegerea d-lui Dr. D. Comșa ca membru onorar al Academiei

D-l G. BOGDAN-DUICĂ aduce la cunoștința plenului următoarea propunere semnată de 11 membri:

«Academia, apreciind nevoia de a se continua cu reforma ortografiei, însărcinează Secția Literară, să-i prezinte, în sesiunea următoare, un proiect de reformă însoțit de o motivare completă».

(55). G. Bogdan Duică, I. Simionescu, G. Murnu, I. Lupăș, Al. Lăpedatu, Dr. G. Marinescu, G. Țițeica, M. Sadoveanu, C. Rădulescu-Motru, N. Văntulescu-Karpen, I. Al. Brătescu-Voinești.

D-l AL. LĂPEDATU adaugă că proiectul de reformă a ortografiei însoțit de motivarea ce i se va da, va trebui să fie tipărit și distribuit membrilor Academiei cu o lună înainte de deschiderea viitoarei sesiuni.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU propune ca, la întocmirea proiectului de reformă a ortografiei, Secțiunile Istorică și Științifică să desemneze pe lângă Secțiunea Literară câte un membru care să participe la lucrarea proiectului.

D-l N. IORGA crede că necontinuarea cu reforma ortografiei face un rău efect în fața lumii, care ne va acuză de lipsă de curaj. D-sa înțelege ca lucrarea să se reia și să se ducă până la capăt chiar în această sesiune. Dacă totuși nu se poate, la viitoarea sesiune Secțiunea Literară e de dorit să fie pe deplin înțeleasă și de acord cu sine însăși mai înainte de a aduce plenului proiectul său de reformă, pentru că numai așa vom asigura atmosfera de seninătate și liniște ce ni se cere în Academie.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI arată că amânarea acestei chestiuni pentru viitoarea sesiune este imperioasă și susține propunerea de amânare.

— Propunerea de amânare se primește cu amendamentele propuse de d-l G-ral Gr. Crainiceanu.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice din 9 Iunie prin care Secțiunea: 1) Alege pe d-nii Mrazec, Bogdan și Longinescu în Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta în 1927 la Premiul Lazăr. Premiul care a fost publicat de 5.000 lei se va urca la 50.000 lei, după cum au fost astăzi urcate aceste premii. În acest scop, urmează a se face de urgență o nouă publicație.

2. Alege pe d-nii L. Mrazec, I. Simionescu și Ionescu-Sisești în Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la Premiul Adamachi, de 5.000 lei, asupra subiectului: Cercetări asupra solului Basarabiei.

3. Stabilește următoarele subiecte la următoarele premii pentru 1927:

a) Premiul Toncoviceanu, de 1.000 lei: *Un studiu faunistic din România*;

b) * Al. Bodescu, de 2.000 lei: *O contribuțiune asupra Meteorologiei Basarabiei*;

c) Premiul Adamachi, de 5.000 lei: *Cercetări noi asupra culturii țesutului nervos și neurologic in vitro*;

d) Premiul G-ral Carp cu subiect militar: *Organizarea armatei după războiu*.

4. Alege ca Președinte al ei pe d-l G-ral Gr. Crainiceanu, Vicepreședinte pe d-l N. Vasilescu-Karpen și ca Secretar pe 7 ani pe d-l Dr. Gr. Antipa.

5. Aprobă a se acordă premiul Lazăr în valoare de 25.000 lei lucrării d-lui Pandele: *Fulmicotonul de infanterie și artilerie din vata de celuloză de lemne «Leteas»*. Din restul sumei de 25.000 lei, se vor da sporuri la lucrările prezentate la premiul Adamachi (divizibil) în acest an. Lucrările d-lor Zosin (Hidroterapie), Alaci (*Une classe des sommes trigonométriques qui peuvent approximer une fonction d'une variable réelle*) și Crainiceanu (Sistemul

vegetativ și secrețiunea internă a ovarului), prezentate la acest premiu, se trec la premiul Adamachi.

5. Premiul Adamachi (divizibil), de 5.000 lei, la care se adaugă 25.000 lei rămași din premiul Lazăr, se împarte în modul următor:

a) D-lui Dr. Al. Crainiceanu 10.000 lei pentru lucrarea sa asupra Sistemului vegetativ și secrețiunea ovarului;

b) D-lor: V. Alaci (*Une classe des sommes trigonométriques*), Câmpeanu (*Problema gușei și cretinismului*), Colonel Grințescu (*Botanica farmaceutică*) câte 5.000 lei;

c) D-lor I. Stroescu (Noui perspective în aerodinamica avionului) și P. Zosin (*Tratat de hidroterapie*) câte 2.500 lei;

6. În Comisiunea premiului Năsturel pentru 1927 se aleg d-nii: Em. Racoviță, I. Simionescu, Dr. V. Babeș, N. Vasilescu-Karpen.

D-l I. BIANU comunică procesul-verbal al Secțiunii Literare din 9 Iunie c., prin care se iau următoarele decizii:

1. Asupra donațiunii sumei de 10.000 lei, donațiune făcută de d-na Zoe Mavrodin spre a se da pentru o publicațiune de literatură un premiu cu numele *Locot. Ion N. Iancovescu*, arătat de donatoare.

Secțiunea decide ca acel premiu să fie publicat spre a se da în sesiunea din anul viitor 1927.

2. Secțiunea decide a împărți premiul Constantinide, de 4.000 lei, între următorii concurenți:

Lei 1.000 d-lui St. Cacovianu pentru *Fabule*;

» 2.000 » Leca Morariu pentru trei scrieri prezentate;

» 1.000 » Stamatiad Al. T. pentru *Poezii*.

3. Pentru premiul Neuschotz de 2.000 lei din 1927 *«Povestire pentru copii»*, se aleg în Comisiune d-nii: I. Al. Brătescu-Voinești, M. Sadoveanu și Bogdan-Duică.

4. Pentru premiul Năsturel, de 5.000 lei, din 1927 *«Traducerea tragediei «Hamlet» din original în forma originală»* se aleg în Comisiune d-nii: G. Murnu, Bogdan-Duică, I. Al. Brătescu-Voinești.

5. Pentru premiul Carp, de 7.000 lei, din 1927 *«Studii de toponimie românească»* se aleg d-nii: Sextil Pușcariu, O. Densușianu și G. Murnu.

6. Pentru concursul premiului Năsturel, de 5.000 lei, din 1930 se decide subiectul *«Fântânele, după credințele poporului român, studiu folkloristic»*.

7. Secțiunea aprobă să se publice în Memoriile ei lucrarea d-lui Claudiu Isopescu *Un calendar vechiu românesc inedit*, dacă va fi găsită destul de interesantă de Părintele N. Popescu.

8. Secțiunea aprobă publicarea în Studii și Cercetări a scrierii d-lui Th. Capidan despre *Meglenoromânii, istoria și graiul lor* — tomul II, *Literatura populară megleno-română*.

9. Secțiunea își alege biuroul pentru anul viitor 1926—1927 precum urmează: Președinte d-l I. C. Negruzzi, Vicepreședinte d-l C. Rădulescu-Motru.

10. Pentru Comisiunea premiului Năsturel din 1927, sunt aleși d-nii: O. Densușianu, G. Murnu, Sextil Pușcariu și M. Sadoveanu.

D-l ANDREI RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secțiunii Istorice din 9 Iunie c., în următorul cuprins:

«S'a luat în cercetare lucrările prezentate la premii:

1. «La Premiul funcționarilor C. F. R. din București de 6.000 lei pentru subiectul: *Dreptul funcționarilor publici, față de Stat s'a prezentat un manuscris cu motto: «Dreptate și lumină».*

«În urma ascultării raportului Comisiunii, expus de d-l Gusti, s'a hotărât că nu se poate acorda premiul.

2. «La Premiul Adamachi de 5.000 lei (divizibil) pentru subiectul: «*Ediția românească a memoriilor Regelui Carol. cu adnotările istorice și o prefață cuprinzând în linii generale istoria Domniei Sale, un manuscris cu motto: «Cuique suum».*

«În urma cetirii raportului Comisiunii, s'a hotărât că această lucrare nu poate fi premiată.

3. «La Premiul San-Marin de 2.000 lei pentru subiectul: *O problemă de economie națională în legătură cu noile hotare ale țării s'a prezentat:*

a) «Un manuscris cu titlul: *Industria satești și grădinile de legume pentru lucrători în raport cu economia națională;*

b) «Alt manuscris cu motto: «Vorbă scurtă și rotundă»;

c) «Alt manuscris cu motto: «Noi prin noi înșine».

«După cetirea referatului scris pentru premiul manuscris și ascultarea celor verbale pentru cele 2 din urmă, Secțiunea a hotărât să se acorde premiul de 2.000 lei primului manuscris;

4. «La Premiul Al. Toncoviceanu, de 1.000 lei pentru subiectul: «*Monografia unui oraș din Ardeal» s'a prezentat un manuscris cu motto: «Civilizație românească există nu numai la gurile Dunărei ci și în triunghiul vestic al colțului din țara dela Apus».*

«În urma cetirii raportului Pr. N. Popescu, s'a hotărât că nu se poate acorda premiul.

5. «La Premiul Episcopiei Argeșului, de 1.000 lei pentru subiectul: «*Monografia mânăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș, s'a prezentat un manuscris cu motto: «Toate operele mari și trainice se fac cu jertfe mari».*

«S'a cetit raportul Pr. N. Popescu și s'a hotărât că premiul nu poate fi acordat.

6. «La premiul Grigore C. Angelescu de 4.000 lei, s'au prezentat următoarele lucrări:

a) «*Georgian George: «Proprietatea și posesiunea în codul civil austriac și român».* Conferință.

«Asupra ei s'a făcut raport verbal de către d-l Andrei Rădulescu;

b) «*Macarovicu G. P. Dr.: Cugetări. Călărași.* S'a făcut raport de d-l «Racoviță»;

c) «*Maxim D. G.: «Naturalizarea în România după Constituțiune și noua lege a naționalității».* S'a cetit raportul făcut de d-l Andrei Rădulescu;

d) «Minar Oct. Delavrancea apărând pe Caragiale; Procesul de cădomnie prin presă». București. — De acelaș autor: «Mihail Eminescu, Probleme și analize filosofice».

«Asupra ambelor lucrări s'a făcut raportul de către d-l G. Bogdan-Duică;

e) «Theodorescu Stoica: «Monografia orașului Cămpina». S'a cetit raportul d-lui N. Iorga;

f) «Zaborovschî Dr. Virgil: «Politica externă a celor 3 principate dela casediul Vienei până la moartea lui Șerban Cantacuzino». Teză de doctorat. S'a cetit raportul d-lui N. Iorga.

«In urma discușiunilor cari au avut loc, s'a hotărît de către majoritatea membrilor prezenți (opt) să nu se acorde premiul nici uneia din lucrările prezentate.

«In privința lucrării d-lui Zaborovschî s'a făcut observarea că este o lucrare de doctorat și întrucât sunt și alte lucrări similare mai bune nu se poate acordă premiul.

7. «La Premiul Statului Gheorghe Asachi de 50.000 lei s'au prezentat următoarele lucrări:

a) «Brăileanu Traian: «Sociologia generală». Asupra ei a făcut raport d-l D. Gusti;

b) «Chiru (Maiorul Vasile D.): «Dreptul penal militar. Infrațiuniele vol. I». S'a cetit raportul d-lui Andrei Rădulescu.

«Acelaș autor a mai prezentat: «Indicator militar și Indicator judiciar militar», asupra cărora s'a vorbit în acelaș raport;

c) «Christoforeanu Advocat E.: «Despre contractul de transport. Cartea I». S'a cetit raportul d-lui A. Rădulescu;

d) «Christoforeanu E. și Paraschivescu-Bălăceanu C.: «Proiectul noului cod de comerț italian». Raportul făcut și cetit de d-l Andrei Rădulescu;

e) «Hamangiu C.: «Codul civil adnotat». S'a cetit raportul d-lui Andrei Rădulescu;

f) «Meleş Ștef.: «Regele Ferdinand al României». S'a cetit raportul d-lui N. Iorga.

«După ce s'au cetit rapoartele și s'a discutat asupra lor, s'a hotărît ca acest premiu să fie redus până la 25.000 lei, sumă care să fie acordată drept premiu d-lui C. Hamangiu pentru lucrarea «Codul civil adnotat. 4 volume.

«In ceea ce privește restul de 25.000 lei, potrivit legii din 1924, prin care s'au înființat premiile de câte 50.000 lei precum și interpretării stabilită în această sesiune de către plenul Academiei, s'a hotărît următoarele:

1. «Cu lei 10.000 se crează un nou premiu pentru anul 1927, care va purtă tot numele de premiul Asachi, pentru același fel de lucrări ca și premiul cel mare de 50.000 lei și va fi dat tot prin Secțiia Istorică;

2. «Suma rămasă de 15.000 lei, potrivit acelorăși dispozițiuni ale legii și interpretării stabilite, se adaugă acum la premiul Adamachi de 50.000 lei, divizibil, pentru subiecte fixate, și care — cum s'a arătat mai sus — n'a fost acordat. In acest chip premiul devine de 20.000 lei.

«În virtutea art. 22 alin. II din Reg. premiilor, acest premiu putând fi acordat, întreg sau împărțit, lucrărilor tipărite de valoare, *Secțiunea I-a împărțit acordându-l astfel:*

- a) «D-lui T. Burileanu lei 7.000;
- b) « E. Cristoforeanu, lei 5.000, pentru «Contr. de Transport»;
- c) « Șt. Meteș, 5.000 lei;
- d) « Maior Chiru, 3.000 lei.

«După acestea, d-l A. Lăpedatu a făcut raport asupra lucrării d-lui «G. I. Brătianu: «Actes des notaires génois de Pera et de Caffa». S'a hotărât a se publica în «Studii și Cercetări».

«S'a luat în discuție dacă Ms. *Infinitismul* al d-lui Victor Iacob trebuie cercetat de această secție și s'a hotărât să se înainteze Delegației «pentru a-l trimite Secției Literare deoarece lucrările de acest fel, potrivit «Statutelor, nu intră în cadrul Secțiunii Istorice.

«S'au ales ca *membri* din partea Secțiunii Istorice în *Comisia Năsturel din 1927* d-nii: Gusti D., Pr. N. Popescu, Rădulescu Andrei și Vâlsan Gh.

«S'au stabilit următoarele subiecte pentru premii:

«Pentru premiul San-Marin de 2.000 lei s'a fixat subiectul: «O cercetare asupra breslelor».

«Pentru premiul Alina Știrbey de 8.500 lei s'a fixat subiectul: «Dora «D'Istria».

«Pentru premiul Heliade Rădulescu de 5.000 lei se păstrează același subiect, care a fost fixat.

☛ D-l G. ȚIȚEICA comunică rezultatul lucrărilor Comisiunii Năsturel, care a acordat:

1. Premiul Năsturel, de 4.000 lei, d-lui *Maior Băldescu Radu*, pentru «Istoria Militară»;
2. Premiul Dr. Păcuraru-Bianu, de 5.000 lei, d-lui *Marin Biciulescu*, pentru «Desenul și Modelajul la copii»;
3. Premiul Asociațiunii Craiovene, de 1.500 lei, d-lui *Dr. D. I. Vasiliu*, pentru «Vegetații adenoide sau polipi în nas»;
4. Hotărâște trecerea la economii a premiului N. Chrissoveloni.

D-l Secretar General V. PĂRVAN arată că Secțiunea Istoriceă, discutând asupra manuscrisului *Infinitismul*, al d-lui Victor Iacob, ce i-a fost trimis spre cercetare, a decis să-l înapoieze Delegațiunii, întrucât metafizica nu intră între specialitățile de cari se ocupă secțiunea istorică. D-l Secretar General propune ca lucrările filosofice înaintate Academiei spre cercetare să fie distribuite de Delegație direct diferiților Colegi specialiști indiferent cărei Secții ar aparține.

— Se aprobă, delegându-se d-l C. Rădulescu-Motru să cerceteze manuscrisul.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

11 IUNIE 1926

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI zice că la ordinea zilei este proclamarea premiilor acordate de Academie în acest an. D-sa dă cuvântul pe rând d-lor raportori pentru citirea rapoartelor speciale asupra lucrărilor premiate.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU citește următorul raport asupra scrierii *Istorie Militară, Studiu asupra campaniilor 1756-57, 1796-97, 1805, 1806, 1870, 1877* de d-l Maior Radu Băldescu, — scriere distinsă cu premiul Năsturel de 4.000 lei:

«Mai întâiu defectele cărții. Este lipsită de gramatică, ortografie, punctuație, stilistică și plină de neologisme, cari au cuvinte corespunzătoare în limba română, precum: au *declanșat* războiul (au declarat, au deschis războiul), *șocul masei* (isbitura, lovitura), Austria are de *revanșat* (răsunat), *reculează* până la Lille (se retrage), *marșaluește* (merge), *plasează* (pune), *deplasează* (mișcă mută, disloacă), *camuflează* (ascunde, pitește), *să devanseze* forțele (să întrecă...), *desavantajat* (dăunat, păgubit), *acroșează*, *decroșează*, *eșuează*, etc., etc.

«Ca material, 738 de pagini și 50 crochiuri, pentru câteva campanii, șpredate unor tineri ofițeri elevi, este excesiv de mare și, ca conținut, este excesiv de înalt și nepotrivit pentru inteligențe nedesvoltate. Materia cursului este cel mult pentru ofițerii superiori.

«Partea I-a: «*Scurtă privire relativ la pregătirea războiului și principiile fundamentale ale războiului*» (78 pagini) trebuia să lipsească din curs, căci aceasta se face în Cursul deosebit de *Strategie* și de *Tactică*. De altă parte, în dezvoltarea fiecărei campanii, autorul revine și repetă, în scopul criticii campaniei, aceste principii fundamentale ale războiului, comparate cu aplicarea lor în campania ce descrie, așa că Partea I devine un *catechism* greu de înțeles și de memorat.

«Această metodă, care întrerupe neconținut deslășurarea istorică și naturală a unui războiu sau bătălii și se amestecă cu repetarea în extenso a principiilor, este originală, dar neobișnuită la autorii de istorie militară, cari, în critica campaniei, enunță numai principiile aplicate greșit.

«Metoda întrebuițată de autor întuneacă istoria campaniei ce descrie și nu permite cetitorului sau auditorului să-i prindă firul, să se emoționeze și să raționeze. Din această cauză, poate, cetind campaniile din carte, nu prea reiese geniul militar al lui Frederic II și măreția genului lui Napoleon, iar Moltke iese micșorat de tot. Autorii clasici străini nu întrebuițează această metodă, care este și monotonă și neatrăgătoare. A face în acelaș timp, atât Curs de Istorie, cât și Curs de Strategie și Tactică teoretică este, precum se vede, o metodă nepotrivită, mai ales pentru ofițerii elevi. În cursul teoretic, principiile se luminează și se justifică prin simpla enunțare a exemplelor din Istorie, iar în Cursul de istorie se enunță principiile bine sau rău aplicate, adică critica.

«In Partea II-a a cărții, Campania lui Frederic din 1756-57 este conștient tratată, nu învață mult pe cetitor și nu justifică adevărul că Frederic «a fost un mare căpitan. Apoi este de prisos aci Capitolul intitulat *«Scurtă privire asupra evenimentelor politico-militare ce au loc dela războiul de 7 ani și până la campania lui Napoleon din 1796, în care se studiază: Războiul pentru independența Statelor-Unite, Împărțirea Poloniei și Revoluția franceză.* Din acestea nu se învață mai nimic asupra războiului, «adică tactică și strategie. Se îngreunează numai Cursul.

«In text se găsesc câteva expresiuni, cari nu convin unui Curs de Istorie la școală, precum: «Caterina II-a, perfidă în politică, răușește să «pună pe tronul Poloniei pe confidentul său, ce au întreținuse *relațiuni «amoroase...* «Paniatowski abdică și se duce în Rusia pentru a trăi ca «valet la Curtea vanitoasei împărătese, căreia îi fusese odată *tovarășul (a) «de dragoste.* «Situția financiară a Franței eră dezastruoasă din cauza... «domniei ticăloase a nemernicului rege Ludovic al XV».

«In fine autorul se putea dispensa de a adăoga în Campaniile lui Napoleon, în afară de părerile sale ca autor, părerile altor persoane (în viață) «dela noi.

«Meritele cărții sunt: autorul posedă desăvârșit și aprofundat subiectele studiului său; faptele istorice ce descrie sunt exacte; judecarea lor «este destul de justificată și modestă; în fine, autorul a trebuit să depună «o muncă titanică pentru a studia campaniile și a întocmi un Curs voluminos de Istorie militară.

«Pentru aceste merite, cred că Academia poate să-i acorde premiul «Năsturel sau cel puțin o parte din acest premiu».

D-l G. ȚIȚEICA cetește raportul asupra următoarelor scrieri didactice ale d-lui Biciulescu Marin, care a obținut premiul didactic Dr. C. Păcuraru-Bianu, de 5.000 lei:

1. *Socotelile lui Petrică;*
2. *Desenul și Modelajul la copii;*
3. *Aritmetica în imagini pentru clasa I-a primară urbană.*

«Lucrările didactice ale d-lui Marin N. Biciulescu, prezentate la premiul didactic Păcuraru-Bianu, deși în aparență cu totul deosebite ca «titlu și ca destinare, sunt foarte deaproape înrudite între ele. Aș putea «zice că cea dintâi «Desenul și modelajul la copii», destinată pentru propagandă printre învățători, cuprinde teoria generală, expunerea principiilor fundamentale și a experiențelor sale personale, iar celelalte două: «Aritmetica în imagini» și «Socotelile lui Petrică» sunt aplicațiuni ale acestor principii la învățarea mai ușoară a Aritmeticii în clasele I și II primară.

«D-l Biciulescu a plecat dela observarea că copiiiilor le place să deseneze și să coloreze și, în loc să împiedice această tendință firească, din «contra caută s'o perfecționeze și s'o pună în serviciul dezvoltării «intelectuale a copiilor.

«In prima lucrare, după o introducere istorică, în care se arată fazele «prin care a trecut învățământul desenului în școlile primare, studiază

«bazele teoretice ale noiei metode de desen liber. Urmează apoi partea cea mai interesantă, aplicarea acestei metode la diferitele clase ale școlii primare, dând exemple și instrucții de cel mai mare interes. Se poate urmări trecerea treptată dela desenele naive și stângace, la începuturile de grupare și ordonare, la deșteptarea simțului de observație care aduce la îmbogățirea materialului văzut și înfățișat.

«Aritmetica în imagini» și «Socotelile lui Petrică» e o încercare de a întreține interesul pentru calcul prin varietatea imaginilor cari servesc ca temă vizuală pentru probleme. Cele mai multe din ilustrații sunt combinate fericit pentru scopul propus, unele sunt însă combinate cam artificial, ceea ce nu corespunde principiilor dela cari a plecat autorul.

«Luată în totalitatea ei, lucrarea didactică a d-lui Biciulescu este de o reală valoare și ca cercetare personală și ca expunere. Deaceia o propun cu toată căldura pentru premiul Dr. Păcuraru-Bianu».

D-l G. ȚIȚICA cetește următorul raport al d-lui Dr. Gerota asupra scrierii d-lui Dr. I. Vasiliu, *Vegetații adenoidae sau polipi în nas*, distinsă cu premiul Asociațiunii Craiovene de 1.500 lei:

«Lucrarea cu acest titlu, a d-lui Dr. I. Vasiliu, este o broșură de 70 pagini cu 14 figuri în text, tipărită de Fundația Culturală «Principele Carol».

«Această lucrare, cu un subiect din specialitatea boalelor de nas, gât și urechi, e scrisă într'un stil clar, ușor de înțeles de către părinți, profesori și în genere de către acei cari se ocupă cu creșterea copiilor, către cari se adresează autorul.

«D-l Dr. Vasiliu, după ce descrie în mod sumar fiecare capitol al acestei chestiuni, mai face un al doilea capitol, în care arată toate boalele, în cari mamele trebuie să se preocupe de nasul, gâtul și urechea copiilor, ca să previe anume complicațiuni.

«După modul cum d-l Dr. Vasiliu știe să rezume fiecare capitol, prin stilul său ușor de înțeles și prin fotografiile sugestive cu cari înlesnește anume descrieri, D-sa cred că a reușit să prezinte publicului nemedical, o broșură utilă și ușor de înțeles.

«Prin răspândirea cât mai mult a sfaturilor medicale, în masa populației, se vor putea înlătură și preveni multe consecințe rele ale boalelor cari ruinează sănătatea copiilor.

«Din acest punct de vedere, broșura d-lui Dr. Vasiliu este utilă și din punctul de vedere social».

D-l I. BIANU cetește următorul raport asupra *Fabulelor* d-lui St. Cacoșianu, distinsă cu o parte din premiul Demostene Constantinide de 1.000 lei:

«Un nou volumaș de Fabule publicat în zilele noastre ne duce cu aproape un secol în urmă, pe când Gr. Alexandrescu publică: *Vulpoiul și predicatorul*, *Boul și Vișelul*, *Toporul și pădurea* și toată cealaltă bogăție de fabule ieșite din observațiile adâncului nostru cugetător după formele învățate dela acel mare geniu, creator al Fabulei, care a fost La Fontaine.

«D-l Cacovianu este ardelean de modă veche; a fost și este un solitar, trăind în cercul său de viață bine închis între lucrările modestului serviciu de judecător și între observațiile și gândurile lui asupra slăbiciunilor și strămbăturilor firii omenești în abaterile ei dela judecata și măsură dreaptă.

«Gândurile sale de natură socială și morală și le-a exprimat numai pentru sine în aceste fabule, cunoscute numai de el însuși și foarte târziu la adânci bătrânețe de unul sau doi intimi. Este atâta discrețiune, atâta judecată dreaptă și bună asupra apucăturilor omenești, încât contrastul în vremea noastră sgomotoasă și pripită veșnic în neastâmpăr, acel contrast ne face să vedem între noi contemporanii un înțelept din alte vremuri.

«Ca formă literară a acestor fabule poate sta cu cinste alături cu ale lui Alexandrescu și Donici atât prin simplitatea familiară, cât și prin ritmul variat și prin viziunea dialogului sau monologului folosit la împrejurări de animale. Unele scăderi ca acorduri gramaticale silite de necesitatea versului și altele pot fi ușor trecute cu vederea față de calitățile lucrării.

«Propun deci ca să se dea d-lui Cacovianu cel puțin parte din premiul la care este prezentată de subscrișul cartea D-sale de Fabule».

D-l G. BOGDAN-DUICĂ cetește următorul raport asupra acestor trei scrieri ale d-lui Leca Morariu distinse cu o parte de 2.000 lei din Premiul Demostene Constantinide:

1. *Institutorul Creangă*;
2. *Drumuri Moldovene*;
3. *Răsboiul Troadei, după Codicele Const. Popovici (1796)*.

«Lucrările d-lui Leca Morariu aduc totdeauna date nouă relative la materiile tratate. Unele, relative la literați, s'au găsit cu multă stăruință. «Sunt dar de părere ca D-l Leca Morariu să ia parte la premiul *divizibil*».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următorul raport asupra *Poeziilor* d-lui Al. T. Stamatiad, distinse cu 1.000 lei din premiul Demostene Constantinide:

«*Stamatiad (Al. T.)* a trimis pentru premiere (Premiul Demostene Constantinide) volumele: *Poezii*. Buc. 1925 și *Cățiva scriitori*. Arad 1925. «Amândouă scrierile nu sunt lipsite de merite. În special volumul *Poezii* se distinge prin inspirație originală și o formă literară destul de fericită. «Propun să se acorde d-lui Stamatiade o parte din premiul Demostene Constantinide».

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport asupra *Codului civil adnotat* de d-l C. Hamangiu, căruia i s'a acordat premiul Gheorghe Asachi, redus la 25.000 lei:

«D-l C. Hamangiu, Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție, este cunoscut mai ales prin colecțiunile sale de legi.

«D-sa de mult timp s'a ocupat în mod special cu diferite probleme de Drept publicând articole și studii de Drept penal, comercial, despre proprietatea literară și artistică, proprietatea minelor, legea consolidărilor și proprietarul aparent etc. A predat câtvă timp și cursul de Drept constituțional la Iași.

«În ultimii ani, a scos revista «Pandectele române» care — prin stăruința sa — continuă să apară în condițiuni excelente și poate rivaliză cu oricare din marile reviste străine.

«O preocupare statornică însă a avut pentru publicarea colecțiilor «de legi.

«Este în afară de orice discuție marele folos, pe care-l aduce publicarea legilor în condițiuni bune și așa ca să poată fi întrebuințate ușor.

«După colecțiile Boerescu, Bujoreanu și mai târziu Ghețu, au început să apară — de aproape un sfert de veac — colecțiile Hamangiu, cari au adus mari servicii nu numai juriștilor ci și publicului în genere.

«Pentru multe din legile publicate nu s'a mulțumit cu redarea textelor ci a căutat să le adnoteze mai ales cu jurisprudența.

«Astăzi — cum se știe — este necontestată însemnătatea jurisprudenței pentru știința Dreptului și nu se mai poate concepe lucrare serioasă fără utilizarea, în largă măsură, a jurisprudenței. Orice colecțiune de legi, adnotată în mod sistematic, cu pricepere și cu metodă, este de un foarte mare ajutor pentru cercetările juridice.

«La noi se simțea mai ales nevoia unui cod civil, bine adnotat.

«Codurile adnotate de Fratoștiteanu, de Christescu, destul de bune pentru vremea lor, nu se mai găsesc ușor și nu erau ținute la curent, — condiție necesară pentru asemenea lucrări, — iar codurile adnotate de alții mai târziu nu erau destul de bogate.

«Eră necesar să avem un cod adnotat în genul colecțiilor străine, în special colecțiunii *Sirey* ori *Fuzier Hermann*. Aceasta mai ales în epoca noastră de diversitate de legislații, pentru a da puțința celor dornici de a cunoaște legile vechiului Regat să se orienteze ușor, să înțeleagă valoarea și caracterul jurisprudenței noastre, fără de a fi siliți să caute în reviste ori în Buletinul Casației, ceea ce nu e destul de lesne și în orice caz reclamă timp mult.

«D-l Hamangiu a înțeles această nevoie și a căutat s'o satisfacă, mai ales că — după spusa sa — de mult adunase material pentru o astfel de lucrare.

«Cu spiritul să uîntreprinzător, cu mult curaj — și ajutat de d-l N. Georgian, magistrat la Trib. Ilfov, pentru o parte — a pășit la înfăptuirea proiectului și a isbutit să publice lucrarea, pe care a depus-o la premiul Asachi «de 50.000 lei.

«Codul civil, în această ediție, este format din 4 volume mari, fiecare «de peste sau aproape 700 pagini. El este adnotat cu trimiteri la doctrina franceză și română și cu jurisprudența dela 1868 până la apariția volumelor. La finele vol. IV, se află și o bogată tablă de materii alfabetică «de peste 200 pag. care este foarte bine întocmită și de un deosebit folos «mai ales pentru întrebuințările practice.

«După ce, sub fiecare articol, se reproduce izvorul francez, italian, belgian ori vechiu românesc, se indică doctrina franceză, reprezentată prin autorii principali și apoi doctrina românească, făcându-se trimiteri la volumele respective. Doctrina românească a fost cercetată aproape în întregime; volume, broșuri, articole, adnotări, aproape tot ce e mai însemnat a fost adunat, cercetat, grupat cu multă îngrijire, astfel încât cercetătorului i s'a ușurat extrem de mult sarcina căutării și întrebuirii lor.

«Urmează apoi jurisprudența română și în special, cea mai importantă, a Curții de Casație.

«Aci mai ales, lucrarea este foarte bogată căci autorul a căutat să extragă tot ce a putut găsi și să completeze ceea ce se mai reproducesc până acum în alte coduri adnotate.

«Acolo unde jurisprudența este mai numeroasă, expunerea ei a fost precedată de un index alfabetic, bine întocmit după modelul colecțiilor amintite.

«Jurisprudența a fost aleasă și clasată în chip foarte metodic. S'a reprodus părțile mai importante din hotăriri, cari merită această calificare de jurisprudență și enumerarea lor s'a făcut în chip cronologic. Nu s'au neglijat nici hotăririle dela Tribunale și Curți de Apel.

«Modul cum este aranjată jurisprudența înlesnește nu numai întrebuințarea ei din punct de vedere practic ci dă și posibilitatea de a-i cunoaște evoluția, transformările, tendințele, de a avea în față o imagine a dreptului nostru civil jurisprudențial, de a convinge că avem și noi jurisprudența noastră, asemănătoare, e adevărat dar de multe ori diferită de a izvoarelor codului nostru civil.

«Chiar dacă se găsesc unele lipsuri sau unele defecte, nu trebuie uitat că este prima mare lucrare, la noi în acest gen; și nu e îndoielă că autorul se va strădui să îndrepte totul și să năzuiască a egală în toate privințele colecțiile străine.

«Lucrarea d-lui Hamangiu reprezintă o muncă pe care puțini o bănuiesc și o înțeleg.

«In judecata asupra ei nu trebuie să uităm că Dreptul este cuprins și în jurisprudență, și ca atare lucrările de acest fel nu trebuiesc socotite fără valoare.

«Ca și lucrările de doctrină și ea este o manifestare a culturii juridice românești și probabil că va fi de mai mare folos decât unele din tratatele de doctrină.

«Pentru munca depusă, pentru valoarea lucrării sale, pentru activitatea desfășurată până acum pe terenul Dreptului și pentru a-l îndemna să stăruiască în acest senz, cred că puteți acorda d-lui Hamangiu, cel puțin o mare parte din acest premiu».

D-l DIM. GUSTI ceteste următorul raport asupra scrierii *Sociologie Generală* de D-l Traian Braileanu, distinsă cu o parte 7.000 lei Premiul Adamachi, sporit la 20.000 (divizibil):

«Lucrarea d-lui T. Braileanu alcătuiește partea a treia a unui sistem de «gândire proprie socială; după ce autorul a analizat problemele etice filosofice — într-o scriere publicată în 1919 în limba germană «Die Grundlegung zu einer Wissenschaft der Ethik» — a publicat în 1923 o «Introducere în Sociologie», iar acum prezintă «Sociologia generală», rămânând ca «o contribuție ulterioară asupra teoriilor artelor sociale, ce va forma un tratat de Politică, să desăvârșească opera.

«Sociologia are ca obiect de cercetat, după d-l Brăileanu, «societatea sau comunitatea omenească ca sistem autonom și evolutiv». Patru mari «probleme, scrie autorul, se impun studiului sociologiei generale: problema originii societății, a staticei sociale, a dinamicii sociale și în sfârșit, o «sinteză» a lor, menită să ne înlesnească fixarea legilor sociale generale. Autorul cercetează teoriile familiei și după D-sa, «poteza» evoluției, «pentru a rezolva problema originii societății.

«Cu studiul forțelor, «care acționează asupra comunității», formându-i «structura sa specifică, se ocupă statica socială. Diferitele categorii ale acestor forțe determină, crede autorul, diferitele tipuri sociale; așa, bunăoară, «tipul social al familiei diferențiate în sexe, vârsta, este determinat de mediul cosmic; semințiile și rasele, ca varietăți antropologice, sunt rezultatele forțelor fizice (climatul, poziție geografică, configurația și structura solului); genurile de viață, adică tipurile sociale de culegător, pescari, vânători, păstori și agricultori, sunt datorite florei și faunei; Statele «sunt produsele forțelor politice, și, în sfârșit, comunitățile juridice se datoresc individului.

«In afară și desprinsă de acțiunea mediului ambiant, societatea funcționează însă «autonom» prin educație, politică, economie, industrie și religie; aceste funcțiuni crează sistemele sociale: tipul psihic individual, «Statul identic cu nația, sistemul social autarc și cosmosul corespunzător «ordinei sociale.

«Iată tabloul sociologic rezumativ pe care-l fixează autorul în lucrarea «sa, în linii precise și cuprinzătoare, deși foarte generale.

«Dar autorul, în programul ce și-l fixează (p. 75), pe lângă problema: «genezei, a existenței și a manifestărilor societății, consideră încoronarea «cercetărilor sale în găsirea legilor sociale generale, care trebuie să fie «în același timp sinteza celor două puncte de vedere, static și dinamic. «Cetitorul atent este însă surprins, că această materie hotărâtoare pentru «cugetarea autorului nu este deloc atinsă; să facă ea oare obiectul de studiu al unei alte lucrări? Nu știm. Căci autorul nu ne spune nicăeri acest «lucru. Aceasta este în tot cazul partea enigmatică a volumului.

«Sociologia a câștigat definitiv dreptul ei de încetățenire printre «marile discipline științifice; catedre speciale o consacră pretutindeni în «învățământul superior; ea a pătruns în unele țări înaintate chiar în «programul învățământului normal primar și secundar; în România ea s'a «introdus până acum în Universități și în programele școalelor normale. «de sigur însă ea nu va întârzi și va intra și în programa învățământului secundar.

«În special după războiul mondial orientarea generală a spiritului public se îndreaptă spre un examen serios al marilor probleme sociale.

«Totuși aceste recunoașteri nu împiedecă discuțiile aprinse în jurul «legitimității științifice a sociologiei.

«Mai mult decât în oricare altă știință, în Sociologie se discută azi totul: natura problemelor ei, primejdiile și obstacolele ce le întâmpină în rezolvarea lor, precizia și limitele ce trebuie să și le impună.

«Din această necesitate de conștiință științifică, în toate țările culte apar din ce în ce mai numeroase tratate și lucrări consacrate sociologiei sistematice.

«Deaceia și lucrarea d-lui Traian Brăileanu este binevenită. De sigur formularea și tratarea problemelor cuprinse în această lucrare sunt discutabile. O analiză amănunțită, potrivită importanței materiei, o voi face în revista de specialitate pe care am onoarea a o conduce.

«Apariția «Sociologiei generale» este mărturia vie a activității științifice continue și bine susținute a autorului; dar, mai mult, ea a adus un serviciu real societății culte românești, provocând interes și atrăgând atenția publicului român asupra semnificației problemelor sociologice.

«Deaceia, propun ca Academia Română să consacre această lucrare, premiind-o».

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport asupra scrierii d-lui E. Cristoforeanu *Contract de transport*, distinsă cu o parte de 5.000 lei din acelaș premiu :

«D-l E. Cristoforeanu, Doctor în Drept dela Roma. Advocat, a depus la premiul Asachi de 50.000 lei un volum de 352 pagini, în cari se ocupă de Contractul de Transport.

«Una dintre chestiunile cele mai importante pentru viața economică este chestiunea transportului. Această însemnătate a înțeles-o autorul și ea căutat s'o studieze din punct de vedere juridic. În lipsa de lucrări care se simte în atâtea domenii, lucrarea d-lui Cristoforeanu este foarte binevenită.

«Autorul — care a mai depus și altă lucrare în colaborare cu d-l Păvrășchivescu-Bălăceanu — dovedește că are pregătire pentru asemenea cercetări, că are mult interes pentru ele și lasă să se întrevadă că are dorința de a le continua.

«Volumul de față cuprinde analiza pe larg a transportului terestru de lucruri în cadrul codului de comerț. După o introducere, destul de interesantă se ocupă în capitole speciale și în mod amănunțit despre natura și fundamentul contractului de transport, despre încheierea acestui contract, executarea lui, drepturile expeditorului și ale terților; sosirea la destinație. După acestea, studiază privilegiul căraușului și responsabilitatea lui.

«În partea din urmă, cercetează chestiunea daunelor arătând cum trebuie calculate în diferitele ipoteze ce se pot prezentă.

«Lucrarea se încheie cu un capitol despre acțiuni și exercițiul lor examinând și chestiunea decăderii din acest exercițiu.

«După cum ușor se vede, autorul a căutat să trateze subiectul în chip ecât mai complet. În tratare a utilizat, cu toată pregătirea necesară — mai ales doctrina italiană și franceză, precum și jurisprudența respectivă fără de a neglija pe aceea română. Dânsul a cercetat principalele controverse, și a căutat să-și arate și punctul său de vedere asupra problemelor discutate.

«Expunerea este făcută după plan bine întocmit și într'o limbă destul de clară și precisă.

«Volumul va fi de mult folos. Autorul îmbogățește literatura noastră juridică cu o lucrare bună.

«Socotesc că este bine a se acordă autorului o parte din premiul arătat».

Preotul N. M. POPESCU cetește următorul raport al d-lui N. Iorga asupra scrierii *Regele Ferdinand al României*, de d-l Ștefan Meteș, distinsă cu o parte din acelaș premiu:

«Intr'o formă ușoară și plăcută și cu o căldură sinceră, părintele Ștefan Meteș a înfățișat viața Regelui. Scutită de fraze banale și de formulele oficiale, cartea va face bine. O recomand pentru o parte din premiul de 50.000 de lei».

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport asupra scrierii d-lui Major V. Chiru *Dreptul Penal Militar*, distinsă cu 3.000 lei din acelaș premiu:

«Autorul a prezentat la premiul Statului Gh. Asachi, de 50.000 lei, aceste 2 lucrări. Dintre ele cea de a doua: Indicator judiciar militar în 2 vol. este o lucrare care este utilă pentru justiția militară, prin modurile de care ce cuprinde, prin comentariile unor legi, prin îndrumări pentru buna funcționare dar nu întrunește condițiile cari ar îndritul acordarea unui premiu. De sigur că autorul a depus-o pentru a dovedi preocupările sale și continua activitate de scriitor, mai ales în acest domeniu.

«Lucrarea *«Dreptul penal militar»* vol. I. Infrațiunile. 534 pag. se prezintă cu totul altfel.

«După ce a expus pe larg principiile generale de drept penal, s'a ocupat în special de infrațiunile cu caracter militar, tratându-le cu multă îngrijire și dându-le toată dezvoltarea. A utilizat principalele lucrări de doctrină, mai puțin jurisprudența și a făcut observațiuni destul de interesante; totul a fost expus într'o limbă clară.

«Pe alocuri s'ar fi impus mai multă concizie dar în genere nu se poate socoti aceasta un mare defect al lucrării.

«Fără de a fi o lucrare profundă, ea este totuș bine alcătuită și foarte utilă, mai ales pentru cei ce sunt chemați să aplice justiția militară.

«Nu i se poate acordă premiul de 50.000 lei dar merită o încurajare; deaceea cred că poate fi luată în considerare pentru o parte din acest premiu».

D-l Dr. GR. ANTIPA cetește următorul raport asupra manuscrisului *Industria satești și grădinile de legume pentru lucrători în raport cu economia*

națională, de d-l Oreste A. Anastasiu, lucrare distinsă cu premiul San-Marin de 2.000 lei:

«Secțiunea Istorică a binevoit a mă însărcină să examinez și să fac «raportul asupra lucrării cu Motto: «Patrem familias vendacem, non eman- «cem, esse oportet» ce s'a prezentat în manuscris la concursul premiu- «lui San-Marin de 2.000 lei, asupra subiectului dat: «O problemă de Eco- «nomie națională în legătură cu noile hotare ale țării».

«Deși nu fac parte din această secțiune, am acceptat cu plăcere această «sarcină, deoarece mi s'a dat prilejul nu numai de a examina o lucrare «interesantă și utilă și de a o recomanda spre premiere, dar, totodată, «de a atrage în mod special atențiunea Academiei asupra importanței «chestiunii pe care o tratează.

«Sub titlul modest «Industria satești și grădinile de legume pentru lu- «crători în raport cu economia națională», anonimul autor tratează două probleme, în aparență de o importanță restrânsă însă în realitate de cea «mai mare însemnătate pentru viitorul economic și social al țării.

«În adevăr, de mai bine de un sfert de veac s'a pornit în țară o miș- «care pentru a învăța pe țărani meseriile, spre a le da, în afară de agri- «cultură, și alte mijloace de câștig, ca să se înstărească și să poată duce «o viață mai prosperă. Statul a trimis în străinătate învățători ca să de- «preindă lucrul manual și să-l predea în școlile rurale; s'au înființat «profesori ambulanti, în orașe. s'au înființat Societăți pentru încurajarea «muncii casnice la sate și desfacerea produselor ș. a. m. d. Din acest «punct de vedere, dar, s'a desfășurat o muncă culturală laudabilă. căci «astăzi, în adevăr, multe sâtence au putut să dea o creștere mai bună «copiilor, mulțumită micilor plusuri de câștig ce le realizează prin «vânzarea de țesături, broderii și tot felul de alte produse ale «muncii lor casnice.

«Privită însă dintr'un punct de vedere mai larg, acela al economiei «generale a țării, chestiunea unei organizări sistematice și raționale a ace- «stor industrii în toată țara capătă o însemnătate de prima ordine: Fap- «tul că Agricultura, în solul și clima noastră, lasă pe țaran — împreună «cu familia sa — mai multe luni pe an neocupat, înseamnă că găsirea «mijloacelor de a se întrebuiți tot acest timp pentru o muncă produc- «tivă și organizată reprezintă puțința aproape a unei dublări a producției «a 82% din populațiunea țării, adică o enormă sporire a producției na- «ționale.

«Faptul, apoi, că în apropierea mai a fiecărui sat se găsesc în abun- «dență tot felul de produse naturale, materii prime și izvoare de energie, «înseamnă iarăși că pe această cale se poate utiliza și pune în valoare în «mod rațional o întreagă serie de izvoare naturale de producție rămase «neutilizate și cari, industrializate în totalitatea lor, ar sporii deasemenea «considerabil producția națională.

«Faptul, în fine, că, în toate Statele, în mare parte, numai acele in- «dustrii mari au o viață trainică, cari s'au dezvoltat treptat din industriile

«nici și astfel sunt puternic înrădăcinate atât în pământul din care și-au luat naștere cât și în aptitudinile populațiunii — dezvoltate și perfecționate și ele din generație în generație — înseamnă că și la noi calea adevărată a dezvoltării industriei mari — aducătoare de bogăție în țară — trebuie să pornească dela încurajarea micilor industrii la sate.

«Toate aceste fapte — și multe altele — ne arată dar marea importanță pe care o capătă chestiunea industriilor sătești când o așezăm în cadrul larg al întregii economii naționale. Și, tot astfel, îi crește și mai mult însemnătatea, când o privim încă și din punctul de vedere social sau chiar din acel al apărării naționale.

«Când dar noul Stat Român se află tocmai în perioada de completă reorganizare — trebuind să ne chibzuim bine cum să-i organizăm gospodăria pentru a-i asigura viitorul — și când sărăcirea, la care am fost aduși prin războiul și ocupația dușmană a țării, ne silește a nu mai lăsa nici un izvor de bogăție naturală a țării și nici un izvor de energie și muncă neutilizată, atunci, de sigur că, o meditare serioasă asupra tuturor acestor probleme se impune atât omului de știință cât și omului de Stat.

«Rezolvirea acestor probleme nu se poate face însă numai printr'o strășătură genială. Ea cere un studiu minucios asupra naturii țării din fiecare regiune și asupra aptitudinilor populațiilor respective precum și asupra posibilităților de aprovizionare cu materiile prime ce lipsesc în fiecare regiune sau a posibilităților de desfacere a produselor lor. Darc mai presus de toate, ea cere o perfectă cunoaștere a întregii chestiuni, care să servească de bază la stabilirea unui plan unitar de acțiune — bine conceput și studiat în toate consecințele sale — și la crearea organizațiilor de Stat necesare punerii sale în aplicare.

«Acesta a fost punctul de vedere din care am crezut că trebuie să examiniez lucrarea ce ni s'a prezentat la premiu, spre a vedea dacă în adevăr ea poate fi de vreun oarecare folos în rezolvirea acestei mari chestiuni de interes național.

«Din modul cum autorul își împarte materia și-și pune întrebările, răspunzând la fiecare din ele în cele 7 capitole cari compun lucrarea sa, se vede că el a înțeles bine chestiunea în toată întregimea ei și că se silește ea o trată în cadrul larg al raporturilor ei cu economia națională.

«În primul capitol, autorul discută cu destulă competență chestiunile: «De ce săteanul ar trebui să practice iarna o mică industrie; de ce lucrătorul industrial ar trebui să lucreze în orele libere pământul ». El arată — sprijinit pe multe citațiuni din cei mai de vază economiști teoreticieni — starea generală a acestor chestiuni în raport cu doctrinele economice și motivele cari au îndemnat diferitele țări să ia măsuri pentru rezolvirea lor. Arată cum, prin împreunarea țărilor surori, România are acum putința de a trece dela starea de producție unilaterală de produse alimentare la o stare de autarhie, adică să-și creeze o piață autonomă internă, spre a ajunge pe această cale la o independență economică, atât de necesară și din punctul de vedere al apărării naționale.

«In capitolul al doilea, tratează chestiunea industriilor sătești în străinătate, arătând, cu bogate citațiuni din literatura economică, nevoile ce s'au ivit și soluțiunile ce s'au dat în diferitele țări.

«In capitolul al treilea, arată starea actuală a industriilor sătești din România, îndeletnicirile din strămoși ale populației în această direcție și factorii naturali cari le-au provocat. Prin citații culese cu multă hărnicie din datele răslețite prin tot felul de publicații, el reușește să dea un tablou — de sigur cu totul incomplet — de îndeletnicirile industriale ale săteanului din diferitele regiuni ale țării.

«Chestiunea aceasta, care formează punctul de plecare al întregii acțiuni ce se va porni în acest scop, cere de sigur un studiu mai serios, prin anchete minuțioase făcute după un program larg printr'o întregă organizare de Stat. Căci, în foarte multe din micile industrii dela sate, se găsește sămburele unor viitoare mari industrii ale țării și cari deci trebuie urmărite în toate firele lor. Un singur exemplu, din propriile mele studii, va lumina nevoia unui astfel de mod de procedare: Se știe că, în satul Puchenii și alte sate din apropiere, din jud. Prahova, locuitorii se îndeletnicesc în timpul iernii cu *industria împletiturilor de papură* — rogojini și coșnițe de tot felul —. Materia primă, adică papura, o aduc din porțiunea din Balta Dunărei cuprinsă între Giurgiu și Oltenița și mai cu seamă din Bălțile Prundul, Pietrile și altele. Pentru ca papura să poată corespunde la nevoile diferitelor feluri de împletituri, ea trebuie să fie recoltată după anume reguli, la anumite timpuri și în anume stări a dezvoltării ei; deasemenea trebuie să fie uscată și condiționată după anume reguli. Pentru toate aceste operațiuni, sătenii din Puchenii sau specialiștii lor, pe cari îi trimit din timpul verii la Baltă și pe cari apoi îi întâlnim târziu toamna — timp de mai multe săptămâni — în lungi convoiuri de care încărcate cu snopi de papură, întorcându-se spre Puchenii și încurcând circulația de pe stradele Bucureștiului. În sat îi așteaptă ceilalți specialiști cari au a depozitată, curățată și prelucrată materia primă adusă.

«Rogojinile și împletiturile de papură sunt însă un produs de mare consumație pentru toată țara, atât pentru întrebuințare casnică, cât și pentru tot felul de ramuri de activitate, ca ambalaj etc. Valorile cari se produc de această industrie sătească sunt considerabile, întrecând cu mult valoarea producției multor fabrici mari. Tot astfel este cu industria teiului, copăilor de lemn de plop și câte altele.

«Toate aceste industrii sătești, cărora li se acordă astăzi o prea mică importanță — dacă vor fi studiate cu deamănuntul, regulate după principiul diviziunii muncii și specializării, regulate cu privire la recoltarea materialului, transport, depozitare etc., și dacă se vor construi mașini potrivite pentru a economisi munca manuală inutilă — ele vor deveni de sigur puternice industrii. Industrii cari: să poată satisface nevoile largi ale consumației, să hrănească un mare număr de populație, să epună în valoare multe produse naturale ale țării rămase astăzi neutilizate și să sporească considerabil producția națională.

«Studiul acestor chestiuni nu trebuie deci să se limiteze numai la câteva date din studiile etnografice și de artă populară adunate de învățători; ele trebuiesc pornite în mod sistematic de specialiști cu o cultură tehnică, economică și comercială suficientă, potrivită marelui importanțe economice a chestiunii.

«În capitolul al IV-lea, autorul arată mijloacele pe cari le crede el necesare pentru înviorarea industriilor sătești. Și în această privință, de sigur, el se gândește numai la mijloace prea mici — învățători ambulanti, ateliere pe lângă școli etc., — față de marea însemnătate a chestiunii. «Și în această direcție se cere o acțiune în stil mare din partea Statului, condusă de adevărați specialiști după un plan bine chibzuit.

«Capitolele V și VI, tratează despre grădinile de zarzavat pentru lucrătorii industriali din străinătate și din țară. Este meritul autorului de a pune la punct și această chestiune, arătând starea ei în străinătate — acolo unde chestiunea socială a lucrătorilor industriali e într'o stare acută — și nevoia de a lua din timp, și la noi în țară, măsuri similare.

«Capitolul VII, tratează foarte pe scurt o chestiune mare: Problema grăului și autarhia economică. Pentru o chestiune atât de importantă, 16 pagini de manuscris scris rar, chiar dacă ar arăta numai liniile generale, nu pot fi suficiente nici pentru a o lămurii; și cu atât mai mult încă pentru a-i pune în evidență soluțiunile ce i se cuvin. Aceste grele probleme comportă dar un alt tratament decât cele câteva considerațiuni generale ale autorului.

«În totul, lucrarea ce ni s'a prezentat la premiu este o lucrare conștiințioasă și scrisă cu destulă competență, bazată însă mai mult pe date literare decât pe cercetări proprii. Ea are totuși marele merit de a pune în întreaga chestiune la punct și de a-i formula problemele. Rămâne ca cercetări serioase ulterioare și o acțiune bine condusă să-i dea în viitor soluțiunile ce i se cuvin.

«Lucrarea merită cu prisosință a i se acordă micul premiu la care a concurat, căci modul cum e pusă chestiunea va stimula gândirea și va împinge pe alții la cercetări mai amănunțite și prin aceasta își va îndeplini rolul ei în rezolvirea unei mari chestiuni naționale».

D-l G. ȚIȚICA cetește următorul raport al d-lui G. G. Longinescu asupra scrierii d-lui Gh. Pandele *Fulmicotonul de Infanterie și Artilerie din vata de celuloză de lemn «Letean»,* distinsă cu premiul Statului Lazăr redus la 25.000 lei:

«Pun această lucrare printre cele dintâiu cari trebuiesc luate în seamă la acordarea unui premiu academic. E teza de doctorat a autorului. O cunosc în toate amănuntele. Am însemnat, pe exemplarul trimis spre cecitare, părțile mai importante pe cari sprijin recomandarea mea.

«D-l Pandele e cel dintâiu la noi care a izbutit să prepare fulmicoton din celuloză de lemn, în loc de celuloză de bumbac, întrebuițată prețutindeni până la războiul cel groaznic. Se svonise că Germanii, ne mai putând aduce bumbac, întrebuițează tocmai celuloza de lemn. Chimisți

«mari din Anglia și Franța tăgăduiau că celuloza de lemn ar putea înlocui bumbacul. Francezii n'au deslegat nici până azi această grea problemă deoarece toate încercările lor au fost făcute cu pastă de celuloză care mai cuprindea multe rămășițe lemnoase și nu cu vată de celuloză, cum a făcut tânărul nostru chimist.

«Prin lucrări cu totul anevoioase, multe, îndelungate și migăloase, d-l Pandelescu a izbutit în 1915 să prepare fulmicoton de cea mai bună calitate.

«La pulberăria Dudești, a făcut în 1915—1916 peste 250 de nitrări pentru a stabili compoziția amestecului nitrant, temperatura și durata de lucru și a găsit astfel o metodă de fabricare a unui fulmicoton unic. «Până la d-l Pandelescu, pulbera de infanterie, în cazul bumbacului, se obține din două fulmicotoane: unul cu 13,36% azot și altul cu 12,80% astfel încât prin amestecul lor să dea fulmicotonul cu 13,05—13,15% azot, iar pulbera de artilerie se obține din două feluri de fulmicotoane și anume, unul cu 12,50% și altul cu 12,80% azot, astfel încât prin amestecul lor să se obțină un fulmicoton cu 12,65—12,80% azot. Fulmicotonul unic pentru infanterie, obținut de d-l Pandelescu are 13,10% azot și 20,50% solubilitate, iar fulmicotonul unic de artilerie are 12,76% azot și 89% solubilitate.

«Trecând din laborator în fabrică, d-l Pandelescu a îmbunătățit multe metodele de fabricare, reducând de la 60 de ore la 25 ore timpul necesar pentru fierberea și stabilizarea fulmicotonului. În modul acesta, o fabrică de fulmicoton își poate îndoi fabricarea fără nici o cheltuială. Stabilitatea pulberii fabricată cu acest fulmicoton e mai mare decât în cazul fulmicotonului de bumbac.

«Pulberile și fulmicotoanele fabricate astfel în 1915 au fost găsite și azi, după 11 ani, în foarte bune condiții de stabilitate.

«Această lucrare a d-lui Pandelescu, asupra fulmicotonului din vată de celuloză, face parte din clasa lucrărilor de Chimie cari transformă pe de-a-ntregul unele industrii. Mă gândesc la fabricarea acidului sulfuric de contact și la fabricarea indigoului sintetic, cari au cerut zeci de ani de încercări și cheltueli de zeci de milioane pentru a da industriei, câștiguri de zeci de ori mai mari.

«Insemnătatea acestei lucrări a d-lui Pandelescu pentru țara noastră am arătat-o prin următoarele rânduri, în «Curs Metodic de Chimie și Mineralogie de Dr. C. I. Istrati și G. G. Longinescu, ediția IX-a. pag. 393.

«... Această descoperire este de cea mai mare însemnătate pentru noi. «În adevăr, întrebându-ne celuloza din lemn nu mai avem nevoie de bumbacul din străinătate pe care în timp de războiu nici nu-l putem aduce.

«Munții noștri, în cari am găsit adăpost dealungul sbuciumatului nostru trecut, ne vor apăra astfel și în viitor. Din codri, cu cari Românul «e frate, vom scoate celuloza din brazii seculari, o vom nitră cu acid azotic și sulfuric, făcuți la noi în țară, o vom prelucra în pulbere fără fum, și ne vom apăra hotarele prin noi înșine».

D-l Dr. G. MARINESCU citește următorul raport asupra lucrării *Studiul și cercetări asupra sistemului vegetativ și secrețiunea internă a ovarului de*

d-l Al. Crăiniceanu, distinsă cu o parte de 10.000 lei din premiul Adamachi sporit la 30.000 lei (divizibil):

«*Studii și cercetări asupra sistemului vegetativ și secrețiunea internă a ovarului.* Monografie consistând din 106 pagini, în cari sunt reunite mai multe articole publicate în «*Revista științelor medicale*». Lucrarea conține 7 capitole, o planșe cu două figuri în culori și numeroase date statistice relative la variațiile tonusului simpatic și vagal, constatate cu ajutorul probei cu atropină și tahicardie ortostatică.

«După o introducere asupra anatomiei sistemului simpatic și centrilor vegetativi medulari, precum și despre sistemul parasimpatic și fiziologia centrilor vegetativi, autorul descrie metodele curente de explorare a sistemului vegetativ. Astfel studiază cât se poate de complet, metodele fiziologice și probele farmacologice, insistând în special asupra probei atropinei și tahicardiei ortostatice care, după autor a realizat un progres netăgăduit în determinarea tonusului vegetativ. D-l Crăiniceanu a cercetat această din urmă probă pe mai bine de 100 cazuri și a ajuns la următoarele concluziuni:

«Din cele 100 observațiuni rezultă că suma tahicardiei ortostatice inițiale și a puterii de inhibiție a vagului a fost:

1. «In 28% egală cu tahicardia ortostatică absolută, ceea ce demonstrează că fenomenul s'a datorit unei excitațiuni simpatic, fără nici o participare a vagului;

2. «In 44%, puțin mai mică decât tahicardia ortostatică absolută. Având în vedere micile diferențe observate (afară de rari excepțiuni, cari vor explica anomaliile acestui fenomen) tahicardia ortostatică s'a produs prin o dublă excitație a ambelor sisteme vegetative, însă cu o enormă predominență a sistemului simpatic;

3. «In 29% puțin mai mare decât tahicardia ortostatică absolută. Aceste cazuri ar demonștră, că a existat, în baza acelorași mici diferențe observate, o ușoară paralizie a vagului.

«Tahicardia ortostatică prezintă o patogenie complexă. E este datorită, de cele mai multe ori, unei excitațiuni a ambelor sisteme vegetative cu o enormă predominență a sistemului simpatic.

«D-l Crăiniceanu confirmă datele d-lor Danielopol și Carniol cari au elaborat metoda atropinei și tahicardiei ortostatice. Sunt dator însă să adaug că proba aceasta, căruia autorul îi atribuie o mare importanță, este insuficientă pentru stabilirea turburărilor sistemului vegetativ, cum am căutat să arăt într'o ședință anterioară a Academiei ¹⁾. Ea trebuie totdeauna să fie completată cu alte probe de ordin mecanic, biologic sau farmacologic.

«Un al doilea capitol tratează chestia variațiilor tonusului vegetativ la femeia normală. Din cercetările autorului, reiese că secrețiunea internă a

¹⁾ G. Marinescu et O. Sager. Sur la valeur des tests pharmacologiques dans l'exploration des reflexes vegetatifs. *Bulletin de la section scientifique de l'Académie roumaine*. X-ème année, No. 3, 1926.

ovarului și a celorlalte glande întreține tonusul vegetativ, deaceia când această secreție dispare, tonusul vegetativ scade. Diminuarea tonusului vegetativ nu corespunde totdeauna cu apariția insuficienței ovariene, ci s'ar datori unor influențe interglandulare.

În capitolul următor, se studiază efectele suprimării unui singur ovar, consecințele hyper- și hypo-ovariei în legătură cu tonusul vegetativ. Rezultă că, în starea actuală a cunoștințelor noastre, secreția ovariană, împreună cu a celorlalte glande presidă la dezvoltarea corpului. Ea ține sub dependența ei menstruația, fecunditatea și gestația. Pentru a primi ooul fecundat, prepară mucoasa făcând astfel posibilă dezvoltarea acestuia numai departe. Deși natura exactă a produselor ovariene nu e lămurită, cunoaștem însă proprietățile lor fiziologice: cardio-vasculară, hipotensivă, augmentarea funcțiunilor digestive și respiratorii, excitarea nutrițiunii.

În ultimul capitol, cel mai interesant, d-l Crăiniceanu trece la tratarea insuficienței ovariene prin doze mari de calciu. Metabolismul calciului în raport cu insuficiența ovariană este cunoscut de mult. Parhon cu Goldstein au arătat că castratia produce o retenție a calciului în organism. În urma ovariectomiei se cunosc cazuri de vindecare a osteo malaciei, ceea ce arată că între secreția ovarului și metabolismul calciului sunt relații foarte strânse. În urmă, diferitele cercetări făcute în Germania au arătat rolul calciului în insuficiența ovariană. D-l Crăiniceanu crede că insuficiența ovariană, fiind legată de o hipoamfotonie impune un tratament amfotrop, cum e calciul, care a dat o ameliorare repede în aceste stări patologice.

Cercetările întreprinse de J. Dalsace, în castratia animală și turburările metabolismului mineral confirmă cercetările anterioare și opiniunile d-lui Al. Crăiniceanu. Ele arată că în castratie, calciul e diminuat în organism și că, prin urmare, tratamentul aplicat de d-l Crăiniceanu are o bază rațională.

Lucrarea d-lui Crăiniceanu Dr. A. este foarte meritorie, ea conține cercetări originale din cari unele confirmă datele clinice ale altor autori, cari nu erau bine cunoscute, iar pe de altă parte aduce fapte noi și interesante în domeniul fiziologiei ovarului, orientând tratamentul insuficienței ovariene în o nouă direcție folositoare și științei și bolnavilor. Pentru aceste considerații credem că de și ea nu poate fi recompensată prin premiul Lazăr în întregime, i s'ar putea atribui o bună parte din suma disponibilă ce eventual ar rămâne prin reducere a premiului Lazăr.

D-l G. ȚIȚICA cetește următorul raport asupra scrierii d-lui V. Alaci *Une classe des sommes trigonométriques qui peuvent approximer une fonction d'une variable réelle*, distinsă cu o parte de 5.000 lei din acelaș premiu:

Lucrarea d-lui Alaci, extrasă din Buletinul Școlii Politehnice din Timișoara, este o generalizare a chestiunii pe care a tratat-o acum câțiva ani în teza sa de doctorat, susținută la București, dar cuprinzând și aplicațiuni mai întinse.

«Dela studiul clasic al lui Dirichlet asupra sumei unei serii a lui Fourier, cea dintâi generalizare cu urmări interesante a fost introducerea mijlociei aritmetice de către d-l Fejér. Această mijlocie cerea studiul unei integrale analoage cu a lui Dirichlet, cu deosebire că o fracție care la Dirichlet avea puterea întâia, la Fejér avea puterea a doua. Imediat s'a făcut o a doua generalizare, introducându-se de către d-l Jackson puterea 4-a.

«Pe acest drum a apucat d-l Alaci, introducând puterea p în teza sa, iar acum deosebind numărătorul de numitor introducând puterea p la numărător și q la numitor.

«Studiul se înfățișă cu două greutăți de soiuri cu totul deosebite: greutăți tehnice adică de calcul, greutăți teoretice. D-l Alaci a învins greutățile de calcul, care erau grele și delicate și a arătat însemnătatea cel puțin parțială de natură teoretică pentru studiul funcțiunilor de variabilă reală a sumelor pe cari le-a introdus.

«Cele dintâiu două capitole cuprind partea de calcul, al doilea capitol servind ca o pregătire esențială pentru partea teoretică. Aceasta cuprinde două capitole. În cel dintâiu, d-l Alaci studiază convergența sumelor introduse, cu aplicații foarte interesante la funcțiunea periodică lineară. Studiul punctelor de discontinuitate, atât în acest caz, cât și în cazul general e făcut cu toată grija.

«În al doilea și cel din urmă, d-l Alaci studiază gradul de aproximație prin sumele precedente.

«În definitiv, lucrarea d-lui Alaci e o contribuție serioasă la studiul seriilor Fourier. D-sa are marele merit de a fi dus până la capăt niște calcule cari ar fi putut descuraja pe mulți și de a fi scos din ele unele rezultate teoretice însemnate.

«Deaceea, lucrarea merită să fie luată în considerare pentru acordarea unui premiu».

D-l Dr. G. MARINESCU cetește următorul raport asupra lucrării *Problema gușei și cretinismului în România* de d-l Liviu Câmpeanu, premiată cu o parte de 5.000 lei din acelaș premiu:

«Dr. Liviu Câmpeanu. *Problema gușei și cretinismului în România*. Lucrare din clinica chirurgicală dela Cluj, conținând 194 pagini, din care 124 pagini cuprind un rezumat în limba franceză, însoțită de o bibliografie foarte completă și de 2 hărți în afară de text.

«Autorul constată mai întâiu că distribuția gușii și a cretinismului endemic nu eră bine cunoscută până astăzi. În adevăr, se știa că unele localități și județe erau atinse de aceste flagele, însă informațiile existente sunt restrânse și de interes local. Nici regretatul Felix nici Proca n'au umbrățit chestiunea din punct de vedere al distribuției acestor boale în toată țara. Autorul publică deci prima monografie destul de completă în această privință, căutând să stabilească nu numai caracterul și extensiunea endemiilor, dar și relațiile dintre acestea și cauzele etiologice cunoscute. «Lucrarea dă o statistică a tratamentului aplicat la Clinica din Cluj (dela

(1870—1922) și termină printr'un scurt capitol asupra influenței corpului tiroid asupra fermenților oxidanți.

«Autorul și-a luat deasemenea misiunea laudabilă de a organiza o acțiune sistematică și coordonată în contra efectelor acestor endemii, neglijate până acum. Comisiunea internațională de igienă din Paris a cerut Ministerului Sănătății Publice din țară informații asupra endemiei de gușe și de cretinism. Astfel autorul a trimis un chestionar colegilor lui de județ și de plasă, pentru a putea satisface cererea menționată.

«Deși statisticele de cari s'a servit Dr. Câmpeanu nu sunt de o precizie matematică totuș permit să ne facem o imagine aproape de realitate. Din ele, rezultă mai întâiu că endemia gușii și cretinismul, în România, se află în descreștere. Sunt localități renumite altădată prin numărul mare de gușați, cari azi sunt puțin sau de loc atinse. Totuș în județele Sătmar-Ugocea și Prahova există o oarecare sporire. Iată situația actuală: Tot lanțul Carpaților este contaminat. Endemia se mai întinde și în masivul Munților Apuseni, pe munții Banatului, Harghita, fără să respecte platoul Transilvaniei. În general teritoriul contaminat de gușe evită creasta munților, se coboară însă uneori departe în câmpie. Avem zone neatinse: una, în nord-estul și sudul țării, corespunzând platoului moldo-basarabean, Dobrogei, Munteniei și Olteniei de câmp; cealaltă care se întinde dealungul frontierei de Vest. Endemia atinge 50 din 76 departamente (adică 73%). Există două focare, la Petrești și Fundul Părului în jud. Vlașca.

«Rezultă din statisticele autorului că din 865 localități cercetate, cretinismul nu se întâlnește decât în 78, altele nu sunt atinse decât de gușe, pe când în majoritatea absolută există gușați și cretini.

«Din punct de vedere al gravității endemiei, autorul găsește că în 552 (69%) localități ea e puțin acuzată, în 210 (27%) e acuzată, iar în 37 (4%) e o endemie gravă. În aceste din urmă, 30-70% din populație suferă de această boală. Procedând în acelaș mod pentru cretini, găsește 334 localități (82%) atinse de endemie puțin accentuată, 69 (16%) afectate de endemie accentuată, iar 8 (2%) localități atinse de endemie gravă. «Se poate zice dar că centrii gușogeni sunt în acelaș timp și focare puternice de cretinism. Mai rezultă din statisticele d-lui Câmpeanu că există localități în cari proporția de bolnavi e mai mare la bărbați decât la femeii și invers. Proporția obișnuită este de 1 bărbat la 1—2 femei, însă la Râșnov avem o bărbați la 16 femei, la Polovraci 12 bărbați la 1 femeie. «Relativ la vârstă nu avem informații precise. La Vulcani, Aninoasa etc., întâlnim 100 copii la 200 adulți, iar la Coschin (jud. Maramureș) 225 copii la 300 adulți.

«Cu toate că gușa e un flagel și o scădere a energiei unei națiuni, nu s'a dus totuș până acum o luptă sistematică contra ei. În Transilvania tratamentul medical nu se aplică decât rareori, iar cel chirurgical a început prea târziu (1890). Tratamentul chirurgical a fost pus în practică mai ales la clinica din Cluj. Tratamentul medical a fost inaugurat în

«Bucovina, înainte de războiu, a încetat în 1914. El eră aplicat la copii «de școală sub formă de 1—2 ctgr. de ioduri.

«Autorul studiază rând pe rând, factorii cari intervîn în etiologia gușei. Indică influența atmosferei și climatului, condițiile economice și sociale, eliminând rolul alcoolului și al alimentației. Crede că conformația terenului nu are nici o influență, deoarece defileul Bistriței (jud. Neamț) este bântuit de o vastă endemie, pe când defileul Oltului (jud. Ciuc) «rămâne neatins. În cele două văi vecine și asemănătoare ale Prahovei și Teleajenului, endemia interesează cursul superior muntos al Teleajenului și cursul inferior al Prahovei, iar regiunea parcursă de reunirea lor «este neatinsă de flagel. Gușa endemică din România nu confirmă aici teoria «tellurică a lui Bircher.

«Dr. Câmpeanu insistă însă asupra apei pe care o consideră ca un «factor gușogen de prima ordine. Topografia localităților contaminate este «în strânsă legătură cu văile râurilor cari izvorăsc din masivul bucovinean, «oricare ar fi direcția lor și constituția geologică a pământului. Boala lipsește sau e foarte rară în localitățile situate în apropierea izvoarelor. Se «poate afirmă acelaș lucru despre endemia din munții apuseni. În ceea ce «privește unele localități din Târnava mare, Dr. Câmpeanu observă că toți «locuitorii sunt gușați, pe când țiganii semi-nomazi cari își procură «apa din diferite localități, nu sunt atinși. Existența unor ape gușo- «gene e confirmată de Niculescu și Fățu în localitatea Stânceni (jud. «Mureș-Turda). În satul Ujicani, boala nu atinge decât populația «autohtonă.

«Autorul nu e fixat asupra teoriei radioactivității.

«D-l Câmpeanu neagă contagiunea gușii, căci aceasta se comportă «învers la epidemiile microbiene, cari câștigă în intensitate și extensiune «prin circulația populației, pe când gușa se stinge prin emigrație. Nu «există nici predispoziție, nici stare refractară în legătură cu rasa, ende- «mia atingând pe Români, Ruteni, Germani, Polonezi, Țigani și Un- «guri și lovind mai cu seamă pe aceia cari au fost expuși mai cu seamă «la acțiunea nocivă a agentului boalei.

«În timpul războiului, proporția bărbaților bolnavi a crescut.

«Autorul trece în revistă simptomele gușii și indică tratamentul chi- «rurgical, aplicat la clinica din Cluj, cu anestezie locală. Operația, în gușa «parenhimatoasă, constă în extirparea cu resecție a unuia sau a ambilor «lobi, iar, în formele nodulare și kistice, enuclearea intra-glandulară. Com- «plicații s'au constatat uneori (hemoragii, leziunea nervului recurent, te- «tania, supurația). Nu s'a observat recidiva.

«D-l Câmpeanu termină arătând cercetările sale biologice făcute asu- «pra corpului tiroid, bazându-se pe experiențele subsemnatului pe cari «le confirmă. În rezumat, D-sa conchide:

1. «Că tiroida influențează enorm metabolismul;
2. «Că această influență e electivă pentru diversele organe;
3. «Că intensificarea schimburilor se vedește prin hipertermie, și spo- «rirea cantității de fermenți oxidanți;

4. «Că oxidasele cresc în organele siergice și diminuează în organele antagoniste;

5. «Că hipertermia nu e cauza, dar rezultatul activității fermenților oxidanți.

«Lucrarea d-lui Câmpeanu, cea mai completă și cea mai originală ce avem asupra problemei gușii și cretinismului în România, constituie un progres real în istoricul literaturii noastre medicale asupra chestiunii și indică mijloacele pentru combaterea acestor flagele sociale.

«Numai prin faptul că ne procură date statistice complete asupra distribuției endemiei, ceace ne lipseă, monografia d-lui Dr. Liviu Câmpeanu umple o lacună dăunătoare, iar pe de altă parte, grație cercetărilor autorului s'a putut răspunde la întrebările Comisiunii internaționale de Higienă din Paris.

«Ar fi fost de dorit ca Dr. L. Câmpeanu să fi întreprins cercetări experimentale asupra rolului gușogen al apei și să ne fi dat date personale asupra tratamentului cu ioduri, dar autorul, în calitatea sa de chirurg, s'a ocupat mai ales de tratamentul chirurgical.

«Față de munca însemnată pe care autorul a depus-o în elaborarea acestei lucrări, cu datele noi asupra întinderii gușii și cretinismului în România Mare, precum și față de spiritul științific cu care e concepută, cred că este o datorie din partea mea de a o recomanda călduros Secțiunii Științifice spre a i se acordă o parte din premiul Adamachi».

D-l EM. RACOVIȚĂ citește următorul raport asupra lucrării *Botanica Farmaceutică* de d-l Colonel Gh. Grințescu, distinsă cu o parte de 5.000 lei din același premiu:

«Cu această voluminoasă carte se acoperă o lipsă foarte simțită printre cărțile didactice românești, căci e prima de această specialitate. Autorul scriind-o și-a propus să ne dea un tratat dar și un repertoriu general al tuturor cunoștințelor botanice cu aplicații la farmacie. Această străvună se învederează și din modul cum a fost împărțită materia și din modul cum a fost tratată și din importanța dată părții sistematice.

«Partea I-a, de 62 pag. cuprinde următoarele capitole:

a) «Operațiuni farmaceutice; b) Părțile întrebuințate; c) Produsele și principiile vegetalelor; d) Acțiunea și proprietățile terapeutice ale plantelor; e) Formele sau preparatele farmaceutice; f) Dozele.

«Partea II-a, de 152 pag. se ocupă cu chestiunile următoare:

a) «Cultura plantelor farmaceutice; b) Descoperirea și principalele caractere ale vegetalelor; c) Durata vieții plantelor; d) Taxonomia și sistematica vegetalelor; e) Legea după care se stabilesc regulile și nomenclatura în botanică; f) Clasificațiunile; g) Principiile pe cari se bazează noua clasificație a lui Engler și Gilg; h) Cuvinte tehnice.

«Partea III-a, de 536 pag. conține descripțiunea familiilor de plante vasculare farmaceutice.

«Autorul își dă silința meritorie ca, după descrierea speciilor de plante cu interes farmaceutic, să enumere ce anume părți sau organe au între-

«buințare, ce principii active ele conțin, cu indicarea proprietăților lor medicinale. Când e vorba de plante foarte întrebuițate în farmacie, se indică și mijloacele de recoltare, de cultivare, de uscare, de conservare și de transformare în preparate. Cu drept cuvânt insistă autorul asupra interesului de a ne recolta și cultivă singuri plantele farmaceutice ce se pot găsi sau crește în țară și a ne liberă de un import pe care îl evaluează între 70 și 100 milioane lei anual.

«Un «Calendar al plantelor farmaceutice» (p. 103—116) a fost alcătuit mai ales cu date provenite din experiență proprie, calendar care indică timpul în care trebuie culese diversele plante sau organele lor folositoare și localitățile unde se pot găsi.

«Acest capitol, precum și notele de distribuție din partea sistematică conțin multe date noi culese de autor, deci sunt o contribuție originală la floristica românească.

«Un capitol binevenit pentru studenți este «Vocabularul de cuvinte tehnice» prevăzut cu 68 figuri ce pot lămurii în modul cel mai avantajos definițiile obișnuite, care ca toate descrierile cu vorbe sunt mai greu de înțeles.

«Un index a fost compilat, ce conține materiile, numele științifice și numele populare, ale plantelor; cu toate că un asemenea index este indispensabil unui compendiu de acest soi, de multe ori lipsește și deaceia să semnaleze prezența cu mulțumire.

«Volumul mai conține și o serie de 53 planșe, unele originale, în general destul de bine reușite, cari dau portul plantelor farmaceutice mai întrebuițate și numai prea rar detalii structurale cari ar ușura determinarea.

«Această carte reprezintă deci produsul unei munci sârguitoare și a unei îndelungate experiențe de profesor și botanist; ea va fi de folos atât studenților în farmacie și medicină, cât și farmaciștilor, veterinarilor și medicilor.

«Dar nu se poate lauda fără rezerve. Botanii nu sunt mulțumiți de clasificarea adoptată care de mult nu mai corespunde cu cunoștințele actuale.

«Pedagogii constată că din râvna de a scrie în același timp un tratat și un repertoriu de cunoștințe, a ieșit o operă hibridă, prea mare și prea puțin «didactică» pentru a fi un manual «clasic», prea redusă în multe părți, cu lămuriri adesea prea vagi și generale, pentru a fi un repertoriu «complet» al cunoștințelor botanice farmaceutice. Ii lipsesc dealtmintelea referințele la lucrări și memorii ce ar permite interesaiților dobândirea cunoștințelor complementare și o orientare mai adâncă. Prea scurtele paragrafe consacrate Cryptogamelor conțin și e'câteva erori.

«Chiar și din punctul de vedere al redacției și tipării prezintă neajunsuri. Cu toate că nu este vorba de o operă literară trebuie să menționez că adesea scrierea este neglijentă iar greșelile de tipar sunt prea numeroase ca să nu împiedice uneori înțelesul.

«Toate aceste neajunsuri vor trebui să dispară la o nouă ediție; ele nu întunecă nici meritele autorului nici folosul cărții».

D-1 N. VASILESCU-KARPEN cetește următorul raport asupra lucrării *Noui perspective în aerodinamica avionului* de d-1 I. Stroescu, distinsă cu o parte de 2.500 lei din același premiu:

«In această broșură litografiată de 177 pagini (XVII pagini introducere și VII pagini anexe) autorul expune, în principal, ideea ce a avut de a întrebuișă în aviație fenomenul lui «Magnus» pe care Flettner l-a folosit în navigație. In acest scop, D-sa a imaginat mai multe dispozitive folosind fie direct fenomenul «Magnus», adică cilindre învârtitoare, fie un fenomen analog datorit aspirațiunii provocate prin destinderea aerului comprimat. In particular, inzistă asupra injectării și destinderii tangențiale a aerului comprimat pe fața superioară a aripilor aeroplanelor.

«Prin dispozitivele imaginate, autorul urmărește susținerea aeroplanelor fără translație sau cu o translație redusă, dorind pe calea aceasta să rezolvă chestiunea importantă a pornirii și aterizării aeroplanelor fără pericol. Se știe în adevăr că cea mai mare parte a accidentelor se datoresc faptului că la pornire aeroplanul trebuie să scape sălergând pe pământ, o iuțală considerabilă și tot așa în momentul aterizării pământului, aeroplanul trebuie să poacă o iuțală analoagă.

«Autorul mai arată că unele din soluțiunile preconizate de D-sa, în particular aceia a destinderii tangențiale a aerului pe spatele avionului, au fost propuse de specialiști renumiți și cunoscuți în străinătate, însă ulterior propunerilor d-sale. Rezultă, în orice caz din expunerea d-lui Stroescu că *D-sa a găsit independent de alții soluțiunile preconizate.*

«D-1 Stroescu invederează, prin lucrarea sa, muncă serioasă și constantă în direcțiunea rezolvirii uneia din principalele dificultăți întâmpinate în aviație, muncă ajutată de un real simț fizic și de un spirit inventiv remarcabil. Soluțiunile la cari a ajuns au fost propuse în acelaș timp sau chiar ulterior D-sale de specialiști străini renumiți.

«Broșura, scrisă într'un stil pe alocurea iperbolic, conține și expunerea mai multor chestiuni fundamentale în aviație, în legătură cu dispozitivele preconizate de autor. Expunerea este în general interesantă, deși uneori alături de adevăr, în particular atunci când autorul își propune să probeze, prin calcul, eficacitatea și economia dispozitivelor imaginate de D-sa, eficacitate care dealfel numai experiența o va putea probă.

«Socotim că lucrarea d-lui Stroescu, cu rezervele mai sus semnalate, merită să fie încurajată prin atribuția unei părți din premiul Adamachis.

D-1 Dr. G. MARINESCU cetește următorul raport asupra lucrării *Tratat de Hidroterapie* de d-1 P. Zosin, distinsă cu o parte de 2.500 lei a aceluiași premiu:

«Hidroterapia, care este un mijloc admirabil de tratament, nu numai al afecțiilor nervoase și mintale dar și al altor boale, a ieșit din faza empirică spre a intra în domeniul științei pozitive. Inșă tehnica hidroterapiei, care s'ar părea că e simplă, presupune în realitate cunoștințe aprofundate de anatomie și de fiziologie și cere multă prudență, atenție și o lungă practică. Ea nu poate fi aplicată decât de un specialist în curent

«cu datele moderne ale hidroterapiei. Tratatul d-lui Dr. Zosin, care e a doua lucrare română în această privință, corespunde unei necesități reale pentru că hidroterapia rău înțeleasă, este uneori rău aplicată, așa că păgubește bolnavul.

«Lucrarea d-lui, Zosin conținând 227 pagini și însoțită de 6 fotografii, se împărțită în 14 capitole, în cari studiază succesiv definiția și obiectul hidroterapiei, modalitățile și acțiunea apei, necesitățile proprii ale hidroterapiei și anexele ei, efectele fiziologice și terapeutice ale hidroterapiei și combinarea diferitelor procedee.

«Astfel, în mod amănunțit, autorul studiază imersiunea cu înfășurare, căzi cu dușuri, cu hurtum și diferitele lor combinații, băile de picioare cu cada sau dușuri, cu prostire, băi de șezut simple sau cu hurtum, băi de abur sau aer cald cu imersiune, băile medicamentoase, masaj cu hidroterapie, dă o descrie completă în diferitele stabilimente de hidroterapie și în special acela al serviciului său dela Baia Comunală (Iași). Nu neglijează talasoterapia.

«După un istoric destul de complet al hidroterapiei în antichitate, evul mediu și vremurile moderne, d-l Dr. Zosin, descrie aplicările ei în stările morbide somatopsihice în turburările funcționale, în boalele cronice, acute (febra tifoidă, reumatismul, boalele eruptive etc.), studiază în două capitole hidroterapia în boalele nervoase și mintale, arătând pe de altă parte cum trebuie aplicată hidroterapia la copii, la femei și la bătrâni.

«Hidroterapia și regimul dietetic sunt analizate cu multă competență. În ultimul capitol, se arată contraindicațiile hidroterapiei.

«Lucrarea foarte conștiințioasă și cât se poate de completă a d-lui Dr. Zosin este conformă cu datele cele mai noi asupra chestiunii și rezumă nu numai cunoștințele actuale, dar expune și rezultatele unei lungi experiențe de peste 20 ani, așa că merită să aibă o recompensare din partea Instituției noastre ¹⁾. Dar, cu toate calitățile ei și cu toată munca depusă de Dr. Zosin ea nu poate fi recomandată pentru premiul Lazăr, la care a prezentat-o autorul, acest premiu, care are altă destinație. Propun însă Secțiunii noastre ca să se treacă această lucrare folositoare la alt premiu divizibil cum e premiul Adamachi, din care i s'ar putea acordă o parte.

D-l I. BIANU, luând cuvântul la sumar, atrage atențiunea că trebuie să precizăm chestiunea plății ratelor către d-l Tiktin cari urmează să se plătească anual, D-sa considerând angajarea Academiei pe ani înainte ca foarte periculoasă.

D-l N. IORGA e de părere să cerem banii dela Banca Națională.

D-l ANDREI RĂDULESCU ține deasemenea să se precizeze dacă Delegațiunea este autorizată să trateze și să contracteze cu d-l Tiktin și să facă

¹⁾ Lucrarea este scrisă într-o limbă românească curată, spre deosebire de alte lucrări medicale, stilul autorului este limpede și accesibil nu numai publicului medical, dar și marelui public.

cheltuelile necesare pentru tipărirea Dicționarului, ambele chestiuni fiind în funcție de acordarea sumei promise de Guvern. Deoarece Statul nu contractează cumpărarea fișelor și bibliotecii d-lui Tiktin, revine, de sigur, Academiei să facă aceasta. Nu ne-am putea însă angaja în acest contract decât dacă am lăsa neatins fondul de 400.000 lei al Dicționarului, drept garanție a achitării ratelor. Dar pentru aceasta, e nevoie ca Delegația să fie autorizată.

D-l Secretar General V. PĂRVAN exclude puțința angajării formale, dar crede că s'ar putea eventual ajunge la o înțelegere cu d-l Tiktin ca D-sa să se oblighe a ne rezervă fișele și biblioteca, pentru cari Academia i-ar putea promite continuarea achitării ratelor, condiționând însă promisiunea noastră de puțința de a avea dela Guvern suma de 5 milioane.

D-l SEXTIL PUȘCARIU crede, cu d-l V. Pârvan, că este posibilă o înțelegere cu d-l Tiktin.

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte arată încăodată necesitatea ca Delegațiunea să fie autorizată formal în întrebuițarea sumelor cari se vor da de Stat, sume angajate de pe acum în acoperirea deficitului din bugetul Bibliotecii de aproape 3 milioane și în cheltuelile pentru Dicționar căruia i s'au rezervat 2 milioane. Vor mai fi încă și alte cheltueli necesare cari se vor face sub rezerva aprobării sesiunii generale.

— In urma discuțiunii la care iau parte d-nii V. Pârvan, Andrei Rădulescu, G. Țițeica și Dr. Gr. Antipa, plenul autoriză Delegațiunea să întrebuițeze sumele cari se vor da de Stat în modul următor:

1. Pentru Dicționar — așa cum s'a specificat în ședința dela 10 Iunie — suma de 2 milioane lei;
2. Pentru acoperirea deficitului din bugetul Bibliotecii;
3. Pentru orice alte cheltueli necesare Academiei. Pentru asemenea cheltueli e autorizată a întrebuițâ și din fondul disponibil. Aceste cheltueli le va face sub rezerva aprobării Academiei în sesiune generală.
4. Delegațiunea e autorizată deasemenea să întrebuițeze fondurile rezultate din vânzarea fasciculelor tipărite.

D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește următorul *Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1925-26*:

«Comisiunea aleasă pentru examinarea lucrărilor Academiei pe anul «1925-26, cercetând raportul Secretarului General, constată în rândul în- «tâiu cu bucurie mare hotărârea și pregătirea Academiei pentru serbarea «celor 60 de ani de vârstă ai Augustului nostru protector M. S. Regele «Ferdinand. In rândul al doilea, constată că bucuria exprimată anul tre- «cut pentru începerea clădirii localului Academiei s'a mărit anul acesta «cu ridicarea mult deasupra pământului a unuia din cele două depozite «de cărți. Planurile întregii clădiri academice întocmite de Comisiunea «specială împreună cu proiectele arhitecților concurenți ne întăresc nă- «dejdea că vom avea, cu toate greutatele materiale, și bucuria aceea de a «opune temelii palatului ce de mult ne lipsește.

«Căci trebuie să constatăm o dungă neagră ce se țese prin toată pânza activității noastre academice. Este dunga mahnicioasă a relei stări financiare. Din pricina ei biblioteca amenință să fie închisă la 1 Ianuarie căci funcționarii nu mai pot fi plătiți. Din pricina ei eram gata să rămânem cu abonamentele neplătite la revistele străine, dacă Banca Națională nu ne ajută. Din pricina ei, ridicarea paraclisului pe mormântul lui Alecesandri nu s'ar fi putut continua fără ajutorul deplin și grabnic al colegului nostru Al. Lăpedatu.

«Moartea nu ne-a cruțat nici anul acesta. Am pierdut pe Anghel Saaligny, autorul podului de peste Dunăre; am pierdut pe muncitorul profesor Ion Ursu; a plecat dintre noi boierul cu apucături nobile ca în povești, bogat odată în averi dar mai bogat în fapte patriotice cari fu moldoveanul de peste Prut Vasile Stroescu. Blandul la chip, dar statornicul întru convingeri mitropolit Vladimir al Bucovinei a părăsit și el, bătrân de tot, lumea aceasta. A părăsit-o talentatul scriitor Ion Slavici, bătrân și el, amărit cu lumea, dar împăcat cu Dumnezeu. Ne-au mai părăsit membrii onorari străini Homolle, Haler și Guillaouard, a căror valoare științifică am prețuit-o. S'au ținut 12 ședințe publice. S'au întreținut legături cu Academiiile străine; am luat parte la Congrese, deși nu în măsura ce s'ar fi convenit pentru recunoașterea victorii noastre științifice.

«Greutățile financiare au împiedicat tipărirea unor lucrări de valoare ale Academiei. Deaceia cu atât mai bucuroși luăm act de tipăriturile înfăptuite.

«Donații în măsură mai mică am avut și anul acesta.

«Incheem bucurându-ne că bogățiile culturale ale Bibliotecii noastre cresc prin cumpărături și prin donații, și că lumea recunoaște strădania noastră prin atenția arătată celor două expoziții academice — a presei și a cărții vechi românești. Să nădăjduim că bucuriile noastre se vor înmulți cu anii.

— Se iese spre cunoștință.

D-l Secretar General V. PĂRVAN amintește că d-l G. Țițeica a făcut propunerea să sărbătorim printr'o masă comună, pe d-l I. Bianu pentru împlinirea vârstei de 70 ani. D-sa roagă pe d-nii membri să iese parte la această manifestare de caldă simpatie colegială, stabilind ca masa să aibă loc Luni seara.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

12 IUNIE 1926

D-l Președinte I. C. Negruzzi salută în numele Academiei pe noul Coleg, d-l Petru Bogdan, sosit la lucrările sesiunii, urându-i bunvenit în mijlocul Colegilor D-sale.

D-l PETRU BOGDAN, răspunzând, zice:

Domnule Președinte și Stimați Colegi,

«Iau cuvântul cu emoțiune pentru a răspunde salutului d-lui Președinte; îl iau și cu sentimentul unei îndoite recunoștințe, pe care o datorez Academiei Române: în primul loc, țin să amintesc că acum 26 de ani eram bursier al Academiei și că grație acestui ajutor am putut continua studiile în străinătate. În al doilea loc, vă datorez toată recunoștința pentru ultima manifestare ce mi-ați făcut, alegându-mă membru al Academiei și primindu-mă printre Domniile-Voastră. Vă exprim din nou toată gratitudinea mea».

D-l ANDREI RĂDULESCU, Vicepreședinte, aduce la cunoștința plenului că soții Aristia și Gheorghe Roman au depus la Academie trei testamente cu următoarele prevederi și obligațiuni: 1) Testamentul autentic al d-lui Roman din 29 Martie 1923, prin care institue legatară universală Societatea Policlinică «Regina Elisabeta» lăsându-i imobilul din cătunul Principele Carol pentru înființarea unui dispensar care se va înființa numai după moartea sa și a soției.

În caz când Policlinica nu va primi succesiunea, ea va trece asupra Academiei Române;

2. Testamentul autenticat sub No. 14719 din 1926, prin care tot Policlinica «Regina Elisabeta» este legatară universală asupra efectelor enumerate și asupra valorii unui teren din com. Grivița.

Prin acest testament, roagă Academia Română să primească a fi executor testamentară și mănuitoare a fondului, dându-i venitul pe un an dela efecte, cu obligațiunea de a păstra chitanțele și a da veniturile întotdeauna Policlinicii pentru întreținerea dispensarului.

În acest testament, se prevede clauza că dacă Societatea nu va primi, Academia Română va lua întreaga succesiune.

3. Testamentul d-lui Gh. Roman, autenticat sub No. 14714 din 20 Mai 1926, prin care acesta institue legatară universală tot pe Societatea Policlinică «Regina Elisabeta» lăsându-i veniturile dela niște efecte, cari se vor păstra de Academie.

D-sa supune discuției plenului întrebarea dacă trebuie să acceptăm sau nu aceste legate, făcând observațiunea că dacă le-am primi, am fi siliți să ieșim din rolul nostru de Instituțiune Culturală, care n'are a se ocupa de înființări și întrețineri de dispensarii. Dar în afară de aceasta, Academiei nu i-ar reveni din primirea acestor legate profituri cari să compenseze obligațiunile testamentare și, deaceia, D-sa e de părere să nu se primească legatele.

D-l I. BIANU, unindu-se la părere cu d-l Andrei Rădulescu, consideră nobile intențiunile soților Roman, dar irealizabile prin Academie și cere să se dea vot pentru neacceptarea testamentelor în chestiune.

— Se decide a nu se primi testamentele depuse la Academie de soții Aristia și Gheorghe Roman.

D-l ANDREI RĂDULESCU amintește că într'o ședință anterioară d-l Dr. V. Babeș a făcut propunere ca să se sporească pe 1927 diurnele pentru

ședințele ordinare și cele de sesiune, la suma de 400 lei pentru ședințele ordinare și pentru membrii din Capitală, de 500 lei pentru membrii veniți din provincie și de 600 lei pentru ședințele de sesiune. Propunerea nu s'a votat, deși s'a trecut un spor la suma generală. E nevoie deci să fixăm diurna pentru ședințele ordinare, rămânând ca cele de sesiune să se fixeze în viitoarea sesiune generală.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI e de părere ca diurnele pentru ședințele ordinare să fie de 300 lei de ședință, fie pentru membrii din Capitală, fie pentru cei ce vor veni din provincie.

— În urma discuțiunii făcute de d-nii Andrei Rădulescu, D. Gusti și G-ral Gr. Crainiceanu, se decide ca diurna de ședință ordinară să fie de 300 lei, indiferent dacă membrii sunt sau nu din Capitală.

D-l ANDREI RĂDULESCU reia discuția făcută într'o ședință anterioară asupra raportului despre activitatea Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias în 1925-26, având să facă observația că o deosebită atenție trebuie să dea Consiliul Fundațiunii asupra restituirii chiriei pe 1923-24. datorită prin sentință judecătorească către chiriașul Hotelului «Continental». Să se vadă anume dacă nu s'ar putea să nu i se restituie acea chirie, la care chiriașul, din multe motive temeinice, nu are dreptul. Apoi, într'o altă ordine de idei, D-sa crede că e bine să nu se mai întrebuițeze de Consiliu termeni ca «valorizare» când e vorba de plata legatelor, pentru că legatarii particulari, cu toții vor cere valorizarea în aur, la primul precedent creat; sau termeni ca «conf. avizului celor 3 membri din Comitet» folosiți de delegații Academiei în incongruență cu situația D-lor, egală în Consiliu cu aceea a membrilor Comitetului. Pe de altă parte, D-sa atrage atențiunea că plenul n'a ales pe delegații supleanți ai Academiei în Consiliul Fundațiunii, ceea ce constituie o abatere de la Statutele Fundațiunii — și nici n'a dat vot de aprobare asupra gestiunii Academiei privitoare la administrarea averii succesiunii până la înființarea Fundațiunii.

— Se ia act de expunerile d-lui Andrei Rădulescu și se aprobă gestiunea Academiei asupra administrării averii succesiunii Elias până la înființarea Fundațiunii;

— Se procedează la alegerea a 4 delegați supleanți în Consiliul Fundațiunii Elias, realegându-se d-nii C. Rădulescu-Motru, G. Murnu, Dr. V. Babeș și N. Vasilescu-Karpen.

D-l Dr. GR. ANTIPA explică, în legătură cu observațiunile făcute de d-l Andrei Rădulescu, că Fundațiunea a ascultat părerea de jurist a d-lui Em. Pantazi, executorul testamentar, în privința restituirii chiriei pe 1923-24 către chiriașul Hotelului «Continental». Dacă are îndoeeli, D-sa să se pună în legătură cu d-l Em. Pantazi, pentru lămuriri.

D-l G. BALȘ amintește că încă de acum un an, Ministerul Instrucțiunii a pus la dispoziția Academiei o sumă de zece milioane lei, cu care s'a putut începe și face construcția Depozitului de cărți, antrepriza fiind dată prin licitație publică d-lor Ingineri A. Ioanovici și P. Mocia. Expune situația

sumelor întrebuințate și dă speranța că peste o lună lucrarea va fi terminată. afară de instalațiile mecanice și de rafturi.

Apoi trece la expunerea chestiunii întregului local al Academiei, arătând că încă din sesiunea trecută s'a decis pregătirea proiectului clădirii printr'un concurs între arhitecți. Pentru întocmirea programului concursului s'au făcut schițe și variante de schițe, din discutarea și completarea cărora Comisiunea localului Academiei a ajuns la stabilirea unei schițe-program definitive. În luna Ianuarie a anului curent, s'a publicat concursul, acordând termen pentru prezentarea proiectelor până la 1 Iunie c. Programul prevede 4 premii: unul de 200.000 lei, unul de 150.000 și 2 de câte 100.000 lei, cu latitudinea de a se da și trei despăgubiri de câte 50.000 lei. La concurs s'au prezentat 3 concurenți dintr'un număr de aproape 50 de solicitanți ai programului și materialului de concurs. Din aceste 3 proiecte, Juriul a reținut numai 2. unul din ele fiind înlăturat ca necomplet. La examinarea celor reținute, s'a putut constata că nici unul nu merită premiul I și nici al II-lea, astfel că Juriul a premiat unul din proiecte cu 100.000 lei, acordând pentru cel de al II-lea o despăgubire de 50.000 lei. În urma acestui rezultat nesatisfăcător, Comisiunea localului a examinat situațiunea noastră, punând chestiunea dacă trebuie sau nu să se publice un nou concurs. S'au emis două păreri, urmând după două puncte de vedere deosebite: un punct de vedere practic, după care ar urmă să înlăturăm ideea ținerii unui nou concurs, care ar duce în mod sigur la rezultatul concursului ținut, emițându-se astfel părerea că trebuie să intrăm în convorbiri directe cu un arhitect cunoscut pentru întocmirea proiectului clădirii; după cel de al doilea punct de vedere, n'am da satisfacție la-turei etice a chestiunii, dacă am înlătură puțința și ocazia de manifestare a talentelor din generațiunea noastră. Importanța lucrării și monumentalitatea ei sunt ținute tocmai să consacre acele talente. S'a emis deci și părerea că trebuie să publicăm un nou concurs.

D-l Secretar General V. PĂRVAN arată că cel de al doilea punct de vedere este emis și susținut de D-sa, fiind motivat de nevoia și de dorința de a stimula tinerele talente. Acest punct de vedere impunând concursul. D-sa e de părere să publicăm chiar de acum concursul cu termen de prezentare a proiectelor până în apropierea lunii Ianuarie.

D-l D. GUSTI se alătură la părerea d-lui V. Pârvan, invocând și obiecțiunile ne-au făcut tehnicienii Juriului că n'am lăsat libertate de concepție arhitecților. Membrii din Juriu au fost de părere să deschidem un nou concurs, fără programe desenate, ci numai cu un program scris — și de această părere trebuie să ținem seamă.

D-l EM. RACOVIȚĂ vede în orice întocmire de proiecte două puncte de vedere: al arhitectului și al proprietarului ce clădește. Arhitectul, în dorința de a vedea o concepție proprie artistică, vrea mână liberă, pe când proprietarul se gândește la folosirea clădirii. În cazul nostru, acest punct de vedere trebuie să prevaleze, pentru că noi construim o Bibliotecă Națională și nici un arhitect nu este competent a ști nevoile unei Biblioteci Naționale. Competenții sunt numai cărturarii și bibliotecarii cari țin în mână aceste

nevoi. Dar nu numai pentru bibliotecă, ci și pentru distribuția celorlalte încăperi ale Academiei întregi se impune ca ei, cei dintâi, să-și spună cuvântul. Reproșurile aduse de arhitecții din Juriu că schița noastră este meticuloasă sunt pornite din însăși firea profesiei lor. Vom face sau nu concurs, schița noastră trebuie să rămână în picioare. Dar noi nu trebuie să mai facem un al doilea concurs fiind inutil, fie pentru că nu va da un rezultat mai frumos decât cel obținut, fie pentru că, chiar de-l va da, lucrarea aleasă tot nu va fi executabilă. Dela o lucrare premiată nici nu se așteaptă a fi executabilă; până la executare, ea va fi în mod necesar supusă modificărilor. Dacă deci un nou concurs este inutil, n'avem de ce cheltui cu noi premii. Deaceia trebuie să aprobăm punctul de vedere practic, de a desemna un arhitect cu studierea și întocmirea proiectului de care avem nevoie.

D-l Secretar General V. PĂRVAN crede că trebuie să ținem seama de faptul că peste 45 solicitanți au venit, s'au interesat și au luat programul nostru de concurs. Ei au spus *nu*, numai după ce au consultat schițele noastre și mai mult încă, au organizat proteste prin cele două mari Societăți ale lor, obiectându-ne că nu se puteau mișca liberi în condițiunile respective ale programului nostru. Ei văd un întins spațiu de organizat după vederile lor. Putem oare atunci să-i împiedicăm declarându-i incapabili?

D-l G. BALȘ socotește că un nou concurs ne va da acelaș rezultat. Schițele luate dela noi de arhitecți i-au contrariat. Dar aceasta este tocmai ceea ce nu cerem dela talentul lor, care era ținut să ne dea o impunătoare față de concordantă cu nevoile exprimate în schițele noastre. Să nu mai pierdem nici timp, nici bani și să ne adresăm direct la talentele cunoscute, cari au în acelaș timp și experiența lucrărilor. S'ar putea trata cu doi sau trei arhitecți pentru a ne fixa mai apoi la unul. E singurul mijloc de a avea până în toamnă o schiță definitivă și planul fundațiilor, în care am putea angaja cele zece milioane alocate de Minister pentru acest an.

D-l I. INCULEȚ e de părere să repetăm concursul fără program în schițe. Rezultatul concursului l-am putea avea până în toamnă și dacă va fi nesatisfăcător, vom adopta punctul de vedere practic afirmat de d-l G. Balș.

D-l G. MURNU crede că a nu publica un nou concurs înseamnă a proceda arbitrar. Este deci pentru deschiderea noului concurs și pentru motivul că Academia este ținută să creeze ocazii pentru stimularea talentelor.

D-l G-ral GR. CRAINICEANU propune o soluțiune diferită de cele urmărite până aci. Posedăm un proiect prin rezultatul concursului. Să supunem acest proiect competenței a doi arhitecți cunoscuți pentru împlinirea programului nostru, iar proiectul ameliorat să-l dăm unui arhitect străin spre definitivarea lui.

D-l N. IORGA nu vede motive de grăbire, odată ce nu avem bani pentru clădit. Așadar putem da satisfacție tinerelor talente instituind concurs. Argumentul că am fi siliți la noi cheltuieli cade dacă ne gândim că nu suntem obligați să premiem lucrări rele. Dacă vom cheltui însă pentru lucrări bune, pe acestea le vom folosi. A admite părerea practică este a ne întrebă: cui

ne adresăm? — Și nu avem cui. Admițând totuș că vom găsi cui să ne adresăm, nu vom fi oare acuzați de favoritism? — Deci: concurs.

D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI consideră părerile împărțite și pune la vot următoarele două propuneri: 1) Să se publice un nou concurs pentru proiectul clădirii localului Academiei; 2) Să se trateze pentru acest proiect direct cu un arhitect cunoscut.

— Procedându-se la votarea prin apel nominal, prima propunere întrunește 18 voturi iar a doua 7 voturi.

D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI declară că plenul a aprobat să se publice un nou concurs pentru proiectul clădirii localului Academiei.

D-1 Secretar General V. PĂRVAN adaugă că de această dată se va face un concurs pe baze de o mai largă libertate, ținând seamă, pe cât interesele noastre ne vor permite, de obiecțiunile aduse de arhitecți.

D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI salută pe Colegul d-1 Petre Missir, care vine în ședință ca nou ales membru onorar, urându-i bun venit în Academie.

D-1 PETRE MISSIR mulțumește d-lui Președinte pentru caldele urări și plenului pentru onoarea chemării Domniei-Sale printre Colegii onorari.

D-1 Dr. V. BABEȘ cetește următoarea propunere semnată de 26 membri:

«D-1 Ch. Richet, laureat al premiului Nobel și membru al Institutului, Prof. al Facultății de Medicină, descoperitorul «Anafilaxiei» și unul din creatorii Seroterapiei, luptător luminat în domeniul Metapsihiei, a fost sărbătorit de curând de toată lumea științifică cu ocaziunea jubileului de 75 de ani. Academia Română se va onora alegându-l Membru onorar alături de alți oameni de știință».

(ss) Dr. V. Babeș, G. Murnu, Dr. G. Marinescu, I. Simionescu, S. Pușcariu, C. Rădulescu-Motru, N. Vasilescu-Karpen, G-ral Crainiceanu, Gr. Antipa, I. Inculeț, G. Bogdan-Duică, I. Lupaș, G. Balș, G. Vâlsan, Al. Lăpedatu, M. Sușu, V. Părvan, N. Iorga, G. Țițeica, I. Al. Brătescu-Voinești, P. Bogdan, Andrei Rădulescu, M. Sadoveanu, I. Bianu, Densușianu.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-1 Charles Richet întrunește unanimitatea voturilor plenului.

D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales membru de onoare pe d-1 Charles Richet.

D-1 Secretar General V. PĂRVAN prezintă în dar din partea d-lui Coleg Em. Racoviță 4 volume din Biospeologica.

— D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI mulțumește d-lui Em. Racoviță pentru prețiosul dar făcut.

D-1 ANDREI RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 12 Iunie c., prin care Secțiunea a reales ca Președinte al Secțiunii pe d-1 N. Iorga și pe d-1 Al. Lăpedatu ca Vicepreședinte.

D-l ANDREI RĂDULESCU pune din nou în discuție chestiunea desbătută, dar nehotărâtă, a consacrării operei d-lui H. Tiktin «Dicționarul limbii române» printr'un premiu al Academiei.

D-l I. BIANU amintește că împreună cu d-l S. Pușcariu a făcut propunere de a da un premiu extraordinar d-lui Tiktin. Deoarece premiul Dr. Aurel Cosma de 100.000 lei nu s'a dat de Secțiunea Istorică, am întrebat pe d-l Dr. Cosma dacă admite deturnarea premiului dela Secțiunea Istorică la Secțiunea Literară, care să-l acorde d-lui Tiktin. S'a primit un răspuns afirmativ, dar Secțiunea Istorică n'a dat aprobare. Dacă Secțiunea Istorică stăruiește contra acestei frățești înțelegeri, nedându-ne puțința pe această cale să consacrăm monumentala operă rezultată dintr'o muncă de peste 40 de ani, rugăm Academia să dea împuternicire Delegațiunii să găsească prin alte mijloace suma de 100.000 lei, autorizând-o să o acorde d-lui Tiktin ca remunerare, nu ca premiu, pentru opera pe care i-o apreciem.

D-l N. IORGA nu tăgăduie talentul și munca d-lui Tiktin. Refuzul Secțiunii Istorică de a transmite Secțiunii literare premiul Cosma nu înseamnă nicicum negarea activității merituose a d-lui Tiktin, ci pur și simplu respectarea unei hotărâri luate de întreaga Secțiune și consacrarea principiului că nu e admisibilă schimbarea premiilor dela o Secție la alta.

D-l V. PĂRVAN observă că Secțiunea nu a luat o altă hotărâre decât aceea de a nu da în acest an premiul Cosma nici unuia din candidații prezentați; eventuale obligații pentru la anul Secțiunea nu putea lua; un premiu nedat trece la capitalul fondului, conf. regulamentului. Firește însă, dacă Secțiunea Istorică declară acum că vrea să crească fondul «Cosma», nu-i poate lua nimeni nimic în contra voinței ei. Totuș, când M. S. Regele și-a exprimat dorința ca Academia să consacre munca d-lui Tiktin, D-sa a crezut că poate conveni la premiarea d-lui Tiktin chiar cu premiul Cosma, premiul având să fie acordat de Secțiunea Istorică, nu de cea Literară.

D-l I. SIMIONESCU face apel la Secțiunea Istorică să ajute la recompensarea d-lui Tiktin.

D-l N. IORGA repetă că Secțiunea nu poate consimți la răpirea premiului ei.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI, constatând că Academia nu poate trece peste hotărârea Secțiunii Istorică, pune la vot propunerea d-lui I. Bianu, ca plenul să autorize Delegațiunea să remunereze pe d-l Tiktin pentru opera sa cu o sumă de 100.000 lei din disponendele pe cari Academia le va avea în 1927.

D-l Dr. GR. ANTIPA propune ca recompensa să se dea d-lui Tiktin cu titlul de premiu special al Academiei, nu cu titlul de remunerare.

— Se ia în considerare rectificarea propusă de d-l Dr. Gr. Antipa și Academia decide cu unanimitate de voturi premiarea operei d-lui H. Tiktin «Dicționarul Limbii Române» cu un premiu special al Academiei, autorizând Delegațiunea să ordonanzeze suma de 100.000 lei, valoarea premiului, fie din excedentele bugetare din anul 1925—1926, fie din orice alte izvoare de venituri posibile.

Se procede la alegerea Comisiunii Fondului V. Adamachi pentru anul 1926-27.

— Sunt realeși d-nii *V. Pârvan, I. Simionescu și G. Țițeica.*

Se procede la alegerea Comisiunii Fondurilor Ion Fătu și Ion Scorțeanu pentru anul 1926-27.

— Sunt realeși d-nii *O. Goga, D. Gusti, Al. Lăpedatu, I. C. Negruzzi și V. Pârvan.*

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ

13 IUNIE 1926

Președinta M. S. REGELEI.

M. S. REGELE, luând loc la masa prezidențială, e salutat de D-l V. Pârvan, secretarul general al Academiei, cu următoarele cuvinte:

Sire,

«Academia Română e fericită să Vă vadă, încăodată mai mult, ono-
rând și în acest an cu prezența Voastră adunările noastre generale. Majes-
tatea Voastră ne găsește, ca întotdeauna, strânsi cu credință împrejurul
«focului sacru care arde pe altarul consacrat acum șaiszeci de ani Culturii
«românești. Mărturisim cu toții același ideal: luminarea națiunii, prin
«opera cunoașterii de noi înși-ne, înlăuntru; glorificarea României, prin
«lucrări de interes mondial, dincolo de hotarele patriei.

«Dar Majestatea Voastră reconfirmă astăzi și o altă veche tradiție,
«care leagă Dinastia de înaltul nostru așezământ, al cărui Președinte de
«onoare și Protector e, pe viață, Regele. Intrarea solemnă în rândurile
«noastre a fiecărui nou membru și rostirea primei lui cuvântări sub cu-
«polă se face sub Augustele auspicii ale Regelui. Acest moment unic,
«cel mai emoționant din viața unui învățat, este consacrat prin Inalta
«apreciere și prea grațioasa urare pe care, înainte dela oricare altul, re-
«cipiendarul o primește dela însuș Suveranul nostru.

«Rugând, în numele Colegilor, pe Maestatea Voastră să primească
«și azi încredințarea vechii noastre iubiri și respectuoasei noastre recu-
«noștințe, Vă zic,

Sire,

«Fiți bine venit în mijlocul nostru».

MAJESTATEA SA REGELE a binevoit a răspunde cu următoarele
cuvinte:

«Sunt bucuros că Mă aflu în mijlocul Domniilor Voastre și vă sunt
«recunoscător nu numai pentru cuvintele așa de calde ce Mi-ați adresat.
«dar și pentru sentimentele și mai calde ale Domniilor Voastre, cari nu
«se spun dar se simt. Este pentru Mine un îndemn și mai mult pentru a
«continua fără preget în interesul ce port lucrărilor Domniilor Voastre.

«Azi avem marea bucurie de a primi solemn în mijlocul Academiei
«pe un om care era cunoscut nu numai în cercul oamenilor de știință.

«în care a lucrat cu atâta răvnă și atâta inteligență, ci și într'un cerc mult
«mai larg, în care se făcuse cunoscut prin scrierile sale științifice. Om de
«știință, dar în același timp și un bun român pentru că atunci când ne-am
«adresat să-și pună calitățile lui în serviciul patriei, el a părăsit o situație
«foarte frumoasă, spre a veni între noi ca să îndemne tineretul la muncă știin-
«țifică și la lumină în noua Universitate din Cluj. Ii spun din toată inima:
«Bine ați venit între noi!»

D-I E. RACOVITĂ cetește discursul D-sale de recepțiune despre *Speologie*.
D-l Dr. GR. ANTIPA cetește Răspunsul la discursul d-lui E. Racoviță.

Se procede la alegerea de Președinte al Academiei pentru anul 1926-27.
Alegerea se face prin vot secret și se obține următorul rezultat:

Din totalul de 27 voturi, d-l Em. Racoviță întrunește 16 voturi, d-l I.
Bianu 6 voturi și d-l Dr. V. Babeș 5 voturi.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă ales Președinte al Academiei
cu majoritate de voturi pe d-l *Emil Racoviță*.

D-l Președinte EM. RACOVITĂ mulțumește plenului pentru mandatul
ce-i dă, asigurându-l că va căuta să facă atât cât se poate închipul că trebuie
să facă.

Se procede la alegerea de Vicepreședinți, pentru anul 1926-27.

— Se aleg pentru Secțiunea Literară, d-l I. C. Negruzzi, întrunind 21
voturi; pentru Secțiunea Istorică d-l Andrei Rădulescu, întrunind 24 vo-
turi; pentru Secțiunea Științifică, d-l Dr. G. Marinescu, întrunind 24 vo-
turi. Mai întrunesc d-l C. Rădulescu-Motru 5 voturi, d-l S. Mehedinți 1
vot, d-l Dr. V. Babeș 1 vot, d-l Al. Lăpedatu 1 vot și d-l I. Simionescu 1 vot.

D-l Președinte EM. RACOVITĂ proclamă aleși Vicepreședinți ai Aca-
demiei pe d-nii: *I. C. Negruzzi, Andrei Rădulescu și Dr. G. Marinescu*.

D-l I. SIMIONESCU cetește următoarea propunere semnată de 10
membri:

«Informații despre *Dimitrie Comșa*, profesor de agricultură pensionat
și fost consilier agricol în reg. Munții-apuseni.

A publicat:

1. «*Pomăritul cu deosebita privire la grădina școalei*, 1877;
2. «*Căldărarul bunului econom*, pe anii 1877, 1878, 1879 și 1880;
3. «*Din Ornamentica Română. Album artistic de broderii și țesături*,
40 planșe colorate, după originale țărănești, 1904;
4. «*Album de creștături în lemn*, 40 planșe colorate, 1909;
5. «*Nana Zamfira, sfaturi din căsnicie și grădărit*, 1916;
6. «*Căldăruza agricolă*, cuprinzând date și îndrumări din *Economia căm-
pului, Pomărit și Vierit. Legumărit și Florărit*, în 3 tomuri 1924 și 1925.

«D-l Comșa a fost unul din întemeetorii ziarelor *Tribuna și Foaia*
«*Poporului* din Sibiu. A colaborat. ani în șir, și totdeauna gratuit, la *Te-
«legraful Român, Vatra Școlară. Gazeta Pop., Lumina Satelor* și la aproape
«toate celelalte ziare ardelenesti.

«Ca întemeietor și prezident al singurei Reuniuni Agricole rom. din «Ardeal a inițiat și cărmuit, cu neîntrecut zel și succes, nenumărate întruniri sătești, aranjând vreo 30 expoziții, cursuri de altoit etc., înființând la sate multe tovărășii economice, grădini școlare și cele dintâi «bănci sătești între Români ardeleni.

«Ca profesor, asesor și comisar konzistorial a condus multe conferințe «învățătorești.

«Din însărcinarea *Astrei* de aici a inițiat și plănuit *Expoziția* cu «ocazia comemorării lui Avram Iancu la Cămpeni cum și alte 3 expoziții, una de bovine și oi la Sebeșul sășesc, alta la Avrîg cu ocazia serbărilor pentru George Lazăr și a treia «Expoziție Artistică de Studiu» în «Sibiu, 1925.

«In scopul pregătirii celor 2 albume, prof. Comșa a perindat, în curs «de 25 ani, sumedenie de sate în Ardeal și Banat, scotocind din casă în «casă minunățiile artistice datorite acului, briceagului și războiului țărănesc și strângând colecții admirabile.

«Ca prim Secretar și membru în Comitetul Național, dânsul a fost «condamnat, în procesul memorandumului, la temniță de 3 ani și a stat în «temnița Vașului 14 luni.

— Procedându-se la votarea cu bile, d-l Dimitrie Comșa întrunește majoritatea voturilor plenului.

D-l Președinte EM. RACOVITĂ proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Dimitrie Comșa.

D-l Secretar General V. PĂRVAN face următorul raport asupra lucrărilor actualei sesiuni:

Domnilor Colegi,

«Ați luat cunoștință despre activitatea Academiei în cursul anului încheiat, despre îmbogățirea și activitatea Bibliotecii, despre bursele date «din fondurile Adamachi, Leon S. Arié, A. Papadopol, N. Rătescu, Dr. «C. Păcuraru-Bianu, hotărînd noi burse în străinătate, fie dela fonduri «vechi ca Adamachi, fie dela fonduri nouă ca Jacques Elias, regulamentat în această sesiune.

«Încă din primele ședințe ați, dat vot de descărcare asupra conturilor «pe 1924-25, reelegând Comisiunea pentru cercetarea lor din anul în curs, «ați aprobat gestiunea Delegațiunii asupra moșiei Facria și ați pus în discuție divizibilitatea premiilor mari, luând hotărîrea de a acordă premiile «Eliade-Rădulescu, Asachi și Lazăr împărțite, după anumite modalități, «cu începere din actuala sesiune. Ați instituit în același timp premiul Locot. «I. N. Iancovescu de 10.000 lei pentru viitoarea sesiune.

«Ați dat aprobare hotărîrilor Delegațiunii asupra întrebunțării veniturilor fondurilor D. A. Sturdza, Asociațiunii Craiovene, Neuschotz și «Chițu și, instituind o Comisiune specială pentru verificarea gestiunii «Fundațiunii Familiei M. H. Elias pe Aprilie-Decembrie 1925 și pentru «referire asupra întocmirii bugetului Fundațiunii pe 1927, ați aprobat, «după propunerea Comisiunii, atât gestiunea cât și întocmirea bugetului.

«Ați ales, după propunerea Secțiunii Științifice, în locul regretatului «Anghel Saligny, pe colegul Petru Bogdan și, preparând alegerea de membri onorari și corespondenți, ați modificat art. 30 din Statute. Prin voturile D-voastră numărăm astfel printre noi pe noii colegi: Angelo Peronice, Nyrop, Ch. Bémont, Roberto Paribeni, Edmond Pottier, Giuseppe Lugli, Henri Focillon, Franz Cumont, Jérôme Carcopino, René «Cagnat, Ch. Richet, G-ral Berthelot, Elie Radu, Petre Missir, C. Leivadite, V. Roth, Gh. Tașcă, V. Drăghiceanu și Dr. Comșa.

«Ați ascultat expunerile Secretarului D-voastră General asupra activității Școlii Române din Roma în anul 1925-26, asupra celei de a VII-a sesiuni ordinare anuale a Comitetului Uniunii Academice Internaționale la Bruxelles și Darea de Seamă asupra Adunării ținute la Geneva la 14 și 15 Maiu c. pentru organizarea Comitetului Internațional al Științelor Istorice.

«Ați luat cunoștință din diferite rapoarte despre construcția mausoleului la mormântul lui V. Alecsandri la Mircești, despre funcționarea școlilor întreținute de Academie, despre aceea a Cabinetului nostru numismatic sau despre activitatea Fundațiunii familiei M. H. Elias, despre lucrările Comisiunilor Adamachi și Fătu și Scorțeanu, aprobând ca ajutoarele ce se dau din ultimele două fonduri să fie distribuite în anul viitor în Basarabia.

«Două ședințe le-ați consacrat dezvoltării comunicărilor publice ale «d-ilor St. Ciobanu, care ne-a adus *Știri din lumea slavă asupra Românilor din veacul al XVI-lea* și Sextil Pușcariu, care ne-a făcut o expunere asupra *Dicționarului Academiei*. În această a doua ședință, ați avut ocaziunea să luați cu mulțumire act de declarațiunea d-lui G-ral Al. Averescu, «Prim Ministru, că în anul viitor, Guvernul va subvenționa continuarea «Dicționarului și în genere lucrările Academiei cu o sumă de 5 milioane lei.

«Trecând la discutarea bugetului Academiei, ați putut constata că el «a fost format pe un period de șase luni, ultimele, din acest an și pe întreg anul viitor — și în urma observărilor făcute cu deosebire asupra «bugetului Bibliotecii, ați dat prin votul D-voastră unanim, aprobare asupra aplicării lui, modificând cu această ocazie Regulamentul serviciilor «și pensiunilor funcționarilor.

«După largi discuțiuni asupra imperioaselor nevoi de a reorganiza «Academia și de a stabili o ortografie precisă, v'ați dat avizul că ambele «chestiuni trebuie studiate mai îndelung și, în consecință, ați amânat «deciziunile D-voastră pentru viitoarea sesiune.

«Acordând premiile din acest an, ați distins 19 lucrări, hotărând să «premiati cu un premiu special monumentală operă, care este Dicționarul «limbii române, a d-lui Tiktin, și ați ales în același timp diferitele Comisiuni prin cari se vor acordă premiile în viitoarea sesiune.

«În penultima ședință, în urma expunerilor Colegului Balș, ați putut «lua cunoștință de realizările în construcția depozitului de cărți ca o parte «din totalitatea clădirii Academiei, și de rezultatul concursului instituit «pentru proiectul întregii clădiri. Ați constatat că rezultatul concursului

«nu ne-a adus proiectul dorit și, discutând măsurile de luat pentru viitor, «ați decis, prin majoritatea voturilor D-voastră, a se deschide un nou concurs pe baze cari să îngăduie mai multă libertate de concepțiune arhitectilor.

«Insfârșit, azi am putut încheia lucrările noastre prin recepțiunea în «Academie a colegului nostru d-l Em. Racoviță, prezidată de M. S. Regele, iar mâine vom sărbători în ședință solemnă aniversarea a 60 de ani «de vieceță a M. Sale, în prezența M. M.-Lor și a principelui Nicolae, oratorii Academiei fiind dd. Bianu, Iorga și Marinescu».

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ

14 IUNIE 1926

Președința M. S. REGELUI.

La ședință asistă M. S. Regina și A. S. R. Principele Nicolae.

M. S. REGELE. Președinte de Onoare, binevoiește a da cuvântul d-lui I. Bianu.

D-l I. BIANU zice:

Sire,

«Legăturile strănse cari unesc Dinastia Majestății Voastre cu Academia Română, datează din întâiele zile ale întemeierii amândorura: «între întâiele decrete subscribe la 1866 de Marele Carol Intemeetorul, «au fost și acele pentru numirea unora din întâii membri ai acestei Academii. Amândouă erau create pentru acelaș scop: Unirea și înălțarea «neamului, Academia era ca să pregătească, prin unitatea culturală. Unirea «totală a Neamului românesc, desăvârșită în zilele mari ale Domniei «Majestății Voastre.

«Din cauza acestor legături, totdeauna evenimentele însemnate ale «Casei Majestății Voastre au avut răsunset puternic în Academie, și Academia a găsit totdeauna îndemn și sprijin în lucrarea ei la Purtătorii «Coroanei Regale.

«Eră deci firesc ca Academia să se folosească de ocaziunea fericită «a împlinirii etății de 60 ani a Majestății Voastre, spre a-și exprima din «nou simțimintele de devotament față de Majestatea Voastră și de Dinastia «care stă la cârma României întregite, prin înțelepciunea și eroismul «Majestății Voastre și al fiilor neamului întreg sub a Sa fericită conducere.

«Ni s'a părut nouă că cea mai potrivită formă pentru această sărbătorire este să arătăm, în scurte schițări, cari au fost activitatea și progresele desvoltate în țară în anii de până acum ai Domniei Majestății «Voastre, în domeniile de muncă pașnică ale celor trei secțiuni ale Academiei: literară, istorică și științifică.

«Cu îngăduirea Majestății Voastre, încep deci expunerea din partea Secțiunii Literare:

*Sire,
Prea Mărită Doamnă,
Alteță Regală,*

«Măreția timpului în care trăim este atât de covârșitoare încât privirea noastră nu o poate cuprinde și mintea noastră, — dacă poate înțelege întrucâtva frământările pregătitoare — nu poate decât puțin prevedea ce va aduce ziua de mâine peste neamurile cari toate năzuiesc să-și asigure un traiu material cât mai bun și o viață intelectuală cât mai înflorită cu bucurii și mulțumiri.

«Privind lucrurile numai din punctul de vedere special al neamului românesc, zguduirile fără seamăn din deceniul trecut au rupt în două din temelii traiul neamului nostru și au răsturnat așezămintele în cari sau viețuit îndelungate generații, muncind, năzuind, suferind, dorind și sperând.

«Neamul românesc — unul și nedespărțit simțit, înțeles și afirmat în unitatea lui romană de bătrânii cronicari și gânditori din secolii trecuți: Moldoveni ca Miron Costin și Cantemir, Munteni ca Stolnicul Cantacuzino, Ardeleni ca Micul, Șincai, Petru Maior și toată școala Romei și a Blajului — acest neam al nostru fusese sfâșiat în bucăți, răpite din toate părțile de cei prădalnici, cari îl găsiră lipsit de puterea și de armele apărării; acest neam al nostru era socotit gata de înec, ca o corabie eruptă de bătaia valurilor și a stâncilor.

«Sufletul rămăsese însă întreg în adâncul masselor de păstori, de plugari și de preoți, din sânul cărora au ieșit apărătorii luptători, când razele culturii au venit să-i lumineze și să încălzească acel suflet, în care estăpânirile străine căutau să întunece conștiința propriei sale ființe și a propriei sale meniri în lume.

«Secoli întregi — grei și amari — au răbdat strămoșii noștri asupra străine, dar n'au pierdut conștiința despre unitatea lor sufletească. n'au pierdut încrederea în viitor.

«Au voit misterioasele hotărâri ale Providenței ca tinerelul Principe adus dela izvoarele măreței Dunăre, lângă marele cârmaciul venit de acolo la 1866, ca acel tinerel Principe, care a făcut întâiul pas în această Aca-demie la 5 Martie 1890, să fie predestinat să conducă și să stea în fruntea țării și a neamului la realizarea tuturor visurilor noastre de unire națională.

«Eri, vechiul Regat al lui Carol Intemeietorul eră înconjurat de mari ținuturi rupte din trupul neamului — astăzi toate acelea sunt adunate împreună sub strălucirea simbolică a Coroanei de Oțel, sfințită a doua oară la Alba-Iulia.

«Pe această temelie largită urmează să se așeze acum noua viață materială și intelectuală a românimii, care să-și desvolte cultura după aptitudinile firii sale, a caracterului său fundamental, a aplicărilor și gus-

«turilor sale, ocupându-și astfel locul ce i se va cuveni între celelalte neamuri.

«Sufletul neamului eră pregătit pentru marea Unire. Bălcescu dăduse «intâia mare învățătură cântând profetic minunile întâiului triumfător la «Alba-Iulia, Kogălniceanu punând un program cultural pentru Dacia «unitară. Din Ardeal, unde simțimintele erau mai apăsate, dar totuș mai «vii, a răsunit «Pe-al nostru steag e scris Unire» și «La arme, pentru Neam «și pentru Rege» — cântece în cari au vibrat în anii grei sufletele avântate spre împlinirea destinului.

«Acțiunea cea mare pornește. *Inter arma silent musae.* Toate puterile «rupești și sufletești erau încordate în marea frământare pe moarte și vieață.

«În primăvara de după iarna tuturor durerilor, încep să se miște din «nou condeele, începe a se trăi și sufletește. «Filele însăngerate» ale lui «Sadoveanu sunt urmate de povestiri, de versuri încălzitoare, scrise de «tineri poeți și prozatori pentru înălțarea sufletească a ostașilor trecuți «prin toate chinurile și cari aveau încă să-și arate virtuțile vitejiei stră-«bune. Intre ei se arată însăș M. Sa Regina cu povestiri simbolice pline «de tainică simțire («Din inima mea la inima lor»).

«Cu 1918, vieața ajunge la zorile promițătoare ale unor zile de înflorire «a vieții intelectuale, artistice, literare. Apar unul după altul volumeș «în versuri și povestiri în proză în strânsă legătură și atârnare cu marile «apate ale răsboiului. Toate erau împărțite celor ce se aflau încă în fața «inamicului, în gropile tranșelor, ca să le întărească și să le înnalțe sufle-«tele. În acelaș gând s'a scris și s'a reprezentat în formă dramatică piesa: «Pe aicea nu se trece».

«În toamna lui 1918, marile dureri ale răsboiului au luat sfârșit. Ina-«micul, care ocupase Capitala și țara până la Siret, fusese înfrânt de ai «noștri la Mărășești și sub alte presiuni silit să plece. Maiestatea Voastră «în fruntea ostirii s'a întors în Capitala Sa.

«Toată vieața se grăbește să se întoarcă la starea normală. Producția «literară se face acum de o exuberanță fără precedent: în 1919, se publică «peste 270 volume de literatură față de 125 din 1917—18 și de 211 din «1915. Note și amintiri din răsboiu sunt în chip firesc producțiunile la «ordinea zilei. Poezia plânge durerile răsboiului cu notă umanitaristă, își «eschimbă deci tradiția și motivele inspiratoare; nu mai e poezia de con-«templatie pură, ci caută orizonturi largi lipsite însă de limpezime. Anii «de îndată după răsboiu (1918—1921) sunt în literatura contemporană «epoca cea mai turbure. Se scrie repede, în curente ce mai variate. «ese nasc curente noi, cari dispar ca să dea naștere altora. Numai la con-«cursurile premiilor Academiei au fost prezentate în anii 1919—1926: «233 volume de literatură, 125 proză, 85 versuri și 13 teatru.

«În acest timp de frământare turbure a literaturii cu năzuințe estetice, «un spirit precis, pozitiv și metodic scrie o carte mare și bună, este «Istoria «răsboiului» de Kirițescu.

«Agitația haotică postbelică, frământarea aceasta sufletească atât de «explicabilă în anii cei dintâi (1918—1921) trebuie să se limpezească

«însă pentru a se purcede la creațiuni de artă adevărată. Rănile războiului sînt pe cale de vindecare. Uitarea își întinde cu încetul mîntia ei cenușie și mai întăiu peste durerile mai ușoare. Vieța de astăzi își întoarce cu încetul fața dela avînturile, dela durerile și dela gloriile trecutului, spre a străi pentru sine și pentru a pregăti viitorul.

«Cu anul 1921, literatura noastră intră într'o fază nouă, se așează și se întoarce iară la formele tradiționale:

«În proză — frunțașul povestitorilor timpului nostru, Sadoveanu, ne dă *Cîntecul amintirii*. *Veneă o moară pe Siret*, în cari — ca într'un covor fermecat — țese în culori vii pasiunile vieții destrăbălate din clasa simbogățiilor față de simplitatea naivă și curată a țaranului.

«Alătura se ridică marele romancer al timpului nostru, Rebreanu, care în două romane, *Ion* și *Pădurea spânzuraților*, înfățișează în mod viu adevărata vieță a Românilor de peste Carpați, atât în ultimii ani de sub stăpînirea ungurească cât și în starea chinuitoare din frontul războiului în fața tranșelor fraților de dincoace. Lîngă dînsul, stă Moldovanu, care în romanul *Purgatorul* înfățișează un colț al vieții din Capitală. O excepțională putere se arată cu mari făgădueli în Cezar Petrescu, care în povestirile numite *Scrisorile unui răzeș* și *Drumul cu plopi*, scoate la lumină o nouă bogăție de armonii pentru proza românească.

«În poezie s'a produs și s'a publicat mult, prea mult. În sutele de volumașe cari se publică zilnic — cu toată scumpetea tiparului — dela înălțăia față deschisă vezi că sunt fructe necoapte, produse de un pom nealotit. Este firesc că nu un prozaic ca mine ar îndrăzni să intre în amănunte și să se vâre cu aprecieri critice în stupul sgomotos al acestui *genus irritabile vatum*. Dintre mulțimea versurilor se văd însă de departe câteva figuri înalte și predominatoare: Minulescu cu *Romanțele pentru mai târziu* și alte scrieri poetice în felul său special simbolist, cu romanul *Rosu, galben și albastru*; tînarul Lucian Blaga cu *Poemele Luminii*, *Pașii Profetului*, *Zamolxe*, în cari toate se arată cu avînt spre înalte cugetări filozofice de originalitate mult promițătoare; Nichifor Crainic cu adîncile gînduri și simțiri spuse în strofe și versuri de o minunată armonie, dintre cari amintesc numai admirabilele *Cîntecele Patriei*; Pilat în *Pe Argeș în sus*, *Bătrîni*. *Satul meu*, face poezie de natură și din reinvierile celor din trecut, poezie care va rămîne din valorile ușurele contemporane. Asemenea Demostene Botez în *Munții*, *Floarea Pămîntului*.

«După realizarea marii Uniri naționale, literaturii i-au venit multe ajutoare mari pentru desvoltare și înflorire. Prin dărâmarea hotarelor dela Prut, dela Molna și dela Carpați, izvoarele de inspirație, materialul literar, s'au întins deodată peste toată românimea, care a devenit încreagă deodată publicul cetitor. Fuziunea publicului diferitelor ținuturi trăite deosebit pînă acum, firește că nu s'a putut îndeplini îndată spre ea formă un tot unificat. Mai sunt și vor mai fi încă multă vreme și chiar totdeauna nuanțe de deosebiri provinciale.

«Dar pentru înflorirea literaturii noastre mai sunt și alte mijloace vechi și noi, de ajutor și încurajare. În fruntea lor, stau premiile acestei

«Academiei, a căror valoare materială astăzi atât de scăzută, este întărită prin valoarea morală a prestigiului Instituției. Și apoi, ele au fost adăugate și înălțate în timpul din urmă la suma de 50.000 lei.

«La ale Academiei a adăugat Statul ale sale premii numite naționale, de 100.000 lei. «Casa Școalelor» premiază și ea și editează scrieri literare, asemenea Societatea de editură «Cartea Românească».

«Scriitorii au făcut chiar dânsii un mare pas înainte, organizându-se în societatea înfloritoare împodobită cu președinția Augustei Noastre «Suverane, care a binevoit a lua parte la ședințele ei.

«Pe de altă parte, pe lângă vechile reviste *Convorbiri Literare* și *Vieța Românească*, s'au înființat nouă organe de publicitate literară, ieșite din grupări de talente și energii tinere. Astfel au fost și sunt — spre a pomeni numai câteva principale — *Cugetul Românesc*, condus de poetul Pillat; *Gândirea*, apărută la Cluj și continuată la București, frumos tipărită, este organul unei cete de tineri scriitori talentați și îndrăzneți, cari bat cu putere la porțile viitorului spre a deschide noi orizonturi luminoase; *Societatea de mâine* dela Cluj; *Banatul* care apare în Timișoara cu articole în limbile română, germană și maghiară, continuând *Cultura* de acum doi ani, înființate amândouă pentru a servi ca loc de întâlnire culturală între noi și minoritățile etnice ale patriei noastre. «O nouă grupare de talente literare a început chiar în acest an publicarea revistei «*Propileele Literare*».

«Dintre toate felurile de literatură cel mai favorizat este acum *genul dramatic*. Dela marea Unire încoace, viața teatrală românească a luat proporții nemaipomenite la noi. Șase teatre naționale de Stat în Capitala Regatului și ale Provinciilor principale funcționează opt și nouă luni de zile pe an. Pe lângă ele sunt numeroase teatre particulare în Capitală. Pe scenele lor, se înfățișează publicului scrieri dramatice de toate genurile și din toate epocile — dela tragedia veche elină până la teatrul cel mai modern. S'a deschis astfel pentru scriitorii de talent un câmp de activitate cum nu a mai fost niciodată la noi. Punerea în scenă mai ales la Teatrul Național din Capitală a făcut progrese așa de mari, încât stă alături cu cele mai mari teatre din Europa și pe foarte multe le întrece. Publicul răsplătește în larg talentele, munca și pricepera. S'au văzut drame în genul clasic antic — cum a fost *Tebaida* — cari au trecut în întâia iarnă peste 50 de reprezentații. Iar drame cu subiecte istorice — cum a fost *Bizanț* sau *Meșterul Manole* — au făcut serii neobișnuit de mari.

«În aceste condițiuni favorabile, putem avea deplină încredere că talentele dramatice originale prezente și viitoare vor ridica în curând literatură noastră dramatică la mari înălțimi.

«S'a întreprins în mod sistematic și statornic cultivarea prin teatru a marelui public din provincie, din orașele de a doua și a treia însemnătate, prin trupe volante subvenționate, cari au cutreerat țara, ducând pretutindenea frumoasa vorbire literară românească și reprezentând scrieri dramatice potrivite publicului local.

Sire,

«În această grăbită reprivire asupra mișcării literaturii românești în «anii domniei Majestății Voastre, urmați după războiu și după marea «Unire a neamului, este firesc că ochiul se poate oprî numai asupra li- «eniilor mari și generale și chiar așa multe scapă privirii grăbite din cauza «mulțimii și varietății lor.

«În această privire grăbită, ochiul zărește însă o mișcare agitată svăc- «nitoare cu țâșniri cam dezordonate, cari toate arată că ies dintr'un fond «bogat în mari energii artistice, rămase încă neîndestul de coordonate «prin cultură și disciplină, spre a da opere de înaltă valoare estetică, este «fondul artistic din care a ieșit în mod natural Doina, Miorița, urmate «de Alecsandri și Eminescu.

«Critica literară se ridică acum pe cele două temelii eterne: talentul «și studiul prin cultură, se ridică și-și organizează acțiunea disciplină- «toare care să judece, să măsoare și să aleagă tot, dând la o parte mulțimea «pleveii, alegând și clasificând grăunțele după valoarea relativă a fiecăruia. «căci după cuvântul celui mai mare între cei mari:

Multe flori sunt, dar puține

Rod în lume o să poarte:

Toate bat la poarta vieții,

Dar se scutur multe moarte.

«Nerăbdătorii să se domolească. Nu este loc nici motiv pentru pesi- «mism. Numai neastămpărul nerăbdării a putut storce din condeiul unui «tânăr scriitor de talent în fruntea unei reviste din zilele trecute cuvinte «ca acestea:

«Sub presiunea materialismului sălbatec de azi, literatura noastră con- «temporană se innăbușe, după ce în avântul ei tineresc a dibuit pe terenul «deșertăciunilor vieții, spre a-și găsi brazda în care să-și adâncească ră- «dăcinile, și atmosfera sufletească, necesare desfășurării elanului ei ini- «țial. Din cauza haosului, nu este posibilă nici alcătuirea unei unități în «manifestările literare, nu este posibilă desfundarea stratului mai adânc «al puterilor originale, cum nu este posibilă nici orientarea morală a ten- «dințelor societății noastre, acoperită și ea de gunoaiele parvenitismului.

«Haosul trecător de astăzi nu va împiedică «alcătuirea unei unități «sîn manifestările literare». Aceasta cere însă oarecare timp și multă muncă «estăruitoare, pentru că secolii de despărțire — dacă n'au putut băgă în- «străinarea în sufletul masselor poporului nostru dintre Nistru și Tisa — «eau aruncat însă multe semințe străine în mentalitatea claselor culte și «acele semințe trebuiesc mai întâiu plivite și altele răsădite în locul lor.

Sire,

Prea Mărită Doamnă,

Alteță Regală,

«Literatura este înflorirea gândirii și a simțirii îmbrăcată în haina «limbii; izvorul — rădăcina gândirii înflorite — este în sufletul indivi-

«Jului, înzestrat de fire din adâncurile sufletului neamului său — cu puterea de concentrare, de creațiune și de spunere armonioasă, putere dată celor aleși — talente și genii. Limba, vorbirea, este organul de exprimare a creațiunii literare; studiind și pătrunzând organismul ei se ajunge la cunoașterea și înțelegerea a însuș mecanismului intim al cugetării. «Aceasta este cauza, acesta este scopul, aceasta este marea însemnătate a studiului limbii. La acest studiu se adaugă, fiind în strânsă legătură cu el, studiul simțirii, al credinței și al exprimării masselor populare, pe cari se întemează toată viața unui neam.

«Intâia și principala menire a Academiei acesteia, la înființarea ei, a fost studiul limbii în trecut și a dezvoltării ei în viitor, spre a fi organul literaturii și a întregii culturi unitare a neamului nostru. Prin această lucrare a sa, Academia a contribuit la realizarea întâiei uniri intelectuale conștiente a poporului, reprezentată aici prin frunții ei culturali din toate ținuturile răslețite sub stăpâniri străine. Academia a unificat ortografia scrisului românesc de pretutindenea și a făcut începutul marelui și grelei lucrări a inventariului limbii — adică a Dicționarului Național. După două începuturi neisbutite, lucrarea a reînceput măreață, dar marea războiu a oprit-o în drum, iar greutățile de după războiu deabia acum vor fi înlăturate.

«Prin ajutorul binevoitor al Guvernului Majestății Voastre, tipărirea va reîncepe și va înainta cu puteri înnoite și îndoite. Acest Dicționar va fi opera Coroanei desăvârșite de Academie, căci îndemnul și ajutorul începutului a fost dat de Marele Rege Carol și continuat de Majestatea Voastră. Lucrarea se face sub conducerea colegului nostru Pușcariu, care la Universitatea din Cluj și-a pregătit o școală și o organizare specială de filologi pentru acest scop, ba chiar un muzeu special al limbii române.

«Studiul limbii, al credințelor și obiceiurilor poporului — numite cu termenul general de Folklor — a fost cu o deosebită atențiune cultivat de Academie, care i-a destinat o serie specială de publicațiuni. Metode mai rigurose științifice au fost introduse în anii din urmă în aceste studii și Academia a putut publica prețioase volume de acest cuprins din ținuturi mai depărtate de centrele culturale, — Megleno-românii din Macedonia și Românii din Maramureș. Pe acest teren mai este încă mult și grabnic de lucrat, înainte ca cultura generală dusă prin școale să nu schimbe prea mult viața și vorbirea seculară și milenară a sateanului nostru de pretutindenea.

Sire,

«Greul cel mare a fost minunea îndeplinită de Majestatea Voastră: Unirea Neamului. Celelalte vor urmă toate cu atât mai curând și mai strălucit, cu cât fiii patriei întregite vor munci mai încordat și cu mai mult devotament pentru artă și pentru Neam și cu mai puțin egoism de orice fel.

«Să trăiți, SIRE, încă mulți ani, pentru ca să dați neamului unit acestei Academii prilejul de a sărbători multe aniversări în amintirile faptelor mărețe îndeplinite sub fericita Domnie a Majestății Voastre!»

M. S. REGELE, Președinte de Onoare, binevoește a da cuvântul D-lui N. Iorga.

D-l N. IORGA zice:

«Studiile istorice nu formează o specialitate; ele contribuie esențial la conștiința pe care trebuie s'o avem despre valoarea și misiunea nației noastre, despre drepturile pe cari ni le-am câștigat prin atâte suferințe nobile îndurate, în care s'au amestecat, pentru a ne odihni mai mult decât pentru a ne îndemna la trufie pierzătoare pentru nații, biruințele.

«A se ocupa cineva de dănele, a le urmări desvoltarea, a-și forma despre rezultatele cercetărilor întreprinse cu metodă o părere critică, a-și încorpora ca un incomparabil spor de energie concluziile lor, totdeauna înviorătoare și bogate în îndemnuri, e o datorie pe care o amintește unei societăți în general străină, chiar, și mai ales, între conducătorii ei de toată această frumoasă și bogată moștenire, exemplul Majestății Voastre.

«Ca și fericitul Său înaintaș, Regele Carol, care aici în Academie a adus Prinoul Său de Suveran la munca noastră științifică, Majestatea Voastră este un mare cetitor al întregii literaturi istorice și un prețuitor al lucrărilor noastre, de a cărui părere, când o merităm putem fi mândri. «Nu numai pentru că Majestatea Voastre e Regele, dar fiindcă însăși personalitatea Majestății Voastre adaugă la valoarea, atât de mare, a acestei recunoașteri.

«Domnia Majestății Voastre a început într'un moment când studiile istorice, îndemnate de aspre necesități ale unei epoci mari și grele fără păreche, erau îndreptate asupra unor domenii până atunci puțin cercetate. Și anume, după ce decenii de cercetări fuseseră consacrate cercetărilor de cronologie, de genealogie, de istorie diplomatică și militară. ne-am simțit cu toții, fără o înțelegere prealabilă, concentrați către acele domenii care un moment putuseră părea mai puțin importante și pe cari și astăzi atâția doritori de mari tablouri colorate și de biografii personale s'pline de interes romantic le socot ca inferioare celorlalte.

«Întâiu ne-am gândit la originile însăși ale poporului nostru.

«A fost un timp, acum destul de depărtat, în care credeam că romanitatea noastră, admisă ca mai mult sau mai puțin întregă și întemeiată, venia deadreptul dela ocupația lui Traian, dela sugrumarea în munți a celei mai îndărătnice rezistențe a strămoșului celuilalt. nefărșit mai înrădăcinat în acest pământ, Decebal «Voevodul» dacic din «Scaunul domnesc» dela Sarmizegethusa. Se admitea ivirea aproape spontană, păstrarea noastră, așa zice: miraculoasă, în acest cuib dacic, până la Duna și la marile ape cari la Răsărit și la Apus se varsă într'însa. Apoi urmase reacțiunea: noi înși-ne ne îndoiam de latinitatea acestor origini așa de adesea contestate, de cine avea interes la aceasta, și erau așa de mulți. «Iar rezultatele filologiei, dacă nu și ale istoriografiei, păreau să spue că o populație neașezată, aproape flotantă, și-a mutat sălașele de pe un mal al fluviului pe altul, fără să fie măcar o nevoie politică, militară și economică în stare a explica aceste migrațiuni.

«Problema a fost reluată de generația în fruntea căreia cu cei șasezeci de ani ai Săi împliniți stă chiar Maiestatea Voastră. Latinismul de rasă «nu l-am descoperit ușor la noi, fiindcă nici aiurea nu l-am putea regăsi. «în ce se cheamă leagănul lui, frumoasa Italie, spre care duce o parte așa «de importantă din trecutul nostru. Romanitatea și Italianitatea sunt însă «lucruri deosebite: cea dintâiu este o stare de spirit, o formulă de civili- «zație, capabilă de a trece în instinctul însuș al națiilor mai puțin fericite «din familia romanică, cea de-a doua înseamnă o proveniență geografică «pe care sub mai mult decât un raport o putem stabili. O ipoteză a mea, «care n'a rămas fără de răsunet, aduce pe malul stâng dunărean coloni «italieni pe cari nu-i chemase un decret solemn a doua zi după o strălu- «cită victorie, ci cari, păstori și plugari ieșind din Italia năpădită și coruptă «sub raportul social de o repede îmbogățire, au trecut dela sine din țara «lor care nu mai eră țărănească în țărânia balcano-carpatică, unde prin «ei, în acelaș rând cu populația indigenă, de o immemorabilă vechime, se va «crea poporul nostru. Dar ceeace a însemnat mai mult în studiile despre «această epocă a creațiunii neamului nostru a fost îndelungata și spor- «mice activitate a d-lui V. Pârvan, care, reluând cercetările generației pre- «cedente, le-a dat ceeace uneori le-a lipsit și prea mult chiar: rigurozitatea «critică, deopotrivă cu a cercetărilor apuseni, și acel orizont fără care, «cu lămuririle ei singure și cu scânteerile ei accidentale erudiția se înecă «în propriul belșug al ostentelilor sale. Am aflat astfel ce rol mare au aceste «regiuni în civilizațiile pe cari știința le-a numit preistorice, se pare pentru «a le putea mai bine desprețul și pe urma grăunțelor de aur din Abrud «au ajuns și până la Troia cu straturile milenare de țărână pline de ju- «waere. Iar în viața romană din Dacia, pe care n'o mai confundăm cu «întreaga romanitate orientală, mult mai vastă și reprezentată astăzi nu- «mai la noi, nu mai întâlnim numai viața urbană, de scormonitori ai «aurului transilvan, acea viață pe care săpăturile o răscolesc azi la Sar- «misegethusa cuprinsă în regatul Majestății Voastre, ci o întreagă rusti- «citate de bază, în Scitia Minoră, care dovedește cât de legată cu pământul a fost viața romană cea mai modestă, dar și cea mai solidă.

«Așa fiind, reprezentanți ai unor indigeni fără înaintași cunoscuți și «creatori ai unei civilizații primitive care în formele ei specifice, de o ab- «stracție geometrică, a exercitat o influență și asupra artei elenice, ca și «asupra religiei însăși a grecilor și ucenici ai acelor greci pontici despre «cari atât de adesea ne-a vorbit în cercetările sale de numismatică d-l «Suțu, noi suntem singurii păstrători și continuatori chemați ai acelei «romanități de Orient, de care cealaltă, mai norocoasă, dar păstrată de sora «ei mai puțin împărțșită de soartă n'are de sigur a se rușină.

«Nu ne mai sperie «enigma» istorică e evului-mediu. Nu mai urmă- «rim în izvoarele, puține, adesea nule, pentru Sud-Estul Europei, numele «care putea fi schimbat și acoperit, al poporului nostru, în epoci cari erau «imperiale și nu naționale, națiunea neavând, nu numai importantă, dar «nici măcar senz. Căutăm liniile firești de desvoltare, condiționate de «erasă, de mediul geografic, de împrejurările economice, ale Românilor

«și stabilim printr'o logică grea de tăgăduit legătura între afirmațiile clare ale antichității și cele dintăiu mijiri ale evului-mediu. Ne dăm seama «și prin cumintea întrebuițare a unui sistem comparativ pe care prea «mult timp și l-au interzis istoricii, că «omul roman» rămas fără Stat, «dar nesupus barbarului îndreptat spre ținte mai remuneratoare, a putut «trăi, scriind chiar în «Romanii» de caracter mai ales rural, cari au păstrat «toate noțiunile fundamentale dintr'o civilizație năruită în ornamentele «ei de suprafață. Intindem astfel o punte peste un aparent necunoscut «și, dacă strângem rolul pe care l-au jucat așa zișii «barbari», sub atâtea «raporturi pătrunși și ei de romanism, nu înțelegem a tăgădul amestecuri «cari, fără a fi vreodată esențiale, au contribuit la îmbogățirea nației noa- «stre, nu numai în elementele sale materiale, dar și în prețioase însușiri. «Ar fi de dorit ca studii de slavistică, ieșită și din gramaticism și din di- «eletantism să ne permită o dozare pe care istoricii o pot indica, dar nu și «stabilă în oarecare amănunte. Și ce privesc frumoașă, făgăduind cele «mai bune rezultate, ar fi aceia a unei singure școale de filologie care, în «conlucrare frățească, să întrebe din când în când pe istorici atât de atenți «față de orice progres în știința vecină.

«Deodată altă problemă se pune: aceea a originilor. Mai toți, până «la d-l Al. Lăpedatu, cel mai recent cercetător pe acest teren și nu unul «din cei mai puțin fericiți, am trebuit să ne ocupăm de dânsa. Impreună «cu d-l N. Bănescu, cred că am putut descoperi la Dunărea dirstoreană «și dobrogeană o Vlașcă a lui Tatul așa de veche ca anii 1000. O consta- «tăm la 1100. Ce ne desparte de voevodatele în adevăr întemeiate pe cari «le-au apucat Tătarii la 1240? Concentrări românești apar pela 1350 la «Adriatica Balșizilor și la Marea Neagră a lui Balica și Dobrotici. Fabu- «lele romantice, cu «negri» Voevozi munteni și vânători pe apa iute a Mol- «dovei după bourul din stema lor au dispărut în albastre ape depărtate. «de poezie isprăvită. Am crezut un moment că descoperim o vâjnoasă «semnție de țărani ca în miniaturile Cronicii ungurești a secolului al «XIV-lea cari, fără ajutor dinăuntru și din afară, ar fi întemeiat o țară «cea dintăi a nației. Un neasemănat noroc. vrăjit de o stăruință neobosită «și de o nesfârșită iubire, acela al d-lui Virgil Drăghiceanu, ne-a pus pe «neșteptate în fața trupurilor, din cari unul încă înveșmântat în pur- «pură semănată cu mărgăritare, încins cu aur. și purtând rămășițele cu- «nunții de înmormântare, dela Argeș. Majestatea Voastră însăș a avut în «fața acestor moaște, încă deschise, fiorul pe care pe urmă l-am resimțit «cu toții. O măreață ceremonie națională se așteaptă încă pentru a redă «îniniștit din mormânt oasele strămoșului în care descoperitorul vedeă «pe Radu întemeietorul, iar grafitul de pe pereți indică pe Basarab cel «Mare, adică întâiul. O potrivire fericită ne-a redat și un zapis slavon al «rudeilor acelor Voevozi cari au creat Țara-Românească a Moldovei, adausă «peste câteva decenii la Țara Românească a Muntelui argeșean și oltean. «Frescele dela Singiorz pe Streiu, unde nemeșii ardeleni au hainele boie- «rilor contemporani și paloșul dăruiat de Rege pe piept, arată în inscripția «tot slavonă, pe lângă revelația unei vieți nobiliare de ardeleni bogăți și

«mândri, ctitori de biserici în piatră, aceeaș întrebuițare a limbii de cancelarie «dincoace». Aceasta înseamnă însă ruperea de ungurismul religios și de limbă, unitatea în protocol de cancelarie cu frații din partea «ajunsă liberă a milenarei Țări Românești depline.

«A fixă rolul Statului din nou întemeiat față de altele eră o sarcină «greă. Credeam că ea s'a rezolvit în parte. Nu mai apărem ca o țară de o «formație recentă, de legătură slabă, de prestigiu inferior față de împărățiile de dincolo de Dunăre, slavo-bizantine, de regatele catolice, latino-polon și latino-ungar. de peste munți. Am încercat să arăt — și am reușit să conving și în străinătate, unde ambiții naționale protivnice ne «opleșeau — că în sudetul Europei n'a fost decât un singur imperiu, cel «roman de Orient, oricare i-ar fi fost nația sprijinitoare și limba de cultură întrebuițată, că formele bulgare și sârbești n'au în ele nimic național în sensul modern, că nu mai avem decă să reclamăm o idee «politică în Statul Asanizilor în care, ca și în cel. tot «bulgăresc, din Ohrida, «am adus numai energie «vlahă». Ci că, din contră, de ce putem fi mândri, «pe o siguranță științifică incontestabilă e imperialismul popular, legat de «concepțiile fundamentale ale domniei, legii, și dreptului. 3 noțiuni pe cari «poporul nostru nu le-a despărțit niciodată și cari nu pot fi separate în «nici o acțiune de guvern. Esența Romei nu ni s'a păstrat în inventariul «prăfuit al unui Musău istoric, ci în conștiința pururea vie pentru ordine «și libertate, pentru ordine prin libertate, a poporului nostru.

«Până și studiile de istorie bisericească, în cari colegul nostru preotul «Nicolae Popescu a urmat neuitatului Nicolae Dobrescu, înaintașul său «la catedră, și părintele Lupaș a adus contribuția Ardealului, unde cele «două Biserici au dat și alți cercetători, un Pâclișan, un Meteș, acesta preocupat și de alte probleme în domeniul vieții economice și al sintezei, ne «aduc la aceleași concepții ale celui mai îndepărtat trecut de organizare. «Ierarhia bizantină a încercat să ne cucerească și ea a isbutit să ne influențeze «adânc, reținându-ne într'o unitate mai mult dogmatică decât disciplinară. Dar, cu toate călătoriile de Patriarhi, adăpostirile de prelați, «sprijinirile de case sfinte în orient, de școli și de orice alte așezăminte «culturale creștine, ceea ce a fost la bază, ceea ce a rămas și până azi, e tot «aceă religie, pitorească de superstiții păgâne, încântătoare de practice «poetice, pe cari un rând de țărani ai acestei «țări» a transmis-o altora «din zilele acelor misionari catolici a căror trecere pe la noi, creatoare a «noei vieți religioase, o sublinia tare d-l Pârvan la începutul carierei «sale de cercetător.

«Nu s'au adus prea multe amănunte despre viețile și cărmuirile mai «lungi și mai însemnate ale lui Mircea, Alexandru cel Bun, Vlad Țepeș, «Ștefan cel Mare. S'a inzistat doar mai cu seamă asupra caracterului de «perfectă unitate pe care în fond îl prezintă sub firme deosebite vieța «aceluiaș popor. Unirea a fost pecetluită cu o pecete de aur în 1859, cu «una muiată în scump sânge de Majestatea Voastră la 1918. Ea eră însă «continuu în potențialitate, mai mult încă; în stare de realizare parțială, «cândată ce împrejurările o permiteau într'un domeniu sau în altul. Am

«ajuns în această generație, și străinii ne urmează, a nu mai scrie istoria principatelor, ci a urmării pe o linie șerpuitoare, dar neîntreruptă, vieța în necontenită înaintare a unui popor de o admirabilă unitate în chip, «port, limbă, moravuri și așezăminte.

«Aceste așezăminte, de o foarte veche origine, și tracă și romană, «nu le-am împrumutat, cum s'a putut crede prea multă vreme, pe baza «unor raporturi nominale. Ele au izvorât din acelaș fond arhaic, pre-roman și roman. la noi și la ceilalți, noi înși-ne având o oarecare «vintâietate prin aceia că eram în linie dreaptă urmași ai amânduror «civilizațiilor inițiatoare. Le-am frământat cu influențe occidentale și «am pus pe acest amestec, devenit o sinteză, caracterul de liniște, de «armonie, dar și de spontaneitate, de zămbitor capriciu ironic al artei «noastre.

«O școală de cercetători ai instituțiilor s'a format astfel. I-am pregătit «unii dintre noi și să mi se permită a nu uită, pentru alții, dacă nu pentru «Majestatea Voastră care le știe, cele 30 de volume ale *studiilor și docu- «mentelor* mele, bogate mijloace de informație, punând în regește ceea ce «cu publicarea integrală n'ar fi fost cu puțină încă mulți ani de zile. Rare- «ori o nație a lăsat dealungul veacurilor un așa de lung și de variat tezaur «de documente cari ating toate regiunile țării, toate domeniile vieții pu- «blice și private, toate amănuntele culturii. Fiecare proprietar al unei «bucățele de pământ a avut cândva o întreagă arhivă, cu sute de hârtii, «între cari se ascund uneori, prin vreo aluzie la moșie, și scrisorile parti- «culare cele mai tănuite și cele mai duioase. Cum sorții de distrugere «se îngămădesc odată cu nenorocita rupere a tradițiilor într'o disperată «și ridiculă operă de inovație, o întreagă anchetă de Stat, mai ales în Ba- «sarabia, cu o așa de respectabilă vieță moldovenească, mândră și cu- «erată, ar trebui întreprinsă. Descoperiri întâmplătoare prin oficii și prin «case particulare arată ce strălucite surprinderi ne mai pot aștepta. Ar- «dealul mai puțin sărac în documente românești de cum se crede, trebuie «să le scoată la iveală cât mai iute.

«Pe aceste baze, încă neîndestulătoare și ne dăm bine seama de aceasta. «au pornit studii zelose de stabilire a dregătorilor și îndeletnicirilor ofi- «ciale, ca și a datinelor unui drept nescris sau cuprins în câteva rari re- «glementări domnești, în așteptarea unei legislații, în mare parte de îm- «prumut, care nu mai are aceeaș valoare de originalitate națională. C. «Giurescu, pe care l-am pierdut așa de repede, pornise studiul claselor «sociale și aruncase problema, delicată sub mai multe puncte de vedere. «a condiției unei țărănimi pe care o metodă prea strictă în observarea «formală a textelor o despoia de acea proprietate și independență econo- «mică, fără care de sigur n'am fi putut să ne stabilim și păstrăm locul «în lume. Am siguranța că generația care va urmă pe a noastră va ști să «îndeplinească, unind critica severă cu simțul prețios al realităților, sar- «cina pe care i-o rezervă dezvoltarea firească a istoriografiei noastre. In- «căsă normele de drept au fost obiectul unor studii atente, și prin asemenea «cercetări a intrat între noi d-l Andrei Rădulescu.

«Dar un popor de rasă bună și cu așezăminte sănătoase nu poate să însemne strecurarea generațiilor sale fără să dea omenirii pe terenul artei și al literaturii dovada însușirilor sale particulare. Trăim într-o vreme când instinctele de ordine materială nu mai înțeleg a se supune vreunui sfârșit, și o desconsiderare grosolană, sprijinită pe o formidabilă bază de ignoranță, acoperă tot ceea ce e activitate spirituală, tot ce face parte din viața morală. precum, pe de altă parte, violența deslănțuită găsește în curajul ei îndreptățirea pentru călcările de lege. A releva, alături de ce au fost în trecutul nostru instituțiile, școala, armata, activitățile productive, agricultura, comerțul, industria și producțiile spiritului, e astfel, nu numai o datorie de întregire științifică, dar și o lecție pentru publicul de azi și pentru tineretul care-l va înlocui mâine.

«Suntem bucușori astfel că prin studii în cari s'a distins așa de mult și d-l G. Balș, avem astăzi cunoștința unui sistem artistic românesc care, prezentat streinătății prin cărți recente, în limba românească și în ale apusului, a trezit imediat cea mai simpatică atenție, contribuind și la succesul congresului de bizantinologie pe care ne-am onorat a-l primi la București. Expozițiile Fundației Principelui Carol au folosit și ele la răspândirea cunoștinței acestui neprețuit tezaur, din nenorocire înstreinat în parte prin exportul puțin socotit la Moscova. Secția Literară a spus ce s'a făcut de membrii săi, dar și de câte un istoric ca mine, în domeniul studiilor de istorie a scrisului românesc, pe care putem astăzi să-l începem cu secolul al XV-lea, al predicățiilor unite, recomandând totdeauna întrebuițarea limbii, de toți înțeleasă, a poporului. Dacă ar țineă seamă literatura de azi, și nu i s'ar cere decât puțină cetire, de o tradiție de mai multe secole pe care n'ajunge pentru a o distruge aroganța ignorării!

«Nu ne dăm seama în deajuns de nevoia unor studii devotate privitoare la vremea mai nouă. Pe aceasta o cuprindem prea mult în câteva formule cari sunt întipărite de prejudecăți și de pasiunile de partid, în pagini de un ușor entuziasm a cărui lipsă de sinceritate lovește displaceut dela cele dintâi linii. Avem de cules altceva decât desbaterile, adesea sterile, ale unor adunări de o origine legală, uneori discutabilă. Nu în câteva anecdote personale se încheie povestea unor timpuri de lupte cari, fără romantismul celor din trecut, n'au fost totdeauna mai ușoare decât acelea. Câteva figuri stau în lumină, și acelea considerate altfel după cum e cineva într-o tabără sau în alta. Fără o străbateră întâmplătoare în arhivele Ministerului de Externe în 1915, n'am avea actele secrete ale diplomației române sub Carol I, originalele fiind probabil pierdute în exilul lor din Rusia, unde le-au întovărășit și cele mai prețioase manuscrise și documente ale Academiei române și ale arhivelor Statului. Alături de o viață publică ale cărei acte se cuvine a le cerceta cu o răbdare neîntâlnită până acum, este însă o întreagă viață populară, ascunsă în milioanele de acte răpitate distrugerii, în memoriile cari mucezezesc prin săltare, în scrisorile particulare cari a doua zi după moarte se ard ori se împrăștie. Abia avem o oarecare noțiune a politicii românești; n'avem nici una a poporului nostru.

«Aduag că țările românești venite prin sacrificiu sub sceptrul Majestății Voastre, Țări pe cari noua geografie a românismului, inaugurată de d-l S. Mehedinți și continuată de d-l Vâlsan și să nu uităm fundamentele studii ale membrului nostru de onoare d-l de Martone, le cuprindea de mult în cercul său de atenție, nu s'au prezentat cu toată bogăția arhivelor lor, în tot aspectul dezvoltării lor pe timpul cât au stat departe de noi. Acolo avem altceva de făcut decât să îndușmănim un element național adesea încă înepoiat și sărac și să creăm ambiții fără puteri, atunci când ceace se cere sunt puterile fără ambiții. Orice studii de istorie ar ajută la însănătoșare prezentând solidaritatea suferințelor seculare.

«Când această funcțiune științifică de neînclatură va fi fost îndeplinită de un tineret local care trebuie îndrumat mai puțin către rezele cariere strălucitoare și miraculos înavușitoare decât către speculațiile de idealitate, materialul care așteaptă, prelucrat de istorici, interpretat de sociologii deosebitelor școale, între cari să-mi fie permis a prefera pe aceea așa de solid întemeată pe fapte a d-lui Gusti și a institutului social creat și exemplar condus de D-sa, ne va dovedi lucrul de care azi avem nevoie mai mult decât de orice: că suntem mai vrednici și mai buni de cum ne credeam».

M. S. REGELE, Președinte de Onoare, binevoiește a da cuvântul d-lui Dr. G. Marinescu.

D-l Dr. G. MARINESCU zice:

Sire,

«In numele Secțiunii Științifice și cu o profundă emoțiune aduc primul ei de recunoștință Maejstății Voastre, pentru sprijinul fără margini ce ați acordat Academiei, încurajând lucrările și eforturile ei în toate direcțiile și în toate împrejurările. Instituția noastră își face o datorie de a sărbători 60 de ani de existență a Majestății Voastre, durată efemeră în decursul timpului, dar bogată în fapte mari; Majestatea Voastră poate vînsă repeta cu Ruskin: *Nu există altă bogăție decât viața. Viața care cuprinde iubire, bucurie, admirație. Țara cea mai bogată este aceea care hrănește cel mai mare număr de ființe nobile și fericite, iar acela este omul cel mai bogat, care, ducând până la perfecție funcțiunile vieții sale, are și cea mai întinsă învrădire binefăcătoare... asupra vieții altora».*

«Dar când un Rege a desăvârșit actul cel mai mareț viața din unui popor amărit de secole, idealul la care orice bun Român se gândea, dar nu putea să vorbească despre el ori și unde, ideal realizat după evenimentele cele mai tragice și mai dureroase, fără însă să piardă speranța un singur moment, întrunind laolaltă pe toți Românii, acesta este un fapt care îl apropie de Divinitate, și un Imn de slăvire se va înălța nu numai în Istoria Țării noastre, dar și în analele Istoriei universale.

«Colegii mei d-nii Iorga și Bianu au vorbit cu mai multă autoritate în această privință. Sarcina mea de modest cugetător este să schitez pro-

«gresele realizate în știință în timpul scurt încă al Măriei Voastre, pe care îl dorim să fie cât se poate mai lung.

«Dacă întinderea Țării și numărul locuitorilor a crescut atât de mult, se știe că însemnătatea unei Țări în Istorie nu se măsoară nici după întinderea ei nici după numărul locuitorilor. Numai gradul ei de civilizație îi asigură viața în Istorie. În adevăr, popoarele, ca și individul, urmează «curba fatală a evoluției, care e o lege universală, așa cum a înțeles-o Goethe: Se nasc, cresc până la un apogeu și dispar de pe scena lumii.

«Ceeace face însă o națiune demnă de existența ei sunt faptele pe cari de-a săvârșit în domeniul Binelui, Frumosului și Adevărului. Grecia antică, mică în întindere, a însemnat una din paginile cele mai strălucite, prin înălțimea cugetării filozofice, prin spiritul artistic, literar și științific, de care a lăsat urme, urme nepieritoare.

«Dar Roma nu e eternă tot prin intensitatea cugetării latine ce se resfrânge în opera juridică, administrativă, de artă, de literatură, cari se impun admirației noastre după zecimi de secol?

«Cum trecutul se reflectează în prezent, iar aceasta ne îngăduie să înțevădem viitorul, mi se va permite să schițez pe scurt evoluția științei în Țara Românească. Dar vai, fatalitatea geografică, de care e strâns legată credința și acțiunea mediului ambiant, a rezervat o soartă viștregă Țării Românești, supusă mult timp invaziilor străine, sau înconjurată de vrăjmași puternici.

«Atunci când domniii țărilor trebuiau să lupte pentru menținerea intactă a ogorului strămoșesc, preocupățile științifice nu mai aveau nici un rost: «Le cerveau des morts gouverne les vivants» a zis cândva Auguste Comte. Înfrăuirea eredității o vedem oricând în viața indivizilor ca și a popoarelor. Atunci când popoarele occidentale aveau oameni de geniu cari descopereau legile Universului. Românii li se contestă originea și latinitatea limbei, despre care mai târziu Edgar Quinet ziceă: «La langue est leur titre de noblesse au milieu des barbares».

«Din fericire, la începutul secolului trecut, apar doi oameni cu viziune de profeți și cu credință de apostol: Asachy și Lazăr. Ei au trebuit să lupte cu puterea formidabilă a ignoranței, cu răutatea și calomniile. Lazăr a cunoscut chiar mizeria și lacrimile. Totuș adevărul ca și știința emerg înaintea. Sămânța cea bună aruncată de acești apostoli a dat roade. Lazăr și Asachy scriu aritmetice, dau astfel semnalul unei discipline superioare. Kretzulescu publică prima carte de anatomie. La această trinitate, Lazăr, Asachy, Kretzulescu, dragostea de știință se confundă cu dragostea de patrie.

«Vine apoi glorioasa epocă a Unirii, care este nu numai preludivul înfrățirii celor două surori despărțite, dar și epoca fundării instituțiilor mari culturale. Astfel se creează Universitatea din Iași (1860) și din București (1864), în care știința își găsește un adăpsot. Apostolii științei «luptă atunci pentru răspândirea științei în Țara Românească. Apar Cobălcescu, Gr. Ștefănescu, Bacaloglu, P. Poni.

«Se începe era societăților științifice, din cari cea mai veche este Societatea Medicilor și Naturaliștilor, iar în 1884, tot în Iași, acest focar de cultură, se deschide Muzeul de Istorie naturală.

«Sub auspiciile gloriosului Rege Carol I, fost școlar al lui K. Ritter, se întemeiază Societatea de Geografie cu scopul lămurit să scoată Țara din întunecul necunoscutului, făcând harta pământului românesc. Astfel a luat ființă Marele Dicționar geografic al județelor și Marele Dicționar în 7 volume. Opera aceasta a fost împlinită iar geografia este reprezentată la cele 4 Universități. Buletinul Societății Geografice publică din timpul din urmă și tezele de doctorat ale tinerilor mai distinși.

«Urmează apoi succesiv Societatea de științe din București (1890) și cea din Iași (1900), Societatea de Biologie, Societatea pentru înaintarea Științelor, cari constituie tot atâtea centre pentru promovarea științelor fizice, naturale și medicale.

«Se fondează în urmă nu numai institute pentru învățământ, dar mai ales pentru cercetări științifice, cari nu mai sunt niște odăițe întunecoase și umede, dar camere luminoase și bine înzestrate. Primul Institut și cel mai însemnat este acel de Bacteriologie, creat în 1886, în care și-au făcut educația medicală 40 de generații de medici. Nu este momentul să arăt cari sunt remarcabilele lucrări ieșite din acest Institut, nici a insistă asupra rolului important pe care l-a jucat în dezvoltarea științelor medicale prin conferințe, prin lucrări și prin publicarea de cercetări originale, din cari unele au intrat în patrimoniul științei universale, găsind aprobare chiar în sânul Societății Națiunilor. La acest Institut, s'a salpitrat un Serviciu pentru tratamentul turbării, unde se aplică o modificare a metodei lui Pasteur, care dă rezultate satisfăcătoare. Înainte de înființarea lui, nenorociții mușcați de câini turbați, erau trimiși la Paris, unde ajungeau, nu rareori, prea târziu, pentru ca tratamentul să fie eficace. «Dela înființarea secțiunii antirabice, guvernul austriac trimete la București bucovinenii pentru a fi vindecați. De numele directorului institutului se leagă descoperirea unei serii întreagi de paraziți, necunoscuți înainte.

«În urmă, se crează, potrivit necesităților țării, alte nouă institute de cultură și de cercetări științifice. Astfel e Institutul Geologic, unde tehnica petrolului a ajuns la un grad de perfecție cum poate nu există nicăieri. Acest institut corespunde unei nevoi urgente, deoarece prin bogăția zăcămintelor de petrol, România ocupă un loc de frunte în producția acestui element prețios, pentru care s'a dat și se dă o luptă aprigă.

«În urmă, vine rândul Muzeului de Istorie Naturală, în care un director harnic a adunat colecții bogate de păsări și pești, unde se găsește o colecție antropologică prețioasă și care a dat un avânt deosebit prin vulgarizarea cunoștințelor de zoologie.

«La facultatea de medicină, se crează un institut de anatomie topografică și chirurgicală, o nouă catedră de clinică chirurgicală și alta de clinică neurologică la Pantelimon, aceasta din urmă eră situată prea departe de București pentru a fi accesibilă studenților. Deasemenea, alături de institutul de bacteriologie, se crează un laborator și o

«catedră de medicină experimentală. Eră natural ca științele aplicate să urmeze progresul științelor pure. Astfel s'a inzestrat țara cu «aparatură necesară comunicațiilor interioare și relației cu străinătatea, făcute de inginerii români: căi ferate, alimentarea cu apă și canalizările, alte instituții edilitare, șosele, linii telefonice, grație cărora s'a putut răspândi știința în țară și s'au putut stabili relații științifice cu străinătatea. E păcat însă că nu totdeauna, preocupările de igienă socială au venit în prima linie, căci se cunosc orașe cu lumină electrică și cu teatru, unde lipsește apa de băut. Prin căile de comunicare s'au putut face explorări miniere și în special exploatații petrolifere simțindu-se în momentul de față nevoia unui aparat de comunicații mai sigur și mai intens.

«Regele Carol I a înțeles rolul Universităților în cultura națiunilor și formarea caracterelor în destinul popoarelor. Astfel zicea gloriosul Rege: «O direcție sănătoasă a înaltelor studii din universități este o condiție neapărată a adevăratei propășiri», iar adresându-se către corpul profesoral al universității din București, a pronunțat cuvintele profetice: «*Prezentați-ne bărbați cu iubire de țară, cu suflete curate... nu uitați că caracterele mai mult decât talentele hotărăsc soarta popoarelor și că numai forța morală le poate apăra de înfrângere și nimicire*». Ce cuvinte admirabile ieșite din gura unui monarh, care a înțeles că morala nu e numai o știință, cum credeă A. Comte, dar cea mai înaltă știință! Nu pot trece sub tăcere înființarea Fundației Regele Carol I, care a voit să ridice, sub ochii și sub ocrotirea Sa, o clădire pentru studenți, în cari vedeă speranța patriei și unul din sprijinele cele mai trainice ale Tronului și ale Dinastiei.

Sire,

«Soarta V'a hărăzit împlinirea idealului sublim al unei națiuni în timp de secole, dar v'ați asigurat un nume nepieritor în istoria țării noastre și prin marile evenimente culturale cari s'au desfășurat în timpul de când sunteți Rege al României Mari.

«Inaugurarea universității din Cluj, care, prin justiția imanentă, revine și rămâne nu numai o citadelă a Românisimului, dar și un puternic focar de cultură românească.

«Cum foarte bine a spus Majestatea Voastră în discursul de inaugurare, universitatea din Cluj, așezată într'o țară, în care diferite naționalități au dus fiecare o viață proprie culturală și intelectuală, are misiunea nobilă de a-și deschide porțile tuturor cari doresc să se încălzească la «razele luminoase ale științei, probând lumii întregi că în România întregită, știința nu întreabă pe student de care națiune ține, dar primește «sub aripile sale, cu aceeași dragoste, pe orice student.

«Sunt convins că universitatea din Cluj merge cu pași siguri pe calea «progresului. Numărul studenților a crescut, catedrele s'au organizat conform cerințelor naționale, fără însă să lovească în drepturi dobândite și avântul pe care l-a dat științelor fizice și medicale, în decurs de câțiva ani, este într'adevăr miraculos. Ca unul ce am avut cinstea de a fi făcut

«parte din Comisia de numire a profesorilor, pot spune cu mândrie că universitatea din Cluj a dat probe că ea merită să rămână românească.

«Și cercetările făcute până acum în toate domeniile științifice au fost «consemnate în reviste române, franceze și germane. S'a întins, după «sfatul Majestății Voastre, o mână frățească popoarelor de origină deosebită, uitându-se ura din trecut, căci acest sentiment distruge fără să construiască. Intre instituturile noi create, institutul Pasteur și cel de speologie merită toată atenția.

«In institutul de speologie, condus de un învățat valoros, s'au realizat «progrese însemnate, publicate în *Biospeologica*, din care au apărut până «acuma 5 volume (peste 5.000 pagini) aducând contribuții însemnate «pentru cunoașterea domeniului subteran. Grupe întregi de animale au «fost descoperite și numărul speciilor s'a mărit considerabil. Prin studiile «publicate s'a arătat descoperirea însemnată a relictelor, forme de vietăți, «cari au străbătut, nemodificate, mai multe perioade geologice.

«Nu de mult, s'a creat la București un institut de seruri și vaccinuri, «salpit la laboratorul de medicină experimentală, unde se fabrică astăzi «pe o scară întinsă seruri terapeutice antigangrenos, antidifteric, antistreptococic, antiscorbutinos, antitetanic, diferite antigenuri și seruri aglutinate, dar mai cu seamă antivaccine și antigonoreice, antistreptococice, «antiholerice, filtrate de stafilococ, de streptococ; se fac de asemenea «analize pentru Ministerul Sănătății, cu ajutorul unui arsenal bogat, contribuind la îmbunătățirea sănătății publice și îngrădind importul similorilor, cari nu totdeauna erau de bună calitate și se puteau avea la nevoie.

«Voiu zice un cuvânt despre o instituție creată din inițiativă privată, «adică de *Institutul Social Român*: născut în momente tragice, în 1918, «la Iași. Intelectualii strănsi acolo, sau refugiații din teritoriile iredente, «au hotărât să lege acolo ceea ce se destramă și să recâștige ceea ce pierduse, prin investigațiuni în domeniul social și moral. Roadele Institutului Social român se văd mai cu seamă astăzi, căci prin activitatea dezvoltată în Secții, prin revista *Arhiva pentru știința și reforma socială*, prin «buletinele de secție și mai cu seamă prin conferințele oamenilor competenți, a adus servicii însemnate țării noastre.

Sire,

«Iată schițat în parte numai ceea ce s'a făcut în domeniul științific sub «egida și în timpul scurt al domniei Majestății Voastre. Progresele sunt «imense, de ele s'au convins străinii cari au venit să ne vadă, dar sarcina «oamenilor de știință nu s'a sfârșit. Cum a zis Condorcet, știința e capabilă să facă progrese infinite, însă pentru aceasta avem nevoie de laboratoare, de spitale, de reforme în domeniul profilaxiei sociale și mai cu «seamă de formarea caracterelor și organizarea sistematică a muncii.

«Sper că sistemul Taylor aplicat la unele din uzinele Americii și care «dă în minimum de timp un maximum de muncă folositoare, iar salariul «se îndoiește, va fi aplicat cum a început să se facă în occident, în Uni-

«versitatea și administrațiile noastre, unde din nenorocire se pierde timpul, care este bunul nostru cel mai prețios. Să sperăm deasemeni că studiul vocațiunii profesionale, care pune pe fiecare la locul său, *the right man in the right place*, va fi înțeles de oamenii noștri politici, că greșelile «cari se fac în toate direcțiile, din cauza neluării în seamă a acestui principiu, care reclamă o împărțire inteligentă a muncii, împiedecă progresul normal al Țării noastre.

«Cultura științelor în cea mai înaltă expresie a lor este poate și mai «trebuincioasă pentru starea morală a unei națiuni decât pentru propășirea materială.

«Marile descoperiri, cugetarea adâncită în arte, în științe și în litere, «într'un cuvânt lucrările desinteresate ale minții, centrele de învățământ «cari le răspândesc, introduc în corpul social spiritul filozofic sau științific, care este un spirit de discernământ, și care pune totul la o judecată «aspră, condamnă ignoranța, risipește prejudecățile și greșelile. Ele înalță «nivelul intelectual, simțământul moral; prin ele ideea dumnezeiască în- «esăș se răspândește și se slăvește.

«Progresele făcute de către națiuni ar putea să se măsoare astăzi după «silințele savanților lor și după importanța descoperirilor acestora. Să nu «uităm însă că drumul silințelor mari se confundă adesea cu acel al mari- «lor jertfe, și că întâia datorie a unei țări civilizate este să repare nedrep- «tatea soartei față cu aceia cari au servit-o cu devotament.

«Știința este sufletul, propășirea națiunilor și izvorul oricărui progres. «Fără îndoială că politica pare că e călăuză noastră. Însă aceasta e apa- «rență zadarnică, căci ceace ne conduce sunt descoperirile științifice și «aplicațiile lor. (Pasteur).

«Să mai adăogăm oare că unul din marii cuceritori ai lumii, Napoleon I, «când, în exilul său din St. Elena, și-a dat seama de grozăviile luptelor pe «cari le-a avut, și-a exprimat dorința că dacă i-ar permite sănătatea, și-ar «consacră restul zilelor științei.

«Oamenii de știință pot repetă cu Pasteur: «Să luptăm în câmpul «pașnic al științei pentru întâietatea patriilor noastre, să luptăm, căci lupta «este munca, lupta este viața, când are drept scop progresul».

«Iar marele chimist Dumas, la un Congres pentru înaintarea știin- «țelor în Franța, spunea:

«Viitorul aparține științei. Vai de popoarele cari închid ochii în fața «acestui adevăr. După războiul din 1870, Sainte Claire Deville recunoaște «că *Franța a fost învinsă prin știință*.

«Aceste cugetări au fost redată de curând sub altă formă, de doi mari «chimisti, cu ocazia conferinței internaționale de chimie ținută la Bucu- «rești în anul trecut. Astfel Sir Wiliam Pope a precizat rolul științei în «soarta unui popor cu aceste cuvinte lapidare: «Chimia, fizica, ingineria, «medicina și celelalte științe naturale, cari până acuma n'au avut nici o «poziție dominantă, deoarece nu fuseseră în stare nici să ridice nici să «răstoarne nici un guvern, sunt astăzi pivotul pe care se sprijină nădej- «diile noastre că vom avea o *existență națională independentă*. Oamenii

«de știință trebuie să ia măsurile necesare cari să permită științei să fie ascultată în Consiliile naționale și ei vor nimici pe veci orice politică de violență».

«Iar Moureau, membru al Institutului Franței, a fost și mai explicit: «Vai de popoarele cari nu vor cultiva știința și cari nu vor exploata, cu ajutorul procedeelor științifice, bogățiile solului și subsolului. Tributarele tale străinătății, vor fi sărace și slabe. O națiune va fi puternică prin știință sau se va resemna să trăiască sub tutela națiunilor organizate științifice».

Sire,

«Iată drumul străbătut de știința română într'un timp atât de scurt. «Astăzi, România nu exportă numai energii chimice sub formă de cereale și petrol, dar și o altă energie superioară: inteligența, sub formă de lucrări și misionari de știință cari au făcut să se audă cuvântul lor în cele mai multe orașe nu numai din Occident, ci chiar și din America.

«Sunt însă în Universitățile noastre multe insuficiențe, nelegalități, nedreptăți, cari ar trebui să dispară spre binele scumpei noastre Patrii. «Ar trebui în urmă ca morala să fie introdusă în mințile elevilor din cea mai fragedă copilărie, așa că alături de inteligență, sentimentul datoriei să primeze orice altă preocupare. Fiecare din locuitorii Țării să-și zică ca Goethe: «Înainte, mereu înainte, chiar dincolo de morminte».

«Facă Pronia cerească ca vieța Majestății Voastre, rodnică în fapte bune și mari, să fie cât mai lungă spre fericirea Țarei Românești, iar numele Majestății Voastre și a Majestății Sale Regina Maria, devenită nemuritoare în Istoria Românilor și în Analele Istoriei universale, să fie înscrisă și Ea în cartea de aur a științei, căci Știința însoțită de Morală, este lumină și adevăr, și prin ea vom învinge în toate împrejurările.

MAJESTATEA SA REGELE, Președinte de Onoare, binevoește a zice:

Scumpi Colegi.

«Cu deosebită bucurie și recunoștință am ascultat cuvântările Domniilor-Voastre atât de înălțătoare și urările așa de călduroase ce Mi le faceți pentru ca 60-a Mea aniversare. Ele Imi sunt o dovadă mai mult a sentimentelor de dragoste ce leagă pe membrii acestei înalte Instituții de cultură a țării. «de Președintele ei de onoare. întărindu-Mă în dorința Mea de a lucra alături de Domniile-Voastre pentru înălțarea sufletească a poporului nostru și propășirea sa prin cultură.

«Luminoasa expunere ce ați făcut asupra progreselor realizate de țară în literatură, istorie și știință, în scurtul timp al domniei Mele. Mi-a umplut inima de bucurie. Căci ce mulțumire mai mare poate fi pentru un Suveran decât să vadă cum acelaș popor, care pe câmpul de luptă a fost în stare, cu vitejie fără seamăn, să aducă cele mai mari jertfe pentru desrobirea fraților săi și unitatea sa națională, știe acum, în timp de pace, cu aceeaș

«răvna, să-și desfășure minunatele sale calități culturale, consolidând prin «armele pașnice ale inteligenței opera începută de înfrățire și progres. Aceasta «constitue pentru Mine cea mai mare satisfacție și un statornic imbold de «muncă întru îndeplinirea grelei sarcini pe care Pronia cerească Mi-a încre- «dințat-o.

Scumpi Colegi.

«Soarta a vrut ca Eu să am nemărginita fericire de a conduce acest popor «în timpul evenimentelor istorice atât de însemnate pentru ființa și propă- «șirea sa. Aceste evenimente nu ar fi putut însă duce la rezultatele la cari «am ajuns, dacă munca înaintașilor noștri n'ar fi știut să desvolte acele mi- «nunate comori sufletești ale sale, pregătindu-l din timp pentru a fi în stare «să-și afirme voința, atunci când ziua cea mare a vieții sale va sosi. De aceea, «astăzi, când Imi evocați trecutul scurt al Domniei Mele cu zilele de fericire «ce Mi-a fost dat să le trăiesc, desfășurându-Mi roadele muncii depuse cu «tatăta iubire, precum și perspectivele unui viitor tot mai frumos pentru scum- «pul Meu popor, gândul Meu se îndreaptă, înainte de toate, cu adâncă recu- «noștință, către toți acei înaintași cari în chin și durere au pregătit venirea «zilelor de fericire ce ne-a fost dat nouă să le trăim.

«Intre instituțiile neamului românesc cari au contribuit mai mult la «această pregătire sufletească și căreia întreaga națiune îi datorește o nemărgi- «nită recunoștință, în locul întâiu stă Academia Română. Aici s'au adunat «cândă din timpurile grele fruntașii tuturor ținuturilor românești, realizând «cu încetul, unitatea culturală a întregului neam și prin aceasta pregătind «ași desăvârșirea unității sale politice. Sărbătorindu-Mă dar astăzi pe mine, «sărbătorim împreună, în acelaș timp, pe toți înaintașii noștri din această «Academie, cari prin munca și devotamentul lor au pregătit îndeplinirea «visei noastre de veacuri.

«Intre acești înaintași, stă în frunte neuitatul Meu Unchiu, Marele Rege «Carol, care cucerind cu sabia pe câmpiile Bulgariei independența țării, spre «ea face primul pas întru câștigarea independenței întregului popor, a știut «ași în timp de pace să îndrumeze prin cultură întreaga evoluție a țării spre «desăvârșirea aceluș scop final care constituie fericirea generației de azi. Pu- «nerea la cale a marelui dicționar al graiului românesc și asigurarea mijloa- «celor pentru desăvârșirea lui prin Academia Română a fost întâia îndru- «mare ce a dat-o către acest țel. Statornicia sa preocupare de bunul mers al «acestei Academii unde se fierbea unitatea limbii și culturii românești de «opretutindenii, numeroasele-i discursuri și conferințe rostite aici, vădeau marel «său interes pentru acest așezământ și importanța ce o acordă rolului său. «Să-l slăvim dar în veci, pentru marile sale fapte, pe cari numai viitorul le «va putea pune în evidență în toată măreția lor și să urmăim înțeleptele sale «îndrumări.

«Dar nu numai marelui Rege dispărut, ci și tuturor acelor colaboratori «cari săi din toate provinciile românești cari au ilustrat această Academie și «dintre cari puțini au mai rămas printre noi, se cuvine a le aduce astăzi pri-

«nosul nostru de recunoștință pentru munca lor individuală și colectivă cu care au contribuit la realizarea idealului acestui popor.

Scumpi Colegi,

«Dacă Academia Română are atât de mare drept la recunoștința tuturor pentru activitatea ei din trecut, apoi nu de mai puțină însemnătate este rolul său în viitor. Căci tot ce s'a câștigat prin entuziasm și jertfă de sânge, nu poate fi consolidat decât prin cultură și dus înainte prin știință. Dările de seamă atât de interesante pe cari le-am ascultat astăzi cu privire la progresele realizate în scurtul timp al Domniei Mele, sunt o dovadă a nevoilor ce există și a importanței covârșitoare a Academiei în satisfacerea lor.

«Aceasta va cere însă un plan sistematic de activitate, o nouă precizare a problemelor, o alegere a metodelor și o bine chibzuită organizare a acțiunii. «Ceeace bătrânii noștri înaintași puteau face numai din imboldul instinctului de conservare națională, a sentimentului și a bunului simț, noi nu mai putem realiza astăzi decât prin muncă organizată întemeiată pe știință. Nevoile noi culturale vor cere să ne gândim la o reorganizare a întregului aparat de acțiune în vederea satisfacerii telurilor ce ni se impun, o largire a cadrelor pentru a se face loc specialităților ce lipsesc și a se putea astfel întinde o activitate metodică și în alte direcțiuni decât acelea limitate prin actualele statute. Deoarece Academia au a consacra oamenii de litere și de știință și a răsplăti munca depusă în folosul culturii, ele mai trebuie să desfășure în însă activitate pentru îndrumarea, coordonarea și organizarea întregii activități culturale a popoarelor. Cu atât mai mult însă, Academia Română, care se găsește în fața atâtor probleme noi, are a ține seamă de aceste cerințe ale timpului și sunt sigur că prin capacitatea recunoscută și devotamentul atâtor fruntași ai culturii naționale, cu cari se poate mândri Academia noastră, se vor găsi formele de organizare corespunzătoare nouilor trebuințe culturale ale națiunii.

«Cunosc greutățile materiale ce le întâmpină astăzi Academia Română. «Știu că abia puteți găsi mijloacele pentru a publica lucrările însemnate ce le faceți. Din această cauză, tipărirea Dicționarului limbii române și a însemnatelor lucrări de bibliografie a fost întreruptă, spre marea pagubă a culturii noastre. Mai știu că deabia aveți de unde plăti personalul pentru regulata funcționare a serviciilor și chiar ați putea fi constrânși a închide biblioteca, cea mai mare comoară culturală a neamului românesc. Toate aceste greutăți se datoresc deprecierei valorilor ce le posedați și exproprierii importantelor moșii cari constituiau fondul principal al averii acestui așezământ. Fiți totuși siguri, că față de marele interes ce-l are Statul pentru propășirea celei mai înalte instituțiuni de cultură națională, guvernul Meu va ști să găsească mijloacele de a vă ajuta și de a vă pune la adăpostul greutăților cu cari suflați, spre a vă putea îndeplini, fără griji materiale, greaua și înalta misiune ce aveți. Din parte-Mi, voi dispune, după alcătuirea Statutului Fundațiunii Mele Culturale, să se acorde anual suma de un milion lei ca ajutor pentru Biblioteca și publicațiunile Academiei Române.

«Au trecut acum 36 de ani de când am călcat pragul acestui templu al culturii române. De atunci, gândul Meu a fost necontenit îndreptat către această instituțiune, chiar când grelele momente prin cari treceam țara trebuiau să-mi absoarbă întreaga Mea preocupare. Fiți dar încredințați că și în viitor nu voi înceta de a pune în cumpănă greutatea cuvântului Meu pentru ca interesele Academiei să aibă întreaga considerare ce li se cuvine din partea Statului.»

Scumpi Colegi,

«De câte ori îmi este cu putință a lua parte la ședințele Academiei Române, simt o deosebită bucurie. Cu atât mai mare este fericirea Mea astăzi, când Mi-ați dat prilejul de a vedea ce sentimente adânci îmi păstrați Mie și Familiei Mele, apreciind munca pe care Mi-a fost dat să o desfășur pentru înălțarea țării. Adânc recunoscător, Vă mulțumesc din tot sufletul pentru bucuria ce Mi-ați făcut și vă urez deplină izbândă întru îndeplinirea marelui chemări ce o aveți spre binele Patriei și a întregului neam românesc.»

ȘEDINȚA ORDINARĂ

15 IUNIE 1926

Președinta d-lui EM. RACoviȚĂ.

D-l I. NISTOR aduce la cunoștința plenului că în apropierea închiderii Corpurilor Legiuitoare s'a votat o lege pentru înființarea unei misiuni istorice în străinătate, care va funcționa după un regulament făcut de Academie împreună cu Ministerul Instrucțiunii. Deoarece legea nu s'a promulgat până acum, D-sa a rugat pe d-l Coleg I. Lupaș, Ministrul Sănătății Publice, să stăruiască pentru promulgarea ei, după care D-sa va depune Academiei un proiect de Regulament pentru funcționarea acelei misiuni. Statul va subvenționa anual cu 2 milioane lei misiunea, al cărei scop este adunarea de material privitor la istoria și dezvoltarea neamului nostru din Arhivele străine, cu deosebire din Arhiva austriacă.

D-l Secretar General V. PĂRVAN arată că Secțiunea Istorică a discutat asupra organizării acestei noi instituții în dependență de Academie și a fost de unanimă părere că scopul activității ei să nu fie restrâns la descoperirea și copierea de documente, ci să fie extins la cercetări real științifice, făcute de profesori universitari. E de părere, deci, ca schița de regulament inițiată de d-l I. Nistor să fie făcută în colaborare cu Secțiunea Istorică.

D-l I. BIANU atrage atențiunea plenului că în anul viitor se împlinește o jumătate de secol dela războiul ruso-româno-turc din 1877, în care noi ne-am afirmat ca națiune alături de valurile armatei rusești. Este indicat deci să inițiem comemorarea acelor evenimente, cele mai mari între Unirea Principatelor și marea Unire de azi, printr'o lucrare jubilară care să învieze și să lumineze acele evenimente.

D-I I. NISTOR se asociază la propunerea d-lui I. Bianu și crede că lucrarea comemorativă ar trebui să conste din tipărirea copiilor după rapoartele consulare din Arhiva din Viena și din rapoartele atașajilor militari aflătoare în Kriegsarchiv. În aceste condiții, volumul s'ar face ușor dacă Academia ar subvenționa copierea și tipărirea documentelor.

D-I AL. LĂPEDATU crede că trebuie să se ia chiar de acum o hotărâre asupra propunerii d-lui I. Bianu, deoarece anul 1877 va căpăta o sărbătorire și oficială și națională. E de părere să se dea în studiul unui Comitet de trei membri ai Secțiunii Istorice programul lucrării, care va trebui să fie tipărirea într'un corp a tuturor actelor diplomatice, rapoartelor consulare etc., privitoare la războiul pentru Independența României. Pe de altă parte să se încredințeze d-lui Coleg N. Iorga sintetizarea materialului într'o scriere a istoriei războiului.

D-I N. IORGA crede că Academia n'ar atinge scopul comemorării prin tipărirea corpului de documente, pentru că publicul mare nu le-ar celi. Baza comemorării trebuie să fie o lucrare ca aceea propusă de d-l I. Bianu, care să trezească atenția contemporanilor noștri asupra evenimentelor din 1877.

D-I S. MEHEDINȚI observă că militarii sunt măhniiți că n'avem nici până azi o istorie critică a evenimentelor războiului pentru independență. Este, deci, pe atât de folositor să adunăm materialul documentar pe cât de necesar este să dăm la timp publicului cartea comemorativă.

D-I G. BOGDAN-DUICĂ e convins că adunarea documentelor și implicit scrierea istoriei critice a războiului reclamă timp. Partea cea mai ușoară și cea mai interesantă din această scriere fiind istoria diplomatică a războiului, D-sa e de părere să începem lucrarea cu această parte, urmând să se facă mai târziu istoria militară, economică, etc.

D-I C. RĂDULESCU-MOTRU informează că cercurile militare au luat inițiativa ținerii unui ciclu de conferințe despre evenimentele din 1877. Academia este deci cu atât mai mult doritoare să publice un volum comemorativ și mai ales să hotărască o ședință festivă în care un desemnat al Academiei să conferențieze asupra războiului din 1877.

D-I Președinte EM. RACOVITĂ constată că s'au emis trei păreri: a) să se scrie o carte jubilară, având să fie gata la jubileu; b) să se prepare o ședință festivă și c) să se adune și publice materialul documentar privitor la evenimentele din 1877.

— Punându-se la vot rând pe rând cele trei propuneri se admite și se delegă d-l N. Iorga cu întocmirea cărții jubilară, se hotărăște ținerea unei ședințe festive la data jubileului cu program întocmit de Secțiunea Istorice și se trece Secțiunii Istorice grija de a se ocupa de culegerea și publicarea documentelor privitoare la războiul pentru independența României.

D-I Președinte EM. RACOVITĂ aduce la cunoștința plenului că la 20 Iunie se va inaugura la Năsăud bustul poetului Gheorghe Coșbuc. Fiind în datoria Academiei să fie reprezentată la acea inaugurare, D-sa propune să delegăm pe d-l Coleg G. Bogdan-Duică.

— Se delegă d-l G. Bogdan-Duică.

D-l N. IORGA prezintă Academiei o colecție de facsimile de pe documente moldovenești din secolii XIV-lea, XV-lea și XVI-lea, culese de regrettatul coleg Ion Bogdan, care le-a lăsat în urmă-și ca o scumpă moștenire nouă, mai înainte de a fi putut face un studiu plănuț asupra lor. Comisiunea Istorică, al cărei Președinte este D-sa, le-a strâns și dat la lumină într'un «Album paleografic moldovenesc», cu o introducere și rezumate de D-sa.

D-l Președinte EM. RACOVITĂ exprimă d-lui N. Iorga recunoștința Academiei, primind cu induișoare opera postumă a Colegului dispărut.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă scrierea în englezește a d-lui Gaster, «Children's Stories from rumanian legends», cuprinzând traduceri de povestiri românești pentru copii, pe cari traducătorul le înaintează în omagiu, Academiei. Adaogă că D-sa a avut ocazia să viziteze pe d-l M. Gaster în vara acestui an la Londra și s'a putut convinge ce prețioasă bibliotecă posedă dânsul, bogată în manuscrise și cărți rare privitoare la cultura neamului nostru.

D-sa crede că Academia ar trebui să sugereze d-lui Gaster cumpărarea pentru ea a bibliotecii, odată cu transmiterea mulțumirilor ei pentru volumul menționat.

D-l N. IORGA face propunerea să se facă și să se așeze în sala de ședință printre busturile donatorilor, bustul lui Dimitrie Sturdza, el însuș donator, căruia Academia îi datorește o specială recunoștință. Pe de altă parte, observă că plăcile comemorative așezate în peretele sălii de ședințe pomenesc de însemnate momente din istoria noastră. Înălțătorul moment al intrării M. S. Regelui Ferdinand în Capitală, după isgonirea dușmanilor în 1918, trebuie cu atât mai mult să-și aibă înfățișarea într'o operă care să fie așezată în fundul sălii de ședințe.

D-sa roagă plenul să îmbrățișeze și să aprobe și această propunere

— Ambele propuneri se primesc cu unanimitate.

CONCURSURI PENTRU PREMII

1926

PREMII PENTRU CĂRȚI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

NOTA. — În privința *Premiilor Năsturel* se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

«În tot anul Societatea Academică Română va avea a premii din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca ce mai bună publicațiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

«1. În trei ani consecutivi, de rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii Lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

«2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numi «*Marele Premiu Năsturel*», operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va putea decerne unei lucrări, care va fi obținut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

«Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii, vor străta cu preferință despre materiile următoare:

- «a) Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;
- «b) Scrieri de religione ortodoxă, de morală practică și de filosofie;
- «c) Scrieri de științe politice și de economie socială;
- «d) Tratate originale despre științele exacte;

te) Scrieri enciclopedice, precum dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență, și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

ef) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

eg) Dicționare limbistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

eh) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura, și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materilor de bele-arte;

ei) Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestea mai cu seamă aş dori să se acorde „Marele Premiu Năsturel”, când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică a dezvoltării literaturii naționale.

2. **PREMIUL DIMITRIE (MITIȚA) BĂRZEANU**, de 1.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1927, unei publicațiuni didactice de curs primar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1923—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

3. **PREMIUL STATULUI ELIADE-RĂDULESCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere literară sau de filologie, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1925—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

4. **PREMIUL LOCOT. IOAN N. IANCOVESCU**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere literară, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1922—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

5. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*) se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru scrieri de *literatură* sau *filologie* cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judecă mai meritorii printre cele publicate în anii 1924—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1926.

6. **MARELE PREMIU Dr. C. PĂCURARU-BIANU**, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie*, care se va judecă mai meritorie printre cele publicate în anii 1924—1927.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1927.

NOTA. — În privința *Premiilor Dr. C. Păcuraru-Bianu*, se pun în vedere doritorilor de a concura următoarele dispozițiuni din testamentul donatorului: 42. 40% (din venitul legatului) va servi pentru cultivarea limbii române în sensul aspirațiunilor pe care ea are dreptul să și le reclame în cadrul limbilor neolatine. Și anume, se va decerne deocamdată, tot la doi ani, un premiu pentru cea mai bună lucrare literară sau didactică tipărită, scrisă în limba română cea mai curată, adică astfel ca cuvintele de origine maghiară, turcă, slavă, greacă, introduse pe orice cale în limba noastră să fie cu totul neglijate și înlocuite cu cuvintele sinonime de viață latină, ce se vor afla în dicționarul limbii române sau în gura poporului român de pretutindenți; sau celei mai bune cărți, care combate documentat curentul greșit de a primi în limba literară tot felul de cuvinte barbare ungurești, bulgărești, turcești, grecești, etc. — Ușurința cu care poporul român mărghiaș s'a amestecat cu neamuri străine, asimilează în mod progresiv cuvinte străine, până ce în urmă își părăsește cu totul limba națională, m'a convins că fenomenul de maghiarizare și rutenizare este sprijinit de curentul nostru literar și didactic poporanist, care introduce în limbă toate amestecăturile poporului nepregătit îndeajuns pentru rezistența națională, pe de altă parte, desgroparea de către scriitori a cuvintelor de origine străină de prin «chrisoave» și «ceasloave» scrise pe timpuri de tristă memorie națională, de către străini abia romanizați, sau de Români cu totul străină, sub cuvânt că ar fi vorbe arhaice, înlocuind unele cuvinte adevărat românești, de viață latină, precum și acelea pe care cultura ne-a îndreptățit a le adopta din limbile surori neolatine pentru nuanțarea ideilor noastre, o consider ca un fenomen de desnaționalizare pe cale literară și didactică.

Desnaționalizarea poporului începe cu promiscuitatea de cuvinte străine adoptate în limbă. Ea devine fatală prin biliguism, adică, când poporul este nevoit a cunoaște o a doua limbă; aceasta din urmă o sugrumă pe cea veche. E deajuns ca lucrătorii din creierii munților lui Horia și

vai lui Avram Iancu să meargă vara la lucru pe câmpia ungurească, ca
 «ei să se întorcă cu un vocabular însemnat de cuvinte ungurești pe care
 «să le răspândească ca neghina în grâul curat prin satele lor. Când o
 «limbă poporană devine astfel împestrițată, este imposibil să lupte în
 «contra unei culturi străine; aceasta devine predominantă, până la urmă
 «nimic nu mai rămâne din limba națională. În acest fel s'au rutenizat
 «în 100 de ani falnicii plăși ai lui Ștefan cel Mare din Bucovina; tot astfel
 «s'au maghiarizat sute de sate românești de descendenți ai legiunilor și
 «coloniilor romane în Ardeal și Ungaria. Tot în acest fel și cu siguranță
 «mai repede, căci trăim în era electricității, s'ar desnaționaliza chiar po-
 «poporul din regat, în caz de o nenorocită invazie și ocupație străină. A
 «adoptă toate străinismele în limba literară și didactică, nepotrivite cu
 «geniul latin al limbii, este un semn trist de decadentă națională, care ne
 «pregătește la o mai ușoară asimilare, dar contra căreia trebuie să luptăm
 «cu energie pe toate căile și cu toate mijloacele. A nu cedă străinului
 «nimic din ce e de viță latină în limba și sufletul Românului e principiul
 «care trebuie să călăuzească pe orice Român, deoarece poporul nostru
 «numai ca sentinela a latinității are rost de a există aici la porțile Orien-
 «tului, și deoarece o națiune numai prin limba sa cât mai curată se poate
 «diferenția cât mai bine de celelalte popoare vecine, care toate caută să
 «o asimileze. Pentru aceste motive, scriitorii noștri făptuesc o crimă na-
 «țională, când cu nepăsare sau din neștiință primesc și cultivă în limbă
 «cuvinte de origine străină în detrimentul celor de viță latină, stricând
 «prin aceasta nu numai caracterul neolatin al ei, ci și sonoritatea ei, su-
 «perioară celorlalte limbi, cari o profănează cu barbarismele lor. Prin
 «acest legat neînsemnat, doresc nu numai a protesta în contra acestui
 «curent nenorocit, ci și a formă sâmburele unei îndreptări în înțelesul ca
 «limba noastră să-și poată menține prin literatură și școală adevăratul
 «caracter românesc neolatin.

«3. E de dorit ca cărțile didactice ce concurează la premii să fi obținut
 «prealabil autorizațiunea ministerială de carte didactică, deasemenea ca
 «cu ocaziunea publicării concursului la premii să se pună la cunoștința
 «concuranților expunerea de motive a legatului de sub punctul 2».

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

7. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000
 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere *istorică*,
economică, *juridică*, *filozofică*, care se va judeca mai meritorie printre
 cele publicate în anii 1925—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților
 propuse pentru concurs, este până la 31 *DECEMBRIE* 1926.

8. **PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI**, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere *istorică, economică, juridică, filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1925—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1926.

9. **PREMIUL GRIGORE C. ANGELESCU**, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1927, pentru o scriere de *istorie, de filosofie sau juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1926.

10. **PREMIUL HAGI-VASILE**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din anul 1927 pentru scrieri privitoare la *comerțul român în trecut și în prezent* și publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1922 până la 31 Decembrie 1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1926.

11. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru scrieri *sociale sau istorice*, cari se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1924 până la 31 Decembrie 1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1926.

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

12. **PREMIUL GH. CHIȚU**, de 1.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1928, pentru o scriere *cu conținut științific*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1925 până la 31 Decembrie 1927.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 DECEMVRIE 1927.

13. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru scrieri cu

conținut științific, cari se vor judecă mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1925 până la 31 Decemvrie 1927.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1927.

14. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1929, pentru scrieri *cu conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), cari se vor judecă mai meritorii printre cele publicate în anii 1926—1928.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 DECEMVRIE 1928.

NOTA. — Se pun în vederea concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Maiu 1919 și la 26 Maiu 1924:

«**Art. 4.** *Operele publicate* vor fi prezentate la concurs de autorii lor, în minimum 5 exemplare, pe lângă o cerere scrisă, în care se va arăta «*totdeauna* anume premiul la care concurează.

«Un autor nu poate prezenta în acelaș an aceeaș scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

«O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul «după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie) fixat în art. 3. «Această mutare se poate însă face prin deciziunea Secțiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

«**Art. 5.** O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaș sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părți esențiale în noua edițiune, publicată de autor în viață.

«**Art. 6.** Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. Deasemenea nu pot «fi admise la concurs opere postume.

«**Art. 7.** La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă «întregă, ci și parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie «completă.

«**Art. 8.** La premiile Năsturel pot fi prezentate scrieri de orice natură, «la premiul Eliade-Rădulescu scrieri de literatură, de filologie, de istorie; «scrieri economice, juridice, filosofice; la premiul Lazăr scrieri cu con- «ținut științific, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, «istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele «aplicate în general); la premiul Adamachi scrieri cu cuprins moral, de «orice natură (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare mo- «ralei); la premiul Hagi-Vasile scrieri privitoare la comerțul român în «trecut și în prezent».

«Art. 9. La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operii va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.

«Art. 10. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice și, prin dificultățile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicații și note științifice cu totul proprii traducătorului — își vor fi însușit meritele unei lucrări originale în limba română.

«Art. 11. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezent te la vreunul din premiile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Academiei.

«Art. 12. Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premii acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor.

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare conținând:

Traducerea tragediei «Hamlet» din original în formă originală, publicată sau în manuscris. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

2. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună:

Povestire pentru copii, publicată sau în manuscris. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

3. *MARELE PREMIU GENERAL IOAN CARP ȘI MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare în manuscris cu subiectul:

Studiu de toponimie românească. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării lucrărilor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

4. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei, (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1928, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Activitatea și ideile lui Gheorghe Bariș. — (Deciz. 12 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1927.

5. *PREMIUL STATULUI ELIADE-RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1929, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre:

Vieța și opera lui Mihail Eminescu. — (Deciz. 5 Iunie 1925).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1928.

6. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din anul 1929, pentru cele mai bune lucrări cu subiectul:

Înrăuriri reciproce între limbile română și maghiară. (Deciz. 6 Iunie 1925).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 **DECEMBRIE** 1928.

7. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre: *Fântânele, după credințele poporului român, studiu folkloristic.* — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 **DECEMBRIE** 1929.

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

8. **PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA**, de 20.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927 sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi și noi despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țerile dunărene și înrăuririle reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Români și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originile Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale; autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 **DECEMBRIE** 1926.

9. **MARELE PREMIU REGELE FERDINAND**, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieța și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

10. *PREMIUL FUNCȚIONARII C. F. R. DIN BUCUREȘTI*, de 6.000 Lei în efecte, se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcționarilor publici față de Stat. — (Deciz. 7 Iunie 1921)

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

11. *PREMIUL BASARABIEI ÎN MEMORIA LUI I. C. BRĂȚIANU*, de 5.200 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

12. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEȘULUI*, de 10.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului:

Monografia mănăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

13. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Onomasticon Thracicum. — (Deciz. 11 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1927.

14. *PREMIUL ELIADE-RĂDULESCU*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Preistoria Oleniei și Munteniei. — (Deciz. 11 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1927.

15. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1929, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Contribuțiuni la studiul etnografic al Țiganilor din România. — (Deciz. 5 Iunie 1925).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1928.

16. **PREMIUL PRINCIPESA ALINA ȘTIRBEI**, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: *Dora d'Istria.* — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Premiul este de 8.500 Lei, în care sumă se cuprinde premiul autorului și cheltuelile de tipărirea scrierii (de *minimum* 30 coale de tipar *garmond*) în 1.000 exemplare, din care 800 ale autorului și 200 ale Academiei.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1929.

17. **PREMIUL SAN-MARIN**, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

O cercetare asupra breslelor. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1929.

III. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

18. **PREMIUL STATULUI LAZĂR**, de 50.000 Lei, plus 15.500 în efecte cu procentele aferente până la data acordării premiului «*Suplement de premiu din partea Societății «Lignitul»*», se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări în manuscris despre:

Studiul lignitelor din România în vederea industrializării lor prin distilațiune. — (Deciz. 7 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

19. **PREMIUL AT. TONCOVICEANU**, de 1.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1927, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: *Un studiu faunistic din România.* — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

20. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări în manuscris cu subiectul:

Cercetări asupra solului Basarabiei. — (Deciz. 2 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

21. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studiul taxonomic, biologic și zoogeografic al unui grup din fauna unei regiuni naturale a României. — (Deciz. 13 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1927.

22. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul 1929 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studii asupra serovaccinării preventive în Difterii. — (Deciz. 6 Iunie 1925).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1928.

23. *PREMIUL ALEXANDRU BODESCU*, de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1929, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

O contribuțiune asupra meteorologiei Basarabiei. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1928.

24. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru lucrări tratând subiectul:

Cercetări noi asupra culturii țesutului nervos și neurologic in vitro. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1929.

IV. PREMII SPECIALE

25. *PREMIUL DACIA-ROMÂNIA*, se va da, în sesiunea generală din 1927, celei mai bune lucrări în manuscris tratând despre:

Importanța socială a asigurărilor de viață, în special a asigurărilor de capitaluri și de rentă. — (Deciz. 30 Maiu 1922).

Valoarea premiului va fi reprezentată prin venitul pe trei ani al fondului de 21.000 Lei în efecte și al capitalizărilor ce se vor putea face eventual, micșorat acest venit cu prelevările prevăzute în Statutele și Regulamentul Academiei, și cu costul tiparului pentru maximum 5 coale de tipar. (Art. 2 din Regulamentul special).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1926.

26. **PREMIUL TOMA ȘI IOAN N. SOCOLESCU**, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1928, celei mai bune lucrări cuprinzând: *Cercetări asupra originei Arhitecturii și Artelor decorative românești*, cu cât mai multe ilustrațiuni. — (Deciz. 1 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1927.

27. **MARELE PREMIU MILITAR GENERAL IOAN CARP ȘI MARIA CARP**, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1930, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română asupra următorului subiect:

Organizarea armatei după război. — (Deciz. 10 Iunie 1926).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1929.

NOTA. — Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

«Art. 19. Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decembrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau motto; ele vor fi însoțite de un plic sigilat pe care va fi reprodusă deviza sau motto din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

«Manuscrisele cari nu vor fi scrise curat și lizibil nu vor fi luate în cercetare.

«Art. 21. Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea premiată va fi tipărită.

«Art. 22. Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămâne proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor.

PERSONALUL
ACADEMIEI ROMÂNE

LA 15 IUNIE 1926

MEMBRII ACADEMIEI

I. SECȚIUNEA LITERARĂ.

- BIANU Ioan (București).— Ales la 3 Aprilie 1902.
BOGDAN-DUICĂ Gheorghe (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1919.
BRĂTESCU-VOINEȘTI Ioan Al. (București).— Ales la 10 Octombrie 1918.
CIOBANU Ștefan (Chișinău).— Ales la 10 Octombrie 1918.
DENSUȘIANU Ovidiu (București).— Ales la 15 Octombrie 1918. 5
GOGA Octavian (Ciucea).— Ales la 4 Iunie 1919.
MURNU Gh. (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
NEGRUZZI Iacob C. (București).— Ales la 26 Maiu 1881.
PHILIPPIDE Alexandru (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1900.
PUȘCARIU Sextil (Cluj).— Ales la 19 Maiu 1914. 10
RĂDULESCU-MOTRU C. (București).— Ales la 1 Iunie 1923.
SADOVEANU Mihail (Iași).— Ales la 1 Iunie 1921.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ.

- BALȘ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
GUSTI Dimitrie (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
IORGA Nicolae (București).— Ales la 26 Maiu 1910.
LĂPEDATU Alexandru (Cluj).— Ales la 10 Octombrie 1918.
LUPAȘ Ioan (Cluj).— Ales la 17 Maiu 1916. 5
MEHEDINȚI Simion (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
NISTOR Ioan (Cernăuți).— Ales la 19 Maiu 1915.
PÂRVAN Vasile (București).— Ales la 15 Maiu 1913.
POPESCU Pr. Nicolae (București).— Ales la 5 Iunie 1923.
RĂDULESCU Andreiu (București).— Ales la 2 Iunie 1920. 10
SUTZU Mihail C. (București).— Ales la 27 Maiu 1909.
VĂLSAN Gheorghe (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.

II. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ.

- ANTIPA Grigorie (București).— Ales la 14 Maiu 1910.
 BABEȘ Victor (București).— Ales la 11 Martie 1893.
 BOGDAN Petre (Iași).— Ales la 4 Iunie 1926.
 CANTACUZINO Dr. Ioan (București).— Ales la 30 Maiu 1925.
 CRAINCIANU General Gr. (București).— Ales la 18 Maiu 1911. 5
 INCULEȚ Ion (Chișinău).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
 MARINESCU Dr. G. (București).— Ales la 9 Aprilie 1905.
 MRAZEC L. (București).— Ales la 11 Aprilie 1905.
 RACOVITĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.
 SIMIONESCU Ioan (Iași).— Ales la 18 Maiu 1911. 10
 ȚIȚEICA Gheorghe (București).— Ales la 15 Maiu 1913.
 VASILESCU-KARPEN N. (București).— Ales la 6 Iunie 1923.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

- ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
 AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
 BABEȘ Vicențiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
 BACALOGU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891.
 BARÎȚIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893. 5
 BĂRSEANU Andreiu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
 BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
 BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1909.
 BRĂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
 BUNEA Augustin.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 18 Noemvrie 1909. 10
 CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
 CHIȚU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octomvrie 1897.
 CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
 COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Maiu 1892.
 COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868. 15
 COȘBUC Gheorghe.— Ales la 20 Maiu 1916.— † 26 Aprilie 1918.
 DELAVRANCEA B. Șt.— Ales la 19 Maiu 1912.— † 30 Aprilie 1918.
 DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866
 ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Aprilie
 1872.
 ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913. 20
 FĂLCOIANU Ștefan.— Ales la 13 Septemvrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905
 FĂTU Dr. Anastasie.— Ales la 11 Sept. 1871.— † 3 Martie 1886.
 FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
 FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886.
 GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Maiu 1914.— † 28 Octomvrie 1918. 25
 GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.

- GANE Nicolae.—Ales la 1 Aprilie 1908.—† 16 Aprilie 1916.
 GRECESCU Dr. D.—Ales la 17 Aprilie 1907.—† 2 Octomvrie 1910.
 HARET Spiru C.—Ales la 31 Martie 1892.—† 17 Decemvrie 1912.
 HEPITES Ștefan.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 16 Septemvrie 1922. 30
 HASDEU Alexandru.—Numit la 22 Aprilie 1866.—Ales membru onor-
 rar la 12 Septemvrie 1870.—† 9 Noemvrie 1872.
 HASDEU Bogdan P.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 25 August 1907.
 HODOSIU Iosif.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 28 Noemvrie 1880.
 HURMUZAKI Alex.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 28 Noemvrie 1880.
 HURMUZAKI Eudoxie.—Ales la 2 August 1872.—† 29 Ianuarie 1874. 35
 IONESCU Nicolae.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 24 Ianuarie 1905.
 ISTRATI Constantin.—Ales la 7 Aprilie 1899.—† 17 Ianuarie 1919.
 KALINDERU Ioan.—Ales la 13 Martie 1893.—† 11 Decemvrie 1913.
 KOGĂLNICEANU Mihail.—Ales la 16 Sept. 1868.—† 20 Iunie 1891.
 KRETZULESCU Nicolae.—Ales la 9 Sept. 1871.—† 26 Iunie 1900. 40
 LAURIAN August Treb.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 Fevr. 1881.
 MAIORESCU Titu.—Numit la 20 Iulie 1867.—† 1 Iulie 1917.
 MANIU Vasile.—Ales la 12 Septemvrie 1876.—† 10 Martie 1901.
 MARIAN Simeon Fl.—Ales la 26 Martie 1881.—† 11 Aprilie 1907.
 MARINESCU At. M.—Ales la 26 Martie 1881.—† 7 Ianuarie 1914. 45
 MASSIMU Ioan C.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 2 Iunie 1877.
 MELCHISEDEC Episcop.—Ales la 10 Sept. 1870.—† 16 Maiu 1892.
 MOCIONI Andreiu.—Numit la 22 Aprilie 1866.—Ales membru onor-
 rar 12 Septemvrie 1870.—† 23 Aprilie 1880.
 MOLDOVANU Ioan M.—Ales la 11 Aprilie 1894.—† 7 Sept. 1915.
 MUNTEANU Gavril.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 17 Dec. 1869. 50
 NAUM Anton.—Ales la 11 Martie 1893.—† 28 August 1917.
 NEGRUZZI Constantin.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 August 1868.
 NICOLAE Popea, Episcop.—Ales la 8 Aprilie 1899.—† 26 Iulie 1908.
 ODOBESCU Alexandru.—Ales la 10 Sept. 1870.—† 11 Noemvrie 1895.
 OLLĂNESCU Dimitrie C.—Ales la 11 Martie 1893.—† 20 Ian. 1908. 55
 ONCIUL DIMITRIE.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 20 Martie 1923.
 PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.—Ales la 12 Sept. 1876.—†
 18 Iunie 1898.
 PAPIU-ILARIANU Alex.—Ales la 16 Sept. 1868.—† 11 Oct. 1877.
 POENARU Petre.—Ales la 10 Sept. 1870.—† 2 Octomvrie 1875.
 PONI Petre.—Ales la 30 Iunie 1879.—† 2 Aprilie 1925. 60
 PORCIUS Florian.—Ales la 10 Martie 1882.—† 17 Maiu 1906.
 PUȘCARIU Ioan.—Ales la 4 Aprilie 1900.—† 24 Decemvrie 1911.
 QUINTESCU Nicolae Gh.—Ales la 14 Sept. 1877.—† 12 August 1913.
 ROMAN Alexandru.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 15 Sept. 1897.
 ROSETTI Constantin A.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 8 Aprilie 1885. 65
 SALIGNY Anghel.—Ales la 7 Aprilie 1897.—† 17 Iunie 1925.
 SBIERA Ioan.—Numit la 11 Iunie 1866.—† Octomvrie 1916.
 SION Gheorghie.—Ales la 16 Septemvrie 1868.—† 1 Octomvrie 1892.

- STAMATI Constantin.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 26 Maiu 1876.
- STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Maiu 1910.— † 23 Iulie 1921. 70
- ȘTEFĂNESCU Grigorie.— Ales la 12 Sept. 1876.— † 20 Februarie 1911.
- STRĂJESCU Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar
la 21 Septemvrie 1870.— † 4 Octomvrie 1873.
- STURDZA Dimitrie A.— Ales la 16 Sept. 1871.— † 8 Octomvrie 1914.
- TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.— † Iulie 1916.
- TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.— † 28 Septemvrie 1909. 75
- URECHIA Vasile A.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 23 Noemv. 1901.
- VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.— † 20 Iunie 1881.
- VASILE Mangra, Mitropolit. — Ales la 27 Maiu 1909 † 1 Oct. 1918.
- VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.— † 26 August 1907.
- XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.— † 27 Februarie 1920. 80
- ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iunie 1922.

MEMBRII ONORARI

- M. S. FERDINAND I, *Regele României*.
Protector al Academiei Române,
Președinte Onorar.
(15 Martie 1890).
- M. S. MARIA, *Regina României*.
(1 Maiu 1915).
- M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei*.
(6 Martie 1890).

- APPEL Paul (Paris).— Ales la 22 Maiu 1914.
- ARRHENIUS Svante A. (Stockholm).— Ales la 27 Maiu 1913. 5
- ATANASIE Mironescu, fost Mitropolit Primat (M-rea Cernica).— Ales la 25 Maiu 1909.
- AVERESCU Al., General (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
- BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Maiu 1913.
- BALTHAZARD Dr. W. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 10
- BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
- BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- BERTHELOT Henri Mathias, General (Strassbourg).— Ales la 5 Iunie 1926.
- BORMANN Eugen (Viena).— Ales la 9 Aprilie 1897. 15
- BRANISCE Dr. Valeriu (Sibiu).— Ales la 7 Iunie 1919.
- BRĂTIANU ION I. C. (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
- BURY I. B. (Cambridge).— Ales la 25 Maiu 1913.
- CAGNAT René (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
- CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
- CICHORIUS Conrad (Breslau).— Ales la 29 Maiu 1914. 20
- CLARK Dr. Charles Upson (New Haven).— Ales la 26 Maiu 1923.
- COMȘA Dimitrie (Sibiu).— Ales la 13 Iunie 1926.
- CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
- CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926.
- DE FLERS Robert (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 25

- DE MARTONNE Emanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Maiu 1912,
Onorar la 7 Iunie 1919.
- DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
- DELEHAYE, Pr. Hip. (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
- DE SANCTIS Gaetano (Torino).— Ales la 12 Iunie 1924.
- DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 30
- DOMASZEWSKI Alfred de (Heidelberg).— Ales la 9 Aprilie 1897.
- DONICI Nicolae (Duboșarii-Vechi).— Ales la 23 Maiu 1922.
- DUPARC Louis (Geneva).— Ales la 29 Maiu 1913.
- ENESCU George (București).— Ales la 26 Maiu 1916.
- FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922,
Onorar la 8 Iunie 1926. 35
- FOUGÈRES Gustave (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- FROEHNER Wilhelm (Paris).— Ales la 9 Septembrie 1871.
- GILLIÉRON J. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
- GOLDIȘ Vasile (Sibiu).— Ales la 7 Iunie 1919.
- GORE Paul (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919. 40
- GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
- GUILLAUME Baron (Bruxelles).— Ales la 16 Aprilie 1907.
- HURMUZACHI Constantin (Cernăuți).— Ales la 7 Iunie 1919.
- IACOV Antonovici, Episcop (Huși).— Ales la 7 Iunie 1919.
- JANET Paul (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 45
- KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
- KLEIN Felix (Göttingen).— Ales la 29 Maiu 1913.
- KLEINWAECHTER Friederich (Cernăuți).— Ales la 12 Iunie 1921.
- LACOUR-GAYET G. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- LANCIANI Rodolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920. 50
- LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Maiu 1914.
- LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
- LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Maiu 1910,
Onorar 10 Iunie 1926.
- LORENZ Anton Hendrik (Leyda).— Ales la 29 Maiu 1913.
- MANIU Iuliu (București).— Ales la 7 Iunie 1919. 55
- MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Maiu 1912.
- MEILLET A. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
- MEYER-LUEBKE W. (Frankfurt pe Main).— Ales la 28 Martie 1906.
- MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921. 60
- MIRON Dr. Cristea, Patriarh (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
- MISSIR Petre (București).— Ales la 10 Iunie 1926.
- MOUREU Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1925.
- NOAILLES Ana, Contesa de (Paris).— Alesă la 11 Iunie 1925.
- NICODIM, Arhiepiscop (M-rea Neamțului).— Ales la 15 Octombrie 1918. 65
- NICOLAE Balan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920.
- NYROP Kristoffer (Copenhaga).— Ales la 8 Iunie 1926.

- PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
- PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
- PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925. 70
- PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922.
- PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Maiu 1911.
- PICK Bchrendt (Gotha).— Ales la 29 Maiu 1914.
- PIMEN Georgescu, Mitropolit (Iași).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
- PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924. 75
- POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
- POTTIER Edmond (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
- PRESAN Const. General (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
- RADU Elie (București).— Ales la 5 Iunie 1926.
- RICHET Ch. (Paris).— Ales la 12 Iunie 1926. 80
- RAMON Y CAJAL Santiago (Madrid).— Ales la 4 Iunie 1923.
- RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
- RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra).— Ales la 22 Maiu 1914.
- ROMAN Ciorogariu, Episcop (Oradea-Mare).— Ales la 12 Iunie 1921.
- ROMNICEANU Victor (București).— Ales la 6 Iunie 1923. 85
- ROTH Victor (Sebeșul-Săsesc).— Ales la 10 Iunie 1926.
- ROUX Dr. E. (Paris).— Ales la 24 Maiu 1911.
- SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
- SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.
- SCHUCHARDT Hugo (Graz).— Ales la 13 Septemvrie 1877. 90
- SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Maiu 1923.
- TEUTSCH Dr. Friedrich (Sibiu).— Ales la 7 Iunie 1919.
- TIKTIN H. (Berlin).— Ales la 7 Iunie 1919.
- VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
- VASILE Suciu, Mitropolit (Blaj).— Ales la 11 Iunie 1919. 95
- VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Maiu 1913.
- WALDEYER W. (Berlin).— Ales la 28 Maiu 1912.
- WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich de (Berlin).— Ales la 29 Maiu 1914.
- ZAVORAL Metodi (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919. 99

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I. *Regele României,*

Protector al Academiei Române,

Președinte onorar.

Proclamat la 15 Septembrie 1867,

Decedat la 27 Septembrie 1914.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*

Proclamată la 30 Martie 1891,

Decedată la 27 Februarie 1916.

- ADRIAN General Gheorghie. — Ales la 13 Septembrie 1875. — † 15 Octombrie 1889.
- ANDREIU Șaguna, Mitropolit — Ales la 7 Septembrie 1871. — † 16 Iunie 1873.
- ARION C. C. — Ales la 12 Maiu 1912. — † 27 Iunie 1923. 5
- ASCOLI Graz. Isaia. — Ales la 13 Septembrie 1877. — † Ianuarie 1907.
- d'AVRIL Baron Adolphe. — Ales la 7 Sept. 1871. — † 14 Octombrie 1904.
- BABELON Ernst. — Ales la 22 Maiu 1914. — † 3 Ianuarie 1924.
- BACCELI Guido. — Ales la 22 Martie 1906. — † 10 Ianuarie 1916.
- BAILLON H. — Ales la 28 Martie 1887. — † 7 Iulie 1895. 10
- BAROZZI General C. — Ales la 9 Aprilie 1905. — † 15 Aprilie 1921.
- BATAILLARD Paul. — Ales la 30 August 1872. — † 1 Martie 1894.
- BECHAMP A. — Ales la 28 Martie 1906. — † 18 Aprilie 1905.
- BEERNAERT August M. F. — Ales la 25 Martie 1906. — † 6 Oct. 1912.
- BENNDORF Otto. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 20 Ianuarie 1908. 15
- BERNAT-LENDWAY Dr. A. N. — Ales la 4 Aprilie 1908. — † 12 Februarie 1924.
- BERTHELOT I. — Ales la 28 Martie 1906. — † 5 Martie 1907.
- BIONDELLI Bernardino. — Ales la 7 Sept. 1871. — † 29 Iunie 1886.
- BJOERKMAN Goran. — Ales la 25 Maiu 1922. — † 22 Decembrie 1923.
- BLANCHARD Dr. Raphaël. — Ales la 22 Maiu 1911. — † 7 Febr. 1919. 20
- BLASERNA Pietro. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 27 Februarie 1918.
- BOEK Dr. Francisc. — Ales la 9 Sept. 1871. — † 19 Aprilie 1899.
- BONAPARTE Principele Roland. — Ales la 10 Iunie 1920. — † 15 Aprilie 1924.
- BOSIANU Constantin. — Ales la 30 Iunie 1879. — † 21 Martie 1882.

- BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 2 Martie 1915. 25
- BRĂȚIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Maiu 1891.
- CĂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.
- CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1914.— † 29 Maiu 1922.
- CECCHETTI Bartolomeo.— Ales la 22 Martie 1890.— † 16 Martie 1890.
- CHASLES Philarète.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iulie 1873. 30
- CIHAC Alex.— Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887.
- CIHAC Dr. Iacob.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.
- CREȚIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.
- CROOKES William.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 4 Aprilie 1919.
- CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 10
Ianuarie 1886. 35
- DAHN Felix.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Ianuarie 1912.
- DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 23 Fevr. 1917.
- DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 9 Octomvrie 1886.
- DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883.
- DIMA Gheorghe.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 5 Iunie 1925. 40
- DIEZ Frederic.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Maiu 1876.
- EGGER Emil.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885.
- ERLICH Dr. Paul.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 20 August 1915.
- FISCHER Emil.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 14 Iulie 1919.
- FOERSTER Wilhelm.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 18 Ianuarie 1921. 45
- GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908.
- GONATA Ștefan.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 18 Septemvrie 1896.
- GRĂDIȘTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 28 Fevr. 1892.
- GRĂDIȘTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 27 Sept. 1921.
- GRANT DUFF Sir. M.— Ales la 12 Sept. 1875.— † 12 Ianuarie 1906. 50
- GRECIANU Ștefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 1 August 1908.
- GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 21 Iulie 1907.
- GUBERNATIS Angelo de.— Ales la 22 Martie 1895.— † 14 Fevr. 1913.
- GUYE Philippe.— Ales la 29 Maiu 1913.— † 27 Martie 1922.
- HALLER Albin.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 29 Aprilie 1925. 55
- HANN Iulius de.— Ales la 22 Maiu 1914.— † 1 Octomvrie 1921.
- HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891.
- HEAD Barclay.— Ales la 22 Maiu 1914.— † 12 Iunie 1924.
- HENRY Louis.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 23 Februarie 1913.
- HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894.— † 27 Martie 1922. 60
- HOMOLLE Théophile.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 14 Iunie 1925.
- HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 19 Sept. 1909.
- JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.— † 5 August 1923.
- JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales Corespondent la 28 Maiu 1879, Ono-
rar la 7 Iunie 1919.— † 12 Ianuarie 1923.
- JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Maiu 1914.— † 28 Decemvrie 1917. 65
- ILARION Pușcariu, Arhiereu — Ales la 24 Maiu 1915.— † 8 Sep-
temvrie 1922.
- IOANID Gheorghe.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 27 Decemvrie 1888.
- IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 17 Decemvrie 1891.

- IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.— † 28 Martie 1926.
- IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat. — Ales la 21 Maiu 1901.— † 24 Iunie 1909. 70
- IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei. — Ales la 16 Aprilie 1888. — † 26 Ianuarie 1902.
- KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.— † 17 Fevr. 1925.
- KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.— † 24 Oct. 1887.
- KRETZULESCU Constantin.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 20 Martie 1884.
- KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1913.— † 12 Dec. 1909. 75
- LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Maiu 1913.— † 10 Maiu 1915.
- LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.— † 13 Iunie 1909.
- LASTEYRIE Comite Ferdinand de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Maiu 1879.
- LEGER Louis.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 30 Aprilie 1923.
- LEPSIUS Richard.— Ales la 30 August 1875.— † 10 Iulie 1884. 80
- LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887.
- LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 31 Iulie 1921.
- LONGPERRIER Andrien de.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 14 Ianuarie 1882.
- LUDWIG Dr. Ernst.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915.
- MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890. 85
- MARSY Comite de.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Maiu 1900.
- METCHNIKOFF I.— Ales la 24 Maiu 1911.— † 18 Iulie 1916.
- MIKLOSICH Dr. Franz.— Ales la 15 Apr. 1888.— † 7 Martie 1891.
- MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903.
- MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 16 Februarie 1871. 90
- MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1900.
- MUREȘIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887.
- PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † 11 Sept. 1913.
- PICOT Emil.— Ales la 31 Maiu 1879.— † 13 Septemvrie 1918.
- POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 4 Iulie 1912. 95
- POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920.
- POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886.
- POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922.
- QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875.
- RAMBAUD Alfred.— Ales la 22 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905. 100
- RAMSAY Sir. William.— Ales la 29 Maiu 1913.— † 1 August 1916.
- ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.— † 17 Iulie 1923.
- SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 15 Martie 1884.
- SILAȘI Dr. Gr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 5 Ianuarie 1897.
- STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Septemvrie 1871. 105
- † 10 Decemvrie 1903.
- STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 8 Iunie 1897.
- STROESCU Vasile.— Ales la 24 Maiu 1910.— † 13 Aprilie 1926.
- STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 6 Februarie 1920.

- SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.—† 18 Noemv. 1897.
 SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.—† 15 Decemvrie 1874. 110
 TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.—† 5 Martie 1910.
 TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882.—† 17 Fevruarie 1897.
 UBICINI A.— Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 15 Octomvrie 1884.
 UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septemvrie 1871.—† Fevruarie 1885.
 VEGEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 (29) Dec. 1885. 115
 VICTOR Mihályi, Mitropolit. — Ales la 12 Aprilie 1894.—† 17 Ianuarie 1918.
 VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902.—† 23 August 1902.
 VLADIMIR de Repta, Mitropolit. — Ales la 7 Iunie 1919.—† 24 Aprilie 1926.
 WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.—† 16 Dec. 1892. 119

MEMBRII CORESPONDENȚI

I. LA SECȚIUNEA LITERARĂ.

Români:

- ADAMESCU Gheorghe (București).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGĂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
BĂRBULESCU Ilie (Iași).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploești).— Ales la 25 Maiu 1909. 5
BEZA Marcu (Londra).— Ales la 4 Iunie 1923.
BOTEZ Eug. P. (București).— Ales la 8 Iunie 1922.
DAN Dimitrie (Cernăuți).— Ales la 23 Martie 1904.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919. 10
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Maiu 1915.
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octombrie 1918.
HODOȘ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904.
ORTIZ Ramiro (București).— Ales la 10 Iunie 1920.
PAPAHAGI Pericle (Siliștra).— Ales la 26 Maiu 1916. 15
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
SANDU-ALDEA Constantin (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
SPERANȚIA Teodor D. (București).— Ales la 31 Martie 1891. 20

Străini:

- BARTOLI Mateiu (Turin).— Ales la 29 Maiu 1914.
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Maiu 1911.
HERZOG Eugen (Cernăuți).— Ales la 29 Maiu 1914.
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Maiu 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Maiu 1911. 5
WEIGAND Dr. Gustav (Lipsca).— Ales la 31 Martie 1892.
ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Maiu 1914.

II. LA SECȚIUNEA ISTORICĂ.

Români:

- BOGREA Vasile (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
 BRĂTESCU Constantin (Constanța).— Ales la 5 Iunie 1919
 CUZA A. C. (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1903.
 DOCAN N. (București).— Ales la 26 Maiu 1915.
 DRĂGHICEANU Virgil (București).— Ales la 4 Iunie 1906. 5
 DRAGOMIR Dr. Silviu (Cluj).— Ales la 26 Maiu 1916.
 FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
 FRĂȚIMAN Justin (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919.
 GHIBĂNESCU Gh. (Iași).— Ales la 11 Aprilie 1905.
 HĂRJEU General C. N. (București).— Ales la 27 Maiu 1909. 10
 LONGINESCU Ștefan (București).— Ales la 24 Maiu 1910.
 METEȘ Preotul Ștefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
 MOISIL Constantin (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
 NEGULESCU P. P. (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
 NECLIȘANU Zenovie (București).— Ales la 5 Iunie 1919. 15
 POPA-LISEANU Gheorghe (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
 POPOVICI Gheorghe (Lugoș).— Ales la 29 Maiu 1909.
 RUSSO Demostene (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
 TAȘCĂ Gheorghe (București).— Ales la 5 Iunie 1926.
 ZOTTA Sever (Iași).— Ales la 7 Iunie 1919. 20

Străini:

- BASTERA Ramon de (Madrid).— Ales la 12 Iunie 1921.
 CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.
 GHEDEON Emanuel (Constantinopol).— Ales la 2 Aprilie 1891.
 KADLEC Karel (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919.
 LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926. 5
 NYS Ernest (Bruxelles).— Ales la 1 Aprilie 1903.
 PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.
 RADONIC Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Maiu 1914.
 STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Maiu 1914.
 TAMM Traugott (—?—).— Ales la 2 Aprilie 1891. 10

III. LA SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ.

Români:

- ATANASIU I. (București).— Ales la 24 Maiu 1911.
 ATHANASIU Sava (București).— Ales la 10 Iunie 1920.
 BORCEA Ioan (Iași).— Ales la 5 Iunie 1919.
 BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți).— Ales la 25 Maiu 1913.

CĂLUGĂREANU Dr. D. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.	5
CLIMESCU C. (Iași).— Ales la 31 Martie 1892.	
CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920	
GEROTA Dr. D. (București).— Ales la 21 Maiu 1916.	
HURMUZESCU Dr. Dragomir (București).— Ales la 24 Maiu 1916.	
IONESCU Ioan (București).— Ales la 5 Iunie 1919.	10
IONESCU-SISEȘTI Dr. Gh. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.	
LONGINESCU G. G. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.	
MINOVICI Dr. Șt. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.	
MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.	
PANAITESCU General Scarlat (București).— Ales la 7 Iunie 1919.	15
POMPEIU D. (București).— Ales la 21 Maiu 1916.	
RIEGLER Dr. Em. (Iași).— Ales la 23 Martie 1904.	
ȘTEFĂNESCU Sabba (București).— Ales la 11 Martie 1893.	
TEODORESCU Em. C. (București).— Ales la 25 Maiu 1909.	
Loc v. cant	20

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.	
FOURMARIER Paul (Liège).— Ales la 8 Iunie 1925.	
GUIARD Jules (Cluj și Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.	
KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.	
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.	5
PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919.	

MEMBRII CORESPONDENȚI DECEDAȚI

- ASSAKY Dr. G.—Ales la 20 Martie 1890.—† 22 Aprilie 1899.
- ASSER T. M. C.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 6 Iunie 1914.
- BAMBERG Dr. Felix.—Ales la 2 Aprilie 1891.—† 31 Ianuarie 1893.
- BARCIANU Sava Popovici.—Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 Martie 1879.
- BOIU Zaharia.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 24 Octombrie 1903. 5
- BRĂȚIANU General C. I.—Ales la 10 Aprilie 1889.—† 6 Ian. 1910.
- BROȘTEANU Petre.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† Ianuarie 1920.
- BURADA Teodor.—Ales la 25 Martie 1887.—† 18 Fevruarie 1923.
- CODRESCU Teodor.—Ales la 2 Aprilie 1886.—† 22 Martie 1894.
- COSMOVICI Leon.—Ales la 11 Martie 1893.—† 21 Iulie 1921. 10
- CULIANU N.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 28 Noembrie 1915.
- DEMETRIESCU Anghel.—Ales la 6 Aprilie 1902.—† 22 Iulie 1903.
- DENSUȘIANU Aron.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 4 Sept. 1900.
- DENSUȘIANU Nicolae.—Ales la 6 Aprilie 1880.—† 25 Martie 1911.
- DOBRESCU N.—Ales la 18 Maiu 1911.—† 10 Iulie 1914. 15
- ELIAD Pompiliu.—Ales la 21 Maiu 1912.—† 24 Maiu 1914.
- ESARCU Constantin.—Ales la 1 Aprilie 1884.—† 8 Iunie 1898.
- GOGU Constantin.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 30 Ianuarie 1897.
- GUILLOUARD Louis Vincent.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 26 Ianuarie 1925.
- IONESCU-GION G. I.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 29 Iunie 1904. 20
- IOSIF Goldiș, Episcop.—Ales la 22 Martie 1882.—† 23 Martie 1902.
- JANKA Victor.—Ales la 22 Martie 1882.—† 9 August 1890.
- JUNG Dr. Julius.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 1910.
- KALINDERU Dr. N.—Ales la 29 Martie 1890.—† 16 Aprilie 1902.
- KALUZNIACKI Dr. E.—Ales la 20 Martie 1890.—† 21 Iunie 1914. 25
- KANITZ August.—Ales la 22 Martie 1882.—† 30 Iunie 1896.
- LAMBRIOR Alexandru.—Ales la 2 Martie 1882.—† 20 Sept. 1883.
- LAURIAN D. Aug.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 25 Oct. 1906.
- LECOMTE DU NOUY A.—Ales la 25 Martie 1887.—† 11 Noembrie 1914.
- LEGRAND Emil.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 15 Noembrie 1903. 30
- MĂRGĂRIT Apostol.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 22 Iulie 1903.

- MEȘIOTA Ioan.— Ales la 13 Sept myrie 1877.— † 19 Ianuarie 1878.
- MIHALYI Ioan.— Ales la 25 Martie 1901.— † 14 Octomvrie 1914.
- MONTANDON A. L.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 3 Martie 1922.
- MONTESSU DE BALLORE Conte Fernando.— Ales la 27 Maiu
1913.— † ...Martie 1923. 35
- MURGOCI G.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 5 Martie 1925.
- NEGREANU Dimitrie.— Ales la 11 Martie 1893.— † 30 Aprilie 1908.
- NENIȚESCU Ioan.— Ales la 18 Martie 1896.— † 23 Fevruarie 1901.
- OBEDENARU Dr. Mihail G.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 9 Iulie 1885.
- ODHNER C. T.— Ales la 20 Martie 1890.— † 11 Iulie 1904. 40
- ONIȚ Virgil.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 21 Octomvrie 1915.
- PETRESCU Dr. Z.— Ales la 18 Martie 1885.— † 16 Decemvrie 1901.
- PETRINO Dimitrie.— Ales la 17 Sept. 1877.— † 29 Aprilie 1878.
- POP Gavril.— Ales la 17 Septemvrie 1871.— † 27 Maiu 1883.
- POPESCU Ioan.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 3 Martie 1892. 45
- POPOVICI Gh.— Ales la 11 Aprilie 1905.— † 12 Iulie 1905.
- ROBESCU C. F.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 1920.
- SCHRADER Otto.— Ales la 30 Martie 1891.— † 21 Martie 1919.
- SUȚU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.— † 1920.
- ROMAN Visarion.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 29 Aprilie 1885. 50
- ROMNICEANU Dr. Gr.— Ales la 20 Martie 1890.— † 1 Maiu 1915.
- ROMNICEANU M.— Ales la 23 Martie 1904.— † 4 Octomvrie 1915.
- ROMSTORFER Karl.— Ales la 29 Maiu 1914.— † 22 Noemvrie 1917.
- ROSNY Leon de.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 28 August 1914.
- SALIGNY Alfons.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 4 Maiu 1903. 55
- SCHUYLER Eugen.— Ales la 12 Martie 1885.— † 16 Iulie 1890.
- ȘERBĂNESCU Colonel T.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 2 Iulie 1901.
- SLAVICI Ioan.— Ales la 22 Martie 1882.— † 10 August 1925.
- TANOVICEANU Ioan (București).— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 8
Aprilie 1917.
- URSU Joan.— Ales la 25 Maiu 1910.— † 17 Oct. 1925. 60
- VĂRGOLICI Ștefan.— Ales la 25 Martie. 1887.— † 29 Iulie 1897.
- VITZU Dr. Alexandru N.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 25 Dec. 1902.

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1926—1927

DELEGAȚIUNEA

Președintele Academiei Române. RACoviȚĂ EM.
Asesori (Vicepreședinți): din Secțiunea Literară NEGRUZZI I. C.
din Secțiunea Istorică RĂDULESCU ANDREI
din Secțiunea Științifică MARINESCU Dr. G.
Secretar general (pe 7 ani, 1923—1930) PĂRVAN V.

SECȚIUNILE SECȚIUNEA LITERARĂ

Președinte NEGRUZZI I. C. (București)
Vicepreședinte . . . RĂDULESCU-MOTRU (C.) (București)
Secretar (pe 7 ani
1921—1928) BIANU I. (București)
Membrii: BOGDAN-DUICĂ G. (Cluj)
BRĂTESCU-VOINEȘTI I. (București)
CIOBANU ST. (Chișinău)
DENSUȘIANU OVID (București)
GOGA Octavian (Ciucea)
MURNU G. (București)
PHILIPPIDE Alex. (Iași)
PUȘCARIU Sextil (Cluj)
SADOVEANU M. (Iași)

SECȚIUNEA ISTORICĂ

Președinte IORGA N. (București)
Vicepreședinte . . . LĂPEDATU Al. (Cluj)
Secretar (pe 7 ani
1923—1929) RĂDULESCU Andrei (București)
Membrii: BALȘ G. (București)
GUSTI D. (București)
LUPAȘ I. (Cluj)
MEHEDINȚI S. (București)
NISTOR I. (Cernăuți)
PĂRVAN V. (București)
POPESCU Pr. N. (Buc.)
SUTZU M. C. (București)
VĂLSAN G. (Cluj)

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Președinte . . . CRAINICEANU General Gr. (Buc.)

Vicepreședinte . . VASILESCU-KARPEN N. (Buc.)

Secretar (pe 7 ani
1919—1926) ANTIPA Dr. Gr. (București)

Membrii: BABEȘ Dr. V. (București)

BOGDAN P. (Iași)

CANTACUZINO Dr. I. (București)

INCULEȚ I. (Chișinău)

MARINESCU Dr. G. (București)

MRAZEC Ludovic (București)

RACOVITĂ Dr. Emil (Cluj)

SIMIONESCU I. (Iași)

ȚIȚEICA G. (București)

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE
IN ANUL 1926-27

- I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: BIANU I., RĂDULESCU A.,
ANTIPA Dr. Gr., Secretarii Secțiunilor.
- II. Membru conservator al Colecțiunii numismatice: SUTZU M. C.
- III. Comisiunea pentru Premiul *Năsturel*, de 4.000 lei, din 1927:
din Secțiunea Literară: DENSUȘIANU O., MURNU G., PUȘ-
CARIU S., SADOVEANU M.
din Secțiunea Istorică: GUSTI D., Pr. POPESCU N., RĂDULESCU
Andrei, VĂLSAN G.
din Secțiunea Științifică: RACoviȚĂ Em., SIMIONESCU I., VA-
SILESCU-KARPEN N., Dr. BABEȘ V.
- IV. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu
subiecte date din 1927:
- a) *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre Istoria Românilor dela
Aurelian până la fundarea Principatelor:
IORGA N., NISTOR I., PĂRVAN V.
- b) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre Vieța și
faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din
timpul său:
IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU A.
- c) Premiul *Neuschotz*, de 2.000 lei, pentru o Povestire pentru copii:
BRĂTESCU-VOINEȘTI I. A., SADOVEANU M., BOG-
DAN-DUICĂ G.
- d) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, pentru Traducerea tragediei «Hamlet»
din original în forma originală:
MURNU G., BOGDAN-DUICĂ G., BRĂTESCU-VOI-
NEȘTI I. A.
- e) Marele Premiu *General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 lei,
pentru un studiu de toponimie românească:
PUȘCARIU S., DENSUȘIANU O., MURNU G.
- f) Premiul *Lazăr* de 50.000 lei, cu subiectul: Studiul lignitelor din
România în vederea industrializării lor prin distilațiune:
MRAZEC L., BOGDAN P., LONGINESCU G. G.
- g) Premiul *Adamachi* de 5.000 lei, (divizibil) pentru Cercetări asupra
solului Basarabiei:
MRAZEC L., SIMIONESCU I., IONESCU-ȘIȘEȘTI G.

- V. Comisiunea pentru cercetarea conturilor: BALȘ G., RĂDULESCU-MOTRU C., VASILESCU-KARPEN N.
- VI. Comisiunea Fundațiunii *Adamachi*: PĂRVAN V., SIMIONESCU I., ȚIȚEICA G.
- VII. Comisiunea Școlară: GUSTI D., PĂRVAN V., MEHEDINȚI S.
- VIII. Comisiunea Fondurilor: *I. Fătu* și *I. Scorțeanu* GOGA O., GUSTI D., LĂPEDATU AL., NEGRUZZI I. C., PĂRVAN V.
- IX. Comisiunea Dicționarului: ANTIPA Gr., BABEȘ Dr. V., BIANU I., CRAINICIANU General Gr., GUSTI D., LĂPEDATU AL., NEGRUZZI I. C., RĂDULESCU A., SADOVEANU M., SIMIONESCU I.
- X. Comisiunea pentru localul Bibliotecii: ANTIPA Gr., BALȘ G., BIANU I., LĂPEDATU AL., GUSTI D., PĂRVAN V., RACOVITĂ Em.
- XI. Comisiunea pentru reorganizarea Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., MEHEDINȚI S., PĂRVAN V., PUȘCARIU S.
- XII. Comisiunea pentru portretele membrilor răposați și busturile foștilor președinți: BIANU I., NEGRUZZI I. C., SUTZU M. C.
- XIII. Comisiunea bugetară a Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., NEGRUZZI I. C., PĂRVAN V., ȚIȚEICA G.
- XIV. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O., MURNU G., SADOVEANU M.
- XV. Delegați în Consiliul de conducere și administrație al *Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias*: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., ȚIȚEICA G.
Supleanți: BABEȘ Dr. V., MURNU G., RĂDULESCU-MOTRU C., VASILESCU-KARPEN N.
-

CUPRINSUL

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

18 IUNIE 1925 — 21 MAIU 1926

Pag.

1. **ȘEDINȚA EXTRAORDINARĂ DELA 18 IUNIE 1925.**
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI anunță moartea lui Anghel Saligny și se delegă d-l G. ȚIȚICA să țină o cuvântare la înmormântarea lui 3
2. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 26 IUNIE 1925.**
Dela d-na Lydia Timuș se primesc scrisori autografe și un manuscris al lui W. de Kotzebue „
Uniunea Academică Internațională comunică pierderea lui Theophile Homolle „
Dela d-l P. Sabatier se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru de onoare 4
D-l N. IORGA prezintă două telegrame de mulțumire din partea d-nei Contese de Noailles, pentru alegerea de membră onorară „
Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește o broșură a Prof. Petrov, referitoare la un document din 1404, scris de doi români „
D-l N. IORGA despre: *O mărturie din 1404 a celor mai vechi «Moldovenii»* „
Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește copia unei dări de seamă asupra unui studiu citit în Academia Bulgară de către Prof. Miletici „
3. **ȘEDINȚA DELA 3 IULIE 1925.**
D-l I. BIANU comunică vestea morții membrului onorar A. Haller „
Dela d-l Ed. Chapuisat se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru corespondent „
Dela d-l G. G. LONGINESCU se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent 5
Dela d-l P. Fourmanier se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent. „

	<u>Pag.</u>
Dela d-l T. Ionescu se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru onorar	6
Dela d-na Contesă de Noailles se primește telegramă de mulțumire pentru alegerea sa ca membră onorară	”
D-l G. ȚIȚEICA depune textul cuvântării ținut la înmormântarea lui A. Saligny	”
4. ȘEDINȚA DELA 10 IULIE 1925.	
Despărțământul Sighet al «Astrei» anunță amânarea desvelirii bustului lui I. Mihaly	8
Dela d-l Prof. Șt. Minovici se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	”
Delegația d-lui Gh. Țițica în Consiliul de perfecționare al Școlii Politehnice din Capitală	”
D-l GH. MARINESCU urează o bună revedere la toamnă.	”
5. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 18 SEPTEMBRIE 1925.	
D-l Dr. GH. MARINESCU despre moartea lui Th. Homolle.	”
D-l V. PÂRVAN prezintă tom. I și II din <i>Ephemeris Dacoromana-Annuario della Scuola romana di Roma</i>	9
D-l V. PÂRVAN despre «Săpăturile arheologice din România în vara anului 1925».	”
6. ȘEDINȚA DELA 25 SEPTEMBRIE 1925.	
D-l Secretar General V. PÂRVAN dăruiește o broșură a d-lui Ch. Rakowsky despre Basarabia și răspunsul d-lui A. Palmieri în această chestiune.	15
D-l Secretar General V. PÂRVAN anunță că d-l N. Iorga a donat Bibliotecii Academiei 840 exemplare dintr'o broșură a d-sale	”
D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU anunță moartea lui Ioan Slavici.	”
D-l Vicepreședinte ANDREI RĂDULESCU anunță moartea lui Casimir Morawsky și a lui Fr. Laszlo	”
D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă două comunicări din partea filologului P. Th. Justesen	16
Dela D-l W. Jackson Pope se primește o scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	”
Dela d-l Ch. Moureu se primește o scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	”
Dela d-l V. Grignard se primește o scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	”
Dela d-l E. Paterno se primește o scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	17
Dela Universitatea din Ierusalim se primește o scrisoare de mulțumire	”

	Pag.
Din partea comunei Mantova se primește un apel pentru contribuirea la ridicarea unui monument lui Virgilius	17
Delegațiunea d-lui L. Mrazec la Congresul Internațional de Sondaje din Parcul Carol	"
Delegațiunea d-lui N. Iorga la al patrulea Congres al Istoricilor Polonezi D-1 Dr. GH. MARINESCU despre relațiile Academiei cu Comisiunea Internațională de Cooperație Intelectuală	"
Discuția asupra raporturilor Academiei cu CICI	18
D-1 Dr. GR. ANTIPA despre punerea în posesiune a Academiei asupra averii din Viena a răposatului Jacques M. Elias	"
D-1 Dr. Gr. ANTIPA depune spre publicare un studiu al d-lui Ar. Caradja	"
7. <i>ȘEDINȚA DELA 2 OCTOMVRIE 1925.</i>	
Dela d-1 I. Costescu se primește în dar un tablou reprezentând pe Gh. Lazăr și Imnul lui Lazăr	19
Dela Legațiunea Germană se primește în dar scrierea «La grande Politique des Cabinets d'Europe de 1871 à 1914»	"
Dela d-1 G. Popa-Lisseanu se primește spre publicare studiul: «Un <i>manuscript al Gramaticii Românești al lui I. Eliade-Rădulescu</i> »	"
D-1 ANDREI RĂDULESCU citește procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 25 Sept. 1925, referitor la cercetarea manuscriselor prezentate spre publicare	"
8. <i>ȘEDINȚA DELA 9 OCTOMVRIE 1925.</i>	
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI anunță moartea Prof. I. Ursu	"
Dela d-1 B. Bartok se primește în dar o publicație a sa	"
D-1 Dr. Gr. ANTIPA anunță sosirea în țară și propune să fie invitat la Academie Prof. Shotwell	20
9. <i>ȘEDINȚA DELA 16 OCTOMVRIE 1925.</i>	
Dela d-na M. Predescu se primesc 17 documente	"
Dela d-1 C. Pavel se primește spre publicare o monografie	"
D-1 I. BIANU comunică aprobarea Secțiunii Literare de a se publica memoriile d-lor G. Popa-Lisseanu și Per. Papahagi	"
D-1 G. MURNU prezintă cuvântarea d-sale ținută la înmormântarea membrului corespondent I. Ursu	"
10. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 23 OCTOMVRIE 1925.</i>	
D-1 N. IORGA despre: «Un prinț portughez cruciat în Țara Românească a sec. XV-lea»	22
D-1 N. IORGA dăruiește cărți noi de ale d-sale	"
Delegațiunea d-lui Dr. Gr. Antipa de a participa la pelerinajul d: la mormântul botanistului D. Brândză	23

	Pag.
D-l N. IORGA prezintă un fragment dintr'o lucrare bibliografică a d-lui L. Baidaff	23
Dela d-l R. Bedö se primește un manuscris cuprinzând povești românești scrise în limba germană	"
Dela d-l H. Petri se primește spre publicare o scriere în limba germană asupra lui Jacob Heraclides	"
Dela d-l F. J. Castelot se primește o scrisoare a sa	"
Dela d-l J. Macürek se primește un studiu	"
D-l ANDREI RÄDULESCU cetește procesele verbale al Sect. Ist. din 16 și 23 Oct.	"
11. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 30 OCTOMVRIE 1925.</i>	
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI salută pe d-l J. T. Shotwell	24
D-l J. T. Shotwell despre «Istoria războiului mondial»	"
D-l I. SIMIONESCU comunică rezultatul unui concurs ținut la Iași pentru acordarea unei burse din Fondul «Adamachi»	"
Dela Comisiunea Monumentelor Istorice se primește o adresă pentru a se desemna un membru în acea Comisiune	"
D-l Secretar General V. PÄRVAN dăruiește din partea d-lui A. Blank o diplomă nobilitară dată de A. Bathory	25
Dela d-l Mario Roques se primește conferința sa «Le 24 janvier»	"
D-l ANDREI RÄDULESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 30 Octomvrie	"
12. <i>ȘEDINȚA DELA 6 NOEMVRIE 1925.</i>	
Dela d-na Alexandrina Pop-Hagiul se primesc trei pachete cu note destinate întocmirii unui dicționar medical	"
D-l I. BIANU crede că aceste note nu pot fi utilizate din cauza felului cum sunt scrise și se hotărăște restituirea lor.	"
D-l I. BIANU despre sărbătorirea centenarului Academiei Maghiare din Budapesta.	"
D-l I. SIMIONESCU prezintă spre publicare ms. «Șisturile cu Daonella din Dobrogea»	26
Dela d-l N. Firu se primește copia unei broșuri în limba maghiară referitoare la revoluția lui Horia.	"
Dela d-l I. Aronuș se primește un memoriu: «Ce împiedcă progresul nostru și cum am putea înlătura piedeca?»	"
13. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 13 NOEMVRIE 1925.</i>	
D-l N. IORGA despre: «O istoria a lui Mihai Viteazul despre el însuși»	"
Dela d-l General R. Rosetti se primește spre publicare memoriul «Strategia lui Ștefan cel Mare»	"
D-l Christo A. Dako-Kyrias oferă Academiei spre cumpărare un manuscris despre Istoria Albaniei	"

	Pag.
Dela d-l I. Nistor se primește raportul asupra manuscrisului d-lui A. Veress: « <i>Scrisorile misionarului Bandini din Moldova</i> »	26
D-l N. IORGA cere o corectură din orice lucrare va apare în Mem. Sect. Ist.	27
Dela Librăria J. B. Bailliére & Fils din Paris se primește în dar lucrarea d-lor Ch. J. Duval și J. L. Routin, « <i>Usines Hydroélectriques</i> »	»
Dela d-l Al. Tzigara-Samurcaș se primește Catalogul expozițiunii « <i>Artei Poporului Român</i> » organizată la Geneva	»
D-l N. IORGA despre lucrarea d-lui Samurcaș	»
14. ȘEDINȚA DELA 20 NOEMVRIE 1925.	
Dela d-l C. I. Karadja se primește spre publicare lucrarea: « <i>Delegații din Țara noastră la Conciliul din Constanța</i> » (1415)	»
Dela d-l A. Veress se primește spre publicare studiul: « <i>Păstoritul Ardelenilor în Moldova și Țara Românească</i> »	»
15. ȘEDINȚA DELA 27 NOEMVRIE 1925.	
Delegațiunea d-lui Dr. G. Marinescu la serbarea a 50 ani dela înființarea Societății Studenților în Medicină	28
D-l Secretar General V. PÂRVAN despre publicarea unei « <i>Enciclopedii a dreptului internațional public și privat</i> », cerută de U. A. I. și despre necesitatea delegării unui nou membru în acea U. A. I.	»
Dela d-l G. I. Brătianu se primește spre publicare o culegere de documente din sec. XIII din Pera și Caffa	»
D-l E. RACOVITĂ prezintă ca omagiu din partea autorilor scrieri de d-nii R. <i>Legendre</i> și E. <i>Fauré-Fremiet</i>	»
D-l I. BIANU despre interesul științific pe care ni-l arată străinătatea și neputința de a răspunde îndeajuns din lipsa de fonduri pentru publicații	»
D-l Dr. Gr. ANTIPA cere să se curme cu spiritul de economie în ce privește publicațiunile științifice ale Academiei	29
16. ȘEDINȚA DELA 4 DECEMVRIE 1925.	
Din partea Comitetului pentru ridicarea unei statui lui Avram Iancu la Cluj se primește rugămintea ca membrii Academiei să țină conferințe pentru strângerea fondurilor necesare	»
D-l G. MURNU despre necesitatea controlului din punct de vedere estetic al monumentelor naționale și de a se lua înțelegere cu d-l ministru al Artelor în această privință	»
D-l Em. RACOVITĂ prezintă un manuscris al lui N. Gane: « <i>Fluerul lui Ștefan</i> »	»
D-l Dr. G. MARINESCU mulțumește d-lui Em. Racoviță pentru dar	30
D-l Secretar General V. PÂRVAN despre scrisoarea de mulțumire a Mitropolitului Calchedoniei pentru publicațiuni dăruite I. P. S. Sale	»

17. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 11 DECEMBRIE 1925.**
 D-l N. IORGA prezintă ca omagiu din partea autorului opera «*O Descobrimento do Arquipélago dos Acores*» de d-l A. Ferreire de Serpa și vorbește despre: «*Goleștii și alți elevi ai lui Topfer în Geneva*» 30
 D-l Secretar General V. PĂRVAN despre audiența dela M. Sa Regele, în care l-a expus planul de lucrări al Academiei, planurile noului local și dorința Academiei de a-L sărbători cu ocaziunea împlinirii vârstei de 60 ani „
 Dela Societatea de Geografie a Egiptului se primește opera d-lui Ch. de la Roncière, *La découverte de l'Afrique au Moyen Âge* . 31
18. **ȘEDINȚA DELA 18 DECEMBRIE 1925.**
 D-l Secretar General V. PĂRVAN despre sărbătorirea M. Sale Regelui în Academie „
 Discuția asupra sărbătoririi M. Sale „
 D-l N. IORGA propune ca discursurile de sărbătorire să se țină de către Vicepreședinții Secțiunilor, iar din partea Secțiunii Istorice să-l țină d-l Secretar General 32
 D-l V. PĂRVAN și ANDREI RĂDULESCU propun și Academia admite ca ziua serbării să fie 24 Ianuarie 31
 Continuarea discuției despre felul cum se va sărbători M. Sa Regele „
19. **ȘEDINȚA DELA 8 IANUARIE 1926.**
 D-l Secretar General V. PĂRVAN propune amânarea sărbătoririi M. Sa Regelui „
 D-l I. BIANU despre construirea mausoleului lui V. Alecsandri la Mircești și despre subvențiunea acordată de Ministerul Artelor pentru tipărirea monografiei d-lui G. Bogdan-Duică despre V. Alecsandri 34
 D-l Al. LĂPEDATU propune și Academia admite ca inscripțiile monumentului să fie redactate de d-l Președinte I. C. Negruzzi, I. Bianu și d-sa cu ajutorul d-lui Secretar General V. Părvan și ca osemintele poetului să fie așezate în pământ nu în cavou „
 D-l I. BIANU despre colecția de aquarele și deseme a pictorului Valério (1852—54) înfățișând scene din țara noastră și insuficiența financiară a Academiei pentru a-și putea procura căpii „
 D-l Al. LĂPEDATU sugerează și Academia admite o intervenție la Ministerul Artelor pentru suma necesară copierii aquarelelor . . 35
 Dela d-l I. Corbu se primește o scrisoare pentru a fi publicată „
 Dela d-l Jollivet din Sin-Noble se primește o notă pentru a fi comunicată la ședință „
20. **ȘEDINȚA DELA 15 IANUARIE 1926.**
 D-l I. Al. BRĂTESCU-VOINEȘTI despre necesitatea unui proiect

	<u>Pag.</u>
de lege de despăgubire în aur pentru terenurile expropriate ale Academiei	35
D-1 Al. LĂPEDATU despre imposibilitatea admiterii unui asemenea proiect	"
D-1 A. RĂDULESCU despre reaua stare financiară a Academiei	"
D-1 Secretar General V. Părvan despre necesitatea unei subvenții anuale de 5 milioane lei	"
D-1 Al. LĂPEDATU despre necesitatea Academiei de a cere subvenția	36
D-1 G. BALȘ expune programul concursului pentru viitorul local al Academiei	"
D-1 I. BIANU prezintă lista publicațiilor prezentate la premiile Academiei	"
 21. <i>ȘEDINȚA DELA 22 IANUARIE 1926.</i>	
Pr. N. M. POPESCU comunică o scrisoare a prof. Gh. N. Fițescu din Iași prin care acesta face o donație Academiei	43
D-1 A. RĂDULESCU comunică procesul verbal al Secțiunii Istorice din 15 Ianuarie, privitor la distribuția cărților și manuscriselor intrate la concursul de premii, și tipărirea de lucrări în publicațiile Secțiunii	44
 22. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 29 IANUARIE 1926.</i>	
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI dăruiește 46 scrisori de ale lui Slavici	45
D-1 Secretar General V. PĂRVAN mulțumește d-lui Președinte pentru darul făcut	"
D-1 Dr. Gr. ANTIPA despre: « <i>O nouă varietate de porumb românesc selecționată în stațiunea de selecționarea semințelor dela Cenado</i> »	"
D-1 A. RĂDULESCU despre: « <i>Șaizeci de ani de Cod Civil</i> »	"
 23. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 5 FEBRUARIE 1926.</i>	
Dela P. S. Sa Episcopul Iacov al Hușilor se primește colecția completă a ziarului « <i>Semănătorul</i> » apărut în Bârlad în 1870—76	"
D-1 Secretar General V. PĂRVAN mulțumește P. S. Sale	"
D-1 S. PUȘCARIU despre: « <i>Patria primitivă a Românilor</i> »	"
Dela Expozițiunea internațională a Cărții din Florența se primește diploma dată pentru participarea Academiei la acea expoziție	"
Dela Legațiunea Germană se primește un discurs al d-lui H. Kraus din partea d-lui M. Gaster se primește o publicațiune a sa	46
D-1 Secretar General V. PĂRVAN comunică o scrisoare dela U. A. I. prin care e rugată Academia să-i facă cunoscute numele și adresele delegaților săi în acea Uniune, prezintă referatul d-lui Andrei Rădulescu referitor la o « <i>Enciclopedie a Dreptului internațional public și privat</i> » cerut de Uniune, și propune alegerea unui delegat în aceeași Uniune.	"
Delegațiunea d-lui Andrei Rădulescu ca delegat la U. A. I.	"

- D-1 I. BIANU anunță că d-l Gh. Fintescu și-a întregit donațiunea cu încă 2000 lei, și propune acceptarea ei 47
- D-1 A. RĂDULESCU comunică procesele-verbale ale Secțiunii Istorice referitoare la publicațiunea memoriilor d-lui G-ral R. Rosetti și Const. I. Karadja „
24. *ȘEDINȚA DELA 12 FEBRUARIE 1926.*
- D-1 I. BIANU anunță că Banca Națională și Creditul Minier au pus la dispozițiunea Academiei câte 100.000 lei „
- D-1 I. BIANU despre monografia bibliografică a Păr. Ursăchescu asupra «*Psaltirei slavonești din 1577—80*» 48
- Dela d-l V. T. Millio se primește o culegere de poezii populare aromâne pentru a fi publicate „
- Dela Școala Politehnică din Timișoara se primește o publicație „
- D-1 A. RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice din 12 Februarie referitor la cercetarea colecțiilor din Biblioteca Ildiz-Serai „
25. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 19 FEBRUARIE 1926.*
- D-1 I. BIANU anunță moartea lui R. Rosetti și apreciază însemnătatea scrierilor lui „
- D-1 I. BIANU prezintă o scrisoare din 15 Aprilie 1866 a lui D. A. Sturdza și Memorialul prezentat de delegații celor două Principate românești la Conferința dela Paris 49
26. *ȘEDINȚA DELA 26 FEBRUARIE 1926.*
- Dela Ministerul Instrucțiunii se primește manuscrisul Păr. I. Murnu: «*Dicționar al dialectului macedo-român*» „
- Dela d-na Zoe Mavrodin se primesc 1000 ex. din poeziile defunctului I. N. Iancovescu pentru a fi vândute în favoarea Academiei „
- Dela Baroul avocaților din București se primește o scrisoare de mulțumire pentru cărțile dăruite de Academie „
- Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește actul Parlamentului Italian pentru înființarea noii Academii Regale a Italiei 50
- D-1 I. BIANU anunță deschiderea expoziției de cărți vechi românești organizată de Biblioteca Academiei „
27. *ȘEDINȚA DELA 5 MARTIE 1926.*
- Ordinul Avocaților din Caen anunță moartea Membrului Coresp. L. V. Guilloard și că a deschis colectă pentru ridicarea unui monument în amintirea lui „
- Dela d-l M. Roques se primește volumul «*Palia d'Orăștie*» „
- Dela d-l Sc. Panaiteșcu se primește comunicarea «*Valurile lui Traian*» „
- Comitetul pentru organizarea unui târg de mostre la Cernăuți invită Academia pentru a participa la expoziția de mostre a aceluși târg „

- Dela d-l I. Clinceanu se primesc 2 exemplare dintr'o broșură a d-sale 51
28. **ȘEDINȚA DELA 12 MARTIE 1926.**
 Dela Ministerul Cultelor se primește o culegere de cântece din răsboiu făcută de d-l I. U. Soricu. "
- Dela Ministerul Cultelor se primește suma de 762.000 lei pentru terminarea mausoleului dela Mîrcești. "
- Dela Comitetul Italian Executiv din Roma se primește o invitație de participare la al IV-lea Congres Internațional de Educație Morală " "
- D-l I. BIANU comunică două scrisori din 1859 referitoare la alegerea de domn în Moldova și Muntenia a lui Ioan Cuza Vodă "
- D-l Dr. Gr. ANTIPA comunică procesul-verbal al Sect. Științ., prin care se aprobă tipărirea lucrării d-lui Dr. G. Z. Petrescu: «*Un medic neerlandez în Ardeal*» 53
29. **ȘEDINȚA DELA 19 MARTIE 1926.**
 Dela I. P. S. Sa Patriarhul se primește un album reprezentând momente dela serbările de Investitură a Primului Patriarh al Bisericii Ort. Române "
- Dela guvernul din Sofia se primește publicațiunea «*L'Art architecturale bulgare*». "
- D-l D. GUSTI dăruiește două publicațiuni ale Institutului Social Român "
- D-l Al. LĂPEDATU prezintă schițe pentru pictura decorativă internă a Mausoleului dela Mîrcești "
30. **ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 26 MARTIE 1926.**
 D-l Președinte I. C. NEGRUZZI anunță că M. Sa Regina Maria a vizitat expoziția de cărți vechi românești. "
- D-l N. IORGA prezintă o scriere a d-sale și vorbește despre: «*O veche tipăritură românească găsită la Uppsala*» 54
- D-l I. BIANU prezintă patru cărți vechi românești "
- Dela Ministerul Cultelor și Artelor se primește invitarea de a delega doi membri în Consiliul Literelor. "
- Dela Ordinul Avocaților din Caen se primesc mulțumiri pentru subscrierea sumei de 1.000 fr. la monumentul lui Louis V. Guillaouard " "
- D-l Al. LĂPEDATU comunică adresa Ministerului de Culte prin care a alocat Academiei o subvenție de 1.000.000 lei din fondul provenit din impozitul asupra spectacolelor. "
- D-l Președinte I. C. NEGRUZZI mulțumește d-lui Lăpedatu pentru interesul arătat Academiei 55
- D-l G-ral Gr. CRAINCIANU prezintă lucrarea d-lui G-ral St. Burileanu: «*Metaburgia fontei, fierului și oțelului*» "
- D-l Președinte I. C. NEGRUZZI urează sărbători fericite. "

	Pag.
31. <i>ȘEDINȚA DELA 16 APRILIE 1926.</i>	
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI anunță moartea membrilor onorari Toma Ionescu și Vasile Stroescu	55
D-1 I. BIANU anunță încetarea din viață a văduvei lui Ioan Ghica, Alexandrina Ghica.	”
D-1 I. BIANU prezintă opera <i>«Bisericile lui Ștefan cel Mare»</i> de d-l G. Balș.	”
Dela d-l Prof. D. D. Mototolescu se primește manuscriptul de drept roman predat în 1830 la Iași la <i>«Ghimnazia Vasiliană»</i> scris de T. Popescu	56
D-1 I. BIANU roagă pe d-l I. Nistor să informeze Academia asupra legii votate de Cameră despre înființarea unei instituții în străinătate sub auspiciile Academiei	”
D-1 I. NISTOR despre noua instituție pentru cercetarea arhivelor publice din străinătate	”
D-1 I. BIANU dorește ca această instituție să fie în strânsă legătură Academia	”
D-1 I. BIANU anunță terminarea tipăririi dicționarului d-lui H. Tikin	”
Dela d-na Zoe Mavrodin se primește înștiințarea că a depus la Trib. Ilfov un testament în favoarea Academiei și că a depus la Academia suma de 10.000 lei pentru un premiu.	”
D-1 A. RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secț. Istorice referitor la publicarea scrierii: <i>«Delegații din țara noastră la Constantința în anul 1415»</i> a d-lui C. I. Karadja	57
Se delegă d-l G. Vâlsan pentru a cerceta comunicarea d-lui G-ral Sc. Panaitescu: <i>«Valurile lui Traian în Basarabia»</i>	”
32. <i>ȘEDINȚA DELA 23 APRILIE 1926.</i>	
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI prezintă vol. IX din <i>«Corpus Nummorum Italicorum»</i> primit dela M. Sa Regele Italiei	”
D-1 N. IORGA despre: <i>«Știri nouă despre biblioteca Macrocordaților și «Viața muntenească în timpul lui Const. Vodă Macrocordat»</i>	”
33. <i>ȘEDINȚA DELA 30 APRILIE 1926.</i>	
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI anunță moartea Mitropolitului Vladimir de Repta.	”
D-1 Dr. Gr. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secț. Științ. prin care se aprobă tipărirea scrierii: <i>«Cercetări comparative asupra greutății mieilor . . .»</i> de d-l N. Teodoreanu	58
D-nii I. BIANU, A. RĂDULESCU și Dr. Gr. ANTIPA despre amânarea sesiunii generale din cauza alegerilor legiuitoare	”
Dela d-l M. Beza se primesc cărți	”
D-1 A. RĂDULESCU cetește procesul-verbal al Secț. Ist. prin care se delegă d-l Prof. Iorga să cerceteze ms. <i>«Opt scrisori turcești ale lui Mihnea II «Turcitul»</i> de d-l N. Brănescu	”

	Pag.
34. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 7 MAIU 1926.	
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI salută pe Prof. Ettore Pais . . .	58
D-l Prof. ETTORE PAIS mulțumește pentru salut, înfățișează noua sa lucrare « <i>Storia dell' Italia Antica</i> » și vorbește despre: « <i>Noui portrete ale lui Pyrrhus și alți regi macedoneni și originea elină a monumentelor din Pompeii</i> »	59
Dela d-l Alexe Procopovici se primește cuvântarea rostită de d-sa la aniversarea a 50-a a societății «Junimea»	„
D-l I. BIANU înștiințează că d-l A. Meillet a vizitat Academia și a mulțumit pentru alegerea de membru onorar	60
Dela d-l I. Gh. Botez se primește ca omagiu teza sa de doctorat . . .	61
Dela Societatea Arheologică din Atena se primește un număr din « <i>Rev. Arheologica</i> », propunând schimbul	„
Dela Președinția Consiliului de Miniștri se primește invitațiune pentru serbarea zilei de 10 Maiu	„
35. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 14 MAIU 1926.	
D-l N. IORGA prezintă trei lucrări noi și vorbește despre: « <i>Cea mai veche citorie de nemeși români în Ardeal</i> »	„
D-l I. BIANU anunță moartea lui Gh. Mărzescu	„
36. ȘEDINȚA DELA 21 MAIU 1926.	
D-l Secretar General V. PĂRVAN despre călătoria d-sale în străinătate și despre posibilitatea de a recăpăta documentele evacuate la Moscova	62
Dela d-l Virgil Drăghiceanu se primesc 10 documente	63
D-l A. RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Sect. Istorice referitor la publicarea scrierii d-lui V. Motogna: « <i>Răsboaiele lui Radu Șerban</i> » și la comunicarea d-lui N. Brănescu: « <i>Opt scrisori ale lui Mihnea II «Turcitul</i> »	„
D-l N. IORGA propune trecerea în rândul membrilor onorari a membrilor activi cari nu participă la ședințe	„
D-l Secretar General V. PĂRVAN despre sărbătorirea M. Sale Regelui.	„

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ ORDINARA

25 MAIU — 15 Iunie 1926.

1. ȘEDINȚA DELA 25 MAIU 1926.	
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI deschide a 59-a sesiune generală . . .	65
D-l Secretar General V. PĂRVAN citește « <i>Raportul despre activitatea Academiei în anul încheiat</i> »	„

Pag.

D-I I. BIANU cetește <i>Raportul despre activitatea Bibliotecii și îmbogățirea colecțiilor în anul 1926</i>	77
D-I N. IORGA despre calitatea produselor tipografice românești dinainte de războiu	90
Academia din Atena dorește schimbul de publicațiuni	"
Se decide să se felicite Biblioteca Națională din Viena cu ocaziunea împlinirii a două secole de existență.	91
2. ȘEDINȚA DELA 26 MAIU 1926.	
D-I Secretar General V. PĂRVAN cetește <i>Raportul asupra burselor acordate din fondurile «Leon S. Arië, A. Papadopol, Dr. C. Păcuraru-Bianu și N. Rădescu»</i>	"
D-I I. BIANU prezintă darea de seamă a gestiunii și bilanțul fundațiunii M. H. Elias	92
Dela Fundațiunea M. H. Elias se primește proiectul de buget pentru 1927	"
Se propune modificarea art. 30 alin. 1 și art. 32 din Statute.	"
Discuția asupra divizibilității premiilor Statului, Lazăr, Asachi și Eliade-Rădulescu și a premiului Dr. A. Cosma.	"
3. ȘEDINȚA DELA 27 MAIU 1926.	
Dela Legațiunea Germană se primește scrierea « <i>Wissenschaftliche Ergebnisse der Expedition Filchner nach China und Tibet</i> »	93
D-I Secretar General V. PĂRVAN despre cererea Germaniei de a fi admisă în Consiliul Internațional de Cercetări	94
D-I G. BALȘ cetește <i>Raportul Comisiunii pentru cercetarea contului pe anul bugetar 1924—25</i>	"
D-I Dr. Gr. ANTIPA despre depășirea prevederilor bugetare	99
D-I G. BALȘ arată că plusul de cheltueli este în raport cu creșterea scumpetei în anul în curs	"
D-I A. RĂDULESCU spune că s'a căutat să se facă un buget real pentru noul exercițiu bugetar	"
D-I G. ȚIȚEICA arată că unele încasări ale Academiei nu s'au putut face la timp	100
D-I I. BIANU propune și Academia votează descărcarea asupra conturilor 1924—25	"
D-I A. RĂDULESCU propune să se stabilească termenii pentru Comisia Financiară și pentru Administrația Financiară	"
Alegerea comisiunilor pentru cercetarea conturilor 1925—26, examinarea lucrărilor făcute în 1925—26 și ceki bugetare	"
4. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 28 MAIU 1926.	
D-I St. CIOBANU despre: « <i>Știri din lumea slavă asupra Românilor din veacul al XVI-lea</i> »	"

	<u>Pag.</u>
D-1 I. BIANU comunică telegrama prin care se anunță găsirea în podul Tribunalului Lăpușna documente din vremea lui Ștefan cel Mare	100
Alegerea comisiei pentru regulamentul fondului Jacques M. Elias	101
D-1 Dr. Gr. Antipa cere să se întrunească comisiunea pentru reorganizarea Academiei	"
D-1 I. BIANU despre principiul ca Academia să reprezinte întreaga viață culturală a Țării.	"
D-1 A. RĂDULESCU despre procesul cu Primăria pentru legatul Elena Dalles	"
D-1 G. BALȘ despre renunțarea Primăriei la exproprierea în întregime a imobilului Elena Dalles	"
D-1 A. RĂDULESCU anunță că Comitetul agrar a admis ca neexpropriabile 100 ha din moșia Făcra și că pentru exploatarea moșiei s'a admis tovărășia d-lui Ștefanovici	"
5. ȘEDINȚA DELA 29 MAIU 1926.	
Suma de 1.650 lei colectată de defunctul T. Pamfile pentru un bust lui I. Creangă se dăruiește comitetului pentru bustul lui T. Pamfile	102
D-1 Secretar General V. PĂRVAN despre necesitatea revizuirii subiectelor la Premiile Eliade și Lazăr în raport cu mărirea valorii bănești a premiilor și despre prea mica valoare a Premiului Dacia-România	"
D-1 I. BIANU propune să se lase Secțiunilor latitudinea de a dispune asupra subiectelor la Premiile Lazăr și Eliade și să se ceară soc. Dacia-România mărirea premiului ei.	"
D-1 A. RĂDULESCU comunică hotărârile delegațiunii privitoare la capitalizări de fonduri și măriri de premii	"
D-1 Secretar General V. PĂRVAN propune ca bugetul Fundațiunii Elias pe 1927 să fie examinat de Comisiunea pentru cercetarea conturilor Academiei	103
D-1 A. RĂDULESCU cere ca și darea de seamă a Fund. Elias să se dea spre cercetare aceleiași comisii	"
D-1 Dr. Gr. ANTIPA cere să nu se dea ambele lucrări aceleiași comisii	"
Decizia ca aceeași comisiune să cerceteze proiectul de buget și darea de seamă despre gestiunea Fundațiunii Elias	"
D-1 Secretar General V. PĂRVAN arată necesitatea schimbării sesiunii într-o lună de toamnă	"
D-nii N. IORGA, Dr. Gr. ANTIPA, I. BIANU și I. Al. BRĂTESCU-VOINEȘTI despre schimbarea datei sesiunii și amânarea deciziunii în această chestiune	"
6. ȘEDINȚA DELA 31 MAIU 1926.	
D-1 Secretar General V. PĂRVAN cetește <i>Raportul asupra activității Școlii Române din Roma</i>	104

	Pag.
D-1 Secretar General V. PĂRVAN aduce spre aprobarea plenului propunerea de modificarea Art. 30 alin. 1 și Art. 32 din Statute	105
D-1 I. BIANU cetește o propunere pentru alegerea Generalului Berthelot ca membru onorar	„
D-1 M. C. SUTZU despre revizuirea modului de alegere al membrilor Academiei.	106
D-1 Dr. Gr. ANTIPA se alătură propunerii d-lui Sutzu și cere convocarea Comisiunii pentru reorganizarea Academiei	„
Discuție asupra divizibilității marilor premii ale Academiei	„
Decizia de a se putea reduce marile premii până la suma de 25.000 lei	107
D-1 I. BIANU propune publicarea premiului <i>Locot. I. N. Iancovescu</i> pentru sesiunea 1927.	„
D-1 G. BOGDAN-DUICĂ propune diurnă de 250 lei, pentru ședințele din cursul anului	108
Se decide asigurarea semănăturilor.	„
7. ȘEDINȚA DELA 1 IUNIE 1926.	
D-1 Dr. Gr. ANTIPA comunică procesul-verbal al Sect. Științifice prin care se propune alegerea Prof. P. Bogdan ca membru și se autorizează d-nii Dr. G. Marinescu și N. Donici să redacteze răspunsul către Comisiunea Internațională de Cercetări	„
D-1 Secretar General V. PĂRVAN dăruiește vol. I din Harta Arheologică a Lațului de d-l Giuseppe Lugli	„
D-1 Secretar General V. PĂRVAN anunță că s'au depus 10 propuneri de alegere de membri onorari.	„
D-1 Em. RACOVIȚĂ prezintă <i>Catalogul revistelor științifice și medicale din Cluj</i>	„
D-1 I. BIANU felicită pe d-l Racoviță	109
D-1 M. C. SUTZU semnaleză suprimarea abonamentului la revistele numismatice străine	„
D-1 St. CIOBANU cere să se intervină la Minist. Instr. pentru cărțile adunate de d-sa încă în 1923 și depuse acolo	„
D-1 I. SIMIONESCU propune să se facă o mare publicațiune bibliografică sub auspiciile Academiei.	„
8. ȘEDINȚA DELA 2 IUNIE 1926.	
D-1 A. RĂDULESCU cetește procesul-verbal al Sect. Istorice referitor la cumpărarea lucrării «Ca agiani», neacordarea premiului Dr. A. Cosma, alegerea d-lor V. Drăghiceanu și Gh. Tașcă de membri coresp. și a d-lui V. Roth ca membru onorar	„
D-1 N. VASILESCU-KARPEN depune propunerea de alegere a d-lui E. Radu ca membru onorar	110
9. ȘEDINȚA DELA 3 IUNIE 1926.	
D-1 Secretar General V. PĂRVAN cetește <i>Raportul asupra sesiunii VII a Comitetului Uniunii Academice Internaționale</i>	„

Pag.

D-1 Secretar General V. PĂRVAN cetește <i>Darea de Seamă asupra Adunării ținute la Geneva la 14 și 15 Maiu 1926 pentru organizarea Comitetului Internațional al științelor istorice</i>	112
D-1 Secretar General V. PĂRVAN cetește <i>Raportul despre casa și construcția mausoleului la mormântul lui V. Alecsandri</i>	114
D-1 Al. LĂPEDATU despre întârzierea clădirii mausoleului V. Alecsandri	115
D-1 G. ȚIȚEICA cetește <i>Darea de seamă a Comisiunii Școlare pe 1925/26</i>	"
D-1 D. GUSTI cetește <i>Raportul Comisiunilor Fondurilor Scorțeanu și Fătu</i>	116
D-1 I. SIMIONESCU cetește <i>Raportul Comisiunii Fondului Adamachi</i>	117
D-1 I. BIANU propune subvenționarea mesei dela Roscoff tot din fondul Adamachi	119
D-1 Const. MOISIL cetește <i>Raportul despre activitatea Cabinetului Numismatic</i>	120
10. ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 4 IUNIE 1926.	
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI salută pe d-l G-ral Averescu, prezent la ședință și dăruiește scrisori autografe de-ale lui Eminescu, Vlahuță și Sbiera	121
D-1 Secretar General V. PĂRVAN mulțumește d-lui Președinte pentru dar	"
D-1 N. DONICI cetește <i>Darea de seamă asupra adunării II a Uniunii Astronomice Internaționale</i>	"
D-1 Sextil PUȘCARIU despre <i>Dicționarul Academiei Române</i>	124
D-1 G-ral Al. AVERESCU declară că va pune la dispoziția Academiei prin noul buget o sumă de cel puțin 5 milioane lei	"
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI mulțumește d-lui G-ral Al. Averescu	125
D-1 Secretar General V. PĂRVAN supune spre aprobare proiectul de regulament al Fundațiunii Elias	"
D-1 Em. RACOVITĂ dăruiește <i>Lucrările Inst. de Speologie din Cluj</i>	"
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI mulțumește d-lui Racoviță pentru darul făcut	126
D-1 Dr. Gr. ANTIPA comunică procese-verbale ale Sect. Științifice	"
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI dă cuvântul d-lui I. Simionescu pentru expunerea activității științifice a d-lui P. Bogdan	"
D-1 I. SIMIONESCU comunică <i>Raportul asupra activității d-lui Prof. P. Bogdan</i>	"
D-1 Prof. P. Bogdan e ales membru activ	128
D-1 A. RĂDULESCU cetește <i>Raportul asupra activității d-lui Virgil Drăghiceanu</i>	"
D-1 Virgil Drăghiceanu e ales membru corespondent	"
D-1 A. RĂDULESCU cetește <i>Raportul asupra activității d-lui Gh. Tașcă</i>	"

	<u>Pag.</u>
D-l Gh. Tașcă este ales membru corespondent	129
11. <i>ȘEDINȚA DELA 5 IUNIE 1926.</i>	
D-l S. PUȘCARIU propune premiarea d-lui H. Tiktin cu premiul Dr. A. Cosma	130
D-l N. IORGA arată că nu se poate aproba trecerea premiului A. Cosma la altă Secțiune.	"
D-l G. BALȘ cetește raportul Comisiunii însărcinate cu cercetarea bilanțului și gestiunii Fundațiunii Elias și referatul pentru proiectul de buget al aceleiași Fundațiuni Bilanțul gestiunii și Proiectul de buget pentru 1927.	131
D-l G. BOGDAN-DUICĂ cerc amânarea votării bugetului Fundațiunii Elias	140
D-l A. RĂDULESCU își exprimă dorința să se cunoască și raportul delegațiunii asupra gestiunii Fundațiunii Elias.	"
D-l I. BIANU cetește propunerea de alegerea G-ralului Berthelot ca membru onorar.	"
D-l G-ral BERTHELOT este ales membru onorar	141
D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește propunerea de alegere a d-lui Elie Radu ca membru onorar	"
D-l Elie Radu este ales membru onorar	143
Păr. N. M. POPESCU cetește propunerea de alegerea d-lui Angelo Pernice ca membru corespondent	"
Alegerea d-lui A. Pernice ca membru corespondent	"
12. <i>ȘEDINȚA DELA 7 IUNIE 1926.</i>	
D-l Secretar General V. PĂRVAN despre audiența la M. Sa Regele	"
D-l M. C. SUTZU despre necesitatea modificării alegerii membrilor Academiei.	"
D-l I. BIANU despre necesitatea revizuirii Statutelor Academiei	144
D-l M. C. SUTZU despre ineficacitatea Comisiunilor	"
D-l Em. RACOVITĂ cere să se rezerve o ședință discuției reorganizării Academiei.	"
D-l Dr. Gr. ANTIPA cetește <i>Raportul despre Activitatea Fundațiunii Elias în 1925/26</i>	"
D-l A. RĂDULESCU despre închirierea Hotelului Continental	147
D-l I. BIANU Despre închirierea Hotelului Continental	"
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI propune discutarea bugetului Academiei.	"
Discuție asupra propunerii de buget.	"
Votarea bugetului 1 Iulie—31 Dec. 1926.	148
Discuție asupra bugetului pe 1927.	"
Votarea bugetului pe 1927	149
13. <i>ȘEDINȚA DELA 8 IUNIE 1926.</i>	
D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegerea d-lui H. Focillon ca membru onorar.	"

	Pag.
Alegerea d-lui H. Focillon ca membru onorar	149
D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegere a D-lui J. Carcopino ca membru onorar.	„
Alegerea d-lui J. Carcopino ca membru onorar	150
D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegere a d-lui R. Paribeni ca membru onorar	„
Alegerea d-lui R. Paribeni ca membru onorar	„
D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegere a d-lui G. Lugli ca membru corespondent	„
Alegerea d-lui G. Lugli ca membru corespondent	151
D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegere a d-lui Ch. Bémont ca membru de onoare.	„
Alegerea d-lui Ch. Bémont ca membru de onoare.	„
D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegere a d-lui Prof. Nyrop ca membru de onoare	„
Alegerea d-lui Nyrop ca membru de onoare	„
Din partea direcțiunii Teatrului Național din Chișinău se primește rugămintea de a delega un membru în Comitetul de Lectură al aceluia teatru	152
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI propune și plenul admite prelungirea sesiunii generale	„
Discuțiunea asupra proiectului de buget și asupra gestiunii Fundațiunii Elias	„
Votarea gestiunii Aprilie—Dec. 1925 și a proiectului de buget pe 1927 al Fundațiunii Elias.	„
Realegerea delegaților Academiei în Consiliul de conducere și administrație al Fundațiunii Elias	„
D-l S. PUȘCARIU prezintă proiectul de revizuirea ortografiei votat de congresul filologilor din Cluj și de Secțiunea Literară a Academiei	„
Plenul admite primele patru puncte ale proiectului de revizuire a ortografiei.	153
D-l Secretar General V. PĂRVAN propune să nu se admită <i>î</i> la scrierea numelui propriu <i>Român</i> și a derivatelor	„
D-l O. DENSUȘIANU propune să se uniformizeze integral scrierea cu <i>î</i>	„
D-l I. INCULEȚ combate părerea d-lui Densușianu	„
D-l G. MURNU cere păstrarea lui <i>â</i> din motive estetice și practice grafice	„
D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI se alătură părerii d-lui Densușianu	„
D-l M. SADOVEANU cere să se admită unificarea scrierii lui <i>â</i> și <i>î</i> prin <i>î</i>	„
Votarea scrierii generale cu <i>î</i> în afară de <i>Român</i> , <i>România</i> și termenii derivați	„

	Pag.
D-1 N. IORGA spune că a votat pentru termenii <i>România, românesc</i>	153
D-1 S. PUȘCARIU expune punctul referitor la scrierea genitivului și dativului articulat	154
Se propune scrierea cu <i>z</i> intervocalic în neologisme și <i>s</i> în apropierea lui <i>m, n, l, r</i> și <i>Cesar</i> când e vorba de imperativul roman și <i>Cezar</i> când e vorba de nume românesc	„
D-1 O. DENSUȘIANU propune scrierea generală cu <i>s</i>	„
D-1 N. IORGA se unește cu propunerea d-lui Densușianu	„
Votarea propunerii d-lui Densușianu	„
 14. ȘEDINȚA DELA 9 IUNIE 1926.	
D-1 Secretar General V. PĂRVAN depre faptul că proiectul de ortografie nu a fost adus la cunoștința plenului la timp și că în ședința precedentă s'au dat numeroase voturi și pentru păstrarea lui <i>ă</i>	„
D-1 I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI se declară contra scrierii lui <i>s</i> intervocalic atunci când se aude <i>z</i> și cere revenirea asupra votului dat	„
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI atrage atențiunea că asupra unui vot dat nu se poate reveni	155
D-1 I. SIMIONESCU e de părere să se revină asupra votului	„
D-1 N. IORGA e de părere să nu se revină asupra votului	„
D-1 AL. LĂPEDATU crede că s'ar putea reveni și asupra votului dat în privința scrierii lui <i>î</i>	„
D-1 S. PUȘCARIU e de părere să se amâne reforma ortografiei	„
D-1 O. DENSUȘIANU stăruiește să se continue aprobarea reformei ortografiei	„
D-1 G-ral CRAINICIANU propune și plenul admite amânarea discuției asupra ortografiei	„
D-1 I. BIANU propune modificarea Regulamentului pensiunii funcționarilor	„
Depunerea propunerii pentru alegerea de membru onorar a d-lui Ch. Richet	156
 15. ȘEDINȚA DELA 10 IUNIE 1926.	
D-1 Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegere a d-lui R. Cagnat ca membru de onoare	„
D-1 R. Cagnat e ales membru de onoare	157
D-1 Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegere a d-lui Edm. Pottier ca membru de onoare	„
Alegerea d-lui Edm. Pottier ca membru onorar	„
D-1 Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegere a d-lui Fr. Cumont ca membru de onoare	„
Alegerea d-lui Fr. Cumont ca membru de onoare	„
D-1 Secretar General V. PĂRVAN cetește propunerea de alegere a Pr. V. Roth ca membru de onoare	„
Alegerea Pr. V. Roth ca membru de onoare	158

	Pag.
D-1 A. RĂDULESCU cetește propunerea de alegere ca membru onorar a d-lui P. Missir	158
Alegerea d-lui P. Missir ca membru de onoare	"
D-1 Dr. V. BABEȘ cetește propunerea pentru alegerea d-lui Dr. C. Levadite ca membru de onoare	"
D-1 Dr. C. Levadite este ales membru onorar	159
Dela d-l P. Bogdan se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea de membru activ	160
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI propune să se delege delegații pentru darea premiului J. Lecomte de Nouÿ la Școala de Arte Frumoase din Iași	"
D-1 S. PUȘCARIU cetește procesul-verbal al Comisiunii Dicționarului	"
D-1 S. PUȘCARIU despre cumpărarea bibliotecii și fișelor d-lui H. Tiktin	161
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI despre necesitatea cumpărării fișelor bibliotecii d-lui H. Tiktin	"
D-1 A. RĂDULESCU despre aceeaș chestiune	"
D-1 G. BOGDAN-DUICĂ depune o propunere pentru alegerea d-lui Dr. D. Cornșa ca membru de onoare	"
D-1 G. BOGDAN-DUICĂ depune o propunere referitor la continuarea reformei ortografiei în sesiunea următoare	"
D-1 Al. LĂPEDATU cere ca proiectul de reforma ortografiei să se tipărească și să se distribuie membrilor cu o lună înainte de sesiunea generală	162
D-1 G-ral CRAINICIANU propune ca Secțiunile Istorică și Științifică să delege câte un membru pentru a colabora la proiectul de reformare a ortografiei	"
D-1 N. IORGA despre necesitatea de a se continua cu reforma ortografiei	"
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI susține propunerea de amânare până la următoarea sesiune	"
D-1 Dr. Gr. ANTIPA cetește procesul-verbal al Secțiunii Științifice referitor la comisiunile de examinarea lucrărilor pentru premii din 1927, subiectele pentru premii, alegerea biroului și premiile acordate în sesiunea curentă	"
D-1 I. BIANU comunică procesul-verbal al Secț. Literare referitor la donațiunea și premiul Locot. Ion N. Iancovescu, premierile din sesiunea curentă, alegerea de membri în comisiunile de premiere în 1927, publicări de lucrări în publicațiile ei și alegerea biroului pentru 1927.	163
D-1 A. RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Secț. Istoric referitor la premieri, publicări de cărți, alegerea membrilor în comisia de premiere și stabiliri de subiecte	164
D-1 G. ȚIȚEICA comunică rezultatul lucrărilor Comisiunii Năsturel	166

	Pag.
D-1 Secretar General V. PĂRVAN propune ca lucrările filozofice să se dea direct membrilor specialiști, indiferent cărei secțiuni aparțin	166
16. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 11 IUNIE 1926.	
D-1 Președinte I. C. NEGRUZZI despre acordarea premiilor	167
D-1 G-ral Gr. CRAINICIANU cetește raportul asupra scrierii <i>«Istorie: Militară...»</i> de d-1 Major Radu Băldescu	”
D-1 G. ȚIȚEICA cetește raportul asupra scrierilor: <i>«Socotelile lui Petrică. desenul și modelajul pentru copii»</i> și <i>«Aritmetică în imagini pentru clasa I-a primară urbană»</i> de d-1 Marin N. Biciulescu	168
D-1 G. ȚIȚEICA cetește raportul d-lui Dr. Gerota asupra scrierii d-lui Dr. I. Vasiliu: <i>«Vegetații adenoide sau polipi în nas»</i>	169
D-1 I. BIANU cetește raportul asupra <i>«Fabulelor»</i> d-lui Șt. Căcovianu	”
D-1 G. BOGDAN-DUICĂ cetește raportul asupra scrierilor d-lui Leca Morariu: <i>«Institutorul Creangă»</i> , <i>«Drumuri Moldovene»</i> și <i>«Războiul Troadei»</i>	170
D-1 C. RĂDULESCU-MOTRU cetește raportul asupra <i>«Poesiilor»</i> d-lui Al. T. Stamatiad	”
D-1 A. RĂDULESCU cetește raportul asupra <i>«Codului civil adnotat»</i> de d-1 C. Hamangiu	”
D-1 D. GUSTI cetește raportul asupra <i>«Sociologiei Generale»</i> de d-1 Tr. Brăileanu	172
D-1 A. RĂDULESCU cetește raportul asupra scrierii d-lui E. Cristoforeanu: <i>«Contract de transport»</i>	174
Pr. N. M. POPESCU cetește raportul d-lui N. IORGA asupra scrierii <i>«Regele Ferdinand»</i> de d-1 Șt. Mețeu	175
D-1 A. RĂDULESCU cetește raportul asupra scrierii: <i>«Dreptul Penal Militar»</i> de d-1 Major V. Chiru.	”
D-1 Dr. Gr. ANTIPA cetește raportul asupra manuscrisului: <i>«Industria satești și grădinile de legume pentru lucrători în raport cu economia națională»</i> de d-1 Oreste A. Anastasiu	”
D-1 G. ȚIȚEICA cetește raportul d-lui G. G. Longinescu asupra scrierii d-lui Gh. Pande: <i>«Fulmicotonul de Infanterie și Artilerie din vata de celuloză de lemn «Letea»</i>	179
D-1 Dr. G. MARINESCU cetește raportul asupra lucrării: <i>«Studii și cercetări asupra sistemului vegetativ și secrețiunea internă a ovarului»</i> de d-1 Al. Crăinicianu	180
D-1 G. ȚIȚEICA cetește raportul asupra scrierii d-lui V. Alaci: <i>«Une classe des sommes trigonométriques qui peuvent approximer une fonction d'une variable réelle»</i>	182
D-1 Dr. G. MARINESCU cetește raportul asupra lucrării: <i>«Problema gusei și cretinismului în România»</i> de d-1 L. Câmpianu	183
D-1 Em. RACOVITĂ cetește raportul asupra scrierii: <i>«Botanica Farmaceutică»</i> de d-1 Colonel Gh. Grințescu	186

	Pag.
D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește raportul asupra lucrării: « <i>Nouă perspective în aerodinamica avionului</i> »	188
D-l Dr. G. MARINESCU cetește raportul asupra lucrării: « <i>Tratat de Hidroterapie</i> » de d-l P. Zosin	”
D-l I. BIANU atrage atențiunea asupra plății ratelor către d-l Tiktin pentru biblioteca și fișele sale.	189
D-l N. IORGA e de părere să se ceară bani dela Banca Națională	”
D-l A. RĂDULESCU despre autorizarea delegațiunii pentru cumpărarea fișelor și bibliotecii d-lui Tiktin	190
D-l Secretar General V. PĂRVAN despre posibilitatea unei înțelegeri cu d-l Tiktin	”
D-l S. PUȘCARIU despre acelaș obiect	”
D-l A. RĂDULESCU revine asupra necesității de a autoriza delegațiunea pentru a întrebuiță suma de 5 milioane promisă de guvern	”
Autorizarea delegațiunii de-a întrebuiță sumele promise de guvern	”
D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește « <i>Raportul asupra lucrărilor făcute în 1925/26</i> »	”
D-l Secretar General V. PĂRVAN roagă pe d-nii membri să ia parte la masa comună dată în cinstea d-lui I. Bianu cu ocazia împlinirii vârstei de 70 ani	191
17. ȘEDINȚA DELA 12 IUNIE 1926.	
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI salută pe d-l P. Bogdan	”
D-l P. BOGDAN răspunde d-lui Președinte	”
D-l A. RĂDULESCU anunță că soții Aristia și Gh. Roman au deus testamente în favorul Clinicei «Regina Elisabeta» iar Academia să fie executoarea testamentului	192
D-l I. BIANU consideră nobile intențiile soților Roman dar irealizabile pentru Academie	”
D-l A. RĂDULESCU despre necesitatea de a se votă spoierea diurnelor pentru ședințele Academiei.	”
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI propune o diurnă de 300 lei de ședință	193
D-l A. RĂDULESCU despre administrarea Fundațiunii Elias și aprobarea gestiunii Academiei asupra succesiunii până la crearea Fundațiunii	”
Alegerea a 4 delegați supleanți în Consiliul Fundațiunii Elias	”
D-l Dr. Gr. ANTIPA despre restituirea chiricii către chiriașul hotelului «Continental»	”
D-l G. BALȘ despre noul local al Academiei și rezultatul concursului între arhitecți	”
Discuție asupra necesității de a se ține un nou concurs	194
Deciziunea de a se publică un nou concurs pentru palatul Academiei	196
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI salută pe d-l P. Missir	”

	<u>Pag.</u>
D-l P. MISSIR mulțumește	196
D-l Dr. V. BABEȘ cetește propunerea pentru alegerea d-lui Ch. Richet ca membru onorar	„
D-l Ch. Richet este ales membru onorar.	„
D-l Secretar General V. PĂRVAN prezintă 4 volume din « <i>Biospeologica</i> » d-lui Em. Racoviță	„
D-l Președinte I. C. NEGRUZZI mulțumește d-lui Em. Racoviță pentru darul făcut	„
D-l A. RĂDULESCU comunică procesul-verbal al Sect. Istorice referitor la alegerea biurolui său	„
Discuțiunii asupra premierii « <i>Dicționarului</i> » d-lui H. Tiktin . . .	197
Deciziunea de a se premia « <i>Dicționarul</i> » d-lui H. Tiktin cu 100.000 lei	„
Alegerea Comisiunii Fondului V. Adamachi pentru 1926/27 . . .	198
Alegerea Comisiunilor Fondurilor Fătu și Scorțeanu pentru 1926/27	„
18. ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 13 IUNIE 1926.	
D-l Secretar general salută pe <i>M. SA REGELE</i>	„
Răspunsul <i>M. SALE REGELEI</i>	„
D-l Em. RACOVITĂ cetește discursul de recepțiune despre « <i>Speologie</i> »	199
D-l Dr. Gr. ANTIPA cetește <i>Răspunsul</i> la discursul d-lui Em. Racoviță	„
Alegerea d-lui Em. Racoviță ca Președinte al Academiei	„
D-l Em. RACOVITĂ mulțumește pentru alegere	„
Alegerea d-lor I. C. Negruzzi, Andrei Rădulescu și Dn. G. Marinescu ca Vicepreședinți	„
D-l I. SIMIONESCU cetește propunerea de alegere a d-lui I. Comșa ca membru onorar	„
Alegerea d-lui D. Comșa ca membru onorar	200
D-l Secretar General V. PĂRVAN cetește <i>Raportul</i> asupra lucrărilor sesiunii	„
19. ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DELA 14 IUNIE 1926.	
<i>M. SA REGELE</i> binevoește a da cuvântul d-lui I. Bianu	202
D-l I. BIANU despre activitatea literară în cursul domniei M. Sale „	„
<i>M. SA REGELE</i> binevoește a da cuvântul d-lui N. Iorga	209
D-l N. IORGA despre activitatea istorică în cursul domniei M. Sale „	„
<i>M. SA REGELE</i> binevoește a da cuvântul d-lui Dr. G. Marinescu . . .	215
D-l Dr. G. MARINESCU despre activitatea științifică în cursul domniei M. S le	221
Cuvânt. rea <i>M. SALE REGELEI</i>	221
20. ȘEDINȚA DELA 15 IUNIE 1926	
D-l I. NISTOR despre înființarea unei misiuni istorice în străinătate	223
D-l Secretar General V. PĂRVAN e de părere ca schița de Regulament al acestei misiuni să fie făcută în colaborare cu Sect. Istorică „	„

	Pag.
D-1 I. BIANU propune o publicațiune jubilară pentru comemorarea a 50 ani dela războiul din 1877	223
Discuția și decizia asupra felului de a se sărbători 50 ani dela răz- boiul din 1877	225
Delegațiunea d-lui G. BOGDAN-DUICĂ să reprezinte Academia la serbările desvelirii bustului lui G. Coșbuc	„
D-1 N. IORGA prezintă un Album paleografic cuprinzând faximile de documente vechi moldovenești colectate de I. Bogdan	226
D-1 Președinte Em. RACOVITĂ mulțumește d-lui N. Iorga	„
D-1 Secretar General V. PĂRVAN prezintă ca omagiu o carte a d-lui M. Gaster și arată importanța bibliotecii d-lui Gaster	„
D-1 N. IORGA propune să se așeze în sala de ședințe bustul lui D. Sturdza și o placă comemorativă despre intrarea M. Sale în 1918 în Capitală	„
Concursuri pentru premiile din 1927	227
Personalul Academiei Române	241
Oficiile Academiei Române în anul 1926/27	257
Comisiunile Academiei Române în anul 1926/27	259

